

Spievajme Hospodinovi

*„Spievajte Hospodinovi novú pieseň,
jeho chválospev v zbore zbožných.“
(Žalm 149,1)*

© Cirkev adventistov siedmeho dňa 1995

ISBN: 80-88719-38-0

Spievajme Hospodinovi

Zbierka duchovných piesní

Vydala Cirkev adventistov s. d.
Dotlač 2014

Milí speváci a hudobníci,

po prvom vydaní z roku 1995 prichádzame v roku 2014 s revidovaným vydaním spevníka. Zachované sú pôvodné melódie aj slová. Doplnené akordové značky zodpovedajú notovému záznamu. V mnohých piesňach boli zjednodušené harmónie a niektoré piesne boli transponované nižšie.

Hoci moderné nástroje sadzby pomáhajú pri minimalizácii chýb, nemožno ani toto dielo označiť za bezchybné.

Prajeme si, aby spevník poslúžil ochotným hudobníkom a nadšeným spevákom pri oslave nášho Nebeského Otca.

Vydavatelja

Bratislava, november 2014

Vzdávaj česť Pánovi

1

1. Vzdá-vaj česť Pá - no-vi, Tvor - co-vi ze - me i ne -

ba, s úc-tou a v po-ko-re den - ne mu o-do-vzdaj se -

ba. Vďač - ne ho chvál', on je tvoj ne - bes-ký

Kráľ, pa - mä - tá, ver, aj na te - ba.

2. Vzdávaj česť Pánovi, on celý vesmír sám riadi / a okom láskavým stále
aj na teba hľadá. / Z toho sa teš, / že mať v ňom ochrancu smieš, / on vždy
ti len dobre radí.

3. Vzdávaj česť Pánovi, deň čo deň sláv meno jeho! / Po celý život svoj
zveľebuj Všemohúceho! / On svetla zdroj, / Stvoriteľ, Záchranca tvoj! /
Spoločni sa len na neho!

Svätý, svätý, svätý

1. Svä - tý, svä - tý, svä - tý, Boh vše - mo - hú - ci,
 pie - seň chvá - ly vzná - ša sa k ne - bies vý - ši - nám.
 Svä - tý, svä - tý, svä - tý, več - ne kra - ľu - jú - ci
 lás - ka - vý O - tec, Tvor - ca náš a Pán.

2. Svätý, svätý, svätý, úchvatné chóry / z lásky tebe, Vševládny, chválu vzdávajú. / Svätý, svätý, svätý, všetkých svetov tvory / pred tebou v úcte vždy sa skláňajú.

3. Svätý, svätý, svätý, Boh trojjediný, / Kráľu náš a Záchranca, hojný v milosti. / Svätý, svätý, svätý, chvály hlas prijmi, / ľud tvoj ťa vzyva piesňou vďačnosti.

Teba, Bože, chválime

3

1. Te - ba, Bo - že, chvá - li - me my tak hrieš - ne,
 bied - ne ple-mä, pred te - bou sa ko - rí - me,
 vzý - va - me ťa z pra - chu ze-me. Od več-nos - ti
 ty si sám, moc - ný Tvor - ca, Vlád - ca, Pán.

2. Prijmi, Otče, obeť chvál, / čo ti z vd'aky prinášame, / ty si svojho Syna dal, / v ktorom večnú spásu máme. / Dal si Ducha Svätého, / Tešiteľa verného.

3. Anjeli ťa v nebesiach / neprestajne oslavujú, / tvoje meno velebia, / nado všetko vyvyšujú. / Zem je podnož tvojich nôh, / svätý, svätý, svätý Boh.

Vzdávajme Pánu Bohu česť

1. Vzdá-vaj-me Pá - nu Bo-hu česť a chvá - lu, o je - ho slá - ve

svet nech po - ču - je, ve - leb-me lás - ku Bo - žiu vernú, stá - lu,

kto - rou nás hriešnych do - siaľ mi - lu - je. Chce - me slá - viť

Ref.

Tvor - cu svoj - ho chvá - lo - spe - vom ra - dost - ným,

zve - le - bo - vať lás - ku je - ho du - chom vrúcny, ú - prim - ným.

2. Vzdávajme Pánu Bohu česť a chválu, / v Kristovi z lásky človekom sa stal; / kiež v srdci máme vďačnosť neskonalú, / že viny naše sám na seba vzal. *Ref.*

3. Vzdávajme Pánu Bohu česť a chválu, / patrí mu úcta tvorstva všetkého, / v Kristovi nám dal spásy vekov Skalu, / záchrany iste, blaha večného. *Ref.*

Všemohúci Bože

5

1. Všemohúci Bo-že, tebe patrí slá-va, ľud tvoji v úcte česť ti vzdá-va.

V zhromaždení svä-tom pokorne a vďač-ne sýtiť chceme duše lač - né.

Len ty sám si náš Pán, života zdroj stá - ly, hoden našej chvá-ly.

2. V prítomnosti tvojej / cherubíni slúžia, / vôľu tvoju konajú túžia. / Svätý, svätý, svätý! / znejú nebies chóry, / všetko sa ti v úcte korí. / Pred Tvoj trón piesní tón / s vďakou našou letí, / Bože, Otče svätý.

3. V prítomnosti tvojej / všetka sveta sláva / rýchlo vädne, opadáva. / Rozum, vôľu, city, / každý dar, čo máme, / s láskou tebe odovzdáme. / Len ty sám si náš Pán, / Boh, Kráľ, svetlo, krásna, / radosť, naša spása.

Bud' tebe, Bože, česť

1. Bud' te - be, Bo - že, česť a me - nu tvoj - mu slá - va,

ty v svo - jej mi - los - ti nám všet - ko dob - ré dá - vaš.

Tak ce - lým ži - vo - tom vždy vedieš, chrániš nás

a s lás - kou ot - cov - skou nad na - mi dr - žíš stráž.

2. Ty chceš nám deň čo deň / dať svojej priazne dary, / by sme vždy vo viere / a v pravde pevne stáli. / Dáš v skúškach zvíťaziť, / keď Duch tvoj vedie nás, / pred pádom chráni nás / len tvojho Slova jas.

3. Bud' tebe, Otče náš, / aj Synovi vždy sláva, / i Duchu Svätému / za tvojich deti práva. / Náš trojjediný Boh, / za spásy blahozvest', / od vekov naveky / ti patrí vďaka, česť.

Chváľme Boha piesňami

7

1. Chváľme Bo-ha pies-ňa-mi, Ha - le - lu - ja!

Ve-leb-me ho žal-ma-mi, Ha - - le - lu - ja!

Nech vždy vďačnej pies-ne tón, Ha - - le - lu - ja,

vznáša sa pred Bo - ží trón. Ha - - - le - lu - ja!

2. Slávme Boha za milosť, / Haleluja, / za ten vzácny neba skvost, / Haleluja, / čo v Synovi svojom dal, / Haleluja, / keď sa spásou sveta stal. / Haleluja!

3. Celý vesmír vďaku vzdaj, / Haleluja, / a o Láske rozprávaj, / Haleluja, / čo sa svetu zjavila, / Haleluja, / hriechu, vín ho zbavila. / Haleluja!

Je veľký náš Pán

1. Je veľ - ký náš Pán, on slá - vy je Kráľ,
 nech do všet - kých strán spev vrúc - nych znie chvál.
 On nad ce - lým ves - mí - rom vlá - du má sám,
 zvlášť na náš svet pa - mä - tá, sklá - ňa sa k nám.

2. O tej moci zvest' / nech šíri sa v dial', / by Tvorcovi česť / duch každý rád vzdal. Či halí tma obzor, či hromu znie hlas, / aj v tom zas len Láska vie osloviť nás.

3. Pán všetkých chce viesť / tým Slovom, čo dal, / buď vďaka mu, česť / za vzácny ten dar. On tvorstva Pán, Priateľ a Spasiteľ náš, / sám láskavo nad svetom drží vždy stráž.

4. Pán o náš svet dbá, / hoc vládne v ňom hriech, / on v láske nás má / a nad nami bdie. On tomu, kto túži, chce spásou sa stať / a z milosti večný mu život raz dať.

Chcem tebe, Pane, obeť chvály

9

1. Chcem te - be, Pa - ne, o - beť chvá - ly dnes vďačným srdcom
 priniesť na ol - tár, ty v lás - ke svo - jej k nám si stá - ly
 a ver - ne spre - vá - dza nás tvo - ja tvár. Len te - be pat - ri
 všet - ka slá - va, česť, rád tvo - jou mocnou ru - kou dám sa viesť.

2. Skloň v milosti sa ku mne, Kriste, / spev vďaky tebe na oslavu znie; /
 aj mne stvor srdce nové, čisté, / daj, nech v ňom dozrie Ducha ovocie. /
 Vo mne si zbuduj svojej lásky chrám, / nech sa ti stále viackej podobám.

3. Čuj prosby moje, Spasiteľu, / môj Záchranca a verný Obhajca, / sám
 rukou svojou ved' ma k cieľu, / kde domov chystáš pre mňa u Otca. / Daj
 mojej viere jasné vyznanie, / že v tebe jedinom je spasenie.

Zo srdca hĺbky, Pane

1. Zo srd-ca hĺb-ky, Pa - ne, ti spievam chvály žalm
za tvo-je po-žeh - na - nie, čo den-ne pri - jí - mam.
Ó, Bo-že, Krá-ľu môj, chcem s piesňou pl-nou vďa - ky
sa vzniesť až nad o - bla - ky, hold zložiť pred trón tvoj.

2. Ty, Pane, si ma z lásky / vždy verne sprevádzal, / a žitia kríž môj
ťažký / si niest' mi pomáhal. / Viem, že môj čuješ hlas, / chceš zbaviť
hriechu, viny, / ty, Bože trojediný, / dáš duši mier a jas.

3. Len v tebe, Pane, prameň, / zdroj života vždy zriem / a lásky tvojej
plameň / ma očistí, to viem. / Veď k víťazstvu ma vpred, / daj srdce
verné, smelé, / nech tebe patrí celé; / buď môjho žitia stred.

Oslavujme zvučne Hospodina

11

F d F B F G7 C C7

1. O - sla - vuj - me zvučne Hos - po - di - na, dokiaľ sme tu na ze - mi,

F d F G7 F d C7 F

zve - le - buj - me vďačne je - ho Sy - na, ďa - kuj - me mu pies - ňa - mi.

a d g C B d C7 F

Ref. Ha - le - lu - ja! On je svä - tý, on moc - ný je náš Pán.

a d g C B d C7 F

Ha - le - lu - ja! On je svä - tý, on moc - ný je náš Pán.

2. Chváľme ho úprimne, milosť dáva / hriešnym ľuďom dobrý Pán, / spievajme, jasajme: Bohu sláva, / vedie nás do nebies brán. *Ref.*

3. Dobrorečme mu za vernosť jeho, / on sa nikdy nemení, / spievajme na slávu Všemocného / piesne chvály s nadšením. *Ref.*

Na tvoje diela, Bože, keď sa dívam

1. Na tvo-je die - la, Bo-že, keď sa dí - vam,

všemocným slo - vom krás-ne stvo - re - né,

ú-prim-ný ob - div nik - dy ne - za - kry - vam,

vd'a-ku ti vzdá - vam, spievam nad - še - ne.

Ref. Chcem, Tvorca môj, ti o - beť chvá - ly nieš',

si vše-moc - ný a dob - rý Pán,

za všet-ky da - ry, múdrosť tvo-jich ciest

rád vždy ti vrúc - nu chvá-lu vzdám.

2. Kvitnúcou lúkou rád vždy prechádzam sa, / keď vtáčí spev mi k uchu zalieťa, / uchvátiť vie ma krehká, nežná krása, / v ktorej je múdrosť tvoja ukrytá. *Ref.*

3. Na milosť tvoju spoľahnúť sa môžem, / zárukou spásy golgotský je kríž. / Ty miluješ ma, dobrotivý Bože, / smiem veriť, že mi viny odpustíš. *Ref.*

4. Milosti čas, čo dopriavaš, sa kráti, / Syn tvoj už príde ako kráľov Kráľ. / Tak, ako sľúbil, čoskoro sa vráti, / kiež vtedy vítať smiem ho piesňou chvál. *Ref.*

Čuj nádherné posolstvo

1. Čuj nád - her-né po - sol - stvo, sve - tom čo znie,

Boh v Sy - no - vi zo - slal nám vy - kú - pe - nie.

Na krí - ži sa sklo - nil k nám lás - ka - vý Pán,

čo hrieš - ni - kov k se - be zve zo všet - kých strán.

Ref. Pá - na chváľ, s na-mi chváľ, k ne-mu ísť ne - vá - haj,

Pá-na chvál', aj ty chvál', srd-ce svo - je mu daj

a s dô - ve-rou vy - kroč, kým eš - te je čas,

aj na te - ba ča - ká, čuj dnes je - ho hlas.

2. Hoc vzdialený Bohu si svojvoľne žil, / Pán Ježiš ti na návrat dáva dost síl. / Tiaž hriechu a bremä vín z teba chce sňať, / chce láskou ťa objat', svoj pokoj ti dať. *Ref.*

3. Len k nemu sa utiekaj, ním viesť sa daj, / on chystá ti večného domova raj. / Už vráti sa čoskoro, priprav sa dnes / a v ústrety z vďačnosti srdce mu nes. *Ref.*

Chváľte svojho Stvoriteľ'a

1. Chváľte svoj - ho Stvori - te - ľa všet - ky die - la je - ho rúk,
 ne - bo ší - re i zem ce - lá piesní chváľ nech ču - jú zvuk.
 Nik - dy náš Boh troj - je - di - ný v slo - ve svo - jom ne - skla - mal,
 v sľu - boch stá - ly, spo - ľah - li - vý, ver - ne k nám sa pri - zná - val.

2. Chváľme Pána! On nás chráni, / neustále o nás dbá, / dary svojich štedrých dlaní / všetkým s láskou rozdáva. / Nemôže byť človek nemý, / srdce vďačne spievať smie: / Spasiteľ sa sklonil k zemi, / z lásky v ňom Boh s nami je.

3. Vzdajme chválu Pánu Bohu, / klaňajme sa pokorne, / ďakujme za milosť mnohú, / srdcia svoje otvorme. / Do všetkých už končín sveta / oslavná nech pieseň znie, / mocný Pán, tá Láska svätá, / večnej chvály hoden je.

Vzdaj Bohu vždy česť

15

1. Vzdaj Bo - hu vždy česť, duch kaž - dý ho chvál',
 on zá - chra - ny zvest' nám v Kri - sto - vi dal.
 V ňom od - pu - stil vi - nu a da - ro - val mier,
 keď v hrie - chu svet hy - nul, on spa - siť ho šiel.

2. Vzdaj Bohu vždy česť, / že z milosti sám / sa podujal niest' / trest určený nám. / On v Synovi zjavil svoj odveký cieľ, / keď hriechu nás zbavil a na kríži mrel.

3. Vzdaj Bohu vždy česť / za istoty jas, / že aj nás chce viesť / do príbytku krás, / kde nebude strastí, kde večný je svit, / tam v blaženej vlasti ľud Boží má žiť.

Bud' Pánu Bohu vd'aka

1. Bud' Pánu Bohu vd'aka, česť i slá-va na vý - sos - ti,
že radostnú nám poslal zvesť o svojej lás-ka-vos - ti.
K nám v Kristovi sa priznáva a ru - ku spá-sy po - dá - va
Boh več - ne vy - vý - še - ný.

2. Len Ježiš Kristus, Boží Syn, / je mocný Vykupiteľ, / on z bahna hriechu, jarma vín, / nás vyslobodit' prišiel. / On naša Obeť, Kňaz i Chrám, / on Cesta, Pravda, Život sám, / v ňom večnú spásu máme.

3. Duch Svätý, pravdy Učiteľ / a spoľahlivý Radca, / náš v kríži pravý Tešiteľ, / Dar zoslaný od Otca, / on s nami je vždy, v každý čas / a mocou svojou vedie nás / do slávy z poníženia.

Sláva Pánu Bohu

17

1. Slá - va, Pá-nu Bo-hu slá - va, za spa-se-nia bla-hú zvest'.

On nám no-vú ná-dej dá - va, ú-prim-ne mu vzdaj-me česť.

Ho-ci člo-vek pre ne - ve - ru o - tro-kom sa hrie-chu stal,

lá - sky Bo-žej pl-nú mie - ru Spa-si - teľ nám u - ká - zal.

2. Sláva, Kristovi buď sláva, / životu dal zmysel zas, / kráľovského vzdal sa práva, / prijal smrti trest za nás. / Pre nás znášal úzkosť, tiešeň, / na golgotskom kríži mrel, / novú vložil do srdíc pieseň / Boží Syn, náš Spasiteľ.

3. Sláva, Záchrancovi sláva, / premohol smrť, z hrobu vstal. / Nech znie celým svetom správa, / že sa vráti ako Kráľ. / Pre tých, čo sú pripravení, / blaženejšej správy niet: / Vládnut' bude mier na zemi, / miluje Boh tento svet.

Náš Bože slávny

1. Náš Bo - že sláv - ny, vše-moc-ný náš

Kráľ, drá - hy si hviez - dam skvostným vy-me - ral,

ja - ga - vým les - kom česť ti vzdá - va - jú,

prí - ka - zy vô - le tvo - jej spí - ňa - jú.

2. Za dávnych čias si ľud svoj viedol sám / páľavou púšte k diaľnym končinám. / Bedlivým strážcom dosiaľ si aj nám, / láskavo stále nás moc tvoja chráň!

3. Zloba chce oheň skazy na nás zvieŕť, / mrákovou prikryť, zhasnúť
svetlo hviezd. / Mier, Pane, vráť, zlom vládu hriechu v nás, / útrapy
mierni, veď do ríše krás.

4. V súžení viera v tebe kotviť má, / len ty si spása naša jediná! / Lásku,
čo dávaš dosiaľ svetu znáť, / nám, Pane, pomôž verne zvestovať.

Bud' Bohu vždy česť

19

1. Bud' Bo - hu vždy česť, že náš zblú - de - ný svet
svojou mi - los - ťou k se - be chce na - vrá - tiť späť.
Ha - le - lu - ja, bud' mu chvála, Ha - le - lu - ja! A - men!
Ha - le - lu - ja, večná chvá - la za spa - se - nia deň.

2. Bud' Synovi česť, / že sa Baránkom stal, / aby za hriešnych z milosti / život svoj dal. *Ref.*

3. Aj Duchu bud' česť, / že nás privádza dnes / k Slovu pravdy a stále chce / bezpečne viesť. *Ref.*

Haleluja! Kráľovi česť

1. Ha - le - lu - ja! Krá - ľo - vi česť na - še srd - cia vzdá - va - jú,

ra - dost - ne na je - ho slá - vu no - vú pie - seň spie - va - jú.

On sám za nás zná - šal mu - ky, na Gol - go - te tr - pel, mrel,

a - by hriešnik z je - ho ru - ky pri - jal ži - vot, spä - su zrel.

2. Haleluja! Kristus prišiel, / premohol hriech, smrti noc, / víťazne keď z hrobu vyšiel, / zjavil svetu Božiu moc. / Za ranené jeho dlane, / za večný dar spasenia, / jemu patrí vďakyvzdanie / od celého stvorenia.

3. Haleluja! Náš Pán žije, / aj my máme večne žiť, / vďakou nech nám srdce bije, / že nás prišiel vykúpiť. / Božia milosť spásanosná / čaká našu ozvenu, / čo vie láskou šíriť radosť, / slúži verne blížnemu.

Znej chválospev môj, znej

21

1. Znej chválospev môj, znej na slá - vu môj - ho Pá - na,
 spev na - plň ce - lú zem, ja - saj - te ne - be - sá!
 Zvuč pies - ne jas - ný tón, znej z ve - če - ra i z rá - na,
 chváľ Pá - na z všetkých síl, k nám z ne - ba zo - stú - pil.

2. Nech chválospev ten znie / a v diaľne letí kraje, / by Božej lásky zvest' / počul už celý svet: / K nám z lásky prišiel Pán, / v ňom spása jediná je, / pre nás sa slávy vzdal, / náš kríž na seba vzal.

3. Len tebe, Pane náš, / tvoj ľud vždy vďaku vzdáva, / že z hriechu otroctva / sám si nás vykúpil / a z lásky navrátil / nám dcér a synov práva / a nádej novú dal, / si hoden cti a chváľ.

Ty jediný všemocný Pán Boh si náš

1. Ty je - di - ný vše - moc - ný Pán Boh si náš,
 čo svet - lom a slá - vou sa pri - o - die - vaš,
 si Stvo - ri - tel' sve - tov, nám ži - vot si dal,
 vzdať v po - ko - re chce - me ti o - be - te chvál.

2. Si predivný, v múdrosti nedostižný, / Pán vševládny, v láske vždy spravodlivý, / svoj základ v nej len má ten večný tvoj trón, / nám hriešnikom z kríža znie milosti tón.

3. Až dosiaľ tu prevláda smrti moc zlá, / tvor každý len krátky čas života má, / my klčíme, kvitneme jak stebľá tráv, / len ty sám sa nemeníš, vesmíru Kráľ.

4. Dnes v odvahe viery ta chceme sa vzniesť, / kde anjeli v úcte ti vzdávajú česť. / Kiež smieme raz časnosťou nespútaní / pred teba sa postaviť premenení.

Spojme hlasy v piesni zvučnej

23

1. Spoj-me hla-sy v pies-ni zvučnej, nech náš spev sa ne-sie v dial'.

Znej-te, tó-ny ľu-bo-zvuč-né, všet-ko tvorstvo Pá-na chváľ,

z lás-ky svo-jej ne-ko-neč-nej Spa-si-te-ľom nám sa stal.

Sláv-me vďač-ne me-no je-ho, Pá-na vše-mo-hú-ce-ho.

2. Slávy neba vzdal sa pre nás, / otcovský dom opustil, / kríž on niesol namiesto nás, / dlhy naše zaplatil. / S ním sa začal slobody čas, / väzňov z rabstva vymanil. / Slávme vďačne meno jeho, / Pána všemohúceho.

3. Našou vinou strašnú trýzeň / z lásky Pán na seba vzal, / zomrel za nás, na tretí deň / z hrobu ako víťaz vstal, / tým nám, ľuďom, novú pieseň, / radosť spásy daroval. / Slávme vďačne meno jeho, / Pána všemohúceho.

Chválit' chcem Pána

1. Chvá - lit' chcem Pá - na, pies - ňou vzdáť mu česť,

že v kaž - dej do - be ľuď svoj rá - či viest';

v tom chvá - lo - spe - ve ra - dosť na - chá - dzam,

viem, že len v Bo - hu stá - lu po - moc mám,

viem, že len v Bo - hu stá - lu po - moc mám.

2. Chváliť chcem Pána, záchranca je môj, / pre sveta spásu on dal život svoj, / na jeho kríž zrak viery upieram, / a pieseň vďaky rád mu zaspievam, / a pieseň vďaky rád mu zaspievam.

3. Chváliť chcem Pána, tíši bolesť, žiaľ / a nemám dôvod, aby som sa bál, / viniem sa k nemu vierou oddanou, / viem, že len on je mojou ochranou, / viem, že len on je mojou ochranou.

4. Chváliť chcem Pána, búrky zahnať vie, / na radosť mení starosť, trápenie. / On to, čo sľúbil, nikdy nezmení, / raz večnou slávou verných odmení, / raz večnou slávou verných odmení.

Pán Ježiš, Priateľ môj

1. Pán Je-žiš, Pria-tel' môj, všet - kej krá-sy, bla - ha zdroj
 sám ne - bes - ký O - tec v ňom nám dal.
 Chvá - liť ho vždycky chcem, že mi - lu - je ma, viem,
 len on je srd - ca môj - ho Kráľ.

2. Príroda krásna je, / keď jej Tvorca daruje / ten skvostný šat z kvetov nádherných. / Kto krásu vnímať vie, / ten vždy sa tešiť smie / z tých Božích divov úžasných.

3. Krásny je slnka jas, / vtácat spev keď blaží nás, / krásny aj hviezdnotej noci svit. / Nad slnko jasnejší, / nad hviezdy stálejší / len Ježiš Kristus môže byť.

4. Krásny je jarný svet, / krásna mladosť, ktorej kvet / nespálil, nezničil hriechu mráz. / Čas mladosť odvanie, / pôvab sa pominie, / len Ježiš je zdroj večných krás.

Chválospev vďaky radostný

26

1. Chvá - lo - spev vďa - ky ra - dost - ný
 nech srd - cia dví - ha k ne - be - sám,
 kde an - je - lov chór sláv - nost - ný
 na - pl - ňa svä - tý Bo - ží chrám.

2. Boh svojím slovom stvoril svet, / nám všetko z lásky daroval, / bez neho sme jak poľný kvet, / žiť večne s nami vždy si prial.

3. Základom vlády jeho je / láska i spravodlivý súd; / milosť a svätosť jeho smie / zvestovať svetu Boží ľud.

4. Pred Božím trónom vznešeným / s úctou sa všetci skláňajme, / náš Pán je vládca všemocný, / len jemu chválu vzdávajme.

Náš Boh je mocný tvorstva Kráľ

1. Náš Boh je mocný tvorstva Kráľ, znej celým svetom pieseň

chvál: Ha - le - lu - ja! Ha - le - lu - ja! Len

je - mu pa - trí všetka česť za ži - vo - ta dar, spá - sy

zvest'. Ha - le - lu - ja! Ha - le - lu - ja! Nech znie

stá - la Bo - hu chvá - la: Ha - le - lu - ja!

2. Nech všade chválospev ten znie, / smie hriešnik získať zmierenie. / Haleluja! Haleluja! / Pán Ježiš človekom sa stal, / nám práva Božích detí dal. / Haleluja! Haleluja! / Nech znie stála Bohu chvála: Haleluja!

3. Kiež otvorí náš zrak i sluch / pre Božie slovo Svätý Duch. / Haleluja! Haleluja! / Tým Duchom svoj ľud vedie Pán / a buduje si v nás svoj chrám. / Haleluja! Haleluja! / Nech znie stála Bohu chvála: Haleluja!

4. K tej chvále pripojme svoj hlas / a slávme Pána v každý čas. / Haleluja! Haleluja! / Nech spája v jeden bratský kruh / nás jedna viera, jeden Duch. / Haleluja! Haleluja! / Nech znie stála Bohu chvála: Haleluja!

Z vesmírnej slávy svetiel jas

28

1. Z vesmírnej slá - vy sve - tiel jas žia - ri nám v ú - stre - ty,

to pozdrav lás - ky Tvor - cu krás, zvest' je - ho do - bro - ty.

2. Úchvatný priestor nad zemou / moc Božiu zvestuje, / nad tvorstvom svojou velebou / Pán svetov kraľuje.

3. Údolia, stráne, horstiev pás, / to všetko zjavuje, / že Tvorca napriek hriechu v nás / svet tento miluje.

4. Chcem tvoju lásku vyspievať, / slabý je hlas i cit, / ráč obeť chvály požehnať, / keď chce ťa velebiť.

Ked' divy tvojej moci zriem

1. Keď di - vy tvo - jej mo - ci zriem, môj Tvorca a môj Pa - ne,

diel tvojich ta - je skúmať smiem, brať dary z tvojej dla - ne,

tu na - pl - ne - ný ú - ťa - som sa v bázni pýtam: Čože som,

že na mňa myslíš stá - le?

2. Reč tvojich činov pre mňa je / div nekonečnej lásky, / svet hviezd, čo noci zjasňuje, / kvet skromnej sedmokrásy. / Ty pokrm dávaš, tíšiš smäd / a usmerňuješ svetov let, / nad všetkým mocne vládneš.

3. Aj búrku, víchor ovládaš / a moru staviaš hrádze, / o všetko tvorstvo starosť máš, / tkáš krásu z kvetov priadze. / Svet luny, tichý vánok z hôr, / zvuk hromu, vtáčích piesní chór, / len tebe chválu vzdáva.

4. Však najväčší je lásky čin, / dar nevýslovnej ceny, / že Spasiteľ, tvoj milý Syn, / sa k hriešnej sklonil zemi. / Za lásku tvoju prevet'kú, / čo milosť dáva človeku, / nech vždy ťa každý chváli.

Len k tebe, Tvorca môj

30

1. Len k te - be, Tvor-ca môj, zrak vie - ry u - pie - ram,

ved' v tvo-jej lás - ke spá - sy zdroj i več - ný ži - vot mám,

ved' v tvo-jej lás - ke spá - sy zdroj i več - ný ži - vot mám.

2. Viem, že ma miluješ / a chrániš deň po dni, / vín, hriechu, trestu zbavuješ, / hoc vždy som nehodný. / Vín, hriechu, trestu zbavuješ, / hoc vždy som nehodný.

3. Môj bezpečný si štít / a nádej v úzkosti, / ty v láske svojej chceš ma skryť / pre večnosť z milosti. / Ty v láske svojej chceš ma skryť / pre večnosť z milosti.

Boh tvorcom sveta je

1. Boh tvorcom sve - ta je, to vesmír zve - stu - je.

On, slá - vy Pán, má v ňom svoj chrám, nad všetkým kra - ľu - je.

Boh tvor - com sve - ta je. Keď o tom pre - mý - šľam,

čo vôkol zriem, len jed - no viem, že chvá - lu vzdáť mu mám.

2. Boh tvorcom sveta je, / znie vd'ačný tvorstva hlas. / Zem, neba kruh
len Boží Duch / sám odial krásou krás. / Boh tvorcom sveta je. / On jeho
slávou bol, / keď pustý kraj na vábny raj / do krásy rozkvitol.

3. Boh tvorcom sveta je, / hoc slávu marí pád; / však príde čas, keď
Vládca zas / tvár nových krás mu dá. / Boh tvorcom sveta je / a netreba sa
bát, / veď on len sám je slávy Pán / a neba Majestát.

Ako hviezdý jasný svit

32

1. A - ko hviezdý jas - ný svit ve - del k pú - ti povzbudiť
 tých, čo Spá - su hľa - dať šli, kým ju v jasliach ne - na - šli,
 tak nech, Pa - ne, prav - dy jas vie - rou k te - be ve - die nás.

2. Radosť, čo krok zrýchlila, / údivom dych stajila, / že nad zjavom užasli / a k Dieťaťu pokľakli, / tá nech stále nieti nás / vzývať Pána, kým je čas.

3. Každý z nich tam vzácny dar / zložil ako na oltár. / A ten príklad vznešený / bez hriechu a poškvŕny / chce aj pre nás vzorom byť, / ako máme Pána ctieť.

4. Pane svätý, deň čo deň / zdolávajú v nás nechuť, lieň. / Daj, nech túžba nezhyne / zrieť raz tvoje spasenie / tam, kde žiadna žiara hviezd / nebude nás musieť viesť.

Hľa, blankyt neba modravý

1. Hľa, blan - kyt ne - ba mo - dra - vý

i mra - čien náh - le čier - ňa - vy,

čo z ob - zo - ru sa vy - no - ria,

o slá - ve Tvor - cu ho - vo - ria.

Deň dňu i tma - vej no - ci noc

tú ne - ko - neč - nú Bo - žiu moc

nám moc - ne bez slov, bez re - čí

vždy ne - po - chyb - ne do - sved - čí.

2. On hviezdám dráhu vymeral, / zem zvláštnou krásou priodíal, / keď v jeho lásky objatí / lúč slnečný ju pozláti. / Tak každý človek poznať smie / tie Božie skutky úžasné, / smie jeho veľkosť poznávať / a chválu, slávu, česť mu vzdáť.

3. Však človek reč tú nečuje, / len rozum svoj vždy zbožňuje / a rady, ktoré Boh mu dal, / tak často hriechne zanedbal. / Dnes, Pane, znova prosiť chcem, / daj, nech ťa večne chváliť smiem, / hriech, vinu každú zo mňa sním, / buď mojou Skalou, Spasením.

Verný a stály si, drahý náš Pane

1. Ver - ný a stá - ly si, dra - hý náš Pa - ne,
 nás, čas - to ne - ver-ných, rád pred - sa máš.
 Ráč pri - jať ú - prim-né po - d'a - ko - va - nie
 za to, že lás - ka - vo o nás vždy dbáš.
 Ver - ný si, Pa - ne náš, lás - ku k nám stá - lu máš,
Ref.

nad svo - jou cir - kvou bdieš, sklá - ňaš sa k nám.
 Je z tvo - jej mi - los - ti všet - ko, čo má - me,
 ú - prim - nú vďač - nosť nám do sídc vlej sám.

2. Aj divy v prírode o tebe svedčia, / chválu, česť vzdáva ti stvorenstva hlas, / nemôže láska byť nad tvoju väčšia, / jej svit je vzácnejší nad slnka jas. *Ref.*

3. S otcovskou vernosťou o nás sa staráš, / prebúdžaj túžbu v nás za tebou ísť, / odpúšťáš hriechy nám, zblúdilých hľadáš, / kiež vždy si žiadame k tebe raz prísť. *Ref.*

Stále ešte Božej lásky trvá čas

1. Stá - le eš - te Bo - žej lás - ky tr - vá čas,
 mi - lost' O - tca náš - ho chrá - ni do - siaľ nás.
 Da - ry veľ' - kej priaz - ne dá - va sve - tu Pán,
 o - tvo - ril nám svo - ju ná - ruč do - ko - rán.

2. Kým len žiari svetlo pravdy Božej v tmách, / nepohlť svet náš priepasť bezodná. / Bez Boha sa stráca zmysel života, / v ňom je naša nádej, spásy istota.

3. Zomrieť s Kristom zisk je, žiť bez neho strach, / otvoril nám prístup k trónu v nebesiach. / Smrť raz navždy stratí vládu nad nami, / keď on povedie nás slávy bránami.

4. Dotkni sa nás, Pane, otvor duše zrak, / Duchom svojím odvej pochybností mrak. / Slovom pravdy povzbud', viere ukáž cieľ, / aby tvoj ľud s tebou naveky žiť smel.

Otče náš na nebi

36

1. Ot - če náš na ne - bi, vzý - va ťa,
ve - le - bí a ctí tvoj ľud. Za da - ry
mi - los - ti, kto - ré nám v šted - ros - ti
dá - vaš vždy v hoj - nos - ti, chvá - le - ný buď.

2. Slávy Kráľ, Boží Syn, / Zbaviteľ hriechu, vín, / prosby čuj hlas: / Pred zvodom márností / a hriešnych žiadostí / vo svojej múdrosti / ochraňuj nás.

3. Tešiteľ sľúbený, / od nás buď slávený / na každý deň. / Pokoj tvoj z výsosti / v srdci sa rozhoší, / keď v našej blízkosti / zostaneš len.

4. Trojici presvätej / v jednote odvekej / chválospev znie. / Ona od večnosti / v láske a svätosti, / vo svojej vernosti / nad všetkým bdie.

Dnes vd'aky spev vreľý

1. Dnes vd'a - ky spev vre - lý nech znie sve - tom ce - lým,

leť o - slav - ná pie - seň až pred Bo - ží trón.

Pán v lás - ke sa sklá - ňa a dar po - žeh - na - nia

chce nám všet - kým do - priat' v tom dni so - bot - nom.

On sám z vý - šin ne - ba dá rád vždy, čo tre - ba, bdie

nad na - mi ver - ne a vždy pri nás stál,

bol o - hni - vým stlí - pom a pred ľsti - vým zvod-com nás

na ces - te ži - tia vždy o - chra - ňo - val.

2. O Tvorcovej moci / svit hviezd v tmavej noci / i slnka lúč jasný vo dne hovorí. / Aj rosy skvost v tráve, / či vlnky riek hravé, / čo sa náhlia riečišťami do morí. / Tvor každý ho chváli, / či veľký či malý, / aj my Tvorcu chváľme a zvelebujeme. / On dal nám dar viery / a čaká nás v cieľi, / len vždy vďačne, s láskou ho nasledujeme.

Pred tvojou láskou, Pane

1. Pred tvo - jou lás - kou, Pa - ne, sklá - ňam

sa s vďač - nou úc - tou, po - ko - rou a

vrúc - nu chvá - lu te - be vzdá - vam,

tvoj kríž je mo - jou o - po - rou. Tá

tvo - ja mi - lost' ne - sko - na - lá

A D A D
 nám več - ný ži - vot da - ro -
 A/E E7 A
 va - la.

2. Ty, Pane, k nám si v láske stály, / vín bremä snímaš, dávaš mier /
 a nádej vlievaš, tešíš v žiali, / na Golgote si za nás mrel. / Už nechcem
 sám sa s hriechom borit', / do tvojej lásky smiem sa vnoriť.

3. Ty túžiš, aby všetci ľudia / dar spásy v tebe prijali, / a tí, čo vo tme
 hriechu blúdia, / len v tebe pomoc hľadali. / Mne pomôž, nech sa verným
 stanem / svedkom o tvojej láske, Pane.

Spievajme všetci radostne

1. Spie - vaj-me všet - ci ra - dost - ne, Boh lás - ka je.

Nech znie to vša - de sláv - nost - ne, Boh lás - ka je.

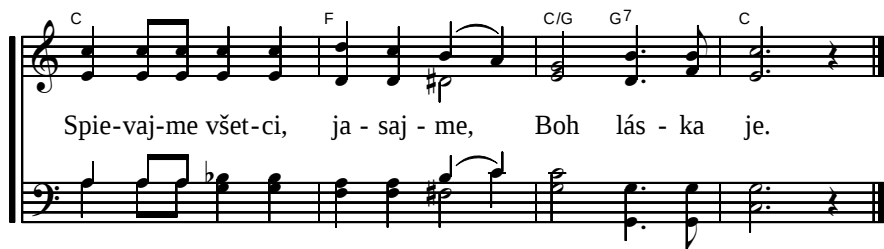
Nám hriešnym ná - dej pri - ná - ša, z pá - du nás dví - ha, po - vzná - ša,

keď srdca zvest' tá dot - kne sa, Boh lás - ka je.

Boh lás - ka je, Boh lás - ka je.

Ref.

The musical score is written for a four-part choir (Soprano, Alto, Tenor, Bass) in C major, 4/4 time. It consists of five systems of staves. The first system has a Soprano staff with a treble clef and a Bass staff with a bass clef. The second system has a Soprano staff with a treble clef and a Bass staff with a bass clef. The third system has a Soprano staff with a treble clef and a Bass staff with a bass clef. The fourth system has a Soprano staff with a treble clef and a Bass staff with a bass clef. The fifth system has a Soprano staff with a treble clef and a Bass staff with a bass clef. The lyrics are written below the staves. The score includes various musical notations such as notes, rests, and bar lines. Chord symbols (C, G7, d, G7, C, G7, C, G, D7, G, G7, C, G7, C, F, C/G, G7, C, A7, d, G7, C) are placed above the staves. The lyrics are in Slovak. The score is for a four-part choir.

C F C/G G7 C

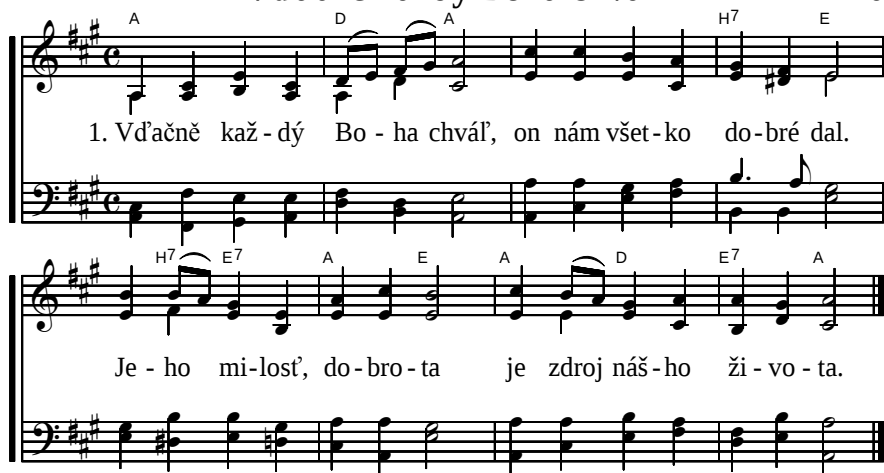
Spie-vaj-me všet-ci, ja - saj - me, Boh lás - ka je.

2. Oznámete zvest' tú v šír i dial', / Boh láska je. / On pre nás človekom sa stal, / Boh láska je. / Prišiel Spasiteľ presvätý / mriet' na výšinách Golgoty, / vykúpení sme, ja i ty: / Boh láska je. Ref.

3. Ak si ho prijal, zajasaj, / Boh láska je. / Za veľkú milosť vďaku vzdaj, / Boh láska je. / V ňom svetlo i štít máme svoj, / nádeje, lásky on je zdroj, / stíši raz všetku žalosť, boj, / Boh láska je. Ref.

Vďačne každý Boha chváľ

40

A D A H7 E

1. Vďačne kaž - dý Bo - ha chváľ, on nám všet-ko do-bré dal.

H7 E7 A E A D E7 A

Je - ho mi-lost', do-bro-ta je zdroj náš-ho ži - vo - ta.

2. Pôvod všetkého je v ňom, / v jeho slove tvorivom. / Jeho milosť, dobrota / je zdroj nášho života.

3. Vedie, chráni, živí nás, / bdie nad nami v každý čas. / Jeho milosť, dobrota / je zdroj nášho života.

4. Srdcom, mysl'ou ctíme ho, / Tvorcu všemohúceho. / Jeho milosť, dobrota / je zdroj nášho života.

Chcem vždy Pána oslavovať

1. Chcem vždy Pá - na o - sla - vo - vať, je - mu spie - vať pies - ne chvál,

svoj - mu Bo - hu vd'a - ku vzdá - vať, že mi v Kris - tu všet - ko dal.

Je - ho veľ - ká mi - lost' je to, čo ma vša - de spre - vá - dza,

uň - ho po - moc na - chá - dzam; v ni - kom i - nom spá - sy nie - to.

Raz sa všet - ko po - mi - nie, Bo - žia lás - ka nik - dy nie.

2. Ako orlica si skrýva / pod krídlami mláďatá, / Božia ruka milostivá / nado mnou je rozpätá. / On ma stráži svojím okom, / za ruku ma vedie vpred, / cez prekážky, príval bied, / silu dáva mojim krokom. / Raz sa všetko pominie, / Božia láska nikdy nie.

3. Neušetril svojho Syna, / dal ho na smrť kvôli mne, / zhladená je moja vina, / v ňom je moje spasenie. / Viem, že nikdy nedoceníť / jeho lásku nesmiernu: / vlast' mi chystá nádhernú. / Na svete sa všetko mení. / Raz sa všetko pominie, / Božia láska nikdy nie.

Božia milosť nezmerná je

42

1. Bo - žia mi-lost' ne-zmer-ná je a - ko ší - ra mo-ra dial',

gol - got-ský kríž do - ka - zu - je, čo Boh sve - tu da - ro - val.

2. Náruč Otca víta syna, / ktorý zradil rodný dom, / na vinu už nespomína, / tíši kajúcnika ston.

3. Božia milosť prevyšuje / rozlet predstáv človeka, / v zármutku ho potešuje, / nikdy sa ho nezrieka.

4. Hoc by kvapkou v mori bola / naša ľútosť úprimná, / Božia láska stále volá, / Otec s nami súciť má.

Tá vzácna milosť, Pane môj

1. Tá vzác - na mi - losť, Pa - ne môj,
 že tvo - jím smiem sa zvať,
 je vo tme sve - ta svet - la zdroj,
 čo nad ňu mô - žem mať?

2. Keď hriechu zvod ma pokúša, / pád číha z všetkých strán, / pod krížom milosť okúšať / smiem, Kriste, z tvojich rán.

3. Mňa milosť tvoja zbavuje / aj strachu, trápenia, / keď v odpustení daruje / mi radosť spasenia.

4. Hoc tisíc rokov by som žil / a prešiel celý svet, / tú milosť by som velebil, / nad ktorú v svete niet.

Chod', nádhernú zvest' hlásaj

44

E A E H7 E

Ref. Chod', nádhernú zvest' hlá - saj, krásnu správu za - nes v diaľ,

A E Fis H7 E Fine

Pán na-ro-dil sa, ja - saj, k nám pri - šiel Kris-tus, Kráľ.

H7 E

1. Je po - koj - ná noc, ti - chá a všet-ko vô - kol spí,

Fis H D.C.

tu z ne - ba žia - ra jas - ná zem náh - le ob - klo - pí.

2. Znie anjelský spev z neba / na počesť Dieťaťa, / čo ľudstvu darovala / tá Láska presvätá. *Ref.*

3. Syn Boží k nám raz prišiel, / na svet sa narodil, / pre naše hriechy / trpel / a život položil. *Ref.*

Každý duch nech velebí

1. Každý duch nech ve - le - bí Pá - na slá - vy na ne - bi.

Mier a po - koj ná - ro - dom, ko-niec zlo - be, ú - kla-dom.

Ja - sať mô - že ce - lý svet vy - kú - pe - ný z hriechu bied.

Do-siaľ znie nám ra - dost - ný spev o sve - ta spa - se - ní.

Ref. Je - žiš pri - šiel me - dzi nás, chváľme Bo - ha v každý čas.

2. Kristus, nebies okrasa, / všetkej pocty vzdáva sa. / Hoc u Otca v sláve žil, / v maštali sa narodil. / Prišiel na svet Boží Syn / zbaviť ľudí hriechu, vín, / Immanuel, s nami Boh, / Skala vekov, spásy Roh. *Ref.*

3. Vitaj, Knieža pokoja, / v svete sváru, rozbroja. / Vitaj, Spása odveká, / útechou si človeka. / Prišlo ráno spasenia, / smrť je moci zbavená. / Plesaj nebo, jasaj zem, / svetu vzišiel večný deň. *Ref.*

Anjeli raz z výšin neba

46

1. An - je - li raz z vý - šin ne - ba zvest' tú niest' sa ná - hli - li,

ľu - ský ú - del sám na se - ba vzal Syn Bo - ží pre - mi - lý.

Ref. Slá - va Bo - hu na výsostiach, po - koj ľu - d'om na ze - mi.

2. Svetlom z neba žiaria stráne, / spevom kraj sa naplnil, / verne Pán Boh sľuby dané / svojmu ľudu vyplnil. *Ref.*

3. K cieľu viedla hviezda jasná / tých, čo Písmo skúmali, / splnila sa nádej spásna, / keď sa k jasliam skláňali. *Ref.*

4. Simeon i Anna žasnú, / splnil sa im žitia cieľ, / chvália Boha za zvest' krásnu: / Narodil sa Spasiteľ! *Ref.*

Ó, pod'me a chváľ'me

1. Ó, pod' - me a chváľ' - me náš - ho Spa - si - te - ľa, on

pri - šiel sem z ne - ba len kvô - li nám.

Kto v ne - ho dú - fa, ne - mi - nie sa cie - ľa. Nuž

pri - stúp - me pred ne - ho, pred Kris - ta lás - ka - vé - ho a

vzý - vaj - me len je - ho, on náš je Pán.

2. Nech chválospev vrúcny k nebesiam sa vznáša, / Boh v Kristovi k zemi sa skláňa sám. / V ňom istota je, pevná nádej naša. / Nuž pristúpme pred neho, / pred Krista láskavého / a vzývajme len jeho, / on náš je Pán.

3. Buď Pánovi od nás vďaka, česť a sláva, / nech zvesť o ňom letí do všetkých strán / a celý svet nech jemu chválu vzdáva. / Nuž pristúpme pred neho, / pred Krista láskavého / a vzývajme len jeho, / on náš je Pán.

Svätého Písma vzácna zvesť

48

1. Svä-té-ho Pís-ma vzác-na zvesť: Pán Je-žiš, Spa-si-tel';

jemu vždy vzdávať chvá-lu, česť je večný tvorstva cieľ.

2. Len on je spásnou nádejou / pre hriechom zmámených, / čo mocou slova liečivou / uzdraví ranených.

3. Ježiš, tá Láska slúžiaca, / nádeje novej jar, / v ňom nájde duša túžiaca / nebeskej priazne dar.

4. Pán sľuby svoje nezmení, / dôveru pevnú mám, / na radosť túžbu premení, / keď príde v sláve k nám.

Tá láska vzácna, úžasná

1. Tá lás - ka vzác - na, ú - žas - ná,
svet nad ňu väč - šiu ne - poz - ná!
Boh sám sa stal raz člo - ve - kom,
my spá - su več - nú má - me v ňom.

2. Pán znášal hlad i biedu znal, / nám krstom svojím príklad dal, / nad pokušením zvíťazil, / on jediný bez hriechu žil.

3. Česť, vďaka vzdajme Kristovi, / čo za nás mrieť bol hotový, / veď kríž, / na ktorom zomrel Pán, / ten pre hriech patril všetkým nám.

4. Keď v Božej moci z mŕtvych vstal / na svoju cirkev pamätal; / dar Ducha zoslal, spásnu moc, / čo verným sľúbil na pomoc.

5. Za to mu slávu vzdávajme, / pred ním sa s úctou skláňajme; / kiez / z našich úst mu chvála znie / za večný život, spasenie.

Pán Ježiš je pre mňa najdrahší

50

1. Pán Je-žiš pre mňa naj-drah-ší na ce-lom sve-te je,
to je-ho me-no vzác-ne je a mi-lo srd-cu znie.

Keď nad hlavou mám čier-ny mrak, upieram k ne-bu vie-ry zrak.

Keď smútok mám, te-ší ma sám Pria-tel' môj.

2. Pán Ježiš tíši bolesti / a súcit so mnou má, / chce pokoj svoj mi darovať, / on biedu moju zná. / Zakúsil som, že vždycky včas / posielal pomoc zas a zas, / hoc idem tmou, je predomnou / Priateľ môj.

3. Pán Ježiš je môj záchranca, / vždy s ním chcem verne ísť / a jemu z lásky, vďačnosti / svoj život zasvätiť. / V ňom je môj cieľ, to dobre viem, / jemu za všetko ďakujem. / On rád ma má, vždy o mňa dbá, / Priateľ môj.

Do sveta bôľu, žalosti

1. Do sve - ta bô - ľu, ža - los - ti a blú - de - nia bez cie - ľa

Boh po - slal z veľ - kej mi - los - ti nám hriešnym Spa - si - te - ľa.

Ref. V ňom je ná - dej je - di - ná, ces - ta k cie - ľu spa - se - nia

Bo - žou lás - kou zja - ve - ná v dra - hom me - ne Je - žiš.

2. Len Vykupiteľ, Boh a Pán, / má liek na rany sveta / a v jeho krvi spásu nám / chce zjaviť láska svätá. *Ref.*

3. Raz všetka bolesť stíchne tam, / kde večné zdravie žiari, / Pán Ježiš navždy zotrie sám / aj naše slzy z tváří. *Ref.*

Trón svoj si opustil

52

1. Trón svoj si o - pus - til a na ze - mi žil, dra-hý
 náš Spa-si-tel', Bo-ží Syn. V betlemskej maš-ta - li tam ti
 u - stla - li, hoc si svet pri-šiel zba - viť vín. *Ref.* Ja
 z vd'a-ky ti srd - ce dá - vam, Pane môj, maj vždy v ňom svoj chrám.

2. Anjeli spievali, / chválu vzdávali, / z ľudí ťa málokto privítal. / Nezľakol si sa strát, / k nám si prišiel rád / a za nás život svoj si dal. *Ref.*

3. Žil si tu na svete, / hriešnej planéte, / na kríži podstúpil ťažký boj. / Ty si však zvíťazil, / diabla porazil, / čím sa ti odvdáčim, Boh môj? *Ref.*

4. Keď sa raz vrátiš k nám, / ako Kráľ a Pán, / chceme ťa radostne privítať. / Vďakou sa chveje hlas, / veď za krátky čas / prídeš už domov nás si vziať. *Ref.*

Ó, Kriste, v tol'kom žiali

1. Ó, Kris - te, v tol'-kom žia - li, rán pl - ný, bo - les - ti,
 zrak han - bou sa mi ka - lí, duch chve - je v úz - kos - ti,
 že mo - jou vi - nou pil si ten trp - ký ka - lich múk,
 by som dar več - nej spá - sy smel pri - jať z tvojich rúk.

2. Kam ukryť mám sa v bôli, / kde stíšiť srdca ston, / keď vina v duši páli / pre bolestný tvoj skon? / Čuj vrúcnu prosbu, Pane, / zmeň žitia môjho beh, / len tvoje zľutovanie / je pre mňa spásy breh.

3. Slovo nemám, hlas mi viazne, / cit lásky nestačí; / za prejav tol'kej priazne / čím sa ti odvdáčim? / Chcem tvojím byť, ó, Pane, / daj slabej viere vzlet, / do svojej skry ma dlane, / keď prídeš súdiť svet.

4. Buď mojej viere skalou, / keď zúri prudký boj, / buď záštitou mi stálou, / stíš búrny nepokoj. / Mňa neraz ešte tiesni / a desí smrti tieň; / no v tebe, večnej Piesni, / zriem slávny spásy deň.

Tam na golgotských výšinách

54

C G7 C G7 C

1. Tam na golgotských vý - ši - nách sa pre - veľ - ký div stal,

E a G/D D7 G

keď za nás hriešnych Spa - si - tel' na krí - ži zo - mie - ral.

G7 C a D7 G

Ref. Tam na Gol - go - te zja - vil nám moc lás - ky Bo - ží Syn,

C As C F C/G G7 C

kto tej - to lás - ke u - ve - rí, žiť bu - de več - ne s ním.

2. Kto z ľudí môže pochopiť, / čo vytrpel náš Pán, / keď k trónu slávy otvoril / nám cestu dokorán. Ref.

3. Za nás on zomrel, prijal trest / za naše prečiny. / Dlh za nás splatil na kríži / Baránok nevinný. Ref.

4. Smrť žiadny človek nezdolal, / hoc mnoho bolo snáh. / On, slávny Víťaz, príbytok / raz dá nám v nebesiach. Ref.

Namiesto mňa Boží Syn

1. Na - mies - to mňa Bo - ží Syn na gol - got - skom

krí - ži zo - mrel, nie - sol ťar - chu mo - jich

vín on sám, môj Pán, Vy - ku - pi - tel'.

Rád sa slá - vy ne - ba vzdal

a mne ži - vot da - ro - val.

2. Za môj hriech tak preveľký / ty si trpel, drahý Pane, / poznačené naveky / jazvami sú tvoje dlane. / Tvoja krv ma spasila, / trestu smrti zbavila.

3. Ako sa ti odplatím, / Spasiteľ môj, čo ti dať mám? / Život svoj ti zasväťím, / moje srdce ovládni sám. / Ty si môj, ja tvoj chcem byť, / naveky chcem s tebou žiť.

Hviezdy sa skryli za mraky

56

1. Hviez - dy sa skry - li za mra - ky, ne -

svie - ti a - ni je - di - ná, keď Spa - si - tel' náš,

sám len sám ten ťaž - ký zá - pas za - čí - na.

2. Má čelo krvou zrosené, / v tú strašnú noc nik nebdie s ním, / hoc priatelia aj blízko sú, / no všetci spia tam zomdlení.

3. Keď útok zloby vrcholí, / na pomoc Otec prichádza, / noc tmavú anjel ožiari, / Pán Ježiš silu nachádza.

4. Baránok Boží nevinný / sám znáša bremä našich vín; / pre nás tu zvädza krutý boj / a za nás trpí Boží Syn.

Sláva tebe nekonečná

1. Slá - va te - be ne - ko - neč - ná, pre - dra - hý môj Spa - si - tel',

za to, že si z lás - ky ku mne na gol - got - skom krí - ži mrel.

Ref. Te - be slá - vu chcem vždy vzdávať, ty si za mňa ži - vot dal;

kr - vou svo - jou si ma ob - myl, bre - mä hrie - chu zo mňa sňal.

2. Tvoju lásku prenesmiernu / nedokážem vystihnúť, / za tebou chcem stále kráčať, / nedáš viere zahynúť. *Ref.*

3. Tebe slúžiť, Pane, túžim, / život tebe zasvätiť, / radostnú zvesť o tom šíriť, / že chceš hriešnych zachrániť. *Ref.*

4. Milujúci, dobrý Pastier, / len ty sám ma stále ved', / aby som vo večnej vlasti / tvoju tvár smel stále zrieť. *Ref.*

Prichádza večnej slávy Kráľ

58

1. Pri - chá - dza več - nej slá - vy Kráľ,

o - zý - va - jú sa pies - ne chvál,

pal - ma - mi ces - ta vy - stla - ná, znie

vô - kol: Slá - va! Ho - sa - na!

2. Vznešený, hoci chudobný, / osliatkom skromným nesený, / zástupov poctu prijíma / a hriešnikov sa ujíma.

3. Však v nebi vládne smútok, žiaľ, / anjeli vidia: Pán, ich Kráľ, / láskavý, dobrý, presvätý / už smrti ide v ústrety.

4. Mrieť za nás on sa nebráni, / ved' smrťou svojou zachráni / tých, čo tu v neho dúfajú / a spásu v ňom len hľadajú.

Deň čo deň

1. Deň čo deň na Gol - go - tu vie - rou hľad', deň čo

deň na Gol - go - tu vie - rou hľad'. Tam z lás - ky

k nám u - mie - ral sám Syn Bo - ží, tak sám, tak sám, tak sám.

Deň čo deň na Gol - go - tu vie - rou hľad'.

2. V sklamaníach na Golgotu vierou hľad', / v sklamaníach na Golgotu vierou hľad'. / Čuj láskavý hlas z kríža hriešnika čo / teší, teší, teší. / V sklamaníach na Golgotu vierou hľad'.

3. V úzkostiach na Golgotu vierou hľad', / v úzkostiach na Golgotu vierou hľad'. / Tam za teba náš Pán krv svoju svätú / vylial, vylial, vylial. / V úzkostiach na Golgotu vierou hľad'.

4. S dôverou na Golgotu stále hľad', / s dôverou na Golgotu stále hľad'. / Veď pre teba len tam je záchrana vždy / istá, istá, istá. / S dôverou na Golgotu stále hľad'.

Pozri len, pozri

60

1. Poz - ri len, poz - ri na svoj - ho Pá - na!

Čím je pre te - ba gol - got - ská drá - ma?

Za tvo - je vi - ny tr - pel Syn Bo - ží

a tvoj hriech O - tec na ne - ho vlo - žil.

2. Pozri len, pozri na jeho rany; / tŕňovým vencom korunovaný, / trápený, bitý na kríži zmiera, / smrteľná úzkosť srdce mu zvierá.

3. To naše viny prišiel Pán splatiť, / aby nás mohol Otcovi vrátiť. / V zásluhách svojich, Obhajca pravý, / záruku dáva na domov slávy.

4. Toho, kto srdce odovzdá jemu, / dovedie k cieľu vyutúženému, / k Otcovmu trónu voľný je prístup; / každý smie v ňom nájsť záchranu istú.

Zaspievajme radostnú pieseň

1. Za - spie - vaj - me ra - dost - nú pie - seň vd'ačnej chvá - ly,
 že Pán Boh je do - po - sial' v mi - los - ti k nám stá - ly.
 Je - ži - šo - vým vzkrie-se-ním zba - vil nás pút hro - bu,
 pre - to vd'ačne spie-vaj-me, vzdaj-me chvá - lu Bo - hu.

2. Kristus spútal hriechu moc, / hradby zloby láme, / v svetle kríža z Golgoty / večný život máme. / Smrť, tvoj osten, kdeže je, / kde tvoj triumf istý? / Zaplatil dlh Baránok / nevinný a čistý.

3. Záchrancovi patrí česť, / veleba i sláva, / bez zásluh nám hriešnikom / večnú spásu dáva. / Za dar toľkej milosti / vrúcnu vd'aku vzdajme. / Kristus je náš Spasiteľ, / vzývajme ho, chváľme.

Jak víťaz letí vesmírom

62

C F C F B F C7 F

1. Jak ví - ťaz le - tí ves - mí - rom on, vzkrie - se - ný náš Pán,

C F B F C7 F

tým ta - ju - pl - ným prie - sto - rom ta, k ne - bies vý - ši - nám.

a C d C F B C

Nad žia - ru te - lies o - hni - vých sa slá - va je - ho skvie

F C F B F C7 F

a v hviezdnych diaľkach zvo - ni - vých mu Ha - le - lu - ja! znie.

2. Hoc v sláve neba prebýva, / je predsa blízko nás / tá Hviezda večne žiarivá, / čo šíri mieru jas. / Kruh tvorstva v ňom sa začína, / v ňom všetko má stred svoj, / on svety diaľne pohýna, / v ňom život náš má zdroj.

Haleluja! Chváľme Pána

1. Ha - le - lu - ja! Chváľ - me Pá - na,

vd'a - ku česť mu vzdá - vaj - me

a pred je - ho ma - je - stá - tom

v po - ko - re sa sklá - ňaj - me.

Z lás - ky on k nám na zem pri - šiel,

slá - vu ne - ba o - pus - til,

a - by svo - jou kr - vou dra - hou

na - šu spá - su vy - do - byl.

2. Halleluja! Náš Pán žije! / Hoc ho oblak od nás vzal, / vieme, že je stále s nami, / sám nám sľub ten zanechal. / Ten, kto vierou Boha vzýva, / pokoj v duši môže mať / a Duch Svätý bude stále / v jeho srdci prebývať.

3. Halleluja! Chlieb náš z neba, / tebou sa tu sýtíme, / hoc sme hriešni, predsa denne / tvoju blízkosť cítime. / Prihovárať ráč sa za nás, / kým sme, Pane, na zemi, / aby sme raz mohli spievať / pieseň všetkých spasených.

Bud' tebe sláva

1. Bud' te - be slá - va, ví - ťaz - ný náš Kráľ,

vzal si smr - ti prá - va, sláv - ne z mŕt - vych vstal.

Zem sa vte - dy chve - la, keď si zo - mie - ral,

čo - sko - ro však zne - la ne - bom pie - seň chvál.

Bud' te - be slá - va, ví - ťaz - ný náš Kráľ,

2. Bud' tebe sláva, / ty si života cieľ, / múdrosť, láska pravá, / Boh náš, Spasiteľ. / Žehnaj ľud svoj stále, / nauč tak nás žiť, / nech ťa neustále / smieme velebiť. / Bud' tebe sláva, / ty si života cieľ, / múdrosť, láska pravá, / Boh náš, Spasiteľ.

3. Bud' tebe sláva, / Otec večnosti, / viera v teba dáva / silu v slabosti. / Vždy ti veriť chceme, / tebe patriť len, / veď len s tebou smieme / prísť na novú zem. / Bud' tebe sláva, / Otec večnosti, / viera v teba dáva / silu v slabosti.

Ty sa za nás prihováraš

1. Ty sa za nás pri - ho - vá - raš, dra - hý Pa - ne Je - ži - šu,
 svo - je de - ti po - žeh - ná - vaš, prij - mi poc - tu naj - vyš - šiu.
 Ved' aj svä - tí a - nje - li zve - le - bu - jú me - no tvo - je,
 pred te - bou sa sklá - ňa - jú, slá - vu, česť Ti vzdá - va - jú.

2. Pamätáš vždy na nas hriešnych, / kajúcim rád odpúšťaš, / ponížuješ ľudí pyšných, / pokorných však v láske máš. / Dávaš vzácny viery dar, / svojím pokojom nás blažíš; / v nebesiach, u Otca, tam / pripravuješ miesto nám.

3. So všetkými starosťami / smieme k tebe prichádzať, / teba máme, nie sme sami, / svojho Ducha chceš nám dať. / V nikom inom spásy niet, / iba v tebe, drahý Kriste, / život svoj si za nás dal, / spievame ti pieseň chvál.

Láska Božia, svätá čistá

66

1. Lás-ka Bo-žia, svä - tá, čis - tá, Spa - si - tel' náš, Bo - ží Syn,
v na-ších srdciach u - by - tuj sa, vy - slo - bod' spod ťar - chy vín.
Pa - ne, ty nás za - stu - pu - ješ, spo - lu - cí - tiš s hriešnikom,
Ka - jú - cim rád mi - losť dá - vaš, si - lu zemským pút - ni - kom.

2. Mocou Ducha, slovom pravdy / vyzbroj slabých, bezmocných, / podľa svojho slova vráť nám / ten raj dávno stratený. / Spasenie len v tebe máme, / ty sám ži v nás život svoj, / aby celý svet ťa poznal, / vzájomnou nás láskou spoj.

3. Dokonaj v nás, svätý Pane, / dielo, čo si započal, / nech je tvoj ľud pripravený, / keď sa vrátiš ako Kráľ. / Premenu od slávy k sláve / pôsob mocou svojou v nás, / chceme teba oslavovať / tu i v zemi večných krás.

Pán z lásky trón opustil

1. Pán z lás - ky trón o - pus - til,

on spô - sob jak spa - siť nás na - šiel,

sám ži - vot svoj po - lo - žil

za hrie - chy a za vi - ny na - še.

Aj pre te - ba na krí - ži mrel,

Ref.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of five systems of staves. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). Chord symbols (F, C7, G7, B, C) are placed above the vocal line. The lyrics are in Slovak. The first system includes the number '1.' before the lyrics. The fifth system begins with the word 'Ref.' (Refrain).

z úst tvo - jich mu za to znej chvá - la,

v ňom zvol' si svoj ži - vo - ta cieľ,

Kris - ta prij - mi za svoj - ho Krá - ľa.

2. Je nádej pre človeka, / hoc do hlbín hriechu svet klesol. / Pán láska je odveká, / ved' on za nás bremä vín niesol. *Ref.*

3. On na srdce klope ti, / nuž dovol' mu do neho vstúpiť, / sám cestu ti osvieti, / s ním nebudeš v temnote blúdiť. *Ref.*

4. Pán obhajcom tvojím je, / vždy láskavo k tebe sa skláňa, / on nad tebou verne bdie, / česť, chválu mu nes bez prestania. *Ref.*

Len môjho Pána spravodlivosť

1. Len môj - ho Pá - na spra - vo - dli - vosť

je sva - dob - né - ho ša - - tu skvost.

To rú - cho on mi da - ro - val,

chce, a - by som s ním ve - če - ral.

2. V tej nádeji dnes vyznávam rád, / viem, že som blúdil mnohokrát, /
však jeho krv môj zmyla hriech, / šat môj je belší než sneh.

3. Len s tebou, Pane, istotu mám, / že pokušeniu odolám. / Od každej
hriechu pohany / len tvoja moc ma ochráni.

4. Keď z prachu zeme vzkriesený raz / uzriem tu krásnu novú vlasť, /
pred tebou skloním kolená, / ty Láska večná, bezmedzná.

Čoskoro sa Pán k nám vráti

69

1. Čo - sko - ro sa Pán k nám vrá - ti, zvest' tá ce - lým svetom znie.

Kaž - dé zlo sa na - vždy stra - tí, smú - tok, bo - lest' po - mi - nie.

Pán už prí - de, v slá - ve prí - de, po - žeh - na - ný

Kráľ, a - by nás ta, k se - be vzal.
mie - ru Kráľ,

2. Keď Pán zomrel, zem sa chvela, / slnko skrylo lúčov jas, / vstal však z mŕtvych, viera smelá / vidí už zem večných krás. *Ref.*

3. Milosti kým slnko zájde, / usilovne pracujme, / blahoslavenú tú nádej / všetkým ľuďom zvestujme. *Ref.*

1. Na ú - svi - te snád', no-ci tma keď sa tra - tí

a sl - neč - ný lúč ští - ty hôr v diaľ - ke zlá - ti,

sľub svoj spl - ní Pán, z ne - ba vrá - ti sa zas k nám

a zhro - maž - dí ver - ný svoj ľud.

Viem, že blíz - ko je čas, keď ví - ťaz - ný

o - zve sa hlas: Náš Pán Je - žiš už pri - chá - dza. Ha - le -

lu - ja! A - men. Ha - le - lu - ja! A - men.

2. Snád' na poludnie, / možno deň keď sa schýli, / a striebrosvit hviezd / zaplaví kraj po chvíli, / či o polnoci, / príde v sláve a moci / a zástupy anjelov s ním. / Viem, že blízko je čas, / keď víťazný ozve sa hlas: / Náš Pán Ježiš už prichádza. / Haleluja! Amen. / Haleluja! Amen.

3. Už príde náš Pán! / Rýchlo čas ten sa kráti, / sľub, ktorý dal nám, / nikto už nevyvráti. / Chce nás k sebe vziať, / túži vlast' novú nám dať, / kde hriech ani smrť nebude. / Viem, že blízko je čas, / keď víťazný ozve sa hlas: / Náš Pán Ježiš už prichádza. / Haleluja! Amen. / Haleluja! Amen.

Nepoznáme, drahý Kriste

1. Ne-po-zná - me, drahý Kris - te, o - nú vzác - nu ho-di - nu,

keď si v mo - ci prí-deš is - te po-zem-skú vziať ro - di - nu,

a-by všet - ci vy-kú - pe - ní bo-li na - vždy s tebou tam,

kde ich slá - vou o-zdo-be-ných pri-ví - ta Boh O - tec sám.

2. Ten, kto nádej uprie smelú, / k vlasti, ktorej zrieť smie breh, / v srdci má vždy túžbu vrelú / skončiť slávne žitia beh. / Kto sa k tebe vierou vinie, / svetlo Slova vedie ho, / vo tme sveta nezahynie, / Priateľ a má verného.

3. Ustavične teda bdejme, / sledujme reč znamení, / vieru, nádej posilujme / Božou láskou spojení. / Keď sa náš Pán oslávený / vráti a nás pozdraví, / všetkých svojich vykúpených / večným vencom oslávi.

Už slávneho dňa jasná

72

1. Už sláv-ne-ho dňa jas-ná sa v diaľ-ke zo-ra skvie,
je blíz-ko chví-l'a šťast-ná, Pán pre-do dvermi je.
Ten bie-ly o-blak z diaľ'av už vie-ra vi-dieť' smie,
na príchod Krá-l'a krá-l'ov už Ha-le-lu-ja! znie.

2. Zas priatelia sa stretnú, / a spadnú okovy, / Pán dá nám radosť večnú, / keď všetko obnoví. / On smrti vládu zmení / na večnej slávy jas, / s ním uzrú vykúpení / svet nehynúcich krás.

3. Len s modlitbou a vierou / vpred v láske kráčajme / a s horlivosťou vrelou / pre blížnych pracujeme. / Už vzoprieme sa zlému, / Pán snahu posvätiť, / raz budeme môcť jemu / ísť šťastní v ústrety.

Ked' sa v sláve zjaví náš Spasiteľ

1. Ked' sa v slá - ve zja - ví náš Spa - si - tel', vie - ra náj - de

žia - du - ci ces - ty cieľ, smrť a hrob raz navždy už stra - tí

moc, keď na zem sa vrá - ti Pán. *Ref.* Ked' po svoj ľud prí - de

Pán, keď po svoj ľud prí - de Pán, vie - ra

náj - de žia - du - ci ces - ty cieľ, keď po svoj ľud prí - de Pán.

2. Keď sa v sláve zjaví ten Jediný, / ktorý za nás niesol kríž bez viny, / Haleluja z našich úst bude znieť, / keď na zem sa vráti Pán. *Ref.*

3. Keď sa v sláve zjaví náš Pán a Kráľ, / čo nás láskou nesmiernou miloval, / mier a radosť zavládne na zemi, / keď z neba sa vráti Pán. *Ref.*

Tvoj návrat, Pane náš

74

1. Tvoj ná-vrat, Pa - ne náš, my s túž-bou ča - ká - me,

tu, v žiaľnom sve - ta ú - do - lí, len k te - be vzhliada - me.

2. Či ešte dlho hriech / tu bude panovať? / Náš drahý Pane, príď už, príď / si verných domov vziať.

3. Tvár tvoju uvidieť, / čuť lásky tvojej hlas / a bývať s tebou naveky / je túžbou všetkých nás.

4. Príď, drahý Pane náš, / zem neprestáva lkať, / sám krásu, ktorú stratila, / jej, prosíme, zas vráť.

Ked' sa Kristus na zem vráti

1. Ked' sa Kristus na zem vrá - ti, túž - bu mám ho u - vi - diet',
u - zrieť toho, ktorý z lás - ky za mňa o - chot - ný bol mrieť.
A - ko jasná slnka žia - ra skviet' sa bude jeho tvár
a ja budem česť mu vzdá - vat' za pre - vzác - ny spá - sy dar.

2. Dnes ho vidím iba vierou, / závoj hriechu delí nás, / viem však, že už skoro pôjdem / s ním do jeho ríše krás. *Ref.*

3. Pán mi večnú radosť sľúbil / tam, kde žialit' nebudem, / všetkého, čo tu ma trápi, / pozbaví ma sám on, viem. *Ref.*

4. Uvidím raz Spasiteľa, / tým sa teším nocou, dňom, / miluje ma večnou láskou, / radosť, pokoj mám len v ňom. *Ref.*

Úsvit sa blíži

76

1. Ú - svit sa blí - ži, noc zla sa krá - ti, ko - niec bu - de tmám,

keď v sláve Ot - ca z ne - ba sa vrá - ti k nám na zem dra - hý Pán.

Ref. On, vzne - še - ný Kráľ slá - vy, čo na se - ba hriech náš vzal,

už prí - de, a - by no - vý raj nám da - ro - val.

2. Dnes môže každý rozpoznať mnohé / Božie znamenia, / že v krátkom čase Spasiteľove / sľuby sa naplnia. *Ref.*

3. Zdvihnite hlavy, Pán nám tak radí, / potešuje nás. / Čo preň kto stratí, on vynahradí, / keď naplní sa čas. *Ref.*

Tá krásna nádej v srdci blaží nás

1. Tá krás-na ná - dej v srd-ci bla - ží nás,

že k nám sa vrá - ti dra - hý Pán,

že u - vi - dí - me slá - vy je - ho jas,

tak a - ko sľú - bil nám on sám.

Vie-me, že už do-zrel čas, zna-me-ní znie jas - ný hlas,

zvuč - te vša - de pies - ne chvál: Ha - le - lu - ja! Kris - tus, Kráľ!

Tá krás - na ná - dej v srd - ci bla - ží nás,

že k nám sa vrá - ti dra - hý Pán.

2. Tá krásna nádej zjednocuje nás: / Už skoro príde drahý Pán! / Do sveta večných, nehynúcich krás, / vojsť smieme s ním do slávy brán. / Kým je ešte na to čas, / máme vydat' jasný hlas; / kráľovské znie pozvanie: / Pripravené všetko je! / Tá krásna nádej zjednocuje nás, / že k nám sa vráti Kristus, Kráľ.

V šírom svete znamenia sa množia

1. V ší-rom sve - te zna-me-nia sa mno - žia, o - hla -

su - jú blízky Pánov deň; za-kon - čí sa ces - ta pl - ná

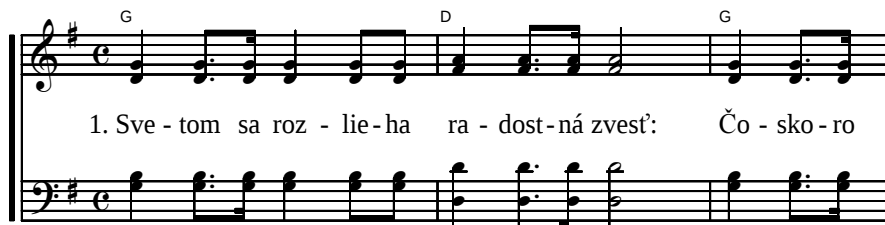
hlo - žia, vy - pl - ní sa našich tú-žob sen,

vy - pl - ní sa na-šich tú - žob sen.

2. Slnko, mesiac znamenia už dali, / neraz v hrôze zem sa zachvela, /
vzbudili sa národy, čo spali, / úroda už k žatve dozrela, / úroda už k žatve
dozrela.

3. Radostne znie pieseň o domove, / naša nádej už sa naplní, / splní Pán,
čo sľúbil v svojom Slove, / zbaví svoj ľud žiaľ'ov, trápení, / zbaví svoj ľud
žiaľ'ov, trápení.

4. Vzpriamte sa a zodvihnite hlavy, / povzbudzuje Spasiteľ'ov hlas; / už sa
blíži víťazstvo, deň slávy, / uvíta nás nová, večná vlasť, / uvíta nás nová,
večná vlasť.

1. Sve - tom sa roz - lie - ha ra - dost - ná zvesť: Čo - sko - ro

prí - de už Pán! Stvo - re - nie má mu vzdať

chvá - lu a česť, on v mo - ci vrá - ti sa k nám.

Ref. Krá - ti sa čas, Pán prí - de zas, znie zna - me - ní jas - ný hlas.

2. Prírodné úkazy, svet plný zmien / neklamne zvestujú nám: / Blíži sa rýchlo ten nádherný deň, / keď v sláve príde náš Pán. Ref.

3. Búria sa národy, chveje sa zem, / už skoro príde náš Pán! / Navždy sa rozplynie aj smrti tieň, / keď v sláve zjaví sa Pán. Ref.

4. Pozorne sledujme reč znamení: / Čoskoro príde už Pán! / Bdejme a čakajme pripravení / tak, ako kázal on sám. Ref.

Ked' Pán Ježiš opäť príde

1. Ked' Pán Je - žiš o - päť prí - de, o - žia - ri zem slá - vy jas, svit - ne

nové, krásne ráno spa - se - ným. Tí, čo v neho u - ve - ri - li, bu - dú

ja - sať v onen čas, Pán ich vezme k se - be, bu - dú več - ne s ním.

Ref. Či aj ja so spa - se - ný - mi, ne - ko - neč - ne bla - že -

ný - mi, chvá - lo - spev - mi ra - dost - ný - mi Spa - si -

te - ľa več - ne slá - viť bu - dem smieť?

2. Mŕtvi v Kristu vstanú z hrobov, / keď sám Pán ich zavolá, / verní živí telo nové dostanú, / spolu radovať sa budú, / že ich smrť už nezdolá; / vtedy všetky sveta strasti prestanú. *Ref.*

3. Stále pracujme pre Krista, / šírne jeho spásnu zvesť, / túto úlohu on z lásky zveril nám, / aby mnohí prijali ho, / vzdávali mu chválu, česť, / a keď príde, vošli s ním do nebies brán. *Ref.*

Kristus, ktorý za nás trpel

1. Kristus, kto - rý za nás tr - pel, sľú - bil, že sa vrá - ti zas,

Záchranca náš, Vy - ku - pi - teľ, prí - de už o krát - ky čas.

Ha - le - lu - ja! V slá - ve svo - jej prí - de Pán.

Ha - le - lu - ja! V slá - ve svo - jej prí - de Pán.

2. Celý vesmír bude navždy / kľatby hriechu zbavený, / padnú smrti
mocné hradby, / zaznie hlahol nadšený: / Haleluja! Prichádza náš drahý
Pán. / Haleluja! Prichádza náš drahý Pán.

3. Baránkovi patrí vďaka, / cti a slávy hoden je. / Jeho ľud ho s túžbou
čaká / v nádeji na spasenie. / Haleluja! Príď už skoro, Pane, k nám. /
Haleluja! Príď už skoro, Pane, k nám.

Už otvorte sa, krídla brán

82

1. Už o - tvor - te sa, kríd - la brán,
 nech mô - že vojsť náš Kráľ a Pán,
 ten več - ný Vlád - ca ví - ťaz - ný
 a Zá - chran - ca náš vše - moc - ný.

2. Nech vojde slávny Hrdina, / moc jeho veľká, bezmedzná; / v ňom plnosť krásy, svätosti, / on darca všetkej milosti.

3. Kde Kristus má svoj lásky chrám, / tam človek nikdy nie je sám. / Len ten dom môže šťastný byť, / kde všetci túžia s Pánom žiť.

4. Kto srdce jemu otvorí / a láskou k nemu zahorí, / raz bude večne bývať s ním, / Pán obdarí ho spasením.

5. Príď, Spasiteľ náš drahý, príď, / svoj obraz v nás ráč obnoviť / a voviesť nás do slávy brán, / ty náš si Kráľ, náš Boh a Pán.

Zem, počuj slávnú zvest'

1. Zem, počuj sláv - nu zvest': Pán Je - žiš je tvoj Kráľ!

Nech z končín sve - ta, kra - jov, miest mu zne - jú pies - ne chvál.

Kiež du - še mo - jej vzlet mu vrúc - nu vďa - ku vzdá,

že chrá - ni do - sial' ce - lý svet on, Lás - ka pre - svä - tá.

2. Zem, počuj spásy zvest': / Pán Ježiš je tvoj Kráľ! / Len jemu patrí sláva, česť, / on za nás život dal. / Do prachu zemských ciest / sa z lásky ponížil, / by z bahna hriechu tento svet / do slávy povýšil.

3. Zem, počuj mieru zvest': / Pán Ježiš je tvoj Kráľ! / Pre pokoj sveta, ľarchu bied / na seba z lásky vzal. / Dar mieru Božieho / dnes každý môže mať / a piesňou srdca vďačného / mu vrúcnu chválu vzdať.

4. Zem, počuj večnú zvest': / Pán Ježiš je tvoj Kráľ! / Bez neho nikde spásy niet, / on slávne zmŕtvychvstal. / Kiež tejto zvesti hlas / do všetkých končín znie; / len on má v svojich rukách čas, / on Kráľom sveta je.

Nech teba, Pane, chváli zem

84

1. Nech te - ba, Pa - ne, chvá - li zem, i ne - ba ší - ry stan.

Ty krá - ľov - ský máš di - a - dém, si moc - ný

Kráľ a Pán, ty krá - ľov - ský máš di - a - dém,

si moc - ný Kráľ a Pán.

2. To vedieť mal by celý svet, / že záchracom si nám, / ved' z lásky si nás zbavil bied, / náš Spasiteľ a Pán, / ved' z lásky si nás zbavil bied, / náš Spasiteľ a Pán.

3. Zo všetkých končín, krajov, miest, / zo všetkých sveta strán / nech znie ti večná sláva, česť, / ty vševládny náš Pán, / nech znie ti večná sláva, česť, / ty vševládny náš Pán.

4. Tvoj ľud sa skláňa pred Tebou / a prosí: Príď už k nám. / Príď v sláve svätých anjelov, / náš večný Kráľ a Pán, / príď v sláve svätých anjelov, / náš večný Kráľ a Pán.

Oslavujme Ježiša, Vykupiteľa

1. O - sla - vuj - me Je - ži - ša, Vy - ku - pi - te - ľa!

Nech znie o ňom sve - tu zvest' ra - dost - ná!

Slá - va, slá - va, ja - saj a spie - vaj, ľud Bo - ži,

on je ces - ta, prav - da i ži - vot náš.

A - ko pas - tier vo - dí on ov - ce svo - je,

než - ne no - sí sla - bé a zra - ne - né.

Chváľ - me Kris - ta, len on je Spa - si - tel' sve - ta,

pie - seň vd'a - ky spie - vaj - me nad - še - ne!

2. Vrúcnou piesňou Baránka Božieho chváľme, / zomrel za nás na kríži Golgoty. / Vývyšujeme meno tak drahé a vzácne: / Ježiš, Ježiš, Boží Syn presvätý! / Spasiteľ nás miluje láskou večnou, / preňho žíme, slúžme mu oddane! / Chváľme Krista, len on je Spasiteľ sveta, / pieseň vďaky spievajme nadšene!

3. Oslavujme Zástupcu hriešnikov, Krista! / Rúchom spásy z lásky nás odieva. / On je Pánom života, smrti i súdu, / zvesť tá mocne všetkým nech zaznieva. / Zakrátko už zjaví sa v sláve neba / jedným na súd, iným na spasenie. / Chváľme Krista, len on je Spasiteľ sveta, / pieseň vďaky spievajme nadšene!

Príd' k nám, Duch Svätý

1. Príd' k nám, Duch Svä - tý, z ne - bies vý - šin,

vzniet' sám v nás pla - meň nad - še - nia, nech

tvo - jej mo - ci, sláv - ne či - ny

srdc ľud - ských ú - hor pre - me - nia a

siat - be s lás - kou roz - sie - va - nej

ú - ro - dy do - praj po - žeh -

na - nej.

2. Príď, Pane náš, príď do vinice, / jej hojnosť vlahy, vzrastu praj /
a láskou zohrej každé srdce, / sám cirkev svoju požehnaj, / nech celý svet
to vidieť môže, / že ty nás vedieš, svätý Bože.

3. Príď k nám a veď nás, Duchu Svätý, / sám zjednot' k práci Boží ľud, /
nech svetlo naše jasne svieti, / ty zdrojom viery nám vždy buď, / že
dozrie pole, vydá klasy, / nastane žatva, radosť spásy.

Ráč príst' k nám, Duchu pravdy

1. Ráč príst' k nám, Duchu prav - dy, moc svo - ju da - ruj nám,
 nech túž - bou na - šou na - vždy je krá - čať k ne - be - sám.

Do sídc nám vlie - vaj stá - ly a zjav - ný lás - ky žiar,
 nás na - uč o - beť chvá - ly niešť vždy ti na ol - táť.

2. Keď zmätok, blud sa šíri / a vzmáha vôkol nás, / nám pridaj, Pane, viery / i zmužilosti včas. / Daj svojmu ľudu sily / i celú Ducha zbroj / a bdelosť v každej chvíli, / nech dobrý je náš boj.

3. Sám na Turíce nové / nás denne pripravuj, / tak v skutku ako v slove / kiez vidíš nápravu. / Daj trpezlivosť v kríži / a v láske stálosť praj; / deň tvoj sa rýchlo blíži, / nás v pravde zachovaj.

Príd', Tešiteľ' náš

88

1. Príd', Te - ši - tel' náš, a po - sil - ni nás,
 dnes i v kaž - dý čas čuj mo - dlit - by hlas.
 Plam vie - ry v nás roz - niet', uč prav - du vždy ctiť,
 vo tme ces - tu o - sviet', daj nám v lás - ke žiť.

2. Keď vedieš nás sám, / vždy darí sa nám, / žiť radosť je tam, / kde mieru máš chrám. / Do príbytkov slávy / vždy usmerňuj nás, / kde domov je pravý, / vlast' nadzemských krás.

Príd', Duch Svätý, z výšin k nám

1. Príd', Duch Svä - tý, z vý - šin k nám,

o - čisť, po - svät' nás ty sám,

vô - ľu, ci - ty o - vlá - daj,

cir - kev svo - ju po - žeh - naj.

2. Vietor Ducha, stále vej, / zbav nás pýchy márnivej, / zažeň noci hriechu tieň, / daj, nech pravdy vzíde deň.

3. Príd' a starostí tiaž sním, / mierom naplň kýženým, / spôsob slávnu premenu, / uzdrav dušu zranenú.

4. Príd', Duch Svätý, sám uč nás / šíriť radosť, lásky jas, / okúsiť už tu nám daj, / čo nám chystá večný raj.

Duchu Svätý, zostúp k nám

90

The musical score is written for a two-part setting (Soprano and Bass) in C major, 4/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Slovak. The first system covers the first line of the first verse, and the second system covers the second line. Chord symbols (C, F, G, C, G, C, D7, G) are placed above the first staff of each system. The lyrics are: '1. Du-chu Svä-tý, zostúp k nám, vy-bu-duj si v nás svoj chrám. O - heň z ne-ba, kiež tvoj jas pla - meň vie - ry nie - ti v nás.'

2. Duchu Svätý, mocne vej, / bud' zo spánku, sviet' a hrej. / Prebud' verných tisíce, / spôsob nové Turíce.

3. Duchu Svätý, tvoja moc / premôže v nás hriechu noc, / ovládne aj život náš, / ty si naša verná stráž.

4. Duchu Svätý, vždy nás ved', / jasným svetlom do tmy sviet', / v boji vieru posiluj, / v slove pravdy utvrdzuj.

5. Duchu Svätý, lásky dar, / prosíme o novú jar, / ved' nás z nížin pozemských, / do krás večných, nebeských.

1. Od Baránkovho tró - nu ži - vo - ta prýš - ti prúd,
je a - ko kriš - tál' čis - tý, smieš pri ňom spo - či - núť.

Ref. Pri tom zdro - ji u - po - ko - jí Pán tvoj du - še smäd.

Pri tom zdro - ji u - po - ko - jí Pán tvoj du - še smäd.

2. Tým prúdom vody živej / zmýva on každý hriech, / na každý bôľ a ranu / má hojivý vždy liek. *Ref.*

3. Boh pre nás z veľkej lásky / ten prameň otvoril; / chváľme ho neustále, / slúžme mu z všetkých síl. *Ref.*

Z lásky zdroja svojho, Pane

92

1. Z lás - ky zdro - ja svoj - ho, Pa - ne, za - vlaš na - še srd - cia sám,

a - by skvi - tol po - žeh - na - ne ší - ro - ší - ry sve - ta lán.

Pa - ne náš, Ot - če náš, Duchom svo - jím ľuď svoj zvlaž.

2. Nádej vlieva Slovo tvoje / duši hriechom zmámenej, / víťazné viesť pomôž boje / v zbroji Ducha bezpečnej. / Pane náš, Otče náš, / drž nad nami stálu stráž.

3. Bože, ty si večný, stály, / sľuby svoje nemeníš, / lásky tvojej vzácne dary / Duchom svojím rozhojníš. / Pane náš, Otče náš, / rosou z neba ľuď svoj zvlaž.

4. Duchom svojím, Bože svätý, / pôsob mocne, srdcia zmeň, / aby ľuď tvoj láskou spätý / teba chválil deň čo deň. / Pane náš, Otče náš, / kajúcich rád prijímaš.

Príd', Svätý Boží Duchu

1. Príd', Svä - tý Bo - ží Du - chu, príď

a moc - ne vlád - ni v nás,

pod vply - vom tvo - jím chce - me žiť,

tvoj ti - chý po - čuť hlas.

2. Príd', oheň z neba, rozohrej / nám srdcia studené, / nech prúdom moci nebeskej / sú znovuzrodené.

3. Príd', vánok tichý, pôsob v nás, / uč mier do sveta niesť, / pomôž nám šíriť, kým je čas, / radostnú spásy zvesť.

4. Príd', vlaha z neba, Boží dar, / skrop úhor navôkol, / jak balzam lieč a popraj zdar, / stíš hlad i srdca bôľ.

5. Príd', múdry Radca, Tešiteľ, / nás nauč ako žiť, / k víťazstva cieľu určuj smer, / príď, Duchu Svätý, príď.

Príd', Svätý Duchu, k nám

94

1. Príd', Svätý Du - chu, k nám, plam vie - ry roz - nieť v nás,

blahozvest' vzác - nu pomôž niest' a ší - riť svet - la jas.

2. Príd', Svätý Duchu, k nám, / vlej do srdc vrúcny cit, / čo by pre dielo záchrany / nás mohol zjednotiť.

3. Príd', Svätý Duchu, k nám, / tvoji vždy máme byť, / od teba žiadny sveta zvod / nás nemá odlúčiť.

4. Príd', Svätý Duchu, k nám, / vernosti stálosť daj, / čo si v nás z lásky započal, / to slávne dokonaj.

Prehojné žehnanie z neba

1. Prehojné žehnanie z ne - ba z lásky chce O - tec nám dať;
 naj-lep - šie vie on, čo tre - ba, ver - ne chce pri nás vždy stať.
Ref. Lás - ka - vý Pa - ne, žehnať ráč vždy ľuď svoj sám,
 da - ry čo z mi - los - ti má - me, po - má - haj zú - ro - čiť nám.

2. Prehojné žehnanie dával / Hospodin, komu dať chcel, / v úcte kto pred ním sa skláňal, / spásou mu v ústrety šiel. *Ref.*

3. Prehojné žehnanie dostal / Boží ľud vykúpený, / turíčný dážd' keď mu poslal / Kristus, Pán oslávený. *Ref.*

4. Prehojné žehnanie Božie / sprevádza dosiaľ aj nás; / čokoľvek stihnúť nás môže, / Pán ľud svoj ochráni včas. *Ref.*

Láskavý náš Tešiteľ

96

1. Lás - ka - vý náš Te - ši - tel', po - môž zrieť nám spá - sy cieľ,
 sám nás stá - le k ne - mu veď, k ví - ťaz - stvu, nad kto - ré niet.

Ú - ska - lia - mi mno - hých bied nám vždy ú - speš - ne daj spieť.

K tró - nu slá - vy Bo - žej nás ráč viesť stá - le, v kaž - dý čas.
Ref.

2. Láskavý Duch Svätý náš, / dielo svoje konaj v nás, / vieru úzkostí zbav
 sám, / nádej strácať nedaj nám. / Bôľ keď tiesni našu hrud', / útechou nám
 stálou buď. *Ref.*

3. Láskavý Dar, z neba Hlas, / vážiť nás uč krátky čas, / kým len žiari
 jasný deň, / niešť daj spásy pochodeň. / Úspech práci našej praj, / k cieľu
 viery dospieť daj. *Ref.*

Príd', Duchu Svätý

1. Príd', Du - chu Svä - tý, mo - je srd - ce zmeň,

nech pra - vou lás - kou moc - ne za - ho - rí,

na - uč ma slú - žiť blíž - nym deň čo deň,

zbav se - bec - tva a daj viac po - ko - ry.

2. Buď hosťom mojím, stále blízko mňa, / nado mnou bdieť ráč, v boji posilňuj, / daj trpezlivosť v čase súženia, / dôveru v tvoju pomoc upevňuj.

3. Ty úzkostí ma môžeš zbaviť sám / a pochýb chmúrnych koreň vytrhnúť, / keď na teba sa s prosbou obraciam, / že počuješ ma, smiem sa spoľahnúť.

4. Ty hojné dávaš dary milosti, / ja tvojím sľubom pevne veriť chcem, / kiež podľa miery tvojej štedrosti / ovocie lásky prinášať vždy smiem.

Pane, rač nás Duchom svojím

98

1. Pa - ne, rač nás Duchom svojím v hoj - nej mie - re ob - da - riť,

nech sme stá - le pri - pra - ve - ní tvo - ju prav - du ob - há - jiť.

2. Skúšky znášať trpezlivo, / Spasiteľ náš, pomôž sám, / zhovievaví nech sme k blíznym, / nežní, ako ty si k nám.

3. Dobrotivosť sprevádzať má / každé naše správanie, / ovládnuť nás nauč vášne, / pokušeniam vravieť: Nie!

4. Plody Ducha tvojho, Pane, / prinášať nám pomáhaj, / vždy ti chceme verne slúžiť, / vo viere nás zachovaj.

Božie Slovo skúmaj denne

1. Božie Slo - vo skúmaj den - ne, s ra-dos-tou ho o-tvá - raj,

pros o je - ho po-cho-pe - nie, ra-dy Pá-na pri - jí - maj.

Skúmaj Pís - mo, Pán ti ra - dí, Božie Slo - vo, Knihu kníh,

spásne prav - dy srdcom ce - lým poz-ná-vaj, ži po - dl'a nich.

2. Miluj, váž si Slovo sväté, / hovorí v ňom Pán Boh sám, / chce ťa viesť na tomto svete / úzkou cestou k nebesám. *Ref.*

3. Božím Slovom sýť sa stále, / tých, čo blúdia, k nemu ved', / Pán ti v láske neskonalej / svoju tvár dá večne zrieť. *Ref.*

Reč tvoja, Pane môj

100

1. Reč tvo - ja, Pa - ne môj, je

stá - ly spá - sy zdroj, je

ští - tom prav - dy o - dol -

ným pre vie - ry do - brý boj.

2. Reč tvoja svetlom je, / tou hviezdou nádeje, / čo z bludných, hriešnych sveta ciest / ma k tebe dovedie.

3. Daj, Pane, z milosti / vo viere stálosti, / po boji časnom uved' ma / do večnej radosti.

1. Sýt' Slo - vom ži - vo - ta nás, Pa - ne, sám,
 zas mi - los - ti - vo ráč sa sklo - niť k nám.
 Zo strá - nok Kni - hy kníh dý - cha tvoj Duch,
 ráč o - tvo - riť aj dnes náš zrak i sluch.

2. Chlieb Slova požehnaj, ním obživ nás / a každý skromný dar ty rozmnož zas. / Pre blížnych nás uč sám radostne žiť, / nech každý vďačne chce ťa velebiť.

3. Tým chlebom sýtení ísť chceme vpred, / nech tvojej lásky dary pozná svet. / Nám pomôž vytrvať, dosiahnuť cieľ, / smieť s tebou večne žiť, náš Spasiteľ.

To Slovo tvoje, Pane môj

102

1. To Slo - vo tvo - je, Pa - ne môj,
je vzác - ne de - dič - stvo,
v ňom má - me stá - ly si - ly zdroj
a vie - ry bo - hat - stvo.

2. O tvojej láske čítam rád, / jej zámer poznať smiem, / na tvoje rady pomôž dbať, / tvoj zákon plniť chcem.

3. Zvesť spásy je vždy útechou / pre srdcia skrušené, / veď v kríži nádej z tvojich slov / je lásky znamenie.

4. To Slovo v tóni lúčenia / je tvojho svetla svit; / kto prijme milosť spasenia, / ten bude večne žiť.

Mysli na tie časy dávne

1. My-sli na tie ča-sy dáv - ne, keď sa Pán Boh zja-vo-val,

u - čil svoj ľud, čo je správ - ne, z lás-ky zá - kon svoj im dal:

Bo-ha ctíť a po-slú - chať, blížnych svo - jich mi-lo - vať.

Bo-ha ctíť a po-slú - chať, blížnych svo - jich mi - lo - vať.

2. Vzývaj Boha jediného, / božskú česť len jemu vzdaj, / s bázňou vyslov meno jeho, / na sobotu pamätaj; //: posväteným časom je, / Božích dietok znamenie. :/

3. Úctu k otcovi i matke / v každom čase zachovaj, / predlížiš si žitie krátke, / v láske s blížnym nažívaj. //: Chráň sa slov i činov zlých, / zväzkov hriešnych, nečistých. :/

4. Žiadosť zlá, ni krádež nectí / niktorého človeka, / klam a závišť, lživé zvesti, / satana zbraň odveká. //: Lásku k Bohu dokážeš, / blížneho keď miluješ. :/

Bohu máme vd'aku vzdávať

104

1. Bo - hu má - me vd'a - ku vzdávať, že nad na - mi strážne bdel

a že v svojom svä - tom Slo - ve zja - vil sve - tu spá - sy cieľ.

Chvá - lu za to má - me vzdať, že Pán Boh má ľu - dí rád.

2. Bohu máme vd'aku vzdávať, / že sa s nami zhovára, / láskou svojou
v Písme svätom / spásy raj nám otvára. / Božie Slovo dáva znať, / že Pán
Boh má ľudí rád.

3. Bohu máme vd'aku vzdávať / za zvesť jeho milosti, / čo prebúdza
v srdci našom / novú pieseň vďačnosti. / Stále máme zvestovať, / že Pán
Boh má ľudí rád.

4. Bohu máme vd'aku vzdávať, / že nám myseľ zjasňuje / pre to, čo nám
dosiaľ zjavil / a vždy s láskou zjavuje. / Všetci máme ďakovať, / že Pán
Boh má ľudí rád.

1. Mám v Božom Slo - ve is - to - ty zdroj stá - ly, je svetlom mo - jím,

radcom bezpečným, hoc budúcnosť mrak čierny často ha - lí,

cieľ viery v je - ho svetle nestratím. Chcem Božím Slovom,

Ref.

darom neba vzácnym, po ce - lý ži - vot denne dať sa viesť,

v ňom ú - te - chu mám, poklad vie - ry spás - ny,

vzdá - vam zaň Bo - hu vrúcnu vd'aku, česť.

2. Mám v Božom Slove radosti zdroj čistý, / v ňom zjavil nám Boh svojej lásky moc, / je vzácnejšie nad všetky sveta zisky, / ním rozjasnil mi Pán aj smrti noc. *Ref.*

3. Mám v Božom Slove vzácnu zvesť o spáse, / láskavý Otec nám ju poznať dal, / náš Vykupiteľ k nám sa v slávy jase / už skoro vráti, by nás k sebe vzal. *Ref.*

Pod'te blízki, vzdialení

106

1. Pod' - te blíz - ki, vzdiale - ní, hriechom, vi - nou zna - ve - ní,
v Bo - žej zves - ti zmie - re - nia svit - la ná - dej spa - se - nia.

2. V Písme je zdroj múdrosti, / ktorú Pán dá v hojnosti / všetkým, čo chcú večne žiť, / lásku jeho velebiť.

3. Tejto knihy blahá zvesť / vedie k Ceste všetkých ciest, / z mdloby, žiaľu, trápenia / do radosti spasenia.

4. Vzácne Božie Slovo je / jasnou hviezdou nádeje, / v žiare ktorej smieme zrieť / nové nebo, rajský svet.

Nemeškaj, Pán volá

1. Ne - meš - kaj, Pán vo - lá k se - be všet - kých nás,

mi - lu - je ťa vrúc - ne, po - čuj je - ho hlas.

Pria - tel' - stvo ti chý - ba, cí - tiš, že si sám?

Pán Ťa u - is - ťu - je: Die - ťa, rád ťa mám!

2. Bdie nad tebou verne, / stále, deň čo deň, / dáva silu k práci, / pokojný tiež sen. / Náreky a smútok / zažeň spredu dvier, / Pán na teba myslí, / neboj sa, len ver.

3. Prácu v svätom diele / Pán pre teba má, / službu lásky blíznym / on sám požehná. / Zvest' o jeho láske / všade roznášaj, / on bude vždy s tebou, / na to pamätaj.

4. Pán Ti domov chystá, / miesta je v ňom dosť, / môžeš tam žiť večne, / nielen ako hosť. / Rád svoj pokoj dá ti / drahý Spasiteľ, / keď ho prijmeš vierou, / život nájde cieľ.

1. Strá - pe-ných ú - na-vou ú - prim-ne vo - lá

Lás - ka tá sú - cit-ná, náš Boh a Pán.

V ties - ni a v úz-kos-tiach dá bal - zam Slo - va,

z tých, čo ho prij - mú, hriech sní - me on sám.

2. Nádej má pre všetkých, čo chcú byť šťastní, / stíšiť vie úzkosť aj po láske hlad. / Mraky sa rozplynú, tvár úsmev zjasní / tomu, kto verí, že Boh nás má rád.

3. Života chlieb on má i vodu živú, / duchovnej posily odveký zdroj; / pri ňom si znavení vždy odpočinú, / on zmierni každý ston, bôľ, nepokoj.

4. Chlieb z neba ty si sám, láskavý Pane, / sýtiť aj zástupy len ty moc máš; / v dôvere dvíhame prázdne len dlane, / všetko, čo treba nám, rád z lásky dáš.

1. O - ča-ká-vaj Pá - na, na ne - ho hľad', v je - ho pomoc dú - faj,

ne - musíš sa báť. On ver - ný je, nik - dy ne-skla-me,

hoc aj búr-ka prí - de, sln - ko za-svit - ne. V prí - bo - ji skú-šok,

v úz - kos - ti čas, náš Boh verný moc - ne vždy chrá - ni nás.

2. Očakávaj Pána, nádej v ňom maj, / k jeho svätým nohám breňa odkladaj. / Ver, všetko zlé raz sa pominie, / v Záchrancu kto dúfa, iste nezhyne. / Ty, verný Bože, náš Spasiteľ, / poteš deti svoje, zjav im svoj cieľ.

3. Očakávaj Pána, s ním vykroč vpred, / ved' nad neho, vodca, bezpečnejší niet! / Na neho len vždy sa spoliehaj, / sľúbil, že nám vráti blaženosti raj, / kde smútok a žiaľ zmení na slasť; / nádherná u neho čaká nás vlasť.

Strážcovia stáda Božieho

110

1. Strážcovia stá-da Bo-žie-ho, chod'te do sve-ta ší-re-ho,
 stra-te-né ov-ce hľ'a-daj-te, k Pas-tie-ro-vi ich vo-laj-te.
 Hľ'a-daj-te, vo-laj-te ov-ce v sve-te blú-dia-ce,
 s lás-kou ich pri-ved'-te do ná-ru-če mi-lu-jú-cej.

2. Pomôžte všetkým znaveným / nájsť silu v žití prameni, / Pastier im dá svoj pokoj rád, / bude ich chrániť sprevádzať. *Ref.*

3. Rozneste Božie pozvanie / do sveta verne, oddane, / nech Krista mnohí poznajú / a za ním verne kráčajú. *Ref.*

Už prestaň sa rmútiť a trápiť

1. Už pre - staň sa rmú - tiť a trá - piť,

že ces - tu ti za - stie - ra tma,

len vie - rou hľad' stá - le na Kris - ta,

on svet - lo pre kaž - dé - ho má.

Ref. Len na Pá - na sa dí - vaj,

na tvár je - ho lás - ka - vú hľad',

všetky čier - ne mra - ky sa roz - ply - nú,

твоjim svet - lom on sta - ne sa rád.

2. Pán odrazil satanské zvody / a silu chce k boju nám dať, / aj ty nad zlom zvíťaziš iste, / keď pri tebe bude on stáť. *Ref.*

3. On nad tebou bdie neustále, / len s dôverou hľad' k nebesám, / aj iným to radostne hlásaj, / že všetkých chce zachrániť Pán. *Ref.*

1. V ná - ru - či Je - ži - šo - vej vždy od-po-čí-vam rád,

na srdci je - ho svä - tom smiem blaho pre - ži - vať.

On pokoj svoj mi dá - va, len naň sa spo - lie - ham,

s lás - kou sa ku mne sklá - ňa, v ňom v tiesni skrýšu mám.

V ná - ru - či Je - ži - šo - vej vždy od-po-čí-vam rád,

na srdci je - ho svä - tom smiem blaho pre - ží - vať.

2. V náruči Ježišovej / býva mi najlepšie, / on bolesť každú stíši, / zahojiť rany vie. / Pred pokušením chráni, / s ním mizne pochybnosť, / k víťazstvu nad zlom dáva / silu a zmužilosť. / V náruči Ježišovej / býva mi najlepšie, / on bolesť každú stíši, / zahojiť rany vie.

3. V náruči Ježišovej / ja svoju spásu mám, / lásky on dôkaz dal mi, / keď za mňa zomrel sám. / Chce dať mi život večný, / raz budem bývať s ním, / keď hriechu noc sa skončí, / tvár jeho uvidím. / V náruči Ježišovej / ja svoju spásu mám, / lásky on dôkaz dal mi, / keď za mňa zomrel sám.

Ježiš je ten dobrý Pastier

1. Je-žiš je ten do-brý Pas-tier, ces-tou spá-sy ve-die nás,

než-ne be-rie na ra-me-ná o-več-ky, čo blúdia v tmách.

Ref. Je-žiš je ten do-brý Pas-tier, je-ho hlas tak mi-lo znie,

za ním ísť chcem v posluš-nos-ti, dbať na je-ho vo-la-nie.

2. Svojím slovom verne vedie / Priateľ môj a Spasiteľ, / učí úzkou cestou kráčať, / viere dáva jasný cieľ. *Ref.*

3. Vždy keď svet ma priťahuje, / k svojim vábi prameňom, / môj Pán prútom zastaví ma, / mocným chráni ramenom. *Ref.*

4. Všetky bôle, starosť každú / odložiť vždy pri ňom smiem, / bezpečnú on cestu pozná, / na neho sa spoľahnem. *Ref.*

Dôveruj mi v každý čas

114

1. Dô - ve - ruj mi v kaž - dý čas, tak znie lás - ky Bo - žej hlas.

Keď ti ces - tu za - strie mrak, k ne - bu o - bráť vie - ry zrak.

Ref. Pa - ne, ty ma ve - dieš, viem, na te - ba sa spo - ľah - nem,

v sla - bos - ti ma po - si - luj svo - jím slo - vom: Dô - ve - ruj!

2. Keď sa obzor halí tmou, / k tebe hľadím s dôverou, / silu k boju, víťazstvám / len od teba získavam. *Ref.*

3. Keď ma, Pane láskavý, / tvoj Duch mocne osloví, / túžbe mojej dodá vzlet, / v tvojej sile kráčam vpred. *Ref.*

V Kristovi len, duša milá

1. V Kris-to - vi len, du - ša mi - lá, náj-deš po - koj, radosť, mier.

V ňom je od - po - či - nok, si - la, je - mu svo - je srd - ce zver.

Veď kto i - ný v ší - rom sve - te stí - ši bôľ tvoj, hlad a smäd?

V je - ho ra-nách u - kry - tý je bla - že - nos - ti večný svet.

2. Z nepokoja, biedy sveta, / zmätku srdca, jarma vín / zachráni ťa láska svätá, / ktorú zjavil Boží Syn. / Prečo hľadáš ustavične / len to, čo je bezcenné? / Perlou, ktorá trvá večne: / Ježiš - naše spasenie.

3. Spoľahni sa len na Krista, / smelo dúfaj, pevne ver; / jeho rada je vždy istá, / dá aj tvojmu srdcu smer. / Na pomoc ti dary Ducha / v Slove pravdy zaslúbil, / s nimi spásu večnú núka, / čo na kríži vydobyl.

Pán Ježiš príchod svoj chystá

116

1. Pán Je - žiš prí - chod svoj k nám z ne-bies chys - tá,

a - by nám de - dič - ne zem no - vú dal.

Ne - spi a pri - prav sa pri - ví - tať Kris - ta!

V sprie - vo - de an - je - lov prí - de tvoj Kráľ.

2. Nehľadaj poklady na tomto svete, / všetko tu krátke, ver, má trvanie. /
K nemu len s dôverou svoj obráť zreteľ, / na zvody sveta vždy odpovedz:
Nie!

3. Odovzdaj Pánovi svoj život celý, / verne t'a miluje, z lásky mu slúž. /
Krátka len chvíľa a ty budeš v cieli, / čoskoro príde tvoj Spasiteľ už.

1. Kto vie, čo me - no Je - žiš pre hriešnych zna - me - ná?

V ňom sám Boh k nám sa sklá - ňa, tá lás - ka ne - smier-na.

To na - še hrie - chy, vi - ny ho na kríž pri - bi - li,

len kvô - li nám tak tr - pel Syn Bo - ží, pre - mi - lý.

2. Už neraz mnohý počul, / že spásu dať chce nám, / však nechce tomu veriť / a vo tme blúdi sám. / Kto prijať Krista váha / a kto ho odmieta, / ten odchádza vždy ďalej / od zdroja života.

3. No ty choď verne za ním, / na jeho rady dbaj / a v každom čase k nebu / zrak viery obracaj. / Len ten má pokoj pravý / a vždy sa raduje, / kto v Kristu nádej skladá / a Boha miluje.

Len lístie máš

118

1. Len lís - tie máš! Znie váž - ny hlas, to žia - li Spa - si -
 tel': Tak má - lo si ma mi - lo - val a má - lo pre mňa
 pra - co - val, čím čas si vy - plí - ňal? Len lís - tie
 máš, len lís - tie máš!

2. Len lístie máš / a krásny vzhľad, / kde však je ovocie? / Ak milosti čas zanedbáš / a márnотratne premrháš, / čo v súdu deň mi dáš? / Len lístie máš, / len lístie máš!

3. Len lístie máš! / Všetk rád ťa mám / a nádej chcem ti dať: / Služ svojim bližným ochotne, / so stálou láskou, nezištne, / svoj život zasväť mne, / tak ovocie / mi odovzdáš.

Môj Pán a Spasiteľ

1. Môj Pán a Spa-si - tel', chcem te - ba ve - le - bit', ty
na kríž kvô - li mne si šiel, ja chcem pre te - ba žiť.
V sve - ta tem - no - te sám mi, Pa - ne, svet',
svo - jou kr - vou zmy môj hriech, mňa ces - tou spä - sy ved'.

2. Som úbohý, vieš sám, / ty chceš mi všetko dať, / len v tvojej krvi pomoc mám, / ňou smiem sa čistý stať. *Ref.*

3. Ja túžim, Pane môj, / raz s tebou mať svoj diel, / len ty si môjho blaha zdroj, / mám v tebe života cieľ. *Ref.*

4. Pre mňa na Golgote / si z lásky život dal, / česť vzdávam tvojej добрote, / môj Záchranca a Kráľ. *Ref.*

Ježiš prišiel hriešnych spasiť

120

1. Je - žiš pri - šiel hrieš - nych spa - siť,
zba - viť ťar - chy vín,
zve ťa ná - ruč o - tvo - re - ná,
Bo - ží Syn.

2. Hoc by hriech tvoj bol jak šarlát / dvakrát farbený, / Pán ho rád za biele rúcho / zamení.

3. Ver len Pánu Ježišovi, / zvol' si lepši diel, / hriechy sníme, radosť vráti / Spasiteľ.

1. Z o - troc - tva hrie - chu, z po - ro - by zlej ísť k tebe chcem,

ísť k tebe chcem, svoj po - koj sám mi do srd - ca vlej,

s ná - de - jou k te - be zriem. U te - ba ú - kryt

môžem vždy nájsť, v ná - ru - čí tvo - jom mier je a slasť,

s te - bou mi ky - nie ne - bes - ká vlasť, kde žiť raz več - ne chcem.

2. Z údolia tieňov, márností, strát / ísť k tebe chcem, ísť k tebe chcem, /
žiadnych sa skúšok nemusím báť, / ved' tebe veriť smiem. / Môžu prísť
búrky, Záchranca môj, / pri tebe nájdem prístav vždy svoj, / len ty si
mojej istoty zdroj, / k tebe sa priviniem.

3. V trápení, smútku, pod ťarchou vín / ísť k tebe chcem, ísť k tebe
chcem; / vráť srdcu radosť, bremeno sním, / že miluješ ma, viem. / Na
všetky žiale útechu máš, / láskavým slovom strach zažehnáš / a v boji
viery víťazstvo dáš, / k tebe len ísť vždy smiem.

4. Keď vôkol vládne pýcha a klam, / ísť k tebe chcem, ísť k tebe chcem, /
tebe sa, Pane, rád odovzdám, / kiež hlas tvoj počujem. / Zo sveta strastí,
úzkostí, chmár, / k tebe len ísť chcem, zrieť tvoju tvár, / Spasiteľ môj si,
Boh môj a Kráľ, / vrúcne ťa milujem.

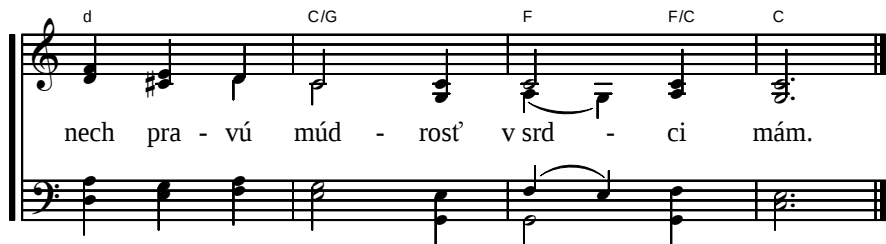
1. Pa - ne môj, kým som ne - poz - nal

moc tvo - jej lás - ky, mi - los - ti,

v srd - ci som túž - bu pes - to - val po

már - nej svet - skej ra - dos - ti.

Pro - sím ťa vrúc - ne, zmeň ma sám,

2. Často bez bázne konal som, / i svojim blíznym uškodil, / neverným bol som dieťaťom / a s tebou som sa neradil. / Odpusť mi, Otče, blúdenie, / silu daj zvodu rieť vždy: Nie!

3. Tak málo lásky som ti dal, / rád som len vlastnou cestou šiel, / za dary tvoje, čo som bral, / dost' vd'ačný byť som nevedel. / Nauč ma viac ťa milovať / a za všetko ti ďakovať.

4. Dobra som málo vykonal, / nemám sa, Pane, chváliť čím, / ťažkostiam som sa vyhýbal, / bez teba sám sa nezmením. / Chcem v tvojom diele pracovať, / odvahu na to ráč mi dať.

5. Len s tebou, Pane, zvíťazím / a k cieľu viery dospejem, / že raz tvár tvoju uvidím, / už dnes sa z toho radujem. / Kiež myslím stále na ten čas, / keď prídeš v sláve vziať si nás.

Znie lásky Božej hlas

1. Znie lás - ky Bo - žej hlas: Pod', die - ťa, ku mne pod',
 z pút hrie - chu, kým je čas, pri mne sa o - slo - bod'!
 Pán aj za môj hriech ka - lich tres - tu pil,
 čis - tej - ší som a - ko sneh, on sám ma vy - kú - pil.

2. Len tebe, Pane môj, / za spásu ďakujem / a celý život svoj / ti do rúk zverujem. *Ref.*

3. Že nikdy nesplatím / dlh svoj, to, Pane, viem, / však v lásky zajatí / už navždy zostať chcem. *Ref.*

4. Keď prídeš v sláve k nám / si vziať ľud verný svoj, / za všetko rád ti vzdám / česť, chválu, Pane môj. *Ref.*

Kriste, Darca zmierenia

124

1. Kris-te, Dar - ca zmie-re-nia, Ska-la môj - ho spa-se - nia,

k tvo-jej lás - ke mi-los - ti, u - tie-kam sa v úz-kos - ti,

z te - ba ži - vej vo - dy prúd ne-dá du - ši za - hy - núť.

2. Hoc by som dňom, nocou lkal, / dušu v žiali vyplakal, / žiadna ľútosť,
žiadny čin / nezbaví ma tiesne vín, / dlh za hriechy, zločiny / ty si splatil,
Nevinný.

3. Viery pohľad upieram / ta, kde mrel si za mňa sám. / Rúchom svojím
prikry ma, / znovu prijmi za syna, / zbav ma bôľu, trápenia, / vráť mi
radosť spasenia.

4. Kým svoj beh tu konat' smiem, / o tvoj kríž sa oprieť chcem, / a keď
príde smrti noc, / premôže ju tvoja moc, / úsvit tvojho vzkriesenia, /
Kris-te, Skala spasenia.

Kol'ko lásky máš pre Krista?

1. Kol' - ko lásky máš pre Kris-ta? On za te-ba niesol kríž.

Stá - lu radosť on ti chys - tá, ak mu srdce o-tvo - ríš.

Ref. Spa - si - te ľa, Pá-na slá - vy, prij - mi o-chot-ne a rád,

on chce duši tvojej pra - vý po-koj z lásky da-ro - vať.

2. Chop sa vďačne mocnej ruky, / dáva ti ju Ježiš sám, / on za teba trpel muky, / spása prúdi z jeho rán. *Ref.*

3. Život časný je len krátky, / márný ako klamný sen; / šťastia prelud je v ňom vratký, / dnes však ešte spásy deň. *Ref.*

4. Nepremeškaj príležitosť, / čo ti ponúka tvoj Pán; / márna bude každá ľútosť, / nezavrhni spásy plán. *Ref.*

Ó, pod'te všetci ku mne

126

1. Ó, pod' - te všet - ci ku mne, kto pre - ťa - že - ní ste,
zo všet - kých kon - čín ze - me, tu spá - su náj - de - te.
Jak la - hod - ne znie u - chu zvesť veľ' - kej o - cho - ty,
že od - pus - te - nie hrie - chu je z Bo - žej do - bro - ty.

2. Len pod'te, všetci hriešni, / čo dosiaľ blúdite, / u Pána v každej tiesni /
nájst' pokoj môžete. / Bez Prostredníka - Krista / niet v svete nádeje, /
veď k Bohu žiadna cesta / bez neho nevedie.

3. Len pod'te, skleslí v boji, / a pomoc príjmite, / za slovom Pán si stojí, /
do cieľa dôjdete. / Nad mocou smrti Kristus / na kríži zvíťazil / a k životu
nám prístup / cez hrob svoj pripraval.

Tak ďaleko som zablúdil

1. Tak ďa - le - ko som za - blú - dil, chcem už domov ísť,
 bez Bo - ha v hriechu stá - le žil, chcem už domov ísť.
Ref. Domov len, domov len, nechcem blú - diť sám,
 viem, že ná - ruč Ot - co - va na mňa ča - ká tam.

2. Tak mnoho rokov strádal som, / chcem už domov ísť, / ja nechcem už byť cudzincom, / chcem už domov ísť. *Ref.*

3. Môj život dosiaľ prázdny bol, / chcem už domov ísť, / len náruč Otca stíši bôľ, / chcem už domov ísť. *Ref.*

4. On očistí ma, obmyje, / chcem už domov ísť, / mne nové rúcho daruje, / chcem už domov ísť. *Ref.*

5. Ja s istotou sa spolieham, / chcem už domov ísť, / že v jeho láske spásu mám, / chcem už domov ísť. *Ref.*

Pán Ježiš z lásky ku mne

128

1. Pán Je - žiš z lás - ky ku mne raz člo - ve - kom sa

stal, zo - mrel za mo - je hrie - chy, spá - su mi

da - ro - val, spá - su mi da - ro - val.

2. Krv svoju vzácnu vylial, / sňal zo mňa ťarchu vín, / do srdca pokoj dáva, / chcem chodiť stále s ním, / chcem chodiť stále s ním.

3. Je v každej núdzi pri mne / on, Priateľ najlepší, / keď v srdci bolesť cítim / pomôže, poteší, / pomôže, poteší.

4. Pán Ježiš vie, že túžim / žiť čistým životom, / zvíťaziť v boji s hriechom / silu mi dá len on, / silu mi dá len on.

5. Chváliť chcem svojho Pána, / velebiť v každý čas / a radostne ho vítať, / keď na zem príde zas, / keď na zem príde zas.

Čuj, Otče, prosby hlas

1. Čuj, Ot - če, pros - by hlas, bud' s na - mi v ten - to čas,

lás - ka - vo prij - mi nás, hriech od - pust' náš.

Teš srd - cia strá - pe - né, bied - ne a zra - ne - né,

bez te - ba stra - te - né, ved' rád nás máš.

Čuj, Ot - če, pros - by hlas a skloň sa k nám,

Ref.

F C E a C G7 C

bud' s na - mi v ten - to čas a po - môž sám.

2. Keby nás nepriateľ / oklamať, zničiť chcel, / ty, drahý Spasiteľ, / vyslobod' nás. / Nám pravú múdrosť daj, / k nám vždy sa priznávaj / láskavo sprevádzaj / nás v každý čas. *Ref.*

3. Udeľ nám z milosti / vo viere stálosti, / chceme ísť z vd'ačnosti / za tebou len. / Ráč viesť nás, Pane, sám / a bud' vždy svetlom nám, / nech smieme žiť raz tam, / kde večný deň. *Ref.*

Či svojho brata strážcom som

1. Či svojho bra-ta strážcom som a zá - u - jem oň mám?

Som blíž - ne - mu vždy príkladom, s ním v láske na - ži - vam?

Keď v úz - kos - ti a bô - li sa zmieta sám a sám,

či vi - nu na tom ne - mám, že má - lo oň - ho dbám?

Chcem svojho bra - ta stráž - com aj pria - te - ľom vždy byť,

Ref.

s ním v svetle prav - dy spás - nom tu v lás - ke, svor-ne žiť.

Ráč, Pa - ne, si - lu na to i od - va-hu mi dať

vždy ver - ne blíž - nym slú - žiť, im po - má - hať.

2. Keď ducha zmáha únava / a strácam silu bdieť, / keď úzkosť z nástrah tiesni ma, / cieľ v diaľke nevidieť, / ty, Strážca najvernejší, / vždy blízko pri mne buď, / daj viere mojej stálosť / a nádej novú vzbud'. Ref.

3. Len s Tebou, Pane, k blížnemu / dosť lásky môžem mať, / ty sám síl sviežich skleslému / si ochotný vždy dať. / Tvoj vzácny príklad, Pane, / do srdca vnáša jas, / kiez tvoje požehnanie / vždy v jedno spája nás. Ref.

Mňa odzbroy, Pane môj

1. Mňa od-zbroj, Pa - ne môj, chcem tvo - jím vāz - ňom byť,
ved' i - ba vte - dy, keď som tvoj, smiem svā - tý ži - vot žiť.

Chcem ná - ruč tvo - ju mať, za svo - je vā - ze - nie,
v nej lás - ku tvo - ju o - kú - ťať mám vrúc - ne že - la - nie.

2. Do srdca môjho vstúp, / mňa láskou spútaj sám / a oporou mi pevnou buď, / nech nikdy neklesám. / Chcem tvoje bremä niesť, / mať jarmo tvoje rád / a stále žiť na tvoju česť, / tvoj hájiť Majestát.

3. Chcem teba poslúchať / vždy, drahý Pane môj, / ty ráč mi na to silu dať / a stále pri mne stoj. / Ráč svojej vôli len / tú moju podriaď, / ved' ty aj istú prehru vieš / na výhru obrátiť.

Pán Ježiš stále k sebe zve

132

1. Pán Je - žiš stá - le k se - be zve tých, čo sú zna - ve - ní,
 rád od - po - či - nok, po - koj dá, strasť v bla - ho pre - me - ní.
 On ka - jú - ce - ho hrieš - ni - ka vždy vl'úd - ne pri - jí - ma,
 s ním ni - čo - ho sa ne - bo - jím a v srd - ci ra - dosť mám.

2. Pán núka ľahké bremeno / a jarmo osožné, / on z lásky vodu života / dá všetkým ochotne. / Máš prístup k tomu prameňu / ty, kto si zranený, / Pán všetky rany zahojí, / raj vráti stratený.

3. Pán Ježiš všetkým hovorí: / Ja svetlo sveta som! / Kto blúdiš, vráť sa, na mňa hľad' / a chod' vždy v svetle tom! / Už nechcem blúdiť v temnotách, / chcem ďalej kráčať s ním, / tak cieľ svoj iste dosiahnem, / tvár jeho uvidím.

Duchom svojím ved' nás, Kriste

1. Duchom svojím ved' nás, Kris - te, bud' nám pevnou o-po-ro-u,

by sme Slovo tvoje čis - té zves - to - va - li s po-ko-ro-u.

Tvoja mi - lost' nech nás chrá - ni pred zvo-dom a skla - ma - ním,

a nech lás - ka tvojich dla - ní sprevádza nás žeh - na - ním.

2. Zmocni ruky naše znova, / ktoré k tebe spíname, / nech nás milosť stále nová / dvíha, hoc aj klesáme. / Roznieť chabej viery plameň, / posilni krok nesmelý, / zo srdc úzkosť navždy zažeň, / kiež sme stáli, zmužili.

3. Zjednot', Pane, cirkev svoju, / očisť krvou z Golgoty, / aby v nej pre službu tvoju / bolo viacej ochoty. / Kiežby každý, kto ťa pozná, / slúžiť verne vždy ti chcel, / milosť tvoja spásonosná / uzrieť večný dá nám cieľ.

1. Viac poznať Pá - na túž - bu mám, chcem chodiť s ním a nik - dy sám;

keď je - ho lás - ku po - cho - pím, viac z jeho krá - sy u - vi - dím.

Chcem viac poznať Pá - na, chcem viac poznať Pá - na.
Ref.

Keď je - ho lás - ku po - cho - pím, viac z jeho krá - sy u - vi - dím.

2. On deň čo deň mi dáva znať, / že o mňa dbá a má ma rád. / Len v jeho lásky náručí / od neho viac sa naučím. Ref.

3. Viac poznať Pána z Písma smiem, / preto ho denne skúmať chcem, / počujem z neho spasný hlas: / Hriešnici, poďte, prijmem vás! Ref.

4. Pán mi dať môže viac než svet, / viacej než smiem si pomyslieť, / rozbroje všetky stíšiť vie / a srdcu pokoj daruje. Ref.

Pomôž mi, Pane

1. Po - môž mi, Pa - ne, krot - kým byť,
 nech viem sa stí - ťať, po - ko - riť a
 spú - taj mo - je pyš - né ja,
 od - va - hou vy - zbroj do bo - ja,
 po - môž nad hrie - chom zvi - ťa - ťať.

2. Nauč ma, Pane, tichým byť, / tvojej sa vôli podriaď. / Keď príde úzkosť, skúšok čas, / do srdca vráť mi mier a jas, / nech smiem ťa vďačne velebiť.

3. Ranenú dušu upokoj, / obnov v nej sám ten obraz svoj. / Ty moc máš,
 Kráľ si, Boh a Pán, / život svoj z lásky rád ti dám, / naveky chcem byť už
 len tvoj.

Zrak viery upieram

136

1. Zrak vie - ry u - pie - ram ta, kde ty, slá - vy Pán,
 si do - ko - nal, kde han - bu vín si zmyl a dlh môj
 za - pla - til, múk tre - stu po - zba - vil, mne ži - vot dal.

2. Buď so mnou, Pane, sám, / zdroj spásy v tebe mám, / chcem tvojím
 byť. / Ty si ma vyhládal / a seba za mňa dal, / by som raz právo mal / aj
 večne žiť.

3. Keď cestou života / tiesni ma mrákota / a rmúti žiaľ, / slzy mi
 zotieraj, / síl slabej viere daj, / zrieť večný domov praj, / môj Pán a Kráľ.

4. Hoc mi aj smrti mrak / chce navždy zastrieť zrak, / vždy dúfať smiem, /
 že si môj Stvoriteľ, / všemocný Spasiteľ, / láskavý Tešiteľ. / Čo viac mať
 chcem?

Tebe len, Pane môj

1. Te - be len, Pa - ne môj, rád svo - je srd - ce dám,
 chcem na - ve - ky byť tvoj, zdroj bla - ha v te - be mám.
 Príd', Pane, Duchom Svätým príd' a Slo - vom ži - vo - ta ma sýt',
 v srdci mojom zriad' svoj si chrám, daj, nech sa ti viac po - do - bám.

2. Od hriechu, Pane môj, / mňa celkom očisti, / mám v tebe sily zdroj / a pravej radosti. *Ref.*

3. Teba, môj Spasiteľ, / chcem stále velebiť / a mojich túžob cieľ / je s tebou večne žiť. *Ref.*

Sám uchop moju ruku

138

1. Sám u - chop mo - ju ru - ku a vždy ma ved',
 keď v zmät-ku, sve - ta ru - chu ísť ne - viem vpred.
 Bez te - ba, dra - hý Pa - ne, kam by som šiel?
 Len v tvo - jom več - nom sta - ne má ži - vot cieľ.

2. Bez teba všetko chladné / na svete je, / moc smrti všade vládne / niet nádeje. / No z teba život prúdi / i svetla jas, / čo z mrákot hriechu budí, / a vedie nás.

3. To tvoja štedrá ruka / a dobrota / mi znova z lásky núka / dar života. / Do tvojej ruky, Pane, / rád svoju dám, / na teba odovzdane / sa spolieham.

Tak ako jeleň k žriedlu vôd

1. Tak a - ko je - leň k žried - lu vôd

sa náh - li deň čo deň,

tak du - ša mo - ja po te - be,

môj Pa - ne, prah - ne len.

2. Je únavná tá žitia púť / a mnoho na nej strát, / ty sám ma, Otče, doviest' ráč / až pred svoj Majestát.

3. Keď smútok dušu zaplaví, / ja v teba dúfať smiem. / Len tvojej, Pane, milosti / svoj život zverujem.

4. Od vekov nech je naveky / vo všetkom stvorení / Boh Otec, Syn i Svätý Duch / vždy vdáčne chválený.

Svoju lásku dávam tebe

140

F B F C F C

1. Svo - ju lás - ku dá - vam te - be, Spa - si - tel' môj je - di - ný,

F B F B F C7 F

o - pus - til si slá - vu ne - bies, zomrel za mňa ne - vin - ný.

d F B G7 F C

Si môj pria - tel' naj - ver - nej - ší, viem, že nie som nik - dy sám,

F B F B F C7 F

aj vo chví - ľach naj - tem - nej - ších po bo - ku vždy te - ba mám.

2. Mám rád všetky deti tvoje, / ktoré teba milujú, / hľadajú vždy pravdy zdroje, / k večnej vlasti putujú. / A keď smiem k ich chválospevom / aj ja svoj hlas pripojiť, / vtedy pre mňa v svete celom / nemôže nič milšie byť.

3. Tvojmu menu dobrorečiť / chcem vždy vrúcne, Pane môj, / a o lásku tvojej svedčiť, / všade hlásať návrat tvoj. / Už je blízky ten deň slávny, / keď sa k tebe priviniem. / Daj, nech večne teba sláviť, / milosť tvoju chváliť smiem.

Meno Ježiš požehnané

1. Meno Je - žiš po-žeh-na - né, vzác-nej-šie - ho me-na niet,

kiež je vša - de zves-to - va - né, a - by spá - su prijal svet.

Ref. Meno Je - žiš slávne znie, len v ňom má - me spa - se - nie,

radost - nú šír o ňom zvest', je - ho ru - kou daj sa viest',

ži - vo - tom mu vzdá - vaj česť.

2. V jeho mene Pán Boh žehná, / dary dáva v každý čas, / Božia láska k nám je verná, / milosť núka zas a zas. *Ref.*

3. Chválu vzdávaj menu Ježiš, / Otec nám v ňom všetko dal, / raduj sa, kto v neho veríš, / jemu slúž, on je tvoj Kráľ. *Ref.*

Na každý deň, môj Pane

142

The musical score is written for a piano and voice. It consists of three systems of staves. Each system has a treble clef staff for the piano and a bass clef staff for the voice. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The piano accompaniment features chords and moving lines, while the voice part is a simple melody. The lyrics are in Slovak and are placed between the staves. The first system ends with a double bar line. The second system also ends with a double bar line. The third system ends with a double bar line and a repeat sign.

1. Na kaž-dý deň, môj Pa - ne, nech čo-kol'-vek sa sta - ne,
mi, pro-sím, ra - du daj. Ty v dobrom i zlom ča - se
viest' chceš nás k večnej spá - se. Ty verným chystáš no - vý raj.

2. Viem, že som často blúdil / a skutky iných súdil, / len vlastný zrel som cieľ. / Sám ráč ma pýchy zbaviť, / uč teba vd'ačne sláviť, / viest' blížnych k tebe, Spasiteľ.

3. Lúč Slova do tmy svieti / na cestu tvojich detí, / ním viest' sa chcem vždy dať. / Či príde žiaľ, či úzkosť, / dá silu tvoja blízkosť, / ty chceš vždy verne pri mne stáť.

4. Krv tvoja hriechy zmýva. / Keď na tvoj kríž sa dívam, / ísť smelo môžem vpred. / Ty nádej, radosť dávaš / a v práci požehnávaš, / si drahší mi nad celý svet.

Takého ja Priateľa mám

1. Ta-ké-ho ja Pria-te-ľa mám, ktorý pri mne vždycky stál,
 spoľah-núť sa smiem na ne - ho, za mňa se - ba v obeť dal.
 Svoju krv keď za mňa vy - lial, spa-se-nie mi vy-do-byľ,
 na gol-got-skom krí-ži zo-mrel, a-by som raz večne žil.

2. Jeho lásku neochvejnú / nedocením nikdy dost', / poslušnosťou jemu
 túžim / odvdáčiť sa za milosť. / Nechcem ísť už vlastnou cestou, / ale
 v jeho šľapajach, / viem, že stále bude pri mne, / nemusím mať nikdy
 strach.

3. Ten môj Priateľ má moc všetku / na nebi i na zemi, / nado mnou bdie
 neustále, / všetko dobré praje mi. / V jeho sile chcem ísť smelo / stále
 vpred až k výšinám, / verím, že raz dovedie ma / ta, kde Kráľom on je
 sám.

Na základe pevnom staviame

144

1. Na základe pevnom sta - via-me dom vie-ry, na vekov Ska - le,

čo v prí-bo-ji bú-rok ne-skla-me, je spo-lah-li - vá stá - le.

Ref. Kristus Pán, len on sám, Kristus Pán, len on sám, on

je - di-ný pev-ný je zá-klad náš, na kto-rom sta - via - me.

2. Na piesku kto stavať dom svoj chce, / na človeka sľuboch klamných, / ten nad troskami sa ocitne / snov, nádejí len márných. *Ref.*

3. Tá Skala je spásy istota, / kto stavia dom viery na nej, / má v Kristovi zmysel života, / v ňom kotví jeho nádej. *Ref.*

Pán Ježiš je mi drahý

1. Pán Je - žiš je mi dra - hý, nad všet - ko vzác - nej - ší

a je - ho ver - ná lás - ka je môj po - klad naj - väč - ší.

Bez ne - ho nechcem ďa - lej žiť a blú - diť sve - tom sám,

je v ži - vo - te mi všet - kým môj dra - hý Pán.

2. Prísť môžu skúšky ťažké, / s ním nie som bezradný, / on proti všetkým nástrahám / boj zviedol víťazný. / Ja preto s ním len kráčať chcem, / na jeho rady dbám; / je v živote mi všetkým / môj drahý Pán.

3. Ked' bremä žitia ťaží, / či radosť veľkú mám, / so všetkým sa mu zverujem, / vždy naň sa spolieham. / Rád svoj čas, dary, schopnosti / do služieb jemu dám; / je v živote mi všetkým / môj drahý Pán.

4. On milovať ma učí; / v tom príklad svoj nám dal, / keď z lásky ku mne, hriešnemu / sa neba slávy vzdal. / On k sebe volá hriešnikov / zo všetkých sveta strán; / je v živote mi všetkým / môj drahý Pán.

Byť stále blízko teba

146

1. Byť stá - le blíz - ko te - ba, môj Pa - ne, túž - bu mám,

chcem ísť po tvo - jom bo - ku a ne - byť nik - dy sám.

Kiež smiem ťa lep - šie po - znáť, nad všet - ko mať ťa rád,

mať v te - be síl zdroj stá - ly, žiť pod - ťa tvo - jich rád.

2. Chcem každú starosť vložiť / vždy do tvojich rúk len, / veď miluješ ma verne, / to cítim deň čo deň. / Chcem teba nasledovať / a tvoje meno čtiť, / ráč preto Duchom svojím / mňa hojne obdať.

3. Mne pomôž pripraviť sa / na onen vzácny čas, / keď na zem prídeš v sláve, / náš drahý Pane, zas. / Ľud tvoj ťa bude vítať, / aj ja tam túžim stáť / a tvoju lásku chváliť, / česť chcem ti piesňou vzdať.

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). Chord symbols (C, F, G7) are placed above the vocal line. The lyrics are in Slovak and are aligned with the vocal line.

1. Ja v ne-bi lás-ka-vé-ho Ot - ca mám, na ne-ho pohľad viery
u - pie-ram; on zve ma z tejto cu-dzi-ny do zasľúbenej ot - či - ny.
Som ho - to - vý ísť vždy za ním, som ho - to - vý ísť
vždy za ním, vo vlas - ti večnej nád-he - ry dar jeho lásky o - ce - ním.

2. Ja v nebi Spasiteľa svojho mám, / na jeho milosť sa tu spolieham; / on zve ma z tejto cudziny / do zasľúbenej otčiny. / Som hotový ísť vždy za ním, / som hotový ísť vždy za ním, / na kríž pre moju spásu šiel, / raz budem smieť žiť večne s ním.

3. Už pripravený veniec slávy mám, / na hlavu vloží mi ho Pán môj sám; / on zve ma z tejto cudziny / do zasľúbenej otčiny. / Som hotový hriech zanechať, / som hotový hriech zanechať, / za jeho lásku bezmedznú / chcem jemu vrúcnu chválu vzdať.

Ty, jasné Svetlo, sviet' mi noci tmou

148

Es As Es B7 Es B7

1. Ty, jas - né Svet - lo, sviet' mi no - ci tmou a krok môj

Es As Es B7 Es

ved', len s te - bou pôj - dem ces - tou bez - peč - nou až

B7 Es B Es B7

k cie - ľu vpred. Hoc do - sial' skry - va tma breh ot - či -

Es As Es f B7 Es

ny, mne sta - čí vi - diet' na krok je - di - ný.

2. Nie vždy som rád šiel, Pane, za tebou / a dal sa viesť, / vábil ma svet a klamnou vidinou / dal som za zviest'. / Ten osteň miatol rozum, vôľu, cit, / kým neuzrel som tvojho svetla svit.

3. Kiež tvoja láska krok môj požehná / a vedie vpred; / na ceste číha priepasť bezodná, / úskalie bied, / nádeje lúč však žiari v ústrety, / keď mojím svetlom, Pane, si len ty.

1. Lás - ka - vý Pa - ne, Bo - že vše - mo - hú - ci,

na - uč ma niest' môj kaž - do - den - ný kríž

a roz - niet' vie - ry pla - meň ne - has - nú - ci

po - chyb - nost' za - žeň, srd - ca trý - zeň stíš.

Len v te - be cieľ je ži - tia pre - žia - du - ci,

v ná - ru - čí svo - jom du - šu spo - ko - jíš.

2. Mlčky na Pána čakaj, moja duša, / od neho príde tvoja záchrana; /
 a hoc aj Láska tvoju vernosť skúša, / nebude nádej tvoja sklamaná. /
 Čakaj na Pána, skúšky pominú sa, / on z teba sníme všetky bremená.

3. Mlčky na Pána čakaj, srdce moje, / do jeho vôle vždy sa odovzdaj. /
 Bezpečne viesť chce všetky kroky tvoje, / chystá ti z lásky večný blaha
 raj. / S ním ako víťaz skončíš všetky boje, / v ňom tvoja spása, na to
 pamätaj .

Ty, Pane, ľud svoj vedieš iste

1. Ty, Pa-ne, ľud svoj vedieš is - te, sám ho žeh - náš,

zve - ľa - d'u - ješ, lásky slovom po - te - šu - ješ v kaž - dý

čas. Ty sláv - ny a moc - ný, vo - bla - ku skry - tý,

Ref.

ved' nás k cie - ľu v každý čas. Náš Zá - chran - ca, zjav - ný

vo - hni - vom stí - pe, ved' do rí - še večných krás!

2. Hoc príval zla nás ohrozuje, / ty nás vedieš, opatruješ, / loďku života usmerňuješ / v každý čas. / Ty slávny a mocný, / v oblaku skrytý, / ved' nás k cieľu v každý čas. / Náš Záchranca, zjavný / v ohnivom stĺpe, / ved' do ríše večných krás!

3. Len k tebe sa vždy utiekame, / ty nesklameš, neopustíš. / Láska tvoja nedopustí / vzdať sa nás. / Ty slávny a mocný, / v oblaku skrytý, / ved' nás k cieľu v každý čas. / Náš Záchranca, zjavný / v ohnivom stĺpe, / ved' do ríše večných krás!

Hviezdou, čo v tme svieti

1. Hviez-dou, čo v tme svie - ti, noc vie roz - jas - niť,

is - krou, kto - rá nie - ti vo mne túž - bu žit',

chle-bom, čo hlad tí - ši, len ty si mi sám,

cieľ nad všet-ko vyš - ší, Boh môj a môj Pán,

cieľ nad všet-ko vyš - ší, Boh môj a môj Pán.

2. Bez teba bol prázdny / dosiaľ život môj, / sužoval ho márný / sveta nepokoj. / Bol som iba plevou / vetrom zmietanou, / dnes sa teším, že som / tvojím dieťaťom, / dnes sa teším, že som / tvojím dieťaťom.

3. Ty si zdrojom blaha, / nebo v tebe mám / a keď krok môj váha, / usmerníš ho sám. / V utrpení, v strasti / si mi nádejou, / nad pozemské slasti / láskou jedinou, / nad pozemské slasti / láskou jedinou.

4. S tebou teda pôjdem, / dám sa tebou viesť, / k cieľu iste dôjdem / z labyrintu ciest / ta, kde žiadna tieseň / radosť neskálí, / tam t'a moja pieseň / vďačne pozdraví, / tam t'a moja pieseň / vďačne pozdraví.

Či dušu mi smútok a bôľ zaplaví

1. Či du - šu mi smú - tok a bôľ za - pla - ví,

či ra - dost' a mier vlád - ne v nej,

ja viem, v ne - be - siach je môj Pán lás - ka - vý,

kto - rý dbá o mňa, dej sa, čo dej.

Na to chcem na to chcem pa - mä - tať, pa - mä - tať,

že ma môj dra - hý Pán má vždy rád.

2. On bremeno hriechov a vín zo mňa sňal / a na kríž šiel sám kvôli mne, / on spásy dar dáva mi, tíši môj žal', / vďaka vzdávať mu chcem úprimne. / Na to chcem pamätať, / že ma môj drahý Pán má vždy rád.

3. Už dnes vierou zrieť smiem ten vznešený cieľ, / tak blízko je spasenia čas. / Už čoskoro príde náš Vykupiteľ, / spolu s ním vojdem do ríše krás. / Na to chcem pamätať, / že ma môj drahý Pán má vždy rád.

Byť blízko teba, Pane môj

1. Byť blíz - ko te - ba, Pa - ne môj,
 tú vrúc - nu túž - bu mám,
 ved' s hrie - chom zvá - dzam már - ny boj,
 keď zá - pa - sím len sám.

2. Keď lákal by ma sveta klam / do svojich osídíel, / daj síl mi čeliť nástrahám, / zrieť večnej spásy cieľ.

3. Kiež Duch tvoj, Darca pokoja, / sám býva, vládne v nás, / nech človek vzdá sa odboja / a na tvoj dbá len hlas.

4. Ty dávaš, Pane, víťazstvo, / mier duši strápenej, / príď k nám už tvoje kráľovstvo / a zbav svet moci zlej.

Života dar z teba mám

154

1. Ži - vo - ta dar z te - ba mám, rád ho te - be

o - dov-zdám. Služ - bu svo - jich rúk jak dar kladiem,

Pa - ne, na ol - tár, kla-diem, Pa - ne, na ol - tár.

2. Nohy obdar ochotou / kráčať vd'ačne za tebou. / Aj dar hlasu, čo si dal, / vzdá ti chválu, slávy Kráľ, / vzdá ti chválu, slávy Kráľ.

3. Rečou chcem ťa, Pane, ctiť, / zvest'ou pravdy velebiť. / Všetko, čo som a čo mám, / tvojej službe vd'ačne dám, / tvojej službe vd'ačne dám.

4. Vôľu moju posilni, / k skutkom lásky usmerni. / Posväť srdca každý cit, / nech viem v mieri s ľuďmi žiť, / nech viem v mieri s ľuďmi žiť.

5. Prijmi vrúcnej vd'aky plam / za to, čo som a čo mám. / Za všetko, v čo dúfať smiem, / úprimne ti ďakujem, / úprimne ti ďakujem.

Ži vo mne, drahý Kriste

1. Ži vo mne, dra - hý Kris - te, a v mo - jom srd - ci svieť,
 sám Du - chom svo - jím stá - le ma ces - tou spá - sy veď.
 Kiež ra - dy tvoj - ho Slo - va rád den - ne pri - jí - mam
 a cí - tim, že si pri mne, že ne - mu - sím byť sám.

2. Mať v srdci pravú lásku / a žiadnu zlobu v ňom / bez teba nedokážem, /
 sám na to slabý som. / Ja preto spolieham sa / na tvoju pomoc len, / že rád
 ma vypočuješ, / v to pevne veriť smiem.

3. Chrám vybuduj si vo mne, / nech celý som vždy tvoj, / veď iba ty si,
 Pane, / ten pravý blaha zdroj. / Zlom, prosím, moju pýchu, / mňa ozdob
 pokorou / a v skúškach, v každom kríži / buď mojou oporou.

4. Byť tvojej cirkvi údom / je pre mňa veľká česť, / v nej konať tvoje
 dielo, / o tebe šíriť zvesť. / Chcem blížnym o tom hlásať, / že spása v tebe
 je, / že máš rád všetkých ľudí, / nech každý o tom vie.

1. S Je - ži - šom chcem verne v každú chví - ľu krá - čať

tým - to sve - ta ú - do - lím, on ma ve - die, on mi dá - va

si - lu, keď je so mnou, cieľ svoj ne - stra - tím,

keď je so mnou, cieľ svoj ne - stra - tím.

2. S ním chcem ísť, nech čokoľvek sa deje, / bolesť tíš, rany zahojí, / žiadna búrka s Kristom hrozná nie je, / keď som s ním, sa zlého nebojím, / keď som s ním sa zlého nebojím.

3. Nezdobia vždy cestu vonné kvety, / často býva tŕním pokrytá; / Pán aj v skúškach vedie svoje deti, / v svojej láske na ne pamätá, / v svojej láske na ne pamätá.

4. Na milosť len tvoju spolieham sa, / kto je tvoj, ten iste nezhyne, / iba ty si, Pane, moja spása, / chcem byť s tebou v slávy otčine, / chcem byť s tebou v slávy otčine.

1. Tvojím chcem byť, dra-hý Pa - ne, srd-ce mo - je zmocni sám,

nech v ňom stá - le túž-ba pla - nie hľadiet' vie rou k ne-be - sám.

V každej chví - li, v každej chví - li ty si stá - lym zdrojom si - ly,
Ref.

v každej chví - li, v každej chví - li, Spa-si - tel' môj pre-mi - lý.

2. Moje rúcho nie je čisté, / úbohý je odev môj, / svojím ráč ma odiať,
Kriste, / teba vzývam, chcem byť tvoj. *Ref.*

3. S tebou môžem kráčať smelo, / hriech ma zvádza, keď som sám, / buď
mi vodcom v žití celom, / na teba sa spolieham. *Ref.*

4. Aj keď neviem, čo ma čaká, / radosť, a či trápenie, / prečo mal by som
sa ľakať? / Ty si moje spasenie. *Ref.*

Chcem byť твоjím vdáčným dieťaťom

158

1. Chcem byť tvojím vdáčným die-ťa-ťom, Ot-če môj, Ot-če môj;
 vy-slo-bod' ma z žia-l'u v sve-te zlom, sťíš môj ne-po-koj.
 K te-be len, k te-be len, ra-dost-ne sa pri-vi-niem;
 te-be len, te-be len srdcom ce-lým pat-riť chcem.

2. Keď ma zväzda hriech a sveta klam, / k tebe len, k tebe len / s dôverou sa, Pane, utiekam, / v tebe spásu zriem. *Ref.*

3. Keď sa zmietam v krážoch márnosti, / veď ma sám, veď ma sám / jasným svetlom cestou k večnosti, / kde svoj domov mám. *Ref.*

Chcem len tvojím, Pane

1. Chcem len tvo - jím, Pa - ne, več - ne tvo - jím byť,

ži - vot čis - tý, svä - tý a - ko ty chcem žiť.

Hrie - chu ráč ma zba - viť, ťar - chy je - ho pút,

srd - ce i - ba v te - be mô - že spo - či - núť.

2. Tebe, Spasiteľu, / tebe patriť chcem, / v boji viery s tebou / bezpečný byť smiem. / Ty si pevná skala, / úkryt, istota, / vrúcne k tebe ľnúť chcem / dušou dieťať a.

3. S tebou, drahý Pane, / aj vo sveta tmách / k cieľu kráčam smelo, / nedeší ma strach. / Svojou veľkou láskou / vždy ma sprevádzaš, / viem, že v dome Otca / pre mňa miesto máš.

Moje srdce stále túži

160

1. Mo - je srd - ce stá - le tú - ži po te - be, môj Kráľ a Pán,
 chcem ti ver - ne, ti - cho slú - žiť, a - ko ty si slú - žil nám.
 Spá - su v te - be mám, spá - su v te - be mám,
 z vďač - nos - ti a z lás - ky, Pa - ne, všet - ko te - be dám.

2. Pastierom keď ty si mojím / nemusím sa nikdy báť, / stále bdieš nad stádom svojím, / viem, že chceš aj pri mne stáť. *Ref.*

3. Ty si za mňa mrel na kríži, / záchranu mám v tebe len, / čoraz viac sa preto blížiť / k tebe celým srdcom chcem. *Ref.*

4. Chcem ti, drahý Spasiteľu, / život celý zasvätiť, / viem, že dovedieš ma k cieľu, / dáš mi večne s tebou žiť. *Ref.*

Pod krížom môjho Pána

1. Pod krí - žom môjho Pá - na zdroj síl je sku - toč - ný

a v tô - ni Ska - ly od - ve - kej mám ú - kryt bez - peč - ný.

Tam bú - rok prí - val u - tích - ne a zotriem z če - la znoj,

po ú - trapách a ná - ma - he tam stích - ne ne - po - koj.

2. Na Spasiteľa svojho / vždy s láskou hľadiet' chcem, / za milosť jeho nezmernú / mu vrúcne ďakujem. / On za mňa trpel na kríži / a hriechy zo mňa sňal, / mrel za mňa smrťou potupnou, / mne život daroval.

3. Len v láske môjho Pána / smiem záruku vždy mať, / že on mi v tiesni pomôže / zlu, hriechu odolať. / Veď túžby sveta, sláva, moc / sú márnny prelud, klam, / žiť s Pánom raz vo večnosti, / nič krajšie nepoznám.

V blízkosti Spasiteľovej

162

B F7 B F7 B

1. V blíz-kos-ti Spa-si-te - ľo-vej vždy ži-vot služ-by žiť chcem,
is - tý a bez-peč-ný mô-žem byť i - ba u ne-ho, viem.

D7 g C7 F7

B D7 Es C7 F7

Ref. V blíz-kos-ti Spa-si-te - ľo-vej túžim byť, on je môj Pán,
rád ži-vot za-svä-tím je - mu, rád svo-je srd-ce mu dám.

B Es B g B F7 B

2. V blízkosti Spasiteľovej / nemám strach z odlúčenia, / silu mi dávajú jeho / nádherné zaslúbenia. *Ref.*

3. V blízkosti Spasiteľovej / prijímam milosti dar, / všade chcem o ňom zvest' šíriť; / on sám dá práci tej zdar. *Ref.*

Pane môj, chcem kresťanom byť

1. Pa - ne môj, chcem kresťanom byť prav - di - vým, prav - di - vým.

Pa - ne môj, chcem kresťanom byť prav - di - vým,

prav - di - vým, prav - di - vým.

Pa - ne môj, chcem kresťanom byť prav - di - vým.

2. Pane môj, sám pomôž mi byť / láskavým, láskavým. / Pane môj, sám pomôž mi byť / láskavým, / láskavým, láskavým. / Pane môj, sám pomôž mi byť / láskavým.

3. Pane môj, ja túžim vždy byť / úprimným, úprimným. / Pane môj, ja túžim vždy byť / úprimným / úprimným, úprimným. / Pane môj, ja túžim vždy byť / úprimným.

4. Pane môj, chcem za tebou ísť / deň čo deň, deň čo deň. / Pane môj, chcem za tebou ísť / deň čo deň, / deň čo deň, deň čo deň. / Pane môj, chcem za tebou ísť / deň čo deň.

K svojmu krížu ved' ma sám

164

1. K svojmu krí - žu ved' ma sám, Spa - si - tel' môj mi - lý,

pod ním hoj - nosť mi - los - ti, du - chov - ný zdroj si - ly.

Ref. Z krí - ža len, z krí - ža len prýš - ti po - moc stá - la,

on tu v sve - te ne - is - tom pre - pev - ná je ska - la.

2. Tam na kríži mrel môj Pán, / ťarchu hriechov niesol, / moju vinu krvou zmyl, / zatratený nie som. *Ref.*

3. Keď som biedny, zranený, / pod Kristov kríž prišiel, / s láskou na mňa pozrel Pán, / záchrancu som našiel. *Ref.*

4. V tom je moja istota, / moja nádej, spása, / že aj za mňa zomrel Pán, / k nemu utiekam sa. *Ref.*

Hoc hriešny som

1. Hoc hrieš - ny som, zrieť smiem tvoj kríž

vo vie - re, že mi od - pus - tíš

a všet - kých vín ma po - zba - víš,

ty svä - tý Bo - ží Ba - rá - nok.

2. Hoc hriešny som, ty, presväť, / mi z lásky ideš v ústrety / a z veľkej svojej dobroty / ma prijmeš, Boží Baránok.

3. Hoc hriechom sveta znavený / a búrnym prúdom tiesnený, / viem, že mi spása pramení / len z teba, Boží Baránok.

4. Hoc biedny som, v to dúfať chcem, / že v tvoju milosť veriť smiem, / len v tebe svetlo sveta zriem, / ty slávny Boží Baránok.

5. Hoc hriešny som, ty pri mne stoj, / stíš duše mojej nepokoj, / daj, nech som navždy tvoj, len tvoj, / ty svätý Boží Baránok.

Milovať chcem ťa

166

1. Mi - lo - vať chcem ťa, Lá - s - ka svä - tá, chcem te - be
vzda - vať chvá - lu, česť; mod - lit - by mo - je k te - be
le - tia, mňa klamom hriechu ne - daj zviešť. Mi - lo - vať
chcem ťa, svet - la svit, z mi - los - ti kým smiem žiť.

2. Milovať chcem ťa, Láska večná, / že tvoje slovo počujem; / ku mne sa skláňaš z nekonečna, / za čo ti vŕcne ďakujem. / Milovať chcem ťa, vďačný byť, / z milosti kým smiem žiť.

3. Milovať chcem ťa, Láska čistá, / môj Pán, ty svätý Boží Syn, / veď milosť tvoja raj mi chystá / a zmyla zo mňa hanbu vín. / Milovať chcem ťa, velebiť, / z milosti kým smiem žiť.

Môj Kráľ a Pán

1. Môj Kráľ a Pán, za tvo - jej lás - ky dar čím

sa ti od - vd'a - čím? Čo ja ti dám, s čím prísť pred tvoju

tvár, čím svoj dlh za - pla - tím? Len svo - je srd - ce,

dra - hý Pa - ne, do tvo - jej pre - bod - nu - tej dla -

ne ti vlo - žiť chcem; ja viem, že smiem.

2. Môj Kráľ a Pán, / pred tebou sklonený / svoj hriech ti vyznávam. / Bez teba, sám, / som biedny, stratený / a všetko je len klam. / Len v tebe moja nádej, spása, / ty jediná si radosť, krása / i žitia cieľ, môj Spasiteľ.

3. Môj Kráľ a Pán, / len tebe ďakujem / za všetko, čo smiem mať: / za spásy plán, / za krásnu novú zem, / čo chceš mi darovať. / Ty, v láske svojej nekonečný, / mne chystáš blaha domov večný; / som celkom tvoj, / už navždy tvoj.

Síl slabej viere

168

1. Síl slabej vie - re, Pa - ne, daj, križ každodenne zná - šať

a snahe na - šeť po - má - haj za tebou ver - ne krá - čať.

2. Kiež vďačnú službu roznieti / žiarivý lásky príklad, / čo v tvojej svätej obeti / nám dáva spásy výhľad.

3. Sme údmi, Hlavou ty si sám, / v tebe je naša spása. / Len v sile, ktorú chceš dať nám, / víťazne žiť tu dá sa.

4. Ty, Pane, všetkej moci zdroj / a stálej lásky prameň, / chráň v svete každý klenot svoj / a mračná zloby zažehn.

1. S Je - ži - šom ži - vot má zmy - sel a cieľ.

V čo i - né dú - fať by člo - vek tu chcel?

Ve - leb - nost' po - ko - ry je - ho kto zrel,

s ním chce mať ži - vo - ta več - né - ho diel.

Deň čo deň z mi - los - ti je - ho smiem žiť

Ref.

a v kaž - dej úz - kos - ti uň - ho sa skryť,

kým ži - jem, deň čo deň on je môj svet,

már - nosť je všet - ko tam, kde je - ho niet.

2. Do tiesne života hlas jeho znie, / čo búrku zúrivú utíšiť vie. /
V premenách časnosti stálicou je, / hrozivý príboj zmien zastavuje. *Ref.*

3. Hojivý liek on má na každý žal', / vo všetkých útrapách pri mne vždy
stál. / Istotne do cieľa dôjdem raz, viem, / poslušnou láskou vždy za ním
ísť chcem. *Ref.*

4. Breno mojich vín niesol môj Pán, / života cestou ma sprevádza
sám; / v blaženej sláve ak večne žiť mám, / tak sa mu deň čo deň rád
odovzdám. *Ref.*

Môj Pán ma našiel

1. Môj Pán ma našiel, Priateľ môj, mňa lás - kou svojou hl'a - dal,
než riet' som stihol: Chcem byť tvoj, on dáv - no už ma ča - kal.
Dnes je - ho blízkosť cítiť smiem, mňa je - ho ru - ky chránia.
On stá - le bu - de pri mne, viem, som je - ho bez pres - ta - nia.

2. Môj Pán ma našiel, Priateľ môj, / a ochotne ma prijal, / on za mňa dal
aj život svoj, / krv svoju za mňa vylial. / Len on je mojím záchrancom, /
pred ním sa vďačne skláňam, / že má ma rád, to poznal som, / chcem
s ním byť bez prestania.

3. Môj Pán ma našiel, Priateľ môj, / mám pomoc jeho stálu, / chcem
darovať mu život svoj / a žiť na jeho chválu. / On z lásky pre mňa
pripravil, / o čom ja nemám zdaní, / chce, aby som s ním večne žil, / bol
jeho bez prestania.

Pane, ráč nás viesť

171

1. Pa - ne, ráč nás viesť v sple - ti ži - tia ciest,

k tú - že - né - mu dospieť cie - ľu pomôž, dra - hý Spa - si - te - ľu.

Len ty nás ved' sám do večnos - ti brán.

2. V čase ťažkostí / daj nám stálosti. / S tebou, Pane, kráčať chceme / údoliami tejto zeme, / len nech vedie nás / tvojej lásky hlas.

3. Keď je v srdci žiaľ, / pochybnosti vzdial'. / Keď nás priateľ náhle zradí, / keď sú márne ľudské rady, / daj nám z milosti, / trpezlivosti.

4. Pane, ved' vždy nás / ta, kde svetla jas. / Preved' žitia úskaliami, / svojou láskou bdej nad nami, / cez búrky i tmu, / doved' k víťazstvu.

Radostná pieseň

1. Ra - dost - ná pie - seň vždy sve - tom nech znie,

lás - ka - vým Ot - com nám Stvo - ri - tel' je.

V zves - ti tej ná - dej - nej ú - te - chy zdroj,

viem, že Syn Bo - ží je Spa - si - tel' môj.

Ref. Ja - sa - vým tó - nom let' pie - seň vdial',

o - do - žeň tieň, bo - lest' a žiaľ.

Buď Bo - hu slá - va za lás - ky dar,

že nás tak mi - lo - val.

2. V Písme nám zjavil Boh milosti plán, / na zem že zostúpi Spasiteľ k nám; / nebeských zástupov pocty sa vzdal, / Baránkom Božím sa z lásky k nám stal. *Ref.*

3. Jak ovcu blúdiacu vo sveta tmách / našiel ma Spasiteľ, nemám už strach. / Vo svojom ovčinci privíta rád / všetkých, čo s láskou mu srdce chcú dať. *Ref.*

4. Každý, kto chce, so mnou spievať si smie: / Pán Ježiš nádejou hriešnikov je; / k pozemským pútnikom skláňa sa, viem, / preto ho radostne nasledujem. *Ref.*

Oslavujme Spasiteľa

1. O - sla - vuj - me Spa - si - te - ľa, na svet prišiel kvô - li nám,
v ňom je na - ša ná - dej sme - lá, lás - ky Bo - žej sláv - ny plán.
Na krí - ži mrel Bo - ží Syn a - ko o - beť za hriech sveta
na tre - tí deň z hrobu vstal, Spa - si - teľ náš, slá - vy Kráľ.

2. Keď na zemi skončil dielo, / prijal česť na výsosti, / viera naša môže smelo / hľadiť k trónu milosti. / Zaznej vrúcnej vd'aky spev, / zalet' v kraje nadoblačné, / ozvenou nech všade znie: / Kristus - naše spasenie!

3. V celom svete nech je známe, / že Pán Ježiš zvíťazil, / Spasiteľa svojho máme, / hrob i smrť on porazil. / Budeme raz večne s ním, / keď si vziať nás príde v sláve. / Nech sa preto nesie v dial' / naša pieseň vd'aky, chváľ!

Keby som nemal, drahý Pane, teba

174

1. Ke - by som ne - mal, dra - hý Pa - ne, te - ba,

krv tvo - ju, v kto - rej dal si mi sám se - ba,

kde by som na - šiel hrie - chov od - pus - te - nie

a vy - kú - pe - nie?

2. Bez teba srdce nemá pokoj pravý, / len ty ho môžeš zmeniť, zlého zbaviť, / len ty si moje útočisko, skala, / nad všetko stála.

3. Úprimne chváliť chcem ťa večne, Pane, / za milosť, ktorá ku mne z križa vane. / Ty si ma svojou svätou krvou obmyl, / spásu mi dobyl.

4. Mám túžbu, Kriste, teba nasledovať / a vďakyplným srdcom oslavovať / za obeť tvoju, lásku nekonečnú, / za spásu večnú.

1. A - kú is - to - tu, a - kú radosť mám, keď sa

na Je - ži - ša ná - de - jam; je - ho pomoc mám,

nie som nikdy sám, keď sa na neho vždy spo - lie - ham.

Ref. V ne - ho dú - fam, s dô - verou naň zrak u - pie - ram,

v ne - ho dú - fam a len na neho sa spo - lie - ham.

2. Ježiš pokoj svoj rád mi daruje, / keď na jeho Slovo verne dbám; / vždy sa radujem, / keď s ním putujem / a v ňom priateľa i radcu mám. *Ref.*

3. Nemám príčinu, aby som sa bál, / záštitu keď v Ježišovi mám, / ved' ma on má rád / a chce pri mne stáť, / preto na neho sa spolieham. *Ref.*

K tebe, Pane, na výsosti

176

The musical score is written for a single voice and piano accompaniment. It is in the key of B-flat major (two flats) and 4/4 time. The melody is primarily in the treble clef, while the piano accompaniment is in the bass clef. The score consists of three systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The lyrics are in Slovak. Above the vocal line, there are chord symbols: B, F, Es, B, F7, B in the first system; F, Es, B, F7, B in the second system; and F, G, D, Es, B, F7, B in the third system. The lyrics are: 1. K te - be, Pa - ne, na vý - sos - ti pohľad vie - ry u - pie - ram, le - bo ty ma v každej strasti po - te - šíš, keď zomdlievam; lás - kou svo - jou u - smer - níš napriek zlo - by nástrahám.

1. K te - be, Pa - ne, na vý - sos - ti pohľad vie - ry u - pie - ram,
le - bo ty ma v každej strasti po - te - šíš, keď zomdlievam;
lás - kou svo - jou u - smer - níš napriek zlo - by nástrahám.

2. Cestou spásy vedieš k cieľu / tých, čo v teba dúfajú / a čo v boji nádej smelú / z tvojho Slova čerpajú. / Sám ich pred zlom ochrániš / vždy, keď k tebe volajú.

3. A hoc by sa aj zem chvela, / svet sa rúcal odveký, / ty sa svojho spásy diela / nevzdáš, Pane, naveky. / Izraela ty si stráž, / Bože mocný, prevet'ký.

4. Pomôž, Pane, obstať v boji / do víťazstva slávneho, / láska tvoja o nás stojí, / máme strážcu verného. / Ty, čo sľúbiš, splníš rád / podľa slova daného.

Na Spasiteľa svojho

1. Na Spa - si - te - ľa svoj - ho sa pev - ne ná - de - jam,
ved' v drahých ra - nách je - ho zdroj več - nej spá - sy mám.

Viem, na - mies - to mňa sám šiel až na križ Gol - go - ty,
za mo - je vi - ny zo - mrel Syn Bo - ží pre - svä - tý.

2. Keď srdce moje žiali, / môj Pán mi pomôcť vie, / aj trápenie sa vzdiali, / keď v tiesni so mnou je. / Ja k jeho nohám kladím / svoj križ i starosti, / v ňom srdce pokoj nájde / a mier sa rozhostí.

3. Pán Ježiš - moja spása, / to najkrajšia je zvesť, / kiez život môj to hlása, / chcem blížnych k nemu viesť. / On cesta, pravda istá, / v ňom život pramení, / kto hľadá len na Krista, / smie vždy byť blažený.

V Kristovi kto našiel spásu

178

1. V Kris - to - vi kto na - šiel spá - su,
 zís - kal Bo - žej lás - ky dar,
 v ne - u - stá - lych zvrá - toch ča - su
 vie aj smr - ti hľá - diet' v tvár.

2. V Kristovi kto cieľ svoj našiel, / má aj v kríži k nemu smer, / spásna krv mu dáva nádej, / odpustenie, duše mier.

3. V Kristovi kto poznal Pána, / ten sa smie v ňom radovať, / vie aj v tiesni bez reptania / Božiu lásku zvestovať.

4. Aká radosť po únave / očakáva pútnika, / keď sa zaskvie v Božej sláve / nový obraz človeka!

Chcem spievať svojmu Pánovi

1. Chcem spievať svoj - mu Pá - no - vi vždy vrúc - ne pies - ne chvál,

on sám ma na - šiel, o - slo - vil a po - koj svoj mi dal.

Chcem je - mu ži - vot za - svä - tiť, ved' dnes už dob - re viem,

jak mno - ho za mňa za - pla - til, naň ná - de - jať sa smiem.

2. Chcem chváliť Pána Ježiša / a o ňom šíriť zvest', / len jemu patrí najvyššia / moc, vďaka, chvála, česť. / Krv jeho vzácna, nevinná / je večnej spásy zdroj, / on Pravda, Cesta jediná, / on Záchranca je môj.

3. Chcem Spasiteľa velebiť / a sláviť v každý čas, / tak ako zbory na nebi, / vždy znovu, zas a zas. / Pre všetkých, čo ho milujú, / on útočisko má / a tým, čo v ňom sa radujú, / raz veniec slávy dá.

K výšinám, k výšinám

180

1. K vý - ši - nám, k vý - ši - nám Pán nám ces - tu
u - ká - zal, keď svoj ži - vot za nás dal.
K vý - ši - nám, ve - die Pán svoj ľud sám.

2. Vážny hlas znie tu zas. / Čo sú časné starosti / proti večnej radosti? /
Vážny hlas znie tu zas: / Dnes je čas.

3. V dial'ke tam žiari nám / večný prístav, cesty cieľ, / k nemu vedie
Spasiteľ. / V dial'ke tam žiari nám / Kristus, Pán.

Je žriedlom vody v púšti

1. Je žried - lom vody v púš - ti a lú - čom temných dní,
je ú - techou pre smutných a prav - dou v svete lží.
Je pies - ňou, je ja - rou, je krá - sou letných rán,
tým všetkým je môj Spasiteľ, môj Priateľ a môj Pán.

2. Je mierom napriek bojom, / dá krídla miesto pút, / je návratom do vlasti / aj vrúcny m stiskom rúk. / Je hviezdou svietiacou / na nedozernú pláň / tým všetkým je môj Spasiteľ, / môj Priateľ a môj Pán.

3. On liečivou je hudbou / a piesňou nádhernou, / je dažďom smädnej pôde / aj dúhou farebnou. / Je cestou vedúcou / späť do domova brán, / tým všetkým je môj Spasiteľ, / môj Priateľ a môj Pán.

Len v mene Ježiš spásy zdroj

182

1. Len v me-ne Je - žiš spásy zdroj, v ňom sveta zá - chra - na;

v tom me - ne vie - ra má štít svoj pred zvod-mi sa - ta - na.

Ref. V tom je - di-nom me - ne hriech a pre-vi - ne - nie

sú nám od-pus - te - né. On na - še je spa - se - nie.

2. Niet v nikom inom spasenie, / len v spásnom mene tom, / čo Otec zvolil pre Syna, / keď stal sa dieťaťom. *Ref.*

3. Dľa zvesti Písma stane sa / v deň Pánom určený: / Kto k menu Ježiš prizná sa, / ten bude spasený. *Ref.*

1. Is - to - ta vzác - na: Je - žiš je môj,

po - ko - ja, bla - ha bez - peč - ný zdroj.

De - dič som spá - sy, vy - kú - pe - ný,

zro - de - ný z Du - cha, o - čis - te - ný.

Vďa - ku mu vzdá - vam na kaž - dý deň,
Ref.

die - t'a - t'om Bo - žím zvat' že sa smiem.

Ne - skla - me nik - dy, po - má - ha rád,

viem, že mu mô - žem dô - ve - ro - vať.

2. Už nie som svoj, už Ježišov som, / ved' on je mojím Spasiteľom. / K nebesám zrak svoj pozdvihujem, / že skoro príde, to dobre viem. *Ref.*

3. Do srdca radosť vlieva mi Pán, / vidím ho vierou prichádzať k nám, / v nebeskej sláve mocne sa skviet', / preto chcem verne čakať a bdieť. *Ref.*

1. Mys-lie - vam na ten čas, z ne - ba keď zaznie hlas, zja - ví

sa všemocný slávy Pán. Na ze - mi bla - že - né zá - stu -

py spa - se - né ví - tať ho bu - dú zo všetkých strán.

Ref. Ne-sie nás túž - by let v slú - be - ný no - vý svet,

slnkom kde bu - de Boh, Spa - si - tel'.

Bez hrie - chu, bo - les - tí, smr - tel' - ných úz - kos - tí

poz - ná - vať bu - de - me spá - sy cieľ.

2. Nevesta Kristova / má byť vždy hotová / privítať Ženícha slávneho. /
On ju sám pozdraví, / z lásky ju obdarí / korunou života večného. *Ref.*

3. Pane náš, nemeškaj, / vytrvať silu daj, / príchod tvoj v nádeji čakáme. /
Sám si nás vykúpil, / od hriechu očistil, / k tebe len s dôverou
vzhlíadame. *Ref.*

V mysli rád zalietam

1. V mysli rád za - lie - tam ta, kde môj dra - hý Pán

na krí - ži sa o - be - to - val.

Prehor - ký kalich pil, a - by ma vy - kú - pil,

on sám za mňa ži - vot svoj dal.

Ref. Srdce vďač - nos - t'ou pre - ky - pu - je,

za môj hriech zomrel Bo - ží Syn sám;

je - ho kríž pre mňa zá - ru - kou je,

že v ňom zá - chrancu ver - né - ho mám.

2. Krvou kríž skropeňý / nie je docenený, / svet neprijal najväčší Dar. /
Mnohí ho zavrhlí, / spásou opovrhli, / Pán pre nich nič neznamená. *Ref.*

3. Pán ma neopustí, / hoc aj kríž dopustí, / na to sa vždy spoľahnúť
smiem. / Pred sebou cieľ svoj zrieť, / s odvahou kráčať vpred, / svoj kríž
niesť vždy statočne chcem. *Ref.*

4. Kristova krv tiekla, / spasenie priniesla, / svet záchranu iba v nej má. /
V spásnu moc veriť smiem, / pre mňa Pán trpel, viem, / on raz večný
život mi dá. *Ref.*

1. Mne ne - hod - né - mu Pán dal mi - losť,

hrie - chy mi všet - ky od - pus - til,

za - pla - til za ne vlast - nou kr - vou,

a - by som s ním raz več - ne žil.

Žas - nem nad tol' - kou mi - los - ťou,

vi - niem sa k ne - mu s vďač - nos - ťou,

vi - niem sa k ne - mu s vďač - nos - ťou.

2. Nič dobré som si nezaslúžil, / odplatou za hriech smrť je, viem, / kvôli mne zomrel sám Syn Boží, / vďačný byť jemu za to chcem. / Dnes v mojom srdci pieseň znie: / Pán vydobyl mi spasenie, / Pán vydobyl mi spasenie.

3. Len Božou láskou smiem sa chváliť / a o nej všetkým rozprávať, / človek tu nad ňu v žití celom / nemôže cennejšie nič mať. / Chcem vôkol šíriť spásnu zvesť, / Pánovi vzdávať slávu, česť, / Pánovi vzdávať slávu, česť.

Smútok striedal bolesť a žiaľ

1. Smútok striedal bolesť a žiaľ, kríž svoj niesol som sám.

Radosť mi vráti - la Gol - go - ta, zachránil ma môj Pán.

Radosť mi vráti - la Gol - go - ta, Gol - go - ta, Gol - go - ta,

radosť mi vráti - la Gol - go - ta, zachránil ma môj Pán.

2. Dnes, keď kráčam životom s ním, / v ňom som našiel svoj cieľ. /
 Radosť mi vrátila Golgota, / našiel ma Spasiteľ. / Radosť mi vrátila
 Golgota, / Golgota, Golgota, / radosť mi vrátila Golgota, / našiel ma
 Spasiteľ.

3. Záchrancovi dobre rečím, / za mňa dal život svoj. / Radosť mi vrátila
 Golgota, / Ježiš je život môj. / Radosť mi vrátila Golgota, / Golgota,
 Golgota, / radosť mi vrátila Golgota, / Ježiš je život môj.

Prúd vzácnej vody života

188

1. Prúd vzácnej vo-dy ži - vo - ta nám z krí - ža pra - me - ní,
 náš trest tam Bo - žia dob - ro - ta na mi - lost' pre - me - ní.
 Ta k zdro - ju spásnej is - to - ty zrak vie - ry u - pie - ram,
 ved' na tom krí - ži Gol - go - ty aj za mňa zomrel Pán.

2. Keď lotrovi na kríži dal / Pán spásy istotu, / aj nám tým cestu ukázal / zo smrti k životu. *Ref.*

3. Len tá krv jeho nevinná / má moc hriech každý zmyť / a obeť jeho zástupná / dá právo večne žiť. *Ref.*

1. Ja viem, Pán je zá - chrancom mo - jím,

on sám slá - vy ne - ba sa vzdal,

za môj hriech na Gol - go - te zomrel,

mne is - to - tu ži - vo - ta dal.

Ref. Len s ním ja smiem

byť is - tý, že cieľ do - siah - nem.

Vždy s lás - kou a vrúc - nos - t'ou vďač - ne

ho chvá - lit' a ve - le - bit' chcem.

2. Ja viem, z hrobu víťazne vstal Pán a vládne aj nad smrťou sám, / že v sláve sa vráti k nám na zem, ten lásky sľub zanechal nám. *Ref.*

3. Ja viem, tvárou v tvár ho uzrieť mám, chcem v sláve žiť naveky s ním, / tu v údolí tieňov sa teším tým nádherným zasľúbením. *Ref.*

1. Ja viem, že Spa-si - tel' môj ži - je, s ním bý - vať

bu-dem več - ne raz. Hoc prí - de smrť a hrob ma

skry - je, ja u - zriem slá - vu rajsských krás.

Ref. Vo všetkých búr - kach ži - vo - ta ma po - te - šu - je

is - to - ta: Pán prí - de, sľub svoj ne - zme - ní

a slá - vou verných od - me - ní.

2. Svoj život Ježišovi dávam, / on za mňa krvou zaplatil. / Od neho pomoc očakávam, / on dá mi k víťazstvu dost' síl. *Ref.*

3. Ja viem, Pán Ježiš príde zase, / aj znamenia to hlásajú, / pre tých sa zjaví v plnej kráse, / čo naňho verne čakajú. *Ref.*

Bože náš, kde ten oheň je

1. Bo - že náš, kde ten o - heň je,
čo v tvo - jich ver - ných ho - rie - val,
keď pre dar prav - dy pre - svä - tej
ne - je - den z nich mrieť ne - vá - hal?

2. Kde je ten duch, čo vyzbrojil / Abraháma tou dôverou, / že ľudu tvojmu všetkých čias / je vzorom viery, oporou?

3. Kde je duch vďaky úprimnej, / ktorým ti Dávid piesne hral, / duch lásky, čo ho naučil, / že tebe, Bože, prednosť dal?

4. Kde je duch, ktorým Eliáš / nad Báloom slávne zvíťazil, / Mojžiš tvár tvoju vidieť smel, / Jób ťažkú skúšku podstúpil?

5. Zapáľ aj v nás ten viery plam, / pomôž nám verne v pravde stáť / a do sŕdc tebe oddaných / ráč hojnosť svojho Ducha vliať.

Znie celým svetom jasný tón

192

1. Znie celým sve - tom jasný tón, zo všetkých strán čuť hla - sy,
že čo-sko-ro už prí-de on, náš Pán a Darca spá - sy.

Reč Bo-žia všetkých va - ru - je, zo spánku bu - dí spia - cich,
čas žat - vy prišiel zves-tu - je, deň spa-se-nia je vzác - ny.

2. Je radostné to posolstvo, / čo ľuďom nádej dáva, / že skončí sa už otroctvo, / nás domov očakáva. / Pán príde, zmizne smrti tieň, / čas slz sa nenavráti, / už skoro nastane ten deň, / keď Spasiteľ sa vráti.

3. Leť adventu tón radostný, / nes liek na sveta rany, / Pán splní sľub svoj slávnostný, / nuž otvorme mu brány. / On vydobyl nám víťazstvo, / buď Bohu česť a sláva! / Príď, Pane, tvoje kráľovstvo, / tvoj ľud ťa očakáva!

1. Kto chce tu s Kristom zví - ťa - ziť a zvodom o - do - lať,

vpred mu - sí sme - lo vy - kročiť, štít vie - ry pevnej mať.

Keď Pán raz ve - lí vpred, je már - ne hľadiť späť;

len za ním, k cieľu do - mo - va, vpred, cirkev Kris - to - va!

2. Ved' nás, ty Knieža pokoja, / a stále s nami buď, / nech v svete plnom rozbroja / sme v láske jeden ľud. / Sám ráč nám silu dať, / nech svietiť smieme, hriať, / tma hriechu nech sa rozplynie, / noc smrti pomíne.

3. Tak smieme láskou spojení / pre Krista pracovať, / mier jeho šíriť na zemi / a spásu zvestovať. / Je blízko cesty cieľ / a Pán náš, Spasiteľ, / raz bude v zemi večných krás / sám vrelo vítať nás.

1. Boh sa v Kristu sklonil k nám, spá - su zjavil ná - ro - dom,

hriešnych dvíha k vý - ši - nám, ži - vot več - ný máme v ňom.

Svet - lo tej - to pravdy má v sve - te spásne pos - la - nie,

kiež ho cirkev Pá - no - va pl - ní vrúcne, od - da - ne.

2. Pán keď dielo dokonal, / svojho Ducha poslal nám, / aby každý v pravde stál / verne ako Ježiš sám. / Dôležitú ľudom zvesť / nesme Duchom puďení, / snažme sa ich k Bohu viesť, / aby boli spasení.

3. Stáročiami pieseň znie, / tón pre veky udáva, / k piesni tej sa pridať smie / naša chvála jasavá. / Kto sa učí s Kristom žiť, / žiarom lásky zahorí; / navždy môže šťastný byť, / kto mu srdce otvorí.

Deti Božie, vdľačne, svorne

1. De - ti Božie, vdľačne, svorne skloňme hlavy, ko - le - ná,

k chvále, prosbám srd - cia spojme, Pán svoj ľud rád po - žeh - ná.

Ú - da - mi sme je - ho te - la, on je Hla - va, ve - die nás;

o - sla - vuj - me Spa - si - te - ľa, dbajme len na je - ho hlas.

2. Radostne dnes opäť chceme / zmluvu s Pánom obnoviť, / myseľ, srdce
dať si smieme / jeho krvou očistiť. / Na vieru a lásku čistú / nepriateľ keď
útočí, / nájdeme vždy pomoc istú / v Ježišovom náručí.

3. Každý ako Boží sluha / uč sa blížnych milovať, / chrániť, podporovať
druha, / hotový zaň život dať. / Hľad' na Pána, ktorý za nás / zomrieť na
kríž z lásky siel, / ako on, tak všade šíri jas, / aby svet ho poznať smel.

4. Svojou láskou obdar, Pane, / zmocni, zjednoť Boží ľud, / nech v nás
lásky oheň planie, / vyslobod' nás z hriechu pút. / Nauč nás vždy verne
slúžiť, / navzájom sa milovať, / aby každý z nás vždy túžil / k tebe
blížnych privádzať.

V Ježišových šľapajach

196

1. V Ježišových šľapajach ísť chceme a pre ne-ho verne pracovať,
v jeho pomoc smelo dúfať smieme, mô-že-me vždy naň sa spoliehať.

Ref. Pá - no - vi stá - le slúžiť budeme, za ním pôjdeme,
len v ňom ten správ - ny života smer nájsť mô-že - me.

2. Radostne my o tom hovoríme, / ako k hriešnym Pán sa skláňa sám; / každého, kto príde k nemu, prijme, / Ducha svojho chce dať všetkým nám. *Ref.*

3. Pripravovať jemu cestu máme, / jeho druhý príchod zvestovať, / kiež to z lásky k blížnym vykonáme, / aby mohol z nás sa radovať. *Ref.*

1. Všade tam, kde smútok vlád - ne, radosť lás - ku roz - dá - vaj,

pomôcť strá - peným a biednym v žiadnej chvíli ne - vá - haj.

Možno pár slov lás - ka - vých posta - čí a blíž - ny tvoj

prijme Bo - žiu spásnu zvesť, v duši stíchne ne - po - koj.

Všade ší - r pokoj len, blížnym slúž deň čo deň,

F B F G7 F/C C7 F

zvestuj Kris - ta, kým je čas, on chce spa-siť všetkých nás.

2. Príležitosť nepremeškaj, / pomôž všade v pravý čas, / s láskou slúž
 vždy bez prestania, / vôkol šír len radosť, jas. / Na svete je plno bied, /
 bolesti a trápenia; / klesajúcich pozdvihuj, / ved' na cestu spasenia. /
 Všade šír pokoj len, / blížnym slúž deň čo deň, / zvestuj Krista, kým je
 čas, / on chce spasit' všetkých nás.

3. Hrivny, čo tvoj Pán ti zveril, / každodenne rozmnožuj, / on zakrátko už
 sa vráti, / radostnú zvest' oznamuj. / Nech tvoj blížny počuje, / že už príde
 Kristus, Kráľ, / kiež sme všetci hotoví / vzdat' mu slávu piesňou chvál. /
 Všade šír pokoj len, / blížnym slúž deň čo deň, / zvestuj Krista, kým je
 čas, / on chce spasit' všetkých nás.

Vstaň, ľud Boží, vstaň

1. Vstaň, ľud Bo - ží, vstaň, ísť vpred ve - lí ti Pán,

vstaň a ne - vá - haj a do prá - ce sa daj.

Štít vie - ry, meč Du - cha máš, s Pá - nom sa spoj

a buď sta - toč - ný, on je Zá - chran - ca tvoj.

Buď sta - toč - ný, buď sta - toč - ný,

F7 B g F/C C7 F
 bud' sta-toč - ný, Hos-po - di - nov je boj.

2. Keď Pán vedie vpred, / neobzerať sa späť, / máš vznešený cieľ, / s tebou je Spasiteľ. / U neho vždy môžeš nájsť / nových síl zdroj, / len bud' statočný, / on je Záchranca tvoj. / Bud' statočný, / bud' statočný, / bud' statočný, / Hospodinov je boj.

3. Vedz, že v zápasoch / je vždy s tebou tvoj Boh, / na modlitby hlas / on ti odpovie včas. / Zla útoky odrazí, / skončí sa boj, / len bud' statočný, / on je Záchranca tvoj. / Bud' statočný, / bud' statočný, / bud' statočný, / Hospodinov je boj.

1. Ví - ťa - zom v bo - ji Pán ži - vo - ta dá - va

sľub več - nej slá - vy nadpo - zem - ských krás,

kde smrť už nik - dy ne - bu - de mať prá - va,

skon - čí sa hrie - chu, útrap bôľ - ny čas.

Pre - to vždy bdej - me, v Bo - žiu moc ver - me,

C F G a G7 C

k ví - ťaz - stvu spej - me za Pá - nom vpred,

F G a G7 C

k ví - ťaz - stvu spej - me za Pá - nom vpred.

2. Víťazom v boji nič už neuškodí, / nik z Božích rúk nemôže vyrvať ich. / Pán svojich cestou spásy verne vodí, / pred zlobou chráni bdelo v časoch zlých. / Po boji časom, / víťazstve vzácnom / v domove krásnom / víta ich Pán, / v domove krásnom / víta ich Pán.

3. Víťazom v boji dá zo skrytej manny / ten, čo raz sám sa Chlebom stal pre nich. / Hlad duše stíši Pán, ten požehnaný, / čo učí nás žiť z darov nebeských. / On dal sám seba / za mňa i teba, / by mannou z neba / raz sýtil nás, / by mannou z neba / raz sýtil nás.

4. Víťazom v boji Pán už odev chystá, / to čisté rúcho, skvostne zdobené. / Len v ňom je naša spása večne istá, / veď krvou jeho bolo zbielené. / V tom rúchu spásy / do nebies krásy / na večné časy, / nám vojsť dá Pán, / na večné časy, / nám vojsť dá Pán.

Často zápasíš sám

1. Často zá - pa - síš sám, navzdo - ry sklama - niam

Pána stáť ne - chá - vaš o - po - diaľ.

Sta - ros - ti tvo - je niešť on vždy o - chot - ný je,

život svoj je - mu daj na ol - tár.

Ref. Dal si Spa - si - te - ľo - vi, čo mal si mu dať?

Už Pá - nom on tvo - jím sa stal?

Šťastný vždy mô - žeš byť, ví - ťaz - ný ži - vot žiť,

keď mu rád všet - ko dáš na ol - tár.

2. Kráčaj len za Kristom, / uč sa žiť ako on, / vďačný buď za každý jeho dar. / Službe ho odovzdaj, / trpiacim pomáhaj, / seba daj Pánovi na oltár. *Ref.*

3. Raz to pochopíš snád', / že ťa Pán vždy má rád, / veď on za teba svoj život dal. / Sľub svoj on vyplní, / verných sám odmení; / všetko z lásky mu daj na oltár. *Ref.*

Ty sám si nás zhromaždil

1. Ty sám si nás zhro-maž - dil, lás - ka - vý Pa - ne,
 daj z mi - los - ti nám svo - je po - žeh - na - nie,
 ráč zlé - ho nás zba - viť, nech te - ba len chvá - liť
 smie zá - stup spa-se-ných. Sám o - sláv sa v nich.

2. Ty v búrkach si prístavom záchrany bol nám, / cez úskalia skúšok nás viedol si sám / a blúdiacich hľadal, / vždy nádej si dával. / Kiež láskavý tvoj hlas / vždy sprevádza nás.

3. Dnes s láskou ti chválu, česť vzdávame, Pane, / kiež z úst našich znieť vďaka neprestane. / My nie sme tu sami, / keď, Pane, si s nami, / ty náš si smer i cieľ, / si náš Spasiteľ.

Ked' tvoj žitia kríž je ťažký

202

1. Ked' tvoj ži - tia kríž je ťaž - ký, hľad' vie - rou vpred,

ne - po - ze - raj na pre - káž - ky, chod' vie - rou vpred.

Svie - tia hviezdy Bo - žích sľu - bov, hľad' vie - rou vpred,

Ref.

Kris - tov kríž bud' tvo - jou chlúbou, chod' vie - rou vpred.

2. Ked' sa Duch tvoj chveje v boji, / hľad' vierou vpred, / po boku ti Ježiš stojí, / chod' vierou vpred. *Ref.*

3. Síl keď sa ti nedostáva, / hľad' vierou vpred, / Pán ti novú nádej dáva, / chod' vierou vpred. *Ref.*

1. Ked' sa vô - kol bú - ria živ - ly de - si - vé,

o - ba - vy ked' du - šu trá - pia ties - ni - vé,

sčí - taj všet - ky da - ry, kto - ré Pán ti dal,

pies - ňou vďa - ky zno - va pri - nes o - bet' chvál.

Ref. Sčí - taj da - ry, kto - ré Pán ti dal,

The musical score is written for voice and piano. It consists of five systems of staves. Each system has a treble and bass staff. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. Chord symbols are placed above the treble staff: C, d, A7, d, G7, C, G7, C, G, C, G7, C, d, d7. The lyrics are in Slovak. The first system includes a '1.' indicating the first ending. The fifth system is marked 'Ref.' for a reference or repeat.

G7 C G7 C

sčí - taj da - ry, kto - ré už si vzal,

a F G7

sčí - taj všet - ko, v čom ťa po - žeh - nal,

C F G7 C

v srd - ci tvo - jom za - znie no - vá pie - seň chvál.

2. Ťažké bremä keď ťa k zemi stláča snád', / keď je ľudská pomoc márna,
k nebu hľad', / sčítaj všetky dary a vzdáš Bohu česť, / on rád každú
starosť pomôže ti niesť. *Ref.*

3. Keď má iný ruže a ty trne len, / pamätaj na Božie sľuby každý deň, /
sčítaj všetky dary, ktoré nemá svet, / ved' nad Božie dieťa šťastnejšieho
niet. *Ref.*

1. Nič sa, die - ťa, ne - boj, tak znie Pá - nov hlas,

svie - ti mi na ces - tu je - ho Slo - va jas.

Vlie - va ná - dej no - vú na-priek no - ci tmám

je - ho u - is - te - nie: Nik-dy ťa ne-za-ne-chám.

Nie, ne-za-ne-chá, nie, ne-za-ne-chá! On

Ref.

D7 G

sľú - bil, že bu - de so mnou, nik - dy ma ne - za - ne - chá.

C G

Nie, ne - za - ne - chá, nie, ne - za - ne - chá! On

D7 G

sľú - bil, že bu - de so mnou, nik - dy ma ne - za - ne - chá.

2. Lístie opadáva, kvety spáli mráz, / mámvý je prelud márných sveta krás. / Mne však v svojej láske prísľub dal môj Pán, / z jeho Slova znie mi: Nikdy ťa nezanechám. *Ref.*

3. Nepriateľ a šípy hľadajú si cieľ. / Nestrachuj sa, ver len, teší Spasiteľ. / V žiadnych skúšok tiesni nezostávam sám, / v mojom srdci znie vždy: Nikdy ťa nezanechám. *Ref.*

Čeŕ', pôvod ani sláva

1. Čeŕ', pô-vod a - ni slá - va či veľkosť o - be - tí,

nech čo-koľ-vek kto dá - va, na sú-de ne - pla - tí.

Len lás - ka náš-ho Pá - na nad per - ly ce - nu má,

na krí - ži sa nás sa - ma pred Sudcom u - jí - ma.

2. Sú prázdne veľké činy / i krása zvučných slov, / bez lásky sú len hliny / a kovu ozvenou. / Len Božia milosť večná / vie tak sa ponížiť, / že k bránam nekonečná / chce prach náš povýšiť.

3. Div divov v tom je stály, / že Láska v útrapách, / hoc sme ňou pohrdali, / nás niesla na rukách. / Aj nám zjav, Láska svätá, / a pomôž pochopiť / tú pravdu tvojho sveta, / že mrieť má, kto chce žiť.

Len tvojou cestou vpred

206

1. Len tvo-jou ces-tou vpred chcem krá-čať, Pa-ne môj,
za ru - ku u-chop ma, kým vô-kol zú - ri boj.
Len v tvojej ru - ke smiem byť is - tý v zmätku ciest,
ty aj tme na-vzdo-ry vieš svo-jím svetlom viesť.

2. Len v твоjich šľapajach smer cesty k cieľu zriem, / a preto život svoj len tebe zverujem. / Do služby prijmi ma a srdcu vládni ty, / nech zomrie pyšné ja pod krížom Golgoty.

3. Do vôle tvojej rád ja všetko poručím, / či radosť chceš mi dať, či smútok okúsím. / Ty, Pane, so mnou buď, ty si môj hrad a štít, / riadť túžob mojich let a Slovom svojím sýť.

1. Nejedným ú-skalím nám treba prejsť na ceste do ot - či - ny.

Ú - trapy premnohé mu - síme znieť na ceste do ot - či - ny.

Ked' však len za Pánom pôjdeme vpred, srdce sa nebude úzkosťou chvieť,

z úst našich radostný spev bude znieť na ceste do ot - či - ny.

2. Pán sľúbil, že bude pri nás vždy stáť, / on nad nami stále bdie. /
 V skúškach a súzeniach pomáha rád, / on nad nami stále bdie. / Hoc čiha
 nepriateľ zo všetkých strán, / nemôže zvíťaziť, s nami je Pán, /
 spoľahnime sa bez výhrad vždy naň, / on nad nami stále bdie.

3. Už celkom blízko je ten slávny cieľ, / zasľúbená otcina, / kde miesto
 pripravil nám Spasiteľ, / zasľúbená otcina. / S ním bývať budeme naveky
 tam, / slnkom a chrámom kde on bude sám; / domovom pokojným stane
 sa nám / zasľúbená otcina.

1. Bo - ží hlas, Bo - ží hlas po - zý - va ťa, kým je čas,
 pev - ne ve - riť, dú - fať sme - lo, ver - ne ko - nať je - ho
 die - lo, kto - ré do - ko - ná v svoj čas.

2. S Pánom len, s Pánom len / kráčaj stále, deň čo deň, / jemu slúž vždy odovzdane / a nech čokoľvek sa stane, / dvíhaj viery pochodeň.

3. Prečo chcieť, prečo chcieť / v púšti sveta biedne mrieť? / Veď Pán z výšin slávy neba / prišiel vykúpiť aj teba, / naveky ho môžeš zrieť.

4. Spásy cieľ, spásy cieľ / ukázal ti Spasiteľ, / keď on slávne vyšiel z hrobu, / zdolal diabla moc a zlobu, / aby si raz s ním žiť smel.

Vie Pán, čo pre mňa dobré je

1. Vie Pán, čo pre mňa dob-ré je, on všet-ko múdro ria - di,
viem, že ma s láskou po-ve-die, keď dbám na je - ho ra - dy.

On, moc-ný Pán, aj z hrobu brán, hoc ži-vot môj raz zhas - ne,

má vý - cho - dis - ko spás - ne.

2. Vie Pán, čo pre mňa dobré je, / a nesklamal on nikdy, / to Slovo jeho pravda je: / on zhojí všetky krivdy. / Keď on je môj, už nepokoj / mier srdca nenaruší, / on každú búrku stíši.

3. Vie Pán, čo pre mňa dobré je, / on vie o mojom žiali / a vieru moju podoprie, / keď zrak mi slza skalí. / On na bôľ môj dá balzam svoj. / Nech kol sa čo chce deje, / mňa jeho láska hreje.

4. Vie Pán, čo pre mňa dobré je, / ja nevzpieram sa tomu; / môj Otec lepšie rozumie, / čo kedy dať a komu. / Až čierny mrak môj zastrie zrak, / smrť, hrob ma nepredesí, / on slávne raz ma vzkriesi.

1. Krok za krokom vedie k cieľu Spa-si-teľ svoj ver-ný ľud,
od - va-hu a ná-dej sme-lú je - ho slo - vo vlie - va v hruď.
Ra-dost-ne žiť z Bo-žej mo - ci, byť vždy listom Kris - to - vým,
ší - riť svet-lo v sve - ta no - ci buďme vždycky ho - to - ví.

2. Zákerný hoc nepriateľ rád / tñním stelie cestu nám, / ohňom skúšok, úskalím strát / k domovu nás viesť chce Pán. / Zármutoč a úzkosť v duši / zmôže viera nezdolná, / žiaľ, čo srdce niekedy krúši, / Božia milosť prekoná.

3. S dôverou vždy za Ježišom / vytrvalo kráčajme, / zvesť o Božej láske ľuďom / nadšene vždy hlásajme. / Víťazná je naša cesta, / Pán keď vedie nás vždy vpred, / ta, kde chystá pre nás miesta, / dovedie nás naposled.

Kráľ večný, ved' nás stále

1. Kráľ večný, ved' nás stá - le, nám k bo - ju si - ly daj,
 nech nad zlom zví - ťa - zí - me, zrieť smieme večný raj.
 Tam ne - bu - de už smú - tok, žiaľ, sve - ta ne - po - koj,
 tam s na - mi bu - deš več - ne ty, bla - že - nos - ti Zdroj.

2. Kráľ večný, ved' nás stále, / nech hriech nás nezlomí, / on stráca svoju vládu, / keď bdieš ty nad nami. / Tvoj návrat už sa blíži, / nás priprav na ten čas, / nech s tebou smieme vstúpiť / do ríše večných krás.

3. Kráľ večný, ved' nás stále, / nám odním bázeň, strach; / kiež ideme vpred smelo / a s piesňou na perách. / Keď svetlo z tvojho kríža / na cestu svieti nám, / raz budeme tam v cieľi, / kde privítaš nás sám.

Spasiteľ môj, prosbu mám

212

1. Spa-si - tel' môj, pros - bu mám, k te - be len sa u - tie - kam,

biedny som a strá - pe - ný, bez te - ba som stra - te - ný.

V búrke ži - tia ved' ma sám, na te - ba sa spo - lie - ham.

2. Víchry často bývajú, / loďkou mojou zmietajú. / Vlny zúriť prestanú, / keď tvoj rozkaz dostanú. / Záchranu len v tebe mám, / Spasiteľ môj, ved' ma sám.

3. Aj keď breh už blízko je, / hrozivé je úskalíe, / len keď tebou viest' sa dám, / do prístavu doplávam. / Kiež hlas tvoj vždy počuť smiem: / Neboj sa, ja viest' ťa chcem.

Ty si moja radosť

1. Ty si mo - ja ra - dost', môj - ho srd - ca žia - dost',
 Pa - ne Je - ži - šu. Nechcem v svete zú - fať, a - le v te - ba
 dú - fať, v pomoc naj - bliž - šiu. Keď si pri mne, po - koj mám,
 u te - ba len, in - de nie je pra - vé u - tí - še - nie.

2. Pod ochranou tvojou / neľakám sa bojov, / v tebe štít svoj mám. / Keď je búrka divá, / ty ma pred zlým skrývaš, / zachraňuješ sám. / Keď ma satan zničiť chce, / ty to, Pane, nedopustiš, / ty ma neopustiš.

3. Nechcem sveta slasti, / tu i v nebies vlasti / ty si poklad môj. / Svetská česť a sláva / srdcu často dáva / iba nepokoj. / Mňa od tvojej lásky už / ani bolesť, hoc ma mučí, / nikdy neodlúči.

4. Stíš sa, srdce moje, / Pán je svetlo tvoje, / bezpečný tvoj hrad. / On sa v každom kríži / s láskou k tebe blíži, / pomôže ti rád. / On ti nedá zblúdiť v tmách, / aj keď postihne ťa žalosť, / on je tvoja radosť.

Chceš Krista milovať?

214

1. Chceš Kris - ta mi - lo - vať a ver - ne
 ísť za ním? Chceš je - ho me - no
 vy - zná - vať a pre - stať s vá - ha - ním?

2. Si z lásky hotový / pre neho žiť i mrieť? / Nad stálu vernosť Kristovi / už väčšej pocty niet.

3. Na Božej vôle cieľ / maj zreteľ upretý / a poznáš, že on sám ti šiel / vždy s láskou v ústrety.

4. S ním vždycky zvíťaziš, / boj dobrý dokonáš, / ak jeho Slovu uveríš / a pri ňom zotrváš.

Pod' k Spasiteľovi

1. Pod' k Spa-si - te - ľo - vi, nes k ne-mu svoj žiaľ,

za kaž-dý deň no - vý vždy vďačne ho chváľ.

Ked' ná - dej sa tra - tí, zviest' chcel by ťa hriech,

Pán ví - ťaz - stvo dá ti, má na ra - ny liek.

2. Pán vie, čo ťa trápi, / tvoj počuje hlas, / on radosť ti vráti, / dá životu jas. / Chmár závoj sa stratí, / aj úzkosť tieň, / keď slnka lúč zlatý / tvoj rozjasní deň.

3. A keď je tvoj blížny / sám v trápení, tmách / a v mučivej trýzni / naň dolieha strach; / za ruku ho vezmi, / s ním v prosbe sa skloň / a k vďačnej zas piesni / Pán nový dá tón.

4. Po skončenej púti / mier privíta nás, / hriech už nezarmúti, / kvet nespáli mráz. / V tej nebeskej vlasti, / kde viery je cieľ, / chce zbaviť nás strastí / náš Vykupiteľ.

Ked' viem, že Pán Boh má mňa rád

216

1. Ked' viem, že Pán Boh má mňa rád, už nemu-sím sa bát',
on je môj ú - kryt, spá - sy hrad, už nemu-sím sa bát'.

Ref. Môj Pán vždy o mňa dbá, či spím, či bdiem, bezpečne viem,
že stá - le o mňa dbá, on o mňa s lás - kou dbá.

2. Hoc by mi hrozil nepriateľ, / už nemusím sa bát', / keď so mnou je môj Spasiteľ, / už nemusím sa bát'. Ref.

3. Vie, čo mi treba v každý čas, / už nemusím sa bát', / počuje mojich prosieb hlas, / už nemusím sa bát'. Ref.

4. Môže prísť úzkosť, hrôzy deň, / už nemusím sa bát', / Pán premôcť vie aj hrobu tieň, / už nemusím sa bát'. Ref.

Hoc zármutok trápi ma

1. Hoc zá - rmu-tok trá - pi ma a zvie-ra bôl',
 ked' na du - šu sties - ne - nú tieň do - ľa - hol,
 ja ú - bo - hý, bied - ny len tvo - jím chcem byť,
 mám zá - chran - cu v te - be, si môj spá - sy štít.
 Môj spá - sy štít, môj spá - sy štít, si

is - to - ta stá - la, ty spá - sy si štít.

2. Či v závetrí vl'údnom, či v prívale vôd, / keď v trápení nájsť neviem
oporný bod / a záplava hrôzy ma chce pohltiť, / mám záchrancu v tebe, si
môj spásy štít. / Môj spásy štít, / môj spásy štít, / si istota stála, / ty spásy
si štít.

3. Keď v úzkostiach nevidím záchrany smer / a v tmách pochýb stráca sa
zo srdca mier, / keď zúfalstva smútok svoj nevládzem skryť, / mám
záchrancu v tebe, si môj spásy štít. / Môj spásy štít, / môj spásy štít, / si
istota stála, / ty spásy si štít.

Kto Božej vôli poddáva sa

1. Kto Bo - žej vô - li pod - dá - va sa

a vždy je s Pá - nom spo - je - ný,

pod ťar - chou krí - ža ne - vzdá - va sa,

ne - strá - ca vie - ru v sú - že - ní.

Kto v Bo - hu svo - ju ná - dej má,

2. Bez Boha márna starosť naša, / bezosných nocí únava. / Keď bezodná
je bôľu čaša, / silu nám viera dodáva. / Boh, ktorý v Kristu spasil nás, /
vie odmerať aj skúšok čas.

3. On neopustí svoje deti, / hlas prosieb našich počuje, / nad nami bdie
a v tmách nám svieti, / verne nás chráni, miluje, / vo viere učí pevne stáť /
a silu dáva vytrvať.

4. Zlož všetko trápenie pod krížom, / Pánovi rád sa odovzdaj, / zdroj
útechy vždy nájdeš pri ňom, / na neho vždy sa spoliehaj. / Kto v neho
dúfa, k nemu ľne, / ten naveky sa nepohne.

Pán Boh tvoj žiaľ dobre pozná

1. Pán Boh tvoj žiaľ dobre po - zná, on o tvojej bo - les - ti vie,

vi - dí, že niečo ťa trá - pi, veď nad tebou v každý čas bdie.

Súciť má s tebou a tú - ži priateľom tvojím sa stať,

so všetkým obráť sa naň - ho, on pomôže, veď má ťa rád.

2. Pán Boh je pri tebe blízko, / on počuje, ver, nie si sám, / v súžení každom ho vzývaj, / vždy s dôverou hľadá k nebesám. / V skúškach on silu ti dáva, / celkom sa spoľahni naň, / stále dbá o tvoje blaho, / pros: Tvoja len vôľa sa staň!

3. Pán Boh ťa miluje vrúcne / vždy, za každých okolností, / za teba dal Syna svojho, / s ním môžeš žiť vo večnosti. / On je tvoj záchranca verný, / on je tvoj nebeský Kráľ, / v srdci mu prvé daj miesto, / v ňom raduj sa, vďačne ho chváľ.

Na milosť tvoju, Pane

220

1. Na mi - lost' tvo - ju, Pa - ne, my o - ča - ká - va - me,
nech sta - ne sa čo sta - ne, len v te - ba dú - fa - me.

2. Keď v súžení sme, v žiali, / ty súcit s nami máš, / bôľ, utrpenie vzdialíš / a svoju milosť dáš.

3. Keď únava nás zmára / a zápas ťažký je, / ty náruč nezatváraš, / dať novú silu vieš.

4. Buď vodcom naším stálym, / nám dopraj z milosti, / nech smieme raz ťa chváliť / vo večnej radosti.

Ako ľúby vánok z raja

1. A - ko ľú - by vánok z ra - ja me - no Ježiš mi - lo znie,
s ním sa nádej na - ša spá - ja, spá - sy zárukou nám je.

Ref. Nád - her - nú Božiu zvesť z lásky smieme blížnym niest':

Kristus, náš Kráľ a Pán, život več - ný chce dať nám.

2. V drahom mene Ježišovom / dal nám Otec neba skvost; / teší svojej lásky slovom, / buď mu vďaka za milosť. *Ref.*

3. V jeho mene naša spása, / bezpečne nás vedie vpred, / kto vždy verne za ním kráča, / nezbábi ho z cesty svet. *Ref.*

4. Chválu, vďaka jemu vzdajme, / človekom sa pre nás stal; / radostne ho privítajme, / príde ako kráľov Kráľ. *Ref.*

Príde skoro už ten čas

222

1. Prí - de sko - ro už ten čas, keď sa kaž - dá
bo - lesť vzdiali, bre - mä hrie - chu spad - ne z nás,
sl - za o - ko ne - za - ka - lí, žiaľ a smú - tok
pre - sta - ne, ra - dosť več - ná na - sta - ne.

2. Blízko doba, tešme sa, / keď sa skončí utrpenie, / vierou hľadáme
k nebesám, / odkiaľ máme vykúpenie. / Dôverujme Pánovi, / budme stále
hotoví.

V dôvere sa utiekam

1. V dô - ve - re sa u - tie - kam, k te - be, Pa - ne Je - ži - šu,

v búr - kach ži - tia v te - be mám skrý - šu, po - moc najbližšiu.

Vích - rov prí - val u - po - koj, loď - ku mo - ju k cie - ľu veď,

keď mrak za - strie vý - hľad môj, slo - vom prav - dy do tmy sviet'.

2. Diet'a svoje, Pane, chráň, / ty si mojej spásy hrad, / tvoje Slovo - moja zbraň, / víťazstvo ráč sám mi dať. / Dlaňou svojou zaštiť ma, / úzkostí zbav, hriechu pút / a keď vôkol hustne tma, / mojím vodcom, Pane, buď.

3. To, čo treba k životu, / v hojnosti mi dávaš sám. / Žiaľ i bolesť, samo - tu / v tvojej sile prekonám. / V tebe plnosť svätosti, / mňa však premôcť hrozí hriech, / ty ma, Pane, z milosti / očisť, uzdrav, zbieľ jak sneh.

4. V tebe moja istota, / Spasiteľ si jediný. / Chlieb a vodu života / v tvojom Slove dávaš mi. / Tebe, Pane, z vďačnosti / svoje srdce dávam rád, / veď len v tvojej blízkosti / vždy sa môžem radowať.

Nenariekaj, začni dúfat'

224

1. Ne-na-rie - kaj, začni dú - fat', hoc máš v srd-ci bolest', žiaľ,

pevne ver, niet prečo zú - fat', Pán za te - ba život dal.

Mocný Kráľ, čo v nebi vlád - ne, aj nad te - bou verne bdie,

nemaj po - chyb-nos-ti žiad - ne, pa-mä-taj, on láska je.

2. Vierou kotvi v Božom Slove, / smútku tieň sa rozplynie. / Pán ti sľúbil všetko nové, / k srdcu si ťa privinie. / Ver a dúfaj, vykroč znova, / verne bojuj, znášaj kríž, / mocnou zbraňou jeho Slova / v pokušení zvíťazíš.

3. Nech sa vôkol čo chce deje, / Božia láska verná je, / hoc smrť všade hrôzu seje, / Pán ťa stále miluje. / V zmätku života pozemského / srdca raj ti sľubuje, / spoľahni sa, dúfaj v neho, / pokoj svoj ti daruje.

Vždy bližšie pri tebe

1. Vždy bliž - šie pri te - be byť, Pa - ne chcem,
bez te - ba na sve - te žiť ne - mô - žem.
Križ, prí - val sta - ros - tí, bô - ľu a úz - kos - tí
bez tvo - jej blíz - kos - ti niešť ne - vlá - dzem.

2. Keď ako Jákob, sám, / na kameni / spočiniem únavou / premožený, /
predsa zrieť rebrík ten, / čo spája s nebom zem, / je mojich túžob sen / tu
na zemi.

3. Navždy sa pominie / noc, spánku čas; / viem, že ma dovedieš / do sveta
krás. / Tak veď ma z milosti / z údolia bolesti / do svojej blízkosti, / kde
večný jas.

Len v tebe, Pane, zdroj spásy mám

226

1. Len v te - be, Pa - ne, zdroj spá - sy mám, v úz - kos - ti

k te - be zrak svoj u - pie - ram, pri - viň ma, pri - viň

na svo - ju hrud', lás - ka - vým o - chrancom mo - jím vždy

buď, lás - ka - vým o - chrancom mo - jím vždy buď.

2. Bez teba svetom blúdil som sám, / zmietaný búrkami zo všetkých strán, / dnes lásky tvojej žiari mi svit, / bez teba, môj Pane, už nechcem žiť, / bez teba, môj Pane, už nechcem žiť.

3. Hriech poblúdenia ráč zo mňa zmyť, / pálavu výčitiek sám utíšiť, / života môjho usmerňuj beh, / nech i ja smiem uzrieť spasenia breh, / nech i ja smiem uzrieť spasenia breh.

Pán je môj Pastier nebeský

1. Pán je môj Pas-tier ne-bes-ký, s ním nú-dzu ne-po-znám,
 on k vo-dám ti-chým vo-dí ma a k sviežim pas-tvi-nám,
 on k vo-dám ti-chým vo-dí ma a k sviežim pas-tvi-nám.

2. Chce dušu moju občerstviť / a verne ma vždy viesť / po ceste spravodlivosti / pre svojho mena česť, / po ceste spravodlivosti / pre svojho mena česť.

3. Hoc pôjdem smrti údolím, / však nemusím sa báť, / prút jeho vždy ma poteší, / on pri mne bude stáť, / prút jeho vždy ma poteší, / on pri mne bude stáť.

4. Pred neprajníkmi bohato / on stôl mi prestiera / a kalich vínom milosti / mi štedro nalieva, / a kalich vínom milosti / mi štedro nalieva.

5. Tá jeho milosť nesmierna / je lásky znamením, / v nej kotví viery istota, / že budem bývať s ním, / v nej kotví viery istota, / že budem bývať s ním.

Pán Ježiš je môj život

228

The image shows a musical score for the hymn 'Pán Ježiš je môj život'. It consists of two systems of music, each with a treble and bass staff. The first system has a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The melody is in the treble staff, and the bass line is in the bass staff. Chords are indicated above the treble staff: C, F, G7, C, F, G7, C. The lyrics are written below the staves. The second system continues the melody and bass line, with chords a, e, F, C, F, G7, C indicated above the treble staff. The lyrics continue below the staves.

1. Pán Je - ži - š je môj ži - vot, žiť i mrieť chcem len s ním,
bez ne - ho svet je prázd - ny, s ním sláv - ne zví - ťa - zím.

2. Strach smrti nedeší už, / noc hrobu neľaká, / za mňa Pán mrel na kríži, / v ňom láska odveká.

3. Už skoro pominú sa / žiaľ, úzkosť, súženia, / Pán vzkriesením mi dáva / dar slávy spasenia.

4. A hoc sa sila stráca / a dych už krátky mám, / rád ducha svojho jemu / ja navždy odovzdám.

5. Keď srdca tlkot stíchne, / a zhasne svetla lúč, / zo spánku zobudí ma / raz Božej lásky kľúč.

6. Ja z vôle svojho Pána / smiem v hrobe spočinúť / a na sľub jeho chcem sa / už teraz spoľahnúť.

7. Už dnes tvoj čakám príchod, / v tom viera výhľad má, / že splníš moju nádej, / ty, Láska víťazná.

1. Vzmuž sa, stá-doč-ko ty ma - lé, z ne - pria - te-l'ov nemaj

strach, vzmuž sa, Pán je s tebou stá - le, vykroč

s pies - ňou na pe - rách. Vy - zbro - jí ťa svojou si - lou,

na ne - ho sa spo-lie-haj, ved' sa jemu za-lú -

bi - lo stra-te - ný ti vrá - tiť raj.

2. Nepodliehaj sveta zvodom, / radostiam, čo ponúka, / v náručí len Ježišom / tvojho blaha záruka. / Utrpenia prídu mnohé, / ty však hlavu smelo vzpriam, / čoskoro sa na oblohe / v svojej sláve zjaví Pán.

3. V boji zostaň neochvejný, / vezmi celú Božiu zbroj, / Krista - Kráľa chválospevmi / vítať radostne sa stroj! / Netrať nádej v žiadnej chvíli, / ani keď si v trápení, / veď Pán tých, čo preňho žili, / vencom slávy odmení.

Ja v Kristu život mám

230

1. Ja v Kris-tu ži - vot mám a stá - lej si - ly zdroj,

strach, úz-kosť, sta-rosť ne-po-znám, on pev-ný hrad je môj.

2. On dobrý Pastier je, / rád svoje ovce má, / sám sýti ich, nad nimi bdie, / vždy s láskou o ne dbá.

3. Keď ťažký čierny mrak / mi visí nad hlavou, / ja upieram svoj viery zrak / vždy k nebu s dôverou.

4. A preto šťastný som, / že Spasiteľa mám, / je mojím verným ochrancom, / ja nie som nikdy sám.

1. Je - ži - ša kto má rád, chce ho na - sle - do - vať,

mô - že bez - peč - ne ži - vo - tom ísť.

Z to - ho ra - dost' Pán má, to - mu po - znať sa dá,

kto chce ver - ný a po - sluš - ný byť.

Ref. Na Kris - ta hľad', on chce pri te - be stáť,

rob vždy to, čo ti ra - dí, naňho s dô - ve - rou hľad'.

2. S Ježišom mizne strach, / viny tiesnivý mrak, / on je ochotný každý
hriech zmyť. / Tomu mierni Pán žiaľ, / zaháňa úzkosť v dial', / kto chce
verný a poslušný byť. *Ref.*

3. Vie, čo nás sužuje, / trápi, ponížuje, / on vie zo strastí vyslobodiť. /
Cestou hoc tŕnistou / kráča vždy za Kristom, / kto chce verný a poslušný
byť. *Ref.*

4. Iste mnohý aj z nás / neraz prežíva čas, / keď si myslí, že ťažké je žiť, / ale láskavý Pán / tomu silu dá sám, / kto chce verný a poslušný byť. Ref.

5. Už tu šťastný byť smie, / blížnych kto miluje, / kto si Pána vie nad všetko čtiť. / Nemá čoho sa báť, / smie vždy dôverovať, / kto chce verný a poslušný byť. *Ref.*

Pán Ježiš je môj klenot

1. Pán Je - žiš je môj Kle - not, Dar ne - ba, Spa - si -
 tel', v ňom zmy - sel má môj ži - vot, v ňom
 mo - jej ces - ty cieľ, v ňom mo - jej ces - ty cieľ.

2. On z večnej slávy prišiel / mňa hriechu zbaviť, vín, / v ňom pozdrav
 Otca svetiel, / on svätý Boží Syn, / on svätý Boží Syn.

3. On rany hriechu hojí / a tíši srdca žiaľ, / bdie verne, pri mne stojí / tak,
 ako vždycky stál, / tak, ako vždycky stál.

4. On Chlieb a Voda živá / i svetla spásy Zdroj, / on silou mojou býva, /
 keď zúri nepokoj, / keď zúri nepokoj.

Vykupiteľ môj jediný

233

1. Vy - ku - pi - tel' môj je - di - ný,
 ty si mi spá - su vy - do - byl,
 za mňa si zo - mrel ne - vin - ný,
 a - by som s te - bou več - ne žil.

2. Mám Slovo tvoje, pravdy zdroj, / ktoré si nadovšetko ctím, / v ňom viere mojej dávaš zbroj, / s ňou v pokušeníach víťazím.

3. Života chlieb len v tebe mám, / ty mannou z neba sám si, viem, / mučivý smäd už nepoznám, / zo živej vody piť keď smiem.

4. Keď žijem s tebou zmierený, / v srdci sa pokoj rozhostí, / môžem byť stále radosný, / prijímať hojnosť milosti.

5. Vždy v tvoju pomoc dúfať smiem, / tu, v sveta púšti, nie som sám, / ty máš ma rád, to dobre viem, / šťastný som, Pane, že ťa mám.

1. V Sy - no - vi k nám Boh sám sa zní - žil,

on ľu - dí má tak veľ - mi rád.

Kto u - ve - rí a k ne - mu prí - de,

na je - ho lás - ku ver - nú smie sa spo - lie - hať.

Ked' ži - je Pán, smiem vždy dú - fať sme - lo,

Ref.

ni - čo - ho bát' sa ne - mu - sím;

smrt' a - ni hrob ne - zma - ria die - lo,

čo náš Pán sláv-ne stvrdil svo - jím vzkriesením.

2. Kiež Božia moc, čo mŕtvych kriesi, / prebudí nás v deň vzkriesenia! /
 Vesmírom nech ozvenou zaznie / náš vd'ačný chválospev za milosť
 spasenia. *Ref.*

Pán Ježíš je predivný záchranca

1. Pán Je - žíš je pre - div - ný zá - chran - ca môj,

sám zo mňa sňal bre - me - no vín,

ja spa - se - nia več - né - ho is - to - tu mám,

jej zá - ru - kou je Bo - ží Syn.

On v mrá - ka - vách žia - ri - vým svet - lom mi bol

Ref.

a te - šil ma, u - zdra - vil z rán,
 mňa z úz - kos - ti, zo strachu vždy vy - tr - hol,
 ja z vd'ač - nos - ti srd - ce mu dám.
 Ja z vd'ač - nos - ti srd - ce mu dám.

2. Keď únavou padám, on dvíha ma sám / a kríž môj mi pomáha niesť, / ja zlého sa obávať nemusím už, / hoc svet chce ma do hriechu zviesť. *Ref.*

3. On bezmedzne žehná ma na každý deň, / jak láskavý otec len vie, / za všetko, čo dosiaľ mi z milosti dal, / nech z úst mojich veleba znie. *Ref.*

4. Už blíži sa nádherný zvitania čas, / Pán v sláve a moci má prísť, / chcem v svadobnom rúchu, čo dá mi on sám, / mu v ústrety radostne ísť. *Ref.*

1. Kristov kríž je mo-ja spá - sa, mo-ja ná - dej, o - chra-na,

keď ku krí - žu u - tie-kam sa, če-lím zvo - dom sa - ta - na.

I - ba s Pá - nom môžem ob - stáť v prudkých búr - kach ži - vo - ta,

od ne - ho len pomoc do - stať, keď je vô - kol mrá - ko - ta.

Ref. Len pri krí - ži Je - ži - šo - vom pokoj stá - ly nachádzam,

E A D A/E E7 A

Pán ma te - ší svojím Slo-vom, večný ži - vot dá mi sám.

2. Ťažké bremeno som niesol / úskalím tých bludných ciest, / teraz viem, že sám už nie som, / že ma Pán môj chce vždy viesť. / On ma chráni rukou svojou, / silu dáva deň čo deň, / nemusím sa ľakať bojov, / v jeho pomoc dúfať smiem. *Ref.*

3. S Ježišom sa strach môj stráca, / mizne všetka pochybnosť, / do srdca sa radosť vracia, / jemu vd'ačím za milosť. / Nemučí už dušu tieseň, / keď na kríž sa pozerám, / Pána chváli moja pieseň, / on mi dáva pokoj sám. *Ref.*

Ten žiarivý lúč

1. Ten žia - ri - vý Lúč, čo svie - ti mi tmou,

krok môj ve - die vpred a je vždy so mnou.

On zá - chra - nou stal sa mi, zba - vil ma vín,

rád chvá - lu mu vzdá - va' chcem za spä - sy čin.

Ref. Ja v ňom svet - lo mám, zdroj si - ly a krás,

A d G7 C

mňa bez - peč - ne viest' chce vždy, v kaž - dý čas.

F C7 F

Ja v ňom svet - lo mám, zdroj si - ly a krás,

B F G7 F/C C7 F

mňa bez - peč - ne viest' chce vždy, v kaž - dý čas.

2. Ten žiarivý Lúč vie rozptýliť mrak, / keď v súžení čas mdlie nádeje zrak. / On sľúbil, že nado mnou vždy bude bdieť, / nech spev vďaky znie jemu na chválu česť. *Ref.*

3. Ten žiarivý Lúč vo tme mámenia, / keď svet zvádza ma do pokušenia, / mi v mdlobe a slabosti vždy dá dost' síl / a chce, aby som slávne s ním zvíťazil. *Ref.*

Na Pána spolieham sa

1. Na Pá - na spo - lie - ham sa,

na je - ho lás - ku k nám,

len v ňom je mo - ja spá - sa,

v ňom svo - ju skrý - šu mám.

Keď ne - po - koj mnou zmie - ta,

ja v po - moc dú - fať smiem,

Pán chrá - ni svo - je die - ťa,

vie za - hnať stras - ti tieň.

2. On Pastierom je mojím, / ja nemusím sa báť, / mňa stráži okom svojím, / chce stále pri mne stáť. / Keď vieru, nádej strácam, / Pán Ježiš o tom vie, / keď uňho pomoc hľadám, / mňa k sebe privinie.

3. V ňom mám zdroj vody živej, / aj mannu, z neba chlieb, / on v láske dobrotivej / ma zbaví ťarchy bied. / Česť náleží mu, vďaka, / že smiem tu preňho žiť. / Na jeho príchod čakám, / s ním chcem raz večne byť.

Vstaňme, bratia, sestry

1. Vstaňme, bra - tia, ses - try, vo - lá Bo - ží hlas,

vpred ísť ne - vá - haj - me, Kris - tus ve - die nás.

V ňom je na - ša ná - dej, ví - ťaz - stvo i česť,

žiadnym klamným sľubom zvodcu ne - daj - me sa zviest'.

Sme - lo, bra - tia, ses - try, blíz - ko je už cieľ,

Ref.

ver-ných bu - de s lás - kou ví - tať Spa - si - tel'.

2. Vstaňme, bratia, sestry, láskyplný Pán / čoskoro sa vráti, odmenu dá nám. / V každom čase tiesne on nám pomôcť vie, / pancier viery a meč Ducha zbraňou našou je. *Ref.*

3. Vstaňme, bratia, sestry, v Božej sile vpred! / V Kristovi je spása, nech sa dozvie svet. / V sláve svojej príde ako Kráľ a Pán, / radostná zniet' bude pieseň z všetkých sveta strán. *Ref.*

Svoje stádo vedieš, Pane

1. Svoje stá - do vedieš, Pa - ne, k pastvám sviežim, zeleným,

Slovo tvo - je nepresta - ne posilou byť zomdleným,

Slovo tvo - je nepresta - ne posi - lou byť zomdleným.

Ovce svo - je z tejto ze - me mocným chrá - niš ra - me - nom,

púšťou sve - ta vedieš ver - ne k večnej spá - sy prameňom.

2. Koho, Pane, ak nie teba, / slávi našej vd'aky žalm, / ved' si pre nás prišiel z neba, / za nás trpel, umieral, / ved' si pre nás prišiel z neba, / za nás trpel, umieral. / Radostne znie naša pieseň, / keď nás vedie Spasiteľ, / zaženie strach, smútok, tieseň, / večnej slávy kynie cieľ.

3. Pane, drahé Slovo tvoje / svetlom je a pokrmom, / v sile tvojej všetky boje / zavříšime víťazstvom, / v sile tvojej všetky boje / zavříšime víťazstvom. / Už sa blíži čas ten blahý, / keď sa skončí naša púť, / tam u Otca, v dome slávy, / budeme môcť spočinúť.

Až sa svet raz pominie

1. Až sa svet raz po - mi - nie, kto je verný, ne - zhy - nie,
svojich chceš si, Pane, vziať, večnú vlasť im da - ro - vať.
Len tam všet - ko po - cho - pím a dar spásy o - ce - ním.

2. Raz pred trónom milosti / v čistom rúchu svätosti / blažený zrieť
budem môcť / tvoju slávu, velebnosť. / Len tam všetko pochopím / a dar
spásy ocením.

3. Keď pred tebou budem stáť, / tvárou v tvár ťa poznávať, / piesňou
chvály česť ti vzdám, / Spasiteľ môj, Kráľ a Pán. / Len tam všetko
pochopím / a dar spásy ocením.

Pod ochranou Najvyššieho

242

1. Pod ochranou Naj-vyš-šie - ho, srdce mo - je, vždy sa teš.
o - ko Tvor - cu všemoc - né - ho nad tebou bdie, dobre
vieš, nad tebou bdie, dobre vieš.

2. Pod ochranou Najvyššieho / k spásu vedie tvoja púť, / v búrkach života pozemského / nedá on ti utonúť, / nedá on ti utonúť.

3. Keď je Pán Boh skrýša tvoja, / pomoc, stála záštita, / ako víťaz vyjdeš z boja, / slávy jas ťa uvíta, / slávy jas ťa uvíta.

4. Nevzdávaj sa svojho cieľa, / vo viere vždy pevne stoj, / potom z ruky Stvoriteľa / nevyrvie nik podiel tvoj, / nevyrvie nik podiel tvoj.

Hrad prepevný je Boh

1. Hrad prepevný je Boh, náš Pán, a zá-šti-ta vždy is - tá,
s ním smieme če - liť nástrahám, čo diabol verným chys - tá.
Ten náš ne-pria-teľ by nás zničiť chcel, len úskok, zvod, klam
na-mie-ril pro - ti nám, niet mu v svete rov - né - ho.

2. Moc naša vždy len slabá je, / sme ľahko premožení. / V kom nájdeme zdroj nádeje, / kto prehru v triumf zmení? / Kto to môže byť, / čo vie zachrániť? / Len Syn Boží sám, / jediný Boh a Pán, / on nakoniec zvíťazí.

3. A hoc aj svet zla plný je, / čo hrozí nám zánikom, / Pán mocne za nás bojuje, / niet spásy v inom nikom. / Hoc plán zákerný má nepriateľ zlý, / vždy ho odrazí a slovom porazí / Boh, náš Pán všemohúci.

4. Zla odpor už nič nezmôže / pred mocou jeho Slova / a zvody sveta premôže / len pravda Ježišova. / Čo viac možno mať? / Čo môžu nám vziať? / Nech kto, čo chce, má, / nič to neznamená, / Boh radosť večnú chystá.

Pán je môj vodca

244

1. Pán je môj vodca, vzácna zvesť. On bez - pečne vždy chce ma viesť!

S ním ne - za - blú - dim, poznám cieľ, mňa ve - die k ne - mu Spa - si - teľ.

Ó, Pa - ne môj, vždy ved' ma sám, daj, nech na tvo - je Slovo dbám.

Ó, Pa - ne môj, vždy ved' ma sám, daj, nech na tvo - je Slovo dbám.

2. Pán je môj vodca, smelo vpred, / hoc bránil by mi celý svet; / keď cestu razí Víťaz sám, / s ním kráčam k novým víťazstvám. / Ó, Pane môj, len ty ma ved' / a v noci temnej ty mi svieť. / Ó, Pane môj, len ty ma ved' / a v noci temnej ty mi svieť.

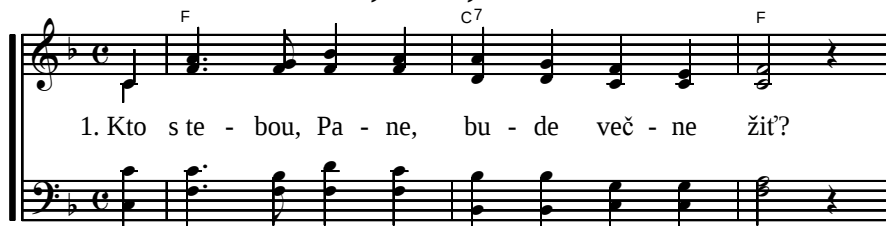
3. Pán je môj vodca, nemám strach. / On, zástupca môj v nebesiach, / vždy ujme sa ma, zastane, / keď vierou naň sa spoľahnem. / Ó, Pane môj, ty chráň ma sám / a doved' k večným výšinám. / Ó, Pane môj, ty chráň ma sám / a doved' k večným výšinám.

Tebe, Pane, odovzdane

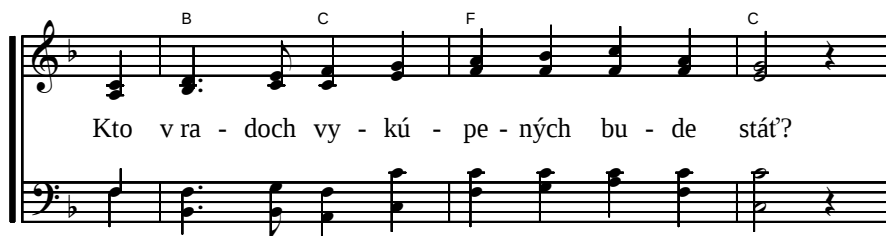
1. Te - be, Pa - ne, o - do - vzda - ne zve - rím ži - vot svoj,
v ties - ni kaž - dej dá - vaš ná - dej, tí - šiš ne - po - koj.
Lod' - ku ži - tia môj - ho ved' búrnym mo - rom ú - trap, bied
k bre - hom mie - ru, kde už vie - ru ča - ká več - ný svet.

2. Príboj krutý neraz núti / meniť plavby smer, / z tvojho Slova čujem znova: / Neboj sa, len ver! / Keď ma tiesni nástrah sieť, / keď už sily vo mne niet, / mocou Slova nádej nová / dáva viere vzlet.

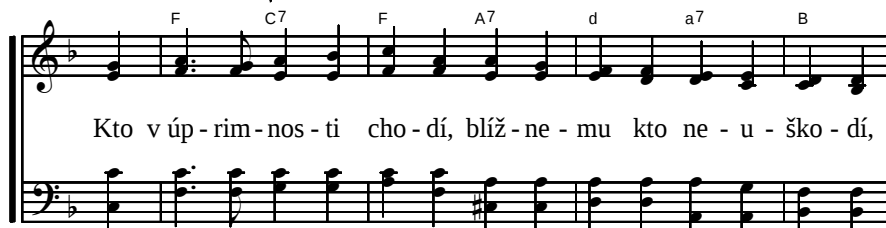
3. K spásy cieľu, Spasiteľu, / zrak svoj upieram, / kde je čistá radosť istá, / tam svoj domov mám. / S láskou prijmi biedneho / syna márnотratného, / chce ťa chváliť, vďačne sláviť, / Pána večného.

1. Kto s te - bou, Pa - ne, bu - de več - ne žiť?

Kto v ra - doch vy - kú - pe - ných bu - de stáť?

Kto v úp - rim - nos - ti cho - dí, blíž - ne - mu kto ne - u - ško - dí,

ten sa bu - de smieť raz več - ne ra - do - vať.

2. Kto s tebou, Pane, bude večne žiť? / Kto v radoch vykúpených bude stáť? / Kto zástancom je pravdy, / kto sa nedopúšťa zrady, / ten sa bude smieť raz večne radovať.

3. Kto s tebou, Pane, bude večne žiť? / Kto v radoch vykúpených bude stáť? / Kto blížnych háji práva, / každému, čo jeho, dáva, / ten sa bude smieť raz večne radovať.

4. Kto s tebou, Pane, bude večne žiť? / Kto v radoch vykúpených bude stáť? / Kto v tomto žití boji / víťazí vždy v Ducha zbroji, / ten sa bude smieť raz večne radovať.

1. V srdci ná - dej, túžba v zra - ku v temnej no - ci sveta bied,
Spa-si - te - ľa na ob - la - ku čaká vie - ry smeľ vzlet.
V každom bô - li, v každej ties - ni na ne - ho zrak u - pie - raj,
on ti ces - tu trnám klies - ni, za ním ísť vpred ne - vá - haj.

The musical score is written for voice and piano. It consists of four systems of staves. The first system has a treble and bass staff with lyrics. The second system also has a treble and bass staff with lyrics. The third system has a treble and bass staff with lyrics. The fourth system has a treble and bass staff with lyrics. Chord symbols are written above the treble staff: C7, F, C, F, C7, F in the first system; C, F, C7, F in the second system; B, F, C, F, Adim, g in the third system; C7, F7, B, F/C, C7, F in the fourth system. The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 4/4.

2. Opusť márne sveta túžby, / jemu veriť neprestaň, / k nemu vstúp do vernej služby, / vezmi smelo Ducha zbraň. / Jeho láskou vyzbrojený / sám nad sebou zvíťaziš, / silou viery naplnený / nepriateľa poraziš.

3. Ver len Pánu Ježišovi, / on ťa verne miluje, / v nebesiach on domov nový / pre teba už hotuje. / Zjav mu všetky svoje priania, / srdca svojho každý taj / a za všetky požehnania / jemu vrúcnu vďaku vzdaj.

Nič už, Pane, okrem teba

248

1. Nič už Pa - ne, okrem te - ba, nechcem v sve - te mať,
 chcem len tvo - jím u - če - ní - kom po-sluš-ným sa stať.
 S tebou len, s tebou len ži-tím ísť chcem deň čo deň,
 s tebou len vstúpiť chcem raz na no - vú zem.

2. V mojej biede okrem teba nik ma nechápal, / tys' ma láskou objal nežne, do srdca mier vliat. *Ref.*

3. Čím je všetka sveta sláva, keď smiem teba mať, / viac nad poklad tvojej lásky nemôžem si priať. *Ref.*

4. Preto tebe dávam, Pane, časný život svoj, / s vrelou túžbou očakávam slávny príchod tvoj. *Ref.*

Môj Pán žije

1. Môj Pán ži - je, viem, a z vý - šin on sám
 sa sklá - ňa i dnes lás - ka - vo k nám.
 Byť s ním túž - bu mám, to môj je cieľ,
 už rád by do - mov som šiel.

2. Môj Pán o mne vie, mňa rád veľmi má / a z lásky moje hriechy on sňal. / Keď lkám, odpovie, dosť síl mi dá, / len on je Pán môj a Kráľ.

3. Môj Pán vráti sa o krátky už čas, / vo svojom Slove sľúbil to nám. / Už blízko je deň, keď príde zas / a vládu prevezme sám.

Nádherný nebeský Sion

250

1. Nádherný nebeský Si - on, nie si len krás - ny sen,
tam ja raz so svojím Pá - nom na - ve - ky bý - vať chcem.
Ó, mesto nádherné, svä - té, slú - be - ný do - mov môj, deň
čo deň vždy viacej ja tú - žim zrieť úchvatný ob - raz tvoj.

2. Nemoc tam nebude žiadna, / smrť ani lúčenie, / tam potom Boží ľud pozná, / čo je to spasenie. *Ref.*

3. V blízkosti Božieho trónu / chcem i ja miesto mať, / v zástupe spasených piesňou / smieť Bohu chválu vzdať. *Ref.*

1. To nemôže mi nikto vziať, v čo ne - ochvejne ve - rím,
 smiem večný ži - vot v Kristu mať, to nad všetko si ce - ním.
 Ja viem, že raz ho u - vidím a večne bu - dem bývať s ním
 a večne bu - dem bývať s ním, v to ve - rím srdcom ce - lým.

2. Môj život je len krátky boj, / však odmena je istá, / už skoro vziať smiem podiel svoj / z rúk Kráľa kráľov, Krista. / Ten, ktorý za mňa zomrel raz, / je pri mne stále, v každý čas, / je pri mne stále, v každý čas, / v ňom bezpečný mám prístav.

3. Môj Pane, ty ma vyved' sám / zo sveta márnivosti, / tou úzkou cestou k výšinám / ved' domov, do radosti. / Svet tento tiež má mnoho krás, / no potrvá len krátky čas, / no potrvá len krátky čas, / ja túžim po večnosti.

Túžim k nebu zaletieť

252

1. Tú - žim k ne - bu za - le - tieť, Spa - si - te - ľa u - vi - dieť,
 ta, kde v bránach do - mo - va ča - ká ná - ruč Ot - co - va.
 Túž - by mo - je le - tia v diaľ, kde je on, môj Boh a Kráľ.
 Tam sa k ne - mu pri - vi - niem, v je - ho lás - ke spo - či - niem.

2. Cudzinou je táto zem, / domov, domov túžim len, / ta, kde Pán môj láskavý / miesto aj mne pripravil. / Nesmierna to bude slasť / smieť tú krásnu uzrieť vlast', / môcť v tej ríši radosti / zložiť bremä starostí.

3. Hymny chvály, radosti / spievať budem z vďačnosti / tam, kde Pán Boh bude sám / slnkom, svetlom, chrámom nám / a kde Kristus, Spasiteľ, / v svojej sláve dá mi diel, / daruje mi z milosti / rúcho spravodlivosti.

Čo viac možno, Pane

1. Čo viac mož-no, Pa - ne, na tom sve - te mať,
než tej tvo - jej lás - ke smieť sa o - do - vzdať.
Za mňa šiel si na križ a ka - lich múk pil,
by som z tvojej lás - ky a do - bro - ty žil.

2. Čím dlh vďaka splatím za milosti dar / a sľub, že raz uzriem tú presväť tú tvár, / čo pre moju vinu smrť podstúpila / a mne život večný tým vydobyla?

3. Tu i vo večnosti len tvojím chcem byť / a s vykúpenými tam v sláve ťa ctiť, / kde nebude strasti, bied, rán, súženia, / v tej blaženej vlasti bez sĺz, lúčenia.

4. Príď, Pane náš drahý, a zjav svoju moc, / nech navždy sa skončí zla desivá noc / a svitne deň slávny, ten čas vzkriesenia, / keď vzdáme ti vďaka za dar spasenia.

1. Láska večná, čis - tá, Je - ži - šu môj, mo - ja nádej is - tá,
 stá - le pri mne stoj! Ty z hriechu pút, chceš ma vy - trh - núť,
 ví - ťa - ziť dáš v bo - ji, so mnou, prosím, buď. Ó, dra - hý Pa - ne,
 k cie - ľu ma ved', ta kde budem več - ne môcť te - ba zrieť.

2. Láska, večná, čistá, Ježišu môj, / útecha vždy istá, stále pri mne stoj! /
 Žiaľ, trápenie uč ma ticho niest', / ráč ma cestou spásy milostivo viesť. /
 Na zemi som len pútnik a hosť, / do otčiny večnej kiež smiem raz vojsť.

3. Láska, večná, čistá, Ježišu môj, / pomoc verná, istá, stále pri mne stoj! /
 Keď v pravý čas prídeš na zem zas, / ráč ma vziať do svojej ríše večných
 krás. / Pred tvojím trónom kiež môžem stáť, / tvoje meno vďačne
 oslavovať.

Či sa zídeme tam spolu

1. Či sa zí - de-me tam spo - lu, kde Pán mies-to chystá nám,

tam, kde nie - to strastí, bô - ľu, zdroj kde bla - ha je on sám?

Ref. Á - no, tam, á - no, tam zí - de-me sa spo - lu za - se,

v rí - ši svet - la, nebies krás, tam pred tvá - rou Božou raz.

2. Či pred trónom Baránkovým / raz sa všetci stretneme, / kde ho chválospevom novým, / spolu sláviť budeme? *Ref.*

3. Či to mesto uvidíme, / v ktorom vládne láska len, / a či nás Pán všetkých prijme / v onen slávny veľký deň? *Ref.*

K tebe, Pane, utieka sa

256

1. K te - be, Pane, u - tie - ka sa mod - lit - bou tvoj ľuď,

v lás - ke svojej vy - po - čuj nás, mi - los - ti - vý buď.

Pa - ne, po - čuj vrúcnych pro - sieb hlas,

len od te - ba pomoc is - tá prí - de v pra - vý čas.

2. Koho by sme mali v svete, / koho na nebi? / K tebe letia prosby naše, / hlas ťa velebí. *Ref.*

3. Vierou zrak náš k tebe hľadá, / k trónu milosti, / požehnanie očakáva / z tvojej štedrosti. *Ref.*

S túžbou zrak svoj k nebu

1. S túž - bou zrak svoj k ne - bu čas - to ob - ra - ciam,

odkiaľ v krátkom ča - se v slá - ve prí - de Pán.

To je mo - ja ná - dej, môj - ho ži - tia sen,

u-zrieť Spa - si - te - ľa, keď príde veľký ten deň.

Ref. Náš Spasiteľ, Pán, sem vráti sa k nám, ľud

svoj vziať k sebe on prí - de, a - ko nám zasľúbil sám.

Náš Spa-si - teľ, Pán, sem vrá - ti sa k nám, ľud

svoj vziať k sebe si prí - de, a - ko nám zasľúbil sám.

2. Tým, čo úzkou cestou chodia deň čo deň, / svitne nové ráno, zmizne smrti tieň. / Náš Pán slovo splní, sám ho cirkvi dal, / miluje ju vrúcne, za ňu sa obetoval. *Ref.*

3. Tu som iba pútnik, cudzinec a hosť, / Spasiteľ mi chystá večnú blaženosť. / Raz sa navždy skončí bolesť, trápenie, / večne budem chváliť Pána za vykúpenie. *Ref.*

1. A - ká to krá - sa, po skon - če - nom bo - ji,

zba - ve - ní ú - trap vojst' do slá - vy brán,

o - pus - tiť hrieš - nu zem, keď náš Pán spo - jí

ví - ťaz - né ší - ky ver - ných z všetkých strán!

Keď dôj - de - me raz z mi - los - ti do cie - ľa,

zo - trie - me z če - la pot a ces - ty prach

a po - zdra - ví - me svoj - ho Spa - si - te - ľa

o - slav - nou piesňou vďa - ky na pe - rách.

2. Aká to sláva, sám keď nebies Vládca / raz postaví si po pravici nás / a povie: Podťe, v dome môjho Otca / kráľovstvo slávy očakáva vás. / Tie oči svitom lásky žiarit' budú, / čo pre svet v žiali slzy ronili, / uzrieme stopy tých rán, čo nás súdu / a trestu večnej smrti zbavili.

3. Aká to láska, ktorá pripravila / príbytky slávy pre nás v nebesiach, / čo žiadna myseľ ľudská nevysnila, / kde bôľu niet a nevládne už strach. / Len kráčaj napred v Božej sile stále, / v istote viery hľad' vždy na svoj cieľ, / vyplní nás Pán sľuby dokonale, / láskavý Priateľ, verný Spasiteľ.

Na tvoju hl'adiet' tvár

1. Na tvo - ju hl'a - diet' tvár mám vrúc - ne že - la - nie,

ráč vy - pl - niť ho, Pa - ne môj, čuj mo - je vo - la - nie.

Svet nik - dy ne - mô - že tvoj vzác - ny po - koj dať,

a pre - to stá - le v te - be len chcem svo - ju skrý - šu mať.

V te - be len, v te - be len chcem svo - ju skrý - šu mať.

2. Vo viere upieram, / svoj pohľad k nebesám. / Ty odtiaľ prídeš svojich
vziať / ta k sebe, Pane, sám. / Ja túžim s tebou byť / v tom meste večných
krás, / tam tvoju lásku velebiť / vždy znova, zas a zas, / teba tam velebiť /
vždy znova, zas a zas.

3. Svet často sklame ma, / hriech zrak mi zakalí / a slnka lúče hrejivé /
mrak čierny zahalí. / Ty sám ma potešíš, / noc čiernu zaženieš, / zas
blízkosť tvoju pocítim / a tvoju lásku tiež. / Vždy znova pocítim, / že ty
ma miluješ.

4. Na tvoju hľadiet' tvár / mi dopraj, Pane môj, / ja dobre viem, že v tebe
len / mám svojho šťastia zdroj. / Ty z lásky na kríži / si za mňa život dal, /
ja chcem byť tvojím naveky, / môj Spasiteľ a Kráľ. / Naveky tvoj chcem
byť, / môj Spasiteľ a Kráľ.

Do večnej domoviny

1. Do več - nej do - mo - vi - ny už dnes by ísť som chcel,
 kde verným mies - to chys - tá náš dra - hý Spa - si - tel'.

Tam ne - prí - de už nik - dy žiaľ, bo - lesť, trá - pe - nie,

tam Pá - no - vi česť a chvá - lu vzdám za vy - kú - pe - nie,

tam Pá - no - vi česť a chvá - lu vzdám za vy - kú - pe - nie.

2. Po večnej domovine / tak často túžievam, / kde vládne láska čistá, /
kde Otca svojho mám. / Tam poznám, čo je šťastie, / kde nemá miesto
hriech, / tam, kde smrť prestane vládnuť, / kde už nik nezomrie, / tam,
kde smrť prestane vládnuť, / kde už nik nezomrie.

3. Vo večnej domovine / raz Pána uvidím / a srdcom vďakyplným / sa
jemu pokloním. / On krvou svojou svätou / mi spásu vydobyl, / do vlasti
nebeskej krásnej / mi bránu otvoril, / do vlasti nebeskej krásnej / mi
bránu otvoril.

Krásnu vlast'

1. Krásnu vlast' pre svoj ľud chys-tá Pán, domov

pre spasených z mi-los-ti, žia-lu tam ne-bu-de, a - ni

rán, smútku, slz, smrteľných úz-kos - tí. Ref. Nádher-

nú, krásnu vlast', novú zem, chystá nám Spa-si - tel'. Nádher-

nú, krásnu vlast', novú zem, chystá nám Spa-si - tel'.

2. V hriešnom a slzavom údolí, / hrozí smrť žalosťný zánikom, / sľub tvoj však, Pane náš, dovoľí / spásy breh z diaľky zrieť pútnikom. *Ref.*

3. Všade nech znie tá zvesť radostná: / Svojich si príde vziať slávy Pán! / Skončí sa naša púť bolestná, / príbytok sľúbený žiari nám. *Ref.*

Deň čo deň ma, Otče, ved'

262

1. Deň čo deň ma, Ot - če, ved', do tmy Slo - vom svo - jím sviet',

úp - rim - né mi srd - ce daj, v lás - ke svo - jej za - cho - vaj.

2. Hriech keď hrozí z všetkých strán, / sám pred pádom vždy ma chráň, / daj, nech včas sa zobudím, / nech ťa nikdy nezhadím.

3. A keď príde úzkosť, boj, / ty vždy pri mne, Pane, stoj, / obdar silou, múdrosťou, / ohrad svojou milosťou.

4. S tebou kráčať vpred vždy smiem, / slúžiť blížnym s láskou chcem, / sám ma v svojej blízkosti / chráň a ved' do večnosti.

Viem o domove večných krás

1. Viem o do-mo-ve večných krás, kde vládne mier a lásky jas,

zvať zem tú svo-jou ot-či-nou je mojou túžbou je-di-nou.

Ref. Zem nádherná, zem ľúbezna, zem no-vá, verným slú-be-ná,

kde stratí moc už smr-ti tieň a žiariť bu-de večný deň,

kde radosť, po-koj dá nám Pán a všetky sl-zy zotrie sám.

2. Náš Pán tam pre nás pripravil, / čo ešte nikto nezažil, / čo dosiaľ nám je neznáme, / raz pochopíme, poznáme. *Ref.*

3. Tam Spasiteľa uzieme / a naveky s ním budeme, / tam v jeho stálej blízkosti / sa večné blaho rozhostí. *Ref.*

Ty, Pane, zostaň s nami len

264

1. Ty, Pa - ne, zo - staň s na - mi len, keď sa už
stmie - va, has - ne deň, nech v ties - ni, na - priek
no - ci tmám jas tvo - jej tvá - re svie - ti nám.

2. Kiež Slovo tvoje v tento čas / v šík bratskej lásky zomkne nás / a pridá viery, nových síl, / by zbor náš na česť tvoju žil.

3. Sám Duchom svojím posväť nás / a priprav na ten slávny čas, / keď v svätosti sa máme skvieť, / ak tvárou v tvár ťa chceme zrieť.

Tam, kde v Božom mene

1. Tam, kde v Bo-žom me - ne znie vždy vd'a - ky hlas,
 kde ľud Bo - ží ver - ne vy - ku - pu - je čas,
 ve - ria - ci tam tvo - ria pev - ný brat - ský kruh,
 srd - cia lás - kou ho - ria, kde je Bo - ží Duch.

2. Tam, kde Láska večná / dáva silu nám, / Múdrost' nekonečná / stavia
 v nás svoj chrám. / Pánovi kde chvály / znejú v každý čas, / radosť, pokoj
 stály / oblažuje nás.

3. Tam, kde všetky túžby / letia k nebesám, / radosť z vernej služby /
 cestu kráti nám, / napriek bojom, strasti / vpred vždy ideme, / k novej
 večnej vlasti / s Pánom dôjdeme.

1. Ty, Bože lás - ky, Bože zľu - to - va - nia, zoslať ráč
svo - jej mi - los - ti nám dar, nech nás pred pá - dom
tvo - je ru - ky chrá - nia a vša - de predchádza nás tvo - ja
tvár, a všade predchádza nás tvo - ja tvár.

2. Žiar svätej lásky nech v nás mocne planie, / bezmedzne blízkych milovať nás uč; / a kto by padol, pomôž mu, nech vstane, / v duši mu roznieť jasnej viery lúč, / v duši mu roznieť jasnej viery lúč.

3. To srdce naše tvrdé často býva, / nepozná súcit, nechce odpúšťať, / zmeň ho ty sám, nech meno tvoje vzýva / a na krivdy ho nauč zabúdať, / a na krivdy ho nauč zabúdať.

4. Ty sa nad nami denne zľutovávaš, / kiej my ťa stále za to chválime; / pomocnú ruku každému rád dávaš, / aj nás to nauč, Bože, prosíme, / aj nás to nauč, Bože, prosíme.

Otcovia dávni vedeli

1. Ot - co - via dáv - ni ve - de - li

pre Bo - žiu prav - du tr - piet', mriet'.

Ich vie - ry sláv - na o - zve - na

chce aj nás ces - tou spá - sy viesť.

Ty, vie - ra ot - cov, sviet' a ved'

nás jas - ným svet - lom k cie - ľu, vpred.

2. Do tváre smrti hľadeli, / v žalároch mreli stýraní, / no vierou zrelí
spásy deň, / o blízkom snili svitaní. / Ty, viera otcov, sviet' a ved' / nás
jasným svetlom k cieľu, vpred.

3. Ty, viera otcov, vzácny skvost, / spásy zvest' hlásať pomáhaj, / velebiť
chceme Božiu česť, / svedectvu nášmu moci daj. / Ty, viera otcov, sviet'
a ved' / nás jasným svetlom k cieľu, vpred.

Aké príjemné a krásne

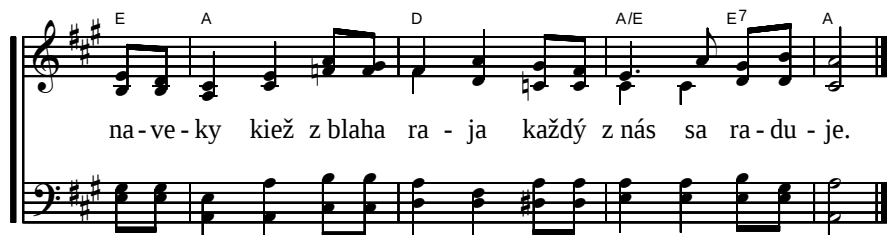
1. A - ké prí - jem - né a krás - ne v cirkvi svor - ne na - ží - vať,

a - ké vzne - še - né a vzác - ne nebies po - koj roz - sie - vať!

Kiežby sme sa v každej do - be Božím Duchom da - li viesť

a od prav - dy sveta zlo - be ne - da - li sa nikdy zviest'.

Božia lás - ka nech nás spá - ja, v srdciach Kris - tus kra - ľu - je,

2. Bremä jedni druhých nesme, / Otca máme jedného; / za nás Kristus trpel vedzme, / volá k sebe každého. / Na to stále pamätajme, / za ním verne kráčajme, / hnevy, sváry zanechajme, / navzájom sa znášajme. / Božia láska nech nás spája, / v srdciach Kristus kraluje, / naveky k iež z blaha raja / každý z nás sa raduje.

3. Veriaci kde svorne žijú / žehná dielo nebies Pán / a kde láskou srdcia bijú, / tam si rád svoj volí stan. / Aké príjemné a krásne / v cirkvi svorne nažívať, / aké vznešené a vzácne / nebies pokoj rozsievat'! / Božia láska nech nás spája, / v srdciach Kristus kraluje, / naveky k iež z blaha raja / každý z nás sa raduje.

1. V tvojom do - me, svä - tý Pa - ne, chceme te - be chválu vzdáť,
keď dnes no - vé po - žeh - na - nie z ruky tvo - jej smieme vziať.

Ref. Odvráť my - seľ od már - no - sti, ja - som ne - ba naplň zas,

nech nás ve - die k po - sluš - nos - ti tvoj Duch Svä - tý v každý čas.

2. V žalmoch chvály, v slovách piesní / prijmi našej vd'aky hlas, / že si s nami v každej tiesni, / tvoja láska blaží nás. *Ref.*

3. Túžobne už, Spasiteľu, / na tvoj príchod čakáme, / zrak svoj denne k viery cieľu, / k nebu smelo dvíhame. *Ref.*

Hľad' na toto zhromaždenie

270

1. Hľad' na to - to zhro-maž-de-nie, Ot - če v lás-ke bo - ha - tý,

keď sme spo - lu v tvo-jom me - ne, kiež nás Duch tvoj po - svä - tí,

keď sme spo - lu v tvo-jom me - ne, kiež nás Duch tvoj po - svä - tí.

2. K vode živej z nebies trónu / aj dnes svoje deti ved', / aby nikto z tvojho domu / neodišiel smädný späť, / aby nikto z tvojho domu / neodišiel smädný späť.

3. Z tvojho Slova počuť chceme / spásnej pravdy jasnú zvesť, / ktorú až do končín zeme / v moci Ducha máme niesť, / ktorú až do končín zeme / v moci Ducha máme niesť.

4. Ty si naše útočisko, / záštitu, náš Spasiteľ, / s tebou zvíťazíme iste, / ty si život, spása, cieľ, / s tebou zvíťazíme iste, / ty si život, spása, cieľ.

271 Ked' sobotného rána nám svitol nový jas

1. Ked' so - bot - né - ho rá - na nám svi - tol no - vý jas,
 chce te - ba, svoj - ho Pá - na, dnes chvá - liť kaž - dý z nás.
 Jak z rá - na ro - sa kve - tom vždy dá - va svie - žos - ti,
 tak žeh - náš v tom dni svä - tom nás v svo - jej šted - ros - ti.

2. Dnes vďaka priniesť chceme / za tvojej lásky čin, / že z kríža prijat' smieme / dar odpustenia vín. / Ty sám si naše strasti, / náš údel niesol rád / a v novej rajskej vlasti / nás pri sebe chceš mať.

3. Len k tebe priniesť chceme / tú hriechov našich tiaž, / veď vykúpenie zrieme / len v tebe, Pán náš. / Aj dnes o požehnanie / ťa vrúčne prosíme / a cestou spásy k cieľu / len teba chválime.

4. Ty synov Božích práva / nám vydobyl si späť, / tvoj návrat očakáva / náš ubolený svet. / Len v tvojej prítomnosti / čas mieru nastane, / i koniec neprávostí / a šťastné zvitanie.

Otče v nebi, deti tvoje

272

1. Ot - če v ne - bi, de - ti tvo - je sklá - ňa - jú sa
 pred te - bou, chvá - ly, vďa - ky, pros - by svo - je
 vy - sie - la - jú s po - ko - rou. Spre - vá - dzaj nás
 mi - lost' tvo - ja, sviet' nad na - mi tvo - ja tvár.

2. Daruj hojnu nebies vlahu, / Ducha svojho mocný prúd, / žehnaj každú dobrú snahu, / chlebom z neba sýť svoj ľud. *Ref.*

3. Vzácne zrno svojho Slova / sám ráč do srdc zasievať, / aby cirkev Ježišova / mohla rásť a prekviktať. *Ref.*

Chcem ťa dnes, Pane, velebiť

1. Chcem ťa dnes, Pa - ne, ve - le - biť, že s ľuďom tvojím smiem tu byť,
v deň, ktorý ty si od - de - lil, pre od - po - či - nok po - svä - til.

Ref. Radostná pie - seň srdcom znie, keď duša Pá - na chváliť smie.

Radostná pie - seň srdcom znie, keď duša Pá - na chváliť smie.

2. Česť, vďaka tebe patrí len / za milosť novú deň čo deň, / že smel som
šesť dní pracovať, / za to ti chcem dnes chválu vzdať. *Ref.*

3. Stíš v duši mojej každý ruch, / srdce mi otvor, zbystri sluch; / chcem
Slova tvojho počuť hlas / a poznať spásy vzácny čas. *Ref.*

4. Nech obzvlášť dnes, v deň sobotný, / Duch tvoj ma mocne osloví, /
celého nech ma posväť / k ochotnej službe, obeti. *Ref.*

Haleluja! Krásne ráno

274

1. Ha - le - lu - ja! Krásne rá - no, v srd-ci bla-ho, pokoj mám!

Od-de-le-ný deň je Pá - nov, kto-rý po-svä - til on sám.

Svojho Tvorcu ve - le - bím, od-po-čin - ku deň si ctím.

2. Vypočuj nás, drahý Pane, / svojho Ducha zošli jas, / nech dnes nebies požehnanie / obohatí všetkých nás. / Láskou svojou skloň sa k nám, / v našich srdciach sprav si chrám.

3. Sluhov svojho Slova žehnaj, / keď o tebe šíria zvesť, / všetkým všade dopomáhaj / blížnych k zdroju spásy viesť. / K modlitbám sa priznávaj, / nášmu spevu sluchu praj.

4. Do srdc vsiate dobré semä / zaštep, zvlažuj, vzrast mu daj, / nech raz všetci poznať smieme / ríšu tvoju, nový raj, / kde nám tvojej lásky dar / zrieť dá večne tvoju tvár.

Náše srdcia radost' naplňuje

1. Na - še srd - cia ra - dost' na - pl - ňu - je dnes,
 pie - seň vrúc - na le - tí s vďa - kou do ne - bies.
 Ce - lý ves - mír slá - vi svoj - ho Tvor - cu len,
 aj my česť mu vzdaj - me v je - ho svä - tý deň.

2. Nie len hudby tóny ani spevu hlas, / ale Láska večná k Bohu vedie nás. / Slova spásnej pravdy počuť chceme len / v tomto dome Božom v svätý Pánov deň.

3. Keď je Božou láskou zjednotený ľud, / Pán mu dá čo sľúbil: požehnania prúd, / plnosť Ducha svojho, liek na bolesti, / pravý odpočinok raz vo večnosti.

1. Pán na Si - o - ne vlád - ne, nech ja - sá ce - lý svet!

On zve nás k tró - nu mi - los - ti, chce zba - viť všetkých bied.

Na slá - vu je - mu znej - te aj na - še pies - ne chvál,

pred ním sa všet - ci po - kloň - me, on Pán je, slá - vy Kráľ.

2. Náš Pán je svetov Tvorca, / on riadi dráhy hviezd / a mocnou svojou rukou chce / aj naše kroky viesť. / Len stoj vždy v jeho službe, / s ním zostaň v každý čas / a k piesňam nebies zástupov / už dnes svoj pripoj hlas.

3. Kto vo vesmíre celom / sa jemu vyrovná? / V nás bázeň svätú vzbudzuje / tá láska úchvatná, / nám v Synovi dal spásu, / tak miloval Boh svet. / Znej radostná zvesť záchrany: / Bez Krista spásy niet!

Žalm chvály

1. Žalm chvá - ly nech z vrúcnych srdc Pá - no - vi znie,

veď ľuď je - ho o - päť sa zhro - maž - diť smie.

Aj dnes po - žeh - na - nie on sám chce nám dať,

síl zo zdro - ja vôd ži - vých dá na - čer - pať,

síl zo zdro - ja vôd ži - vých dá na - čer - pať.

2. Je vzácny ten Božieho pokoja deň, / keď výhľad nám nehalí starosti tieň. / Pán s láskou nás k sebe zve z únavných ciest, / do prístavu pokoja chce všetkých viesť, / do prístavu pokoja chce všetkých viesť.

3. Dnes môžeme v zábleskoch poznávať len, / raz plného poznania zažiarí deň. / Tu hriech nieti v nás mnohú úzkosť a ston, / tam víťazných piesní len zniet' bude tón, / tam víťazných piesní len zniet' bude tón.

4. Do príbytkov slávy, kde Pán kraluje, / náš viery zrak s dôverou preniknúť smie. / Raz žiaľ každý stíchne i bolestný vzdych, / keď príde Pán v sláve tých krás nebeských, / keď príde Pán v sláve tých krás nebeských.

Tak príjemne je, Bože môj

278

1. Tak príjemne je, Bože môj, tam, kde ty pre - bý - vaš,

kde, Hos-po-di-ne zás-tu-pov, sám svo-je miesto máš.

2. Za prednosť vždy si pokladám byť blízko teba len, / kde z večnej spásy prameňa piť vodu živú smiem.

3. Aj vtáča vie si miesto nájsť pri tvojom oltári, / kde milosť tvoja pokojom nás hojne obdarí.

4. Na všetko tvorstvo pamätáš, nad nami verne bdieš, / kto s láskou k tebe blíži sa, rád si ho privinieš.

5. Deň v твоjich sieňach najmilší zo všetkých pre mňa je, / tam z тvojho Slova vzácneho sa srdce raduje.

Vzácnym chlebom života

1. Vzácnym chlebom ži - vo - ta sýť vždy hladné du - še, Pa - ne,
 nech v nás lás - ka, dob - ro - ta mo - cou tvojho Ducha pla - nie.
 V te - be prameň spá - sy máme, na te - ba sa spo - lie - ha - me.

2. Sami schopnosť nemáme / dobre myslieť, vraviť, robiť, / kým ti ruku nedáme, / aby si nás mohol viesť, / kým nám myseľ neosvieti / Tešiteľ náš, Duch tvoj Svätý.

3. Odblesk slávy Otcovej, / Spása sveta od večnosti, / daj, nech srdcia hotové / vítajú ťa v úprimnosti / a nech Slovo, čo dnes zaznie, / prinesie nám požehnanie.

Sprevádzaj nás, večný Kráľ

280

1. Sprevádzaj nás, večný Kráľ, svo - jím po - žeh - na - ním,
a - by každý ver - ne stál v svä - tom po - vo - la - ní.
Da - ry svojej mi - los - ti nám vždy hoj - ne dá - vaj,
nech tvoj príchod v ra - dos - ti ľuď tvoj o - ča - ká - va.

2. V tejto živej nádeji / zachovaj nás Kriste, / nech sme všetci nájdení /
v službe lásky čistej, / aby mnohí poznali / spásnej pravdy prameň, /
z milosti raz dostali / večný život. Amen.

Bud' s nami, Duchu Svätý

1. Bud' s na-mi, Du-chu Svä - tý, náš dra - hý Te - ši - tel',
 by tvo - jou lás - kou spä - tí sme stih - li več - ný cieľ.
 Sám svetlom pravdy jas - nej riad' náš - ho ži - tia beh,
 na kon - ci pú - te čas - nej daj uzriet' spä - sy breh.

Prosbu našu, Pane čuj

282

1. Prosbu na - šu, Pa - ne čuj, keď sa te - raz rozíšť má - me,

kaž - dé - ho z nás o - chra - ňuj, daj nám svo - je po - žeh - na - nie.

Pomôž nám vo vie - ry bo - ji, nech sme dnes i več - ne tvo - ji.

Pane, z tvojho požehnania

1. Pa - ne, z tvoj - ho po - žeh - na - nia ply - nú prú - dy

ra - dos - ti; kiež nás tvo - je ru - ky chrá - nia

v po - ku - še - ní, v úz - kos - ti. V kaž - dej do - be

na - priek mdlo-be daj vo vie - re stá - los - ti.

2. Pane, prijmi chválu, vďačnosť / za milosť, dar spasenia; / kiež nám tvoja stála vernosť / láskou srdcia napĺňa. / Ved' nás k cieľu, Spasiteľu, / večne hoden chválenia.

Kiež sa Božia milosť z neba

284

1. Kiež sa Bo-žia milosť z ne-ba v Je - ži - šo - vi skláňa k nám,

kiež Duch Svätý rá - či zmeniť na - še srd - cia na svoj chrám.

2. Len u Krista môžeme nájsť / radosť, pokoj v každý čas, / keď sme preto ochotní ísť, / kam Duch Svätý vedie nás.

Sobota Pánova, vzácny to čas

1. So - bo - ta Pá - no - va, vzác - ny to čas,

v du - ši sa roz - lie - va ne - bes - ký jas,

Stvo - ri - tel' po - sie - la več - nej spá - sy zvesť,

ra - dost - ne mu vzdá - vaj - me chvá - lu a česť.

Ref. So - bot - ný deň vždy tak dra - hý je nám,

svo - ju dal pe - čať naň Hos - po - din sám;

pre ne - ho vrúc - ny náš chvá - lo - spev znie,

on o - kom lás - ka - vým nad na - mi bdie.

2. Sobota Pánova všetkých chce viesť / k pokoja zdroju zo všednosti ciest, / kde nám stôl hojnosti pripravuje Pán, / on nás chlebom života nasýti sám. *Ref.*

3. Sobota Pánova, túžime dnes / vierou sa do Božej blízkosti vzniesť. / Pánovi ochotne srdcia chceme dať / a za jeho dobrotu vždy ďakovať. *Ref.*

4. Sobota Pánova, pokoja deň, / zaháňa únavnej časnosti tieň. / Keď sa raz všetko zlo navždy pomínie, / Boží ľud u Pána si odpočinie. *Ref.*

Deň sobotný opäť zavítal

1. Deň so - bot - ný o - päť za - ví - tal k nám,

z lás - ky ho člo - ve - ku dal Pán Boh sám,

keď v šiestich dňoch svo - je die - lo do - kon - čil

a deň sied - my po - žeh - nal, navždy po - svä - til.

Ref. Za - cho - vaj so - bot - ný deň svä - tý môj,

na to vždy pa - mä - taj ty i dom tvoj.

Sta - toč - ne, poc - ti - vo pra - cuj šest' dní,

na svä - tost' so - bo - ty ne - za - bud - ni.

2. Deň sobotný radostne uvítaj, / v ňom všedných záľub sa ochotne vzdaj, / Pán hojným pokojom obdarí ťa rád, / Duchom svojím on chce ťa stále sprevádzať. *Ref.*

3. Dá verným odmenu Pán láskavý, / on večné príbytky im pripraví. / Už teraz má radosť v srdci človek ten, / ktorý v bázni zachová svätý Boží deň. *Ref.*

Na slávu Tvorcu svojho

1. Na slá - vu Tvorcu svoj - ho deň sied-my svä - tí - me,
 pred veľkou Bo - žou mo - cou sa v úc - te ko - rí - me.
Ref. Deň so-bot-ný nám pri - pra-vil, tú najkrajšiu zo všetkých chvíľ.
 Spie - vaj - me, ja - saj - me, česť Bo - hu vzdá - vaj - me!

2. Deň Pánov pre nás pokoj a blaho znamená, / v ňom odpočinok nájde vždy duša znavená. *Ref.*

3. Deň Pánov dokonané nám dielo zvestuje, / nad každým skutkom Tvorcu sa srdce raduje. *Ref.*

4. Keď už na tejto zemi deň Pánov vzácny je, / tým vzácnejší nám bude vo večnej otčine! *Ref.*

Posvätiť deň sobotný

288

1. Po-svä-tiť deň so-bot-ný pri-ká-zal nám Hos-po-din,
ved' on sám ho od-de-lil, po-žeh-nal a po-svä-til;
i ja prá-cu od-kla-dám, vô-lu Bo-žiu v úc-te mám.

2. Ticho vôkol, svätý čas, / zaznieva k nám Pánov hlas: / Všetci, čo ste znavení, / príd'te, ja vás občerstvím, / vodu živú chcem vám dať, / mannu z neba darovať.

3. Nežne volá Boží Syn: / Neklesaj pod ťarchou vín! / Mojou krvou máš i ty / každý svoj hriech obmytý. / Za mnou pod', ja dať ti chcem / večný domov, novú zem.

4. Príd', Duch Svätý, so mnou buď, / láskou naplň srdce, hrud', / svojou mocou pri mne stoj, / vernosť daj i pokoj svoj, / nech raz môžem, kde si ty, / večne sláviť soboty.

Pane, svoje požehnanie

1. Pa - ne, svo - je po - žeh - na - nie v so - bot - ný nám u - deľ čas,
v tom dni te - bou od - de - le - nom nech Duch Svätý vládne v nás.
Na - uč chodiť v po - sluš - nos - ti, ve - riť, pro - siť v úp - rim - nos - ti,
všetkých spo - lu priprav nás na prí - cho - du tvoj - ho čas.

Ref.

2. Posväť srdce, očisť myseľ, / nad zlom víťaziť nám daj, / keď je smútok, úzkosť v duši, / vieru našu podpierať. / Osvieť rozum, daj nám silu / porozumieť tvojmu dielu, *Ref.*

3. Pane, tvoje Slovo vzácne / otvára nám spásy zdroj, / Duchom svojím pôsob mocne, / nech v nás vidieť obraz tvoj. / Očisť ústa, otvor uši, / zrnu pravdy vzrast daj v duši, *Ref.*

4. Daj, nech v svätej horlivosti / kráčame vždy za tebou, / zbav nás všetkých pochybností, / svieť nám tohto sveta tmou. / Tvojou láskou vykúpených / a pút hriechu pozbavených, *Ref.*

Česť, chvála tebe patrí len

290

1. Česť, chvá - la te - be pat - rí len
za mi - lost', Pa - ne, v ten - to deň,
ty ľuď svoj k se - be vo - láš zas,
by po - čuť smel tvoj spás - ny hlas.

2. Bud' vďaka ti, ó, Presvätý, / že nám vždy ideš v ústrety, / hoc slávy raja zbavení, / byť smieme s tebou blažení.

3. Kiež nielen dnes, v deň soboty, / znie pozdrav tvojej dobroty, / daj deň čo deň nech cítime, / že navždy tebe patríme.

Tak vzácny je a milý

1. Tak vzác - ny je a mi - lý deň svä - tej so - bo - ty,

zdroj po - žeh - na - nia, si - ly, znak Bo - žej do - bro - ty.

Skloň v úc - te svo - ju hla - vu a v po - ko - re sa stíš,

tak výz - nam, ce - nu pra - vú v tom da - re po - cho - píš.

2. V tom vzácnom dare svojom / Pán k žriedlu nových krás / a k živej vody zdrojom / z dní únavných zve nás. / V deň odpočinku radosť / chce z lásky všetkým dať / a odňať každú starosť, / do srdc nám pokoj vliať.

3. Leť vrúcnej vďaky chorál / zo srdca plnosti / za všetko, čo nám doprial / Pán v svojej milosti. / Deň Pánov požehnaný / tú túžbu budí v nás / raz prijať z Božích dlaní / dar života večných krás.

Dnes teba, Otče na nebi

292

1. Dnes te - ba, Ot - če na ne - bi,
 chcem chvá - liť, pies - ňou ve - le - biť,
 v ten pa - mät - ný deň stvo - re - nia
 pred te - bou sklá - ňam ko - le - ná.

2. Tak vzácny nám je tento deň, / keď žiadna úzkosť, starosť, tieň / nám výhľad viery nekryje / a Bohu chvála v srdci znie.

3. Keď tvojho Slova pravdy jas / na cestu sviati, vedie nás, / my iste k cieľu dôjdeme, / kde tvár raz tvoju uzrieme.

4. Tam vyplní sa túžob sen, / kde stála radosť, večný deň. / Tam Spasiteľ nás privíta / a dá nám veniec života.

Uplynulý týždeň zas

1. U-ply-nu - lý týždeň zas bol si s na - mi, Pane náš,
vďačnej chvá - ly počuj hlas v nebesiach, kde trón svoj máš.
Pred te - bou sa sklá - ňa - me, chválu, česť ti vzdá - va - me.
Pred te - bou sa sklá - ňa - me, chválu, česť ti vzdá - va - me.

2. Tvojim sľubom veríme, / v tvoju lásku, dobrotu, / o dar Ducha prosíme, / ktorý vedie k životu. //: Odním bôle, starosti, / udeľ pravej radosti. ://

3. My sa k tebe blížíme, / v ústrety nám vyjdi sám, / ty vieš, po čom túžime, / ukáž svoju slávu nám. //: Už tu sčasti skúsiť daj, / čo nám chýstá večný raj. ://

4. Svojím Slovom potešuj, / útechu daj kajúcim, / dobré snahy upevňuj, / osuš slzy plačúcim. //: Sobotný deň posväť nám / na zemi i v nebi tam. ://

1. V prá - ci aj pri od-po-čin - ku Pán je mojou piesňou sám,
od - ve-dy, čo je-ho lás - ku kaž-do-den-ne poznávam.
Ne - de - sí ma starosť tie - seň, Dar - cu spásy ve - le - bím;
nech znie vrúcnej vďaky pie - seň: Sláva Bohu na ne - bi!

2. S úctou anjeli ho chvália, / všetkej chvály hoden je, / na zemi ho vďačne slávia / láskou srdcia zmierené. / Nedesí ma starosť, tieseň, / Darcu spásy velebím; / nech znie vrúcnej vďaky pieseň: / Sláva Bohu na nebi!

3. Božiu milosť velebiť smiem / už tu, v hriešnej časnosti, / Kráľa slávy s anjelmi chcem / chváliť aj vo večnosti. / Nedesí ma starosť, tieseň, / Darcu spásy velebím; / nech znie vrúcnej vďaky pieseň: / Sláva Bohu na nebi!

1. Ten Pá - nov deň, deň svä - tý so - bot - ný,

krás nad - zem - ských čas ra - dost - ný,

sám Stvo - ri - tel' v ňom žeh - ná nás

a v du - ši roz - lie - va sa ra - dost', jas.

2. Deň sobotný, / pamätný, vzácny čas, / v ňom ticho znie ten Boží hlas, / čo dáva nádej, viery plam, / v ňom chlebom života / sýti nás Pán.

3. Deň pokoja / prináša spásy zvesť, / za ktorú patrí Bohu česť. / Deň ten vždy znova zjavuje, / že večnou láskou nás / Pán miluje.

4. Z brán rajsských krás / na ceste k večnosti / deň Boží je dňom radosti. / Keď prídeš v sláve, Pane, k nám, / rád znova za všetko / chválu ti vzdám.

Ked' z Božej milosti

296

1. Ked' z Bo - žej mi - los - ti deň svä - tý ví - ta - me,
 vždy zno - vu z vďač - nos - ti česť Bo - hu vzdá - va - me.
 Ten deň od svet - skej már - nos - ti nás ve - die k Bo - žej
 ra - dos - ti, nás pri - vá - dza vždy k ra - dos - ti.

2. Náš Pán a Spasiteľ, / svoj pokoj daruj nám, / do srdc nám lásku vlej, /
 nás povznes k výšinám. / Čuj našich slabých prosieb hlas / a odpusť viny,
 očisť nás, / sám skloň sa k nám a očisť nás.

3. Príď, Duchu Svätý, príď, / moc svoju udeľ nám, / nech vieme stáli
 byť, / v nás sprav si pravdy chrám. / Daj v službe lásky vierou žiť /
 a víťazne boj dokončiť, / daj víťazne boj dokončiť.

Je požehnaný Pánov deň

1. Je po - žeh - na - ný Pá - nov deň, je svä - tá so - bo - ta.

Nám z du - še miz - ne sta - rošť, tieň pri Slo - ve ži - vo - ta.

Deň kaž - dý Bo - žím da - rom je, však pamiatkou na stvo - re - nie

a znakom več - nej dob - ro - ty sú vzácné chví - le so - bo - ty.

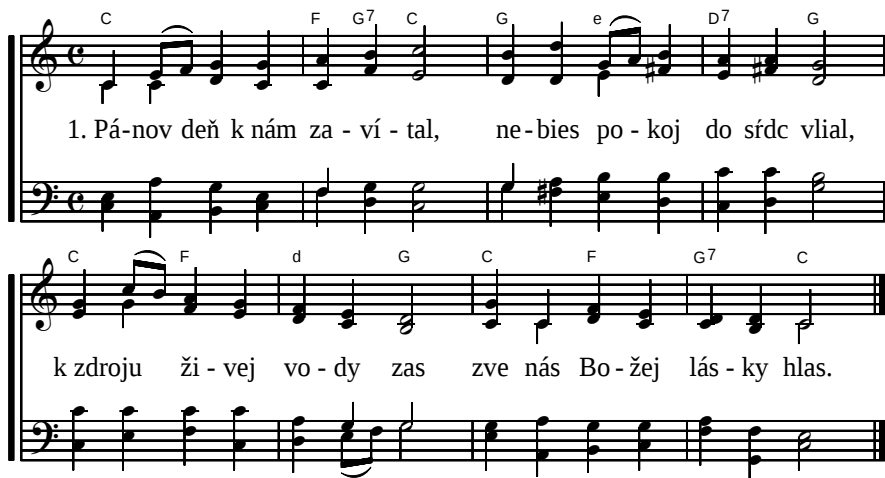
Znej pie - seň chvál za ten - to ne - ba dar!

2. Náš drahý Pán a Spasiteľ / svet z hriechu vykúpil, / mrieť na kríž za nás z lásky šiel, / do hrobu zostúpil / a dal nám viery istotu, / že v Božej sile k životu, / tak ako on sám slávne raz, / smie zmŕtvychvstať aj každý z nás, / kto v ňom tu svoj / má spásy stály zdroj.

3. Keď hriech ti srdce poraní, / choď k Spasiteľovi, / on liek má, balzam na rany, / tvoj pokoj obnoví. / Už zakrátko sa otvoria / tie brány nebies domova, / tam v sobotný deň bude zas / znieť vrúcny vykúpencov hlas, / spev vďačnosti / o Božej milosti.

Pánov deň k nám zavítal

298

1. Pá-nov deň k nám za - ví - tal, ne-bies po - koj do sŕdc vli-al,
k zdroju ži - vej vo - dy zas zve nás Bo - žej lás - ky hlas.

2. Prísľubom je nových krás, / hoc hriech z raja vyhnal nás, / predzvest'ou tej radosti, / čo nám Pán dá z milosti.

3. Oblažuje v každý čas, / žitiu dáva nový jas, / ustatým síl obnovu, / blúdiacich zve k domovu.

4. Ktokoľvek chce, prijať smie / otcovské to pozvanie: / Vráť sa domov, dieťa vráť, / radosť, pokoj chcem ti dať.

Mám srdce plné radosti

1. Mám srd - ce pl - né ra - dos - ti, na deň sa te - ším

Pá - nov, že smiem sa z Božej mi - los - ti dnes sý - tiť ne - vies

man - nou. *Ref.* Deň pl - ný po - žeh - na - nia,

deň pl - ný po - žeh - na - nia, keď opäť sa k nám Stvori -

tel' skláňa sám, dnes, v deň pl - ný po - žeh - na - nia.

2. Deň sobotný nám zvestuje, / že v tomto dare z raja / Boh svoju lásku zjavuje, / čo Tvorcu s tvorstvom spája. Ref.

3. Keď po práci nás Boží hlas / zve k odpočinku znova, / Pán v dome svojom v svätý čas / pre nás má pokrm Slova. Ref.

4. V tom tvojom Slove, Pane náš, / je živěj vody prameň; / ty, ktorý srdcia naše znáš / ním smäď po tebe zažeň. Ref.

Náš Bože, Pane soboty

300

1. Náš Bo-že, Pa-ne so-bo-ty, vždy pl-ný lás-ky, dob-ro-ty,

čuj na-šich slabých prosieb hlas, žiar svo-jej lás-ky roznieť v nás.

The musical score is written for two staves (treble and bass clef) in C major, 4/4 time. The melody is simple and hymn-like. Chords are indicated above the notes: C, d, G7, F, C, a, D7, G for the first line, and C, e, A7, d, G7, F, G7, C for the second line. The lyrics are in Slovak and are placed below the corresponding notes.

2. Zas prítomnosť nám svoju zjav, / nás k sebe tiahni, zlého zbav / a naše vrúčne piesne chváľ / s'ta obeť prijmi, večný Kráľ.

3. Tu svätíš sobotu nás uč / a od tej večnej neodlúč, / keď verným dáš tvár svoju zrieť, / vlast' novú v sláve uvidieť.

4. Príď skoro už, deň túžený, / deň radostnej tej premeny, / čo splní naše nádeje / a strasti navždy odveje.

Ked' svit slnka stráca jas

1. Ked' svit sln - ka strá - ca jas, ve - čer - ný sa blí - ži čas,

duch sa k Bo - hu povzniesť smie nad po - zem - ské trá - pe - nie v deň

so - bot - ný. *Ref.* Vzne - še - ný a svä - tý

Stvo - ri - te - ľu, ne - be - sá nám zves - tu - jú

tvo - ju slá - vu, hlá - sa - jú moc pre - veľ - kú.

2. Tvorca náš, čo stvoril svet, / neprestáva strážiťne bdieť, / práci mieru určil sám, / odpočinok praje nám / v deň sobotný. *Ref.*

3. K zvesti Slova pravdy nás / víta Božej lásky hlas, / Slovo spásy, radosti / smieme počuť z milosti / v deň sobotný. *Ref.*

4. Hriechu noc sa pominie, / s ňou aj všetko súženie; / zanikne raz smrti tieň, / svitne slávy večný deň, / deň sobotný. *Ref.*

Na teba zrak svoj upieram

302

1. Na teba zrak svoj u-pie-ram, môj Pane, s dô-ve - rou, mne

priateľom si najlepším a pevnou o - po - rou.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of two systems of music. The first system has a vocal line and a bass line. The vocal line starts with a treble clef and a key signature of one flat. It contains the lyrics '1. Na teba zrak svoj u-pie-ram, môj Pane, s dô-ve - rou, mne'. The bass line starts with a bass clef and a key signature of one flat. It contains the lyrics 'priateľom si najlepším a pevnou o - po - rou.' The second system continues the vocal and bass lines. The vocal line has a treble clef and a key signature of one flat. The bass line has a bass clef and a key signature of one flat. The lyrics for the second system are 'priateľom si najlepším a pevnou o - po - rou.'

2. Strach, úzkosť mať už nemusím, / ty môj si pevný hrad, / chcem radostne ísť za tebou, / žiť podľa tvojich rád.

3. Ty, Pane, o mňa verne dbáš, / bdieš nado mnou, to viem, / za tvoju lásku nesmiernu / ti vrúcne ďakujem.

Tvoj deň sa zas ku koncu chýli

1. Tvoj deň sa zas ku koncu chýli, chcem vzdať ti, Pa-ne, obeť chvál

i vrúcnu vďaku v tejto chvíli za da-ry, čo si z lásky dal.

Ty občerstvil si du-šu mo-ju, keď sklonil si sa ku mne sám,

a dávaš novú si-lu k bo-ju na ceste k novým víťazstvám.

2. Zas objala ma láska čistá, / tá tvoja milosť veľiká, / čo nevídané veci chystá / pre kajúceho hriešnika. / Deň sobotný mi pripomína, / že ty si Pán, môj Stvoriteľ, / že v tvojej láske odpočíva, / kto našiel v tebe večný cieľ.

3. I v novom týždni, drahý Pane, / mne blízkosť svoju cítiť daj, / nech oheň viery vo mne planie, / že sám som slabý, pamätaj. / Mne dovoľ, prosím, vstúpiť zase / do odpočinku nového, / sám sprevádzaj ma v každom čase / a ochraňuj vždy od zlého.

Ked' slniečka lúč posledný

304

1. Keď sl - nieč - ka lúč po - sled - ný
už v tmách svoj strá - ca jas,
my ví - ta - me deň so - bot - ný,
ten od - po - čin - ku čas.

2. Kto v deň ten breďa starostí / a práce zložiť vie, / ten mannu hojnej milosti / z rúk Pánových vziať smie.

3. V tie vzácne chvíle sobotné / znie Božej lásky hlas / a Písma zvesti radostné, / že dnes je spásy čas.

4. Pán zlomil hriechu okovy, / dal žitiu nový smer / a mocou svojou obnoví / na našej zemi mier.

Sobotný deň z veľkej lásky

1. So-bot-ný deň z veľkej lás - ky da - ro - val nám Stvo - ri - tel',
 u - pev - ňu - je na - še zváz - ky, u - ka - zu - je vie - ry cieľ.
 Boh nás a - ko O - tec ver - ný te - ší, chrá - ni, trestať vie,
 Kristus k spá - se stal sa dver - mi, ot - cov - ské zve ná - ru - čie.

2. Teba, Pane, chceme chváliť, / vďaka úprimnej čuj hlas, / v milosti si neskonálny, / k nám sa skláňaš v každý čas. / Do otroctva zapredaný / svet si krížom vykúpil / a ľud hriechom poškvrnený / krvou svojou očistil.

3. A keď k nám sa vrátiš zase, / nádherný to bude čas, / zem sa zaskvie v novej krásy, / nebom zaznie chvály hlas. / V sobotný deň budú znova / zo všetkých úst piesne znieť, / tam, kde cirkev Ježišova / Božiu tvár už bude zrieť.

Deň ku koncu sa chýli

306

1. Deň ku koncu sa chý - li a noč - ná tíš vo chví - li

sa kra - jom roz - hos - tí. Náš Pa - ne, prij - mi chvá - lu

za lásku, priazeň stá - lu, za hojnosť tvojej mi - los - ti.

2. V deň odpočinku tvojho / si chlebom Slova svojho / tak hojne sýtil nás; / nech stále Duch tvoj nieti / v nás túžbu ľuďom svietiť / a pravdy tvojej šíriť jas.

3. Riad' naše kroky, plány, / drž stálu stráž nad nami / a v práci úspech daj. / Nech nám svit tvojej tváre / na cestu svieti stále, / do cieľa šťastne dôjsť nám praj.

Sobotný deň sa lúči zas

1. So - bot - ný deň sa lú - či zas,
 v kto - rom nás Pá - nov lás - ky hlas
 k ži - vých vôd vie - dol pra - me - ňom,
 svo - jich slov chle - bom sý - til v ňom.

2. Tomu, čo nám dal tento dar, / prinesme obeť na oltár, / v siedmich dňoch týždňa nového, / chváľme ho, žíme pre neho.

3. On vzácny sľub nám zanechal, / že pre nás príde ako Kráľ / a sobotný deň navždy s ním / budeme sláviť s nadšením.

Prúd času rýchle odnáša

308

1. Prúd ča - su rých - le od - ná - ša tie chví - le,
 čo tvo - ja lás - ka da - ro - va - la nám;
 vpred, Pa - ne, krá - čať chce - me v no - vej si - le
 a s te - bou vstú - piť raz do slá - vy brán.

2. Ráč, Pane, stále viest' nás Duchom Svätým / a Slova tvojho nech nám
 svieti jas, / daj deťom svojim, láskou čistou späť, / česť mena tvojho
 šíriť v každý čas.

Ved' ma, svätý Hospodine

1. Ved' ma, svätý Hospo - di - ne, púšťou sveta k výši - nám,

ja som slabý, ty si moc - ný, na te - ba sa spo - lie - ham.

Man - nou Slo - va, man - nou Slo - va,

chlebom z neba sýt' ma sám, chle - bom z ne - ba sýt' ma sám.

2. Krištál'ovej vody prameň / otvor, prosím, Pane môj, / a na ceste do Kanánu / ohnivý stĺp svieť mi tvoj. / Mocný Vodca, mocný Vodca, / po boku mi stále stoj, / po boku mi stále stoj.

3. Ako Izrael cez Jordán, / keď mám brodom skúšok prejsť, / tvoju pomoc očakávam, / Hospodine, ráč ma viesť. / Raz tam v cieli, raz tam v cieli / vzdám ti vrúcnu vďaku, česť, / vzdám ti vrúcnu vďaku, česť.

Vzácný priateľ je Pán Ježiš

310

1. Vzácný priateľ je Pán Je - žiš, s láskou vždy sa skláňa k nám,
je - ho Slova pokrm svie - ži dá - va silu k víťazstvám.
Keď sa strachom srdce chve - je, v hmlách sa stráca cesty cieľ,
mod - lit - ba zas nádej vle - je, pomoc pošle Spa - si - teľ.

2. Keď ťa žiaľ či starosť tlačí, / svoj či cudzí nesieš kríž, / v námahe či
bôľnom plačí / s modlitbou sa k Bohu blíž. / Nenájde sa v svete šírom /
priateľ rovný Pánovi, / vie vždy pomôcť, svojím Slovom / radosť v srdci
obnoví.

3. Všetci hriechom obťaženi, / podťte ku mne, volá Pán, / nádej dáva
v každej tiesni / lásky Božej spásny plán. / S dôverou vždy, v každom
žiali / sťíš sa k prosbe pokornej, / spievať budeš pieseň chvály / v cieli
cesty víťaznej.

Bud' požehnaná hodina

1. Bud' po-žeh-na - ná ho - di-na, keď skláňam svo - je ko - le-ná,

keď vzývam Tvorcu moc-né-ho a si - lu čer-pám od ne-ho.

Len k mod-lit-be sa u - tie-kam a po - ku - še - niam u - ni-kám,

veď v každom žia - li, sú - že - ní z nej ú - te - cha mi pra-me-ní.

2. Ty vzácna chvíľa modlitieb, / nad teba milšej, drahšej niet, / keď chválim Otca na nebi, / čo pozná moje potreby. / On otvorenú náruč má, / vždy láskavo ma prijíma, / so všetkým sa mu zverujem / a v prosbe bližšie k nemu ľnem.

3. Keď teba, chvíľa prosieb, mám / a Duchom Božím viesť sa dám, / smiem požehnanie prijímať / a v Pánovi sa radovať. / Nič viac si nad to necením, / že zhovárať sa môžem s ním, / a vrúcne za to ďakujem, / že jeho sľubom veriť smiem.

Chceme byť vždy blízko teba

312

1. Chceme byť vždy blízko te - ba, naj - ver - nej - ší Pri - a - tel' náš,
z lásky k nám si pri - šiel z ne - ba, s na - šou biedou sú - cit máš.
S tebou ísť, stá - le ísť, byť vždy v tvojej blíz - kos - ti!
Ži - vot pra - vý z te - ba má - me te - raz i vo več - nos - ti.

2. Ty si naše útočisko, / keď nám hrozí nepriateľ, / zahynúť nám nedáš iste, / predrahý náš Spasiteľ. / S tebou ísť, stále ísť, / byť vždy v tvojej blízkosti! / Život pravý z teba máme / teraz i vo večnosti.

3. Na teba sa spoliehame, / ty nás nikdy nesklameš, / inde pomoc nehľadáme, / v súžení vždy pomôcť vieš. / S tebou ísť, stále ísť, / byť vždy v tvojej blízkosti! / Život pravý z teba máme / teraz i vo večnosti.

Ty, spása sveta odveká

1. Ty, Spá - sa sve - ta od - ve - ká,
 sám svä - tý Bo - ží Syn,
 vieš zba - viť srd - ce člo - ve - ka
 pút hrie - chu, jar - ma vín.

2. Keď spásna krv ho obmyje, / čo tiekla z tvojich rán, / ten obraz v ňom sa zaskveje, / čo vložil doň Boh sám.

3. Len v tebe, Láska z Golgoty, / zdroj odpustenia mám / a v tvojom svätom objatí / dar spásy poznávam.

4. Kiež srdce rosou milosti / je denne zvlažené / a pieseň vďačnej radosti / v ňom znie vždy nadšene.

Chcem teba, Pane môj

314

1. Chcem te - ba, Pa - ne môj, viac mi - lo - vať,
vrúc - nej - šej lás - ky dar sám ráč mi dať.
Do du - še stu - de - nej nad - še - nie, ra - dost' vlej,
ty sám ju ro - zo - hrej, daj lás - ky viac.

2. Po hriešnych radoostiach túžieval som, / dnes už len tvojím byť chcem
dieťaťom. / Pomôž mi víťaziť, / na tvoju chválu žiť, / večne ťa velebiť, /
daj lásky viac.

3. Keď prídu starosti, trápenie, žiaľ, / chcem sa vždy spokojiť s tým, čo si
dal. / Kiež vieru pevnú mám, / k tebe sa utiekam, / buď som mnou, Pane,
sám, / daj lásky viac.

Na teba, drahý Otče náš

1. Na te - ba, dra - hý Ot - če náš, zrak u - pie - ra - me
svoj, ty ka - júc - ni - kov pri - jí - maš, nám
hrie - chy na - še od - púš - ťaš, vieš stí - šit' ne - po -
koj, vieš stí - šit' ne - po - koj.

2. Máš liek na rany, bolesti, / o naše blaho dbáš. / Keď vzývame ťa v úzkosti, / nás vytrhuješ z ťažkostí, / ty s nami súcit máš, / ty s nami súcit máš.

3. Bez teba slabí, biedni sme, / ráč zmocniť, Pane, nás, / nech tvoju tvár vždy hľadáme / a za tebou len kráčame, / tvoj počujeme hlas, / tvoj počujeme hlas.

4. Nás zvlažuj rosou milosti, / do sŕdc nám vďačnosť vlej, / daj ducha znášateľnosti / i pravej obetavosti / a lásky úprimnej / a lásky úprimnej.

Chcem navždy tvojím byť

316

1. Chcem na - vždy tvojím byť, môj Spa - si - tel',
na slá - vu tvoju žiť, mať v te - be cieľ.

Ref. Pri te - be chcem vždy zo - stať, v búr - ke skúšok ob - stať,
sám zmoc - ni slabú vie - ru, len te - ba mám.

2. Chcem navždy tvojím byť, / zrieť tvoju tvár, / jej spásonosný svit / je
vzácný dar. *Ref.*

3. Chcem navždy tvojím byť, / ty so mnou buď, / do rán sa tvojich skryť, /
v nich spočínúť. *Ref.*

4. Chcem navždy tvojím byť, / nad teba niet, / bez teba nechcem žiť, / ty
môj si svet. *Ref.*

1. Po - môž mi, Pa - ne lás - ka - vý,
 byť k služ - be blíž - nym ho - to - vý,
 s ich bie - dou nech vždy sú - cit mám a
 vša - de ra - dosť roz - dá - vam.

2. Blúdiacich uč ma k tebe viesť, / k domovu volať zo zlých ciest, / niešť
 im tú zvesť, že máš ich rád / a pokoj chceš im darovať.

3. Posilni vieru v súžení, / lásku a nádej udeľ mi. / Kiež s tebou kráčam
 smelo vpred / a nehľadím už nikdy späť.

4. Tú tvoju lásku túžim mať, / chcem svojich blížnych milovať, / pokornú
 prosbu vypočuj / a moje snahy upevňuj.

Čo ja ti dám

318

1. Čo ja ti dám? Tu sto - jím s ru - kou prázd - nou,
nemám už slov a mlk - ne pies - ne tón.
Pred te - bou, Pa - ne, som len hli - nou már - nou,
s prosbou sa blížim pred tvoj slá - vy trón.

2. Keď v ťažkých skúškach neraz vieru strácam, / pri tebe daj mi silu načerpať, / buď som mnou stále, predivný môj Radca, / ja nemôžem si nad to viac už priať.

Tej tvojej svätej krvi prúd

1. Tej tvojej svä - tej kr - vi prúd je mojej spá - sy zdroj,
 chcem v te-be, Pa - ne, spo - či-núť a navždy byť len tvoj.
 Môj život v te - be pra-me-ní, od te - ba spá - su večnú mám,
 Ref.
 vín hriechu navždy zba-ve-ný rád sa ti, Pa - ne, odovzdám.

2. Len tvoja láska odveká / vie tešiť v úzkosti, / keď hriechu zbaví človeka, / dá balzam milosti. Ref.

3. Kiež už tu cítim tvoju moc, / tú tvoju dobrotu, / čo premôže raz hrobu noc / a vzkriesi k životu. Ref.

4. Chcem v svetle tvojom vykročiť / za tebou v istote, / že smieť ťa budem velebiť / vo večnom živote. Ref.

Úchvatná láska dial'kou blízka

320

C G7 F C

1. Ú - chvat - ná Lás - ka dial' - kou blíz - ka, k te - be sa

e F G a

krs - tom pri - zná - vam. Ref. Ty sme - lí

d7 G7 C F

vie - ru do - viest' ráč k cie - ľu a ná - dej

C/G F 1. G7 C 2. G7 C

bde - lí da - ruj mi sám, - ruj mi sám.

2. Vzdávam ti, Pane, vrúcnu chválu, / že v tebe spásu poznávam. Ref.

3. Víťazstvo kríža smer mi dáva / na ceste úzkej k výšinám. Ref.

4. V úzkostiach, tiesni, smútku, žiali, / útechy žriedlo buď mi sám. Ref.

5. Slúžiaca Láska, zostaň pri mne, / kiež v tvojej službe vytrvám. Ref.

Tak, ako dávno, aj dnes znie

1. Tak, a - ko dáv - no, aj dnes znie

to Bo - žej lás - ky po - zva - nie,

ak o - chot - ne naň od - po - vieš,

žiť no - vý ži - vot s Kris - tom smieš.

2. Chceš z hriechu pút sa vymaniť / a svojho Tvorcu osláviť? / Zver Kristovi dnes život svoj / a dobre bojuj viery boj.

3. Pán čuje vrúcnej prosby hlas, / rád pomôže ti práve včas, / o všetkom, čo ťa trápi, vie / a pokoj svoj ti daruje.

4. Hľaď na neho vždy s dôverou, / on najlepšou je oporou, / s ním bezpečná je života púť, / v ňom smieme večne spočívať.

Tak veľmi Boh svet miloval

322

1. Tak veľ-mi Boh svet mi - lo-val, svet hriešny, stra - te - ný,
že na smrť svojho Sy - na dal; kto dar ten do - ce - ní?

Tá Bo-žia lás - ka ne-smier-na, zdroj mo-jej is - to - ty;
Pán Je - žiš za mňa ži - vot dal na krí - ži Gol - go - ty.

2. Vo viere vďačne vyznávam: / On je môj Boh a Pán. / Svoj život rád mu odovzdám, / veď spásu v ňom len mám. / Tá Božia láska nesmierna, / zdroj mojej istoty; / Pán Ježiš za mňa život dal / na kríži Golgoty.

3. O Ježišomom víťazstve / chcem spievať deň čo deň, / keď príde v sláve, radostne / ho s láskou vítať chcem. / Tá Božia láska nesmierna, / zdroj mojej istoty; / Pán Ježiš za mňa život dal / na kríži Golgoty.

Na kríži trpel som

1. Na krí - ži tr - pel som a tam aj do - ko - nal,
by si sa die - ťa - ťom už navždy Bo - žím stal.
Od smr - ti som ťa zachránil, či na to pa - mä - táš?
Za te - ba kr - vou za - pla - til, tak veľ - kú ce - nu máš!

2. Pre teba som sa vzdal / aj slávy nebeskej / a na seba som vzal / bôľ,
strasti pozemské. / Na svete som bol cudzincom / až na smrť raneným, /
by nezostal si vyhnancom / práv večných zbaveným.

3. Od Otca v nebesiach / tvoj hriech ma odlúčil, / na mysli neklesaj, / veď
som ťa vykúpil. / Svoj pokoj, radosť chcem ti dať, / pút hriechu
pozbaviť, / chcem v tvojom srdci prebývať / a s tebou večne žiť.

Na kríži miesto mňa

324

1. Na krí - ži mies - to mňa zo - mrel môj Pán,
 z hrie - chov ma ob - my - la krv je - ho rán.
 Krá - čať chcem vždy za ním, za svo - jím spa - se - ním,
 rád je - mu za - svä - tím všet - ko, čo mám.

2. Bez Krista na svete / čím by som bol? / Len On ma z hriechu pút / sám vytrhol. / On je môj Boh a Pán, / v ňom blaho, pokoj mám, / naňho sa spolieham, / vie stíšiť bôľ.

3. Nad všetko drahšie mi / priateľstvo s ním, / jemu sa so všetkým / vždy zdôverím. / On mojím radcom je, / o mojich strastiach vie, / dobre mi rozumie, / s ním zvíťazím.

4. Kristovi podobný / chcel by som byť, / tichosťou, pokorou / sa ozdobiť. / Chcem preňho pracovať, / verne ho milovať, / blížnym ho zvestovať, / pre neho žiť.

1. Kto sa ti, Kris - te, vy - rov - ná?

Kde múd - rosť tvo - jej po - dob - ná?

Ty slo - vom, skut - kom u - čiš nás

a hrieš - nych vo - láš zas a zas.

Čo k spá - se tre - ba po - znať nám,

to všet - ko ty si zja - vil sám.

2. Ty slávy neba si sa vzdal / a pre nás človekom sa stal, / za nás si život položil, / tak spásu nám si vydobyl. / Máš moc nás láskou obnoviť / a priviesť domov k Otcovi.

3. Vo všetkom nám si príklad dal, / si v službe iným verne stál. / Za tebou mnohý svedok šiel, / čo z lásky tebe slúžiť chcel / a znášal utrpenie, bôľ; / ty kríž si niesť mu pomohol.

4. Aj ja chcem tebou dať sa viesť / a menu tvojmu vzdávať česť; / mňa očisť, prosím, pýchy zbav / a v mojom srdci chrám si sprav, / nech z milosti raz uzrieť smiem / ten slávny domov, krásnu zem.

1. Skôr a - ko Pán, náš Spa - si - tel',
 za hrie - chy sve - ta na smrť šiel,
 chlieb pri ve - če - ri s vďa - kou vzal
 a u - če - ní - kom po - dá - val.

2. Chlieb hodu tohto znakom je, / že Boh svet až tak miluje, / že Syna svojho na smrť dal, / by človek večný život mal.

3. Keď Pán za kalich vďaku vzdal, / piť z neho učeníkom dal / na znak, že v jeho krvi je / tej novej zmluvy znamenie.

4. Kto chce raz s Pánom stolovať, / smrť jeho má vždy zvestovať / a čakať, kým sa nezjaví, / on svojich potom oslávi.

Spasiteľ zve ťa

327

1. Spasiteľ zve ťa, pod' k nemu dnes, pokorným srdcom o-beť mu nes,
 úp - rimnú vďaku, chvá - lu a česť vzdávať mu z lásky pod'.

Pán keď slávou verných obdarí, pra - vé šťastie v srdci zažiari

a radosť več - nú nič nezmarí, Ó, Pane, i - dem už.

2. Pod' domov, dieťa, pod', kým je čas, / volá ťa jeho láskavý hlas. / Ktovie, či zajtra ozve sa zas, / nemeškaj už, len pod'! / Pán keď slávou verných obdarí, / pravé šťastie v srdci zažiari / a radosť večnú nič nezmarí. / Ó, Pane, idem už.

3. Dôveruj smelo, blízko je Pán! / Za hriešnych znášal bolesti rán, / blúdiacich volá zo všetkých strán, / počuj len, ver a pod'! / Pán keď slávou verných obdarí, / pravé šťastie v srdci zažiari / a radosť večnú nič nezmarí. / Ó, Pane, idem už.

1. Pán Je - žiš je mi všet - kým, je Pas - tier môj i Kráľ,

tak bied - ny som bol pred - tým, kým som ho ne - po - znal.

Kým sám ma ne - o - slo - vil, bol prázd - ny ži - vot môj,

no on sa ku mne sklo - nil a stí - šil ne - po - koj.

Dnes šťas - tím srd - ce spie - va, že Spa - si - te - ľa mám,

Ref.

on po - koj doň mi vlie - va, už ne - mu - sím byť sám.

2. Chcem chodiť s Pánom denne, / na jeho rady dbať / a verne v jeho mene / chcem stále bojovať. / Viem, čo on chystá pre mňa; / vzdor tiesne z úskalí / mne radosť zo spasenia / už nič tu neskali. *Ref.*

3. Mne záleží len na tom, / byť v Bohu bohatým, / ja nechcem striebro, zlato / či vzácne poklady. / Mám najväčší dar neba, / mám lásku Kristovu, / čo viac mi ešte treba / na ceste k domovu! *Ref.*

Pán Ježiš ťa volá k sebe

1. Pán Je - ži - š ťa vo - lá k se - be, pre - čo o - tá - ľaš?

Na srd - ce ti eš - te klo - pe, ke - dy mu ho dáš?

Dl - ho ne - vieš roz - hod - núť sa! Na čo ča - káš len?

Ži - vot rých - lo u - ply - nie ti, záj - de spá - sy deň.

2. Rozhodni sa pre Ježiša, kým ťa volá sám, / kým sú k nemu otvorené dvere dokorán. / Naspäť už sa neobzeraj, / márnosť všetko je, / nepremeškaj čas, keď môžeš získať spasenie.

3. Ak deň svojej spásy zmeškáš, budeš ľutovať, / darmo budeš potom prosiť, márne naiekať. / Neskoro je! Strašné slovo, všetko stratené! / Nájde niekde pokoj srdce hriechom zmámené?

4. Spasenia deň dosiaľ trvá, ešte stále znie / láskavého Spasiteľa vzácne pozvanie. / Svojou smrťou vykúpil ťa, počuj jeho hlas! / Dnes ťa ešte s láskou prijme, dnes je spásy čas.

Posielam vás

330

1. Po-sie-lam vás do sve-ta no-ci chlad - nej po-má-hať
 biednym, chorým, strápeným, nech moja lás-ka v srdciach vašich
 vlád - ne, po-sie-lam vás dať nádej stra-te - ným.

2. Posielam vás, nech víťazí nad hriechom / odvaha viery, pravdy mocná zbraň, / nech balzam Slova hojivým je liekom. / Posielam vás, ja, Radca váš a Pán.

3. Posielam vás! Ja slabých svojou mocou / posilným rád, dám žitiu jasný cieľ; / zvíťaziť môžete nad smrti nocou. / Posielam vás, váš Kráľ a Spasiteľ.

4. Posielam vás, nech vaša verná láska / všetkým je známa; s vami som, váš Pán, / odmena slávna po práci už čaká. / Posielam vás! Svoj pokoj dávam vám.

Mysli na tie davy ľudí

1. Mys-li na tie da - vy ľu - dí pre-pl - ne - ných veľ - ko - miest,
pohľad na ne sú - cit bu - dí, tre - ba im zvest' spá-sy niešť.

Kaž - dé srd - ce skrý - va túž - bu po ži - vo - te bla - že - nom.

Na - stal čas pre ver - nú službu v po - li k žat - ve do - zre - tom.

2. V Kristovi sa Boh sám z neba / jedným z ľudí navždy stal, / biedu našu vzal na seba, / cestu k sláve ukázal. / V hanbe kríža za nás on sám / vypil kalich hrozných múk, / nádej spásy pramení nám / z prebodnutých jeho rúk.

3. Kristus volá ubolených / z všetkých končín, sveta strán: / Podťte ku mne, unavení, / ja vám odpočinok dám. / Od námahy, práce, znoja / u mňa pokoj nájdete, / moje slová rany zhoja, / ak ich vierou prijmete.

Čas žatvy už sa blíži

332

1. Čas žat - vy už sa blí - ži, kto do prá - ce sa dá?

Kto vyj - de sno - py zbie - rať, keď do - zrie ú - ro - da?

Náš Pa - ne, daj nám schop - nosť a si - lu pra - co - vať,

nech vie - me blíž - nych s lás - kou vždy k te - be po - zý - vať.

2. Keď v minulosti tvoji šli v slzách Slovo siať, / ty dával si im nádej, že budú úspech mať. / Aj nám daj pevnú vieru a zapáľ oheň v nás, / nech vykročíme k dielu, už najvyšší je čas.

3. Tie šire sveta lány aj klasy tvoje sú, / nuž pošli, Pane, žencov, čo verne slúžiť chcú. / Keď dobre vykonajú tú prácu, čo im dáš, / raz ako deti svoje ich domov zavoláš.

1. Prebud' hriešných, čo bez Kris - ta šťastie már - ne hľa - da - jú

a na ší - rej ceste sve - ta spa-se-nia cieľ strá - ca - jú.

Zobud' u - na-ve-ných, slabých, tých, čo ties - ni smrti tieň,

a - by sa im zaskvel Kris - tus, po no - ci im svi - tol deň.

2. Prebud' z ospalosti všetkých, / ktorých mámi sveta klam, / aby z bahna túžob hriešnych / upreli zrak na kríž tam, / kde aj za nich Kristus trpel, / strašných múk keď kalich pil, / aby nikto nezahynul, / ale s ním raz večne žil.

3. Prebud' spiacich, sebaistých, / ktorým zdanie bráni zrieť, / že len s Kristom prišla milosť / a bez neho spásy niet. / Volaj, že sa blíži ráno, / noc sa skoro pominie, / kto dar viery vďačne prijme, / ten naveky nezhyne.

Strážny, volaj z plnej sily

334

1. Stráž - ny, volaj z plnej si - ly, ne - pre - stá - vaj va - ro - vať,
a - by ľudia u - ve - ri - li, že im Pán chce spásu dať.

Ref. Strážny, volaj z plnej si - ly, nech to každý po - ču - je,
roz - nes ľuďom odkaz mi - lý: Ježiš naša spá - sa je.

2. Údolím, cez vrchy, stráne / snaž sa tú zvesť zvučne niesť, / usiluj sa odhodlane / k Ježišovi všetkých viesť. *Ref.*

3. K Pánovi pozývaj stále / biednych, hriechom zranených, / k nemu veď aj deti malé, / strápených a znavených. *Ref.*

4. Dôležitú správu hlásaj, / nech to čuje celý svet: / Pán Ježiš je naša spása / a už skoro príde späť. *Ref.*

1. Roz-sie-vaj-me vša - de vzác-ne se - mä prav - dy,

zvest' o Bo - žej lás - ke ší - me zas a zas.

Duchom svo-jím Pán tú siat - bu na - šu zvla - ží,

vzác-ne zr - no do - zrie, prí - de žat - vy čas.

Ref. K prá - ci vo - lá nás Pá - nov jas - ný hlas,

žat - va je už blíz - ko, do - zrie - va už klas.

K prá - ci vo - lá nás Pá - nov jas - ný hlas,

žat - va je už blíz - ko, do - zrie - va už klas.

2. Sejme, keď sú mraky, aj keď slnko svieti, / či je pôda skalná a či nechut' v nás. / Polia nedozerané, práce všade mnoho, / žatva je už blízko, rýchlo letí čas. *Ref.*

3. Pozbierajme snopy verne, v svätej bázni, / kým nás volá k dielu Božej lásky hlas. / Čoskoro sa skončí príležitosť k práci, / náš Pán je už blízko, k žatve dozrel čas. *Ref.*

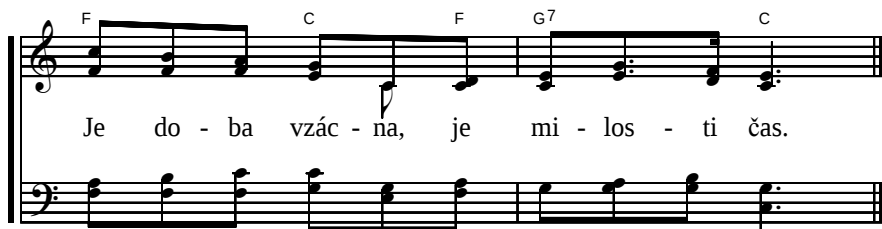
1. Tak mno - ho prá - ce je vô - kol nás,

žat - va sa blí - ži, do - zrie - va klas,

žlt - nú - ce lá - ny zves - tu - jú nám,

že sko - ro prí - de náš dra - hý Pán.

Svet ce - lý, stíš sa, čuj Bo - ží hlas:

2. O Božej láske šíri sa zvesť, / čo svetlom pravdy chce ľuďí viesť. /
 Neľutuj času, neboj sa strát, / oznamuj spásu, pomáhaj rád. / Svet celý,
 stíš sa, čuj Boží hlas: / Je doba vzácna, je milosti čas.

3. Všetko, čo ľuďom sľubuje svet, / je klamné zdanie, vädnúci kvet, / trvá
 len Božie zasľúbenie: / Kto v Boha dúfa, nezahynie. / Svet celý, stíš sa,
 čuj Boží hlas: / Je doba vzácna, je milosti čas.

4. Ak si ho prijal, šír jeho česť, / posolstvo vzácne máš svetu niesť, /
 nezlomnou vierou hľad' stále naň / a svedkom lásky jeho sa staň. / Svet
 celý, stíš sa, čuj Boží hlas: / Je doba vzácna, je milosti čas.

1. Zbor ver - ných de - tí Kris - to - vých

vždy k služ - be má byť ho - to - vý,

nech ču - je kaž - dé stvo - re - nie,

že v ňom je na - še spa - se - nie.

2. Pán Ducha svojho chce nám dať, / chce v našich srdciach prebývať /
a svojej lásky plameňom / hriať, svietiť v svete studenom.

3. On volá k práci každého / a hľadá sluhu verného, / nech celý svet to
počuje, / že jeho príchod blízko je.

4. Keď dielo bude skončené, / deň jeho slávy uzieme, / zotrie nám pot
i slzu z rias, / do slávy večnej prijme nás.

Pane, tvoje dielo chcem

338

C F C G7 C

1. Pa - ne, tvo - je die - lo chcem vďačne ko - nať deň čo deň.

F C G7 C

Zdra - via u - deľ, po - praj síl, by som na česť tvo - ju žil.

G C G C G C D7 G

Nech svet po - zná, že ty sám ži - vo - ta si môj - ho Pán.

C F C G G7 C

Pa - ne, tvo - je die - lo chcem vďačne ko - nať deň čo deň.

Ref.

2. Uč ma Slovo tvoje čtiť, / podľa jeho rád aj žiť, / aby z tvojej múdrosti / viera spela k stálosti. / Duch tvoj nech mi v zmätku ciest / ráči myseľ, srdce viesť. *Ref.*

3. Pomôž semä pravdy siať, / praj mu nerušený vzrast, / sám ho zalej, dozrieť daj / a pre žatvu zachovaj, / by som nemusel sa chvieť, / keď raz prídeš súdiť svet. *Ref.*

1. Vstaň, žatva už sa blí - ži, pracuj od svi - ta - nia,
 vstaň, nech ťa ne - za - stih - ne bo - lesť zmeš - ka - nia.
 Pracuj, kým sln - ko svie - ti, rých - lo sa dlí - ži tieň,
 vstaň, le - bo noc sa blí - ži, záj - de spá - sy deň.

2. Vstaň, lebo noc sa blíži, / tvor v čase poludnia, / vedz, že ťa stihnúť môže / chvíľa posledná. / Pracuj len, dieťa Božie, / premáhaj nechut', lieň, / vstaň, lebo noc sa blíži, / pracuj, kým je deň.

3. Vstaň, lebo noc sa blíži, / vzchop sa a neváhaj, / Pán s odmenou ťa čaká, / v práci vytrvaj. / Pracuj, kým nezastrie ťa / hrozivý smrti tieň, / vstaň, prilož ruku k dielu, / kým je spásy deň.

Sám, Pane, prebud' svojich svedkov

340

A D E A E A E

1. Sám, Pa - ne, prebud' svojich svedkov, čo Si - on tvoj by

A H7 E A D E A

ver - ne strá - ži - li a pod - ľa vzo - ru dávnych predkov

E A E A H7 E A

česť me - na tvojho sme - lo há - ji - li. O tvojej spá - se

D H7 E A E D A E7 A

zvesť sa rozniešť má, nech u - ve - rí svet, te - be vďaku vzdá.

2. Kiež Duch tvoj lásku k blížnym nieti, / v tých srdciach, ktoré teba
vzývajú, / a tvoja pravda mocne svieti / na cestu tým, čo spásu hľadajú. /
Kde Božej pravdy lúče spočinú, / tam sa aj mraky hriechu rozplynú.

3. Kiež nebies rosa polia zvláží / a žatva sveta dokončí sa včas, / kiež
tvojich žencov práca blaží, / ty zachrániť chceš každý vzácny klas. / Raz
chválospevy vďačné budú znieť, / keď spasení tvár tvoju budú zrieť.

1. Po - le sve - ta po - dľa Slo - va

rých - lo k žat - ve do - zrie - va,

vý - zva tvo - ja, Pa - ne, zno - va

k prá - ci žen - com za - znie - va.

Deň sa krá - ti, blíz - ko je noc,

mi - los - ti čas mí - ňa sa,

Pa - ne žat - vy, po - šli po - moc,

šted - ro o - tvor ne - be - sá.

2. Prebud' poslov svojej zvesti, / roznieť v srdciach viery plam, / darom svätej horlivosti / pomôž čeliť nástrahám. / Deň sa kráti, blízko je noc, / milosti čas mína sa, / Pane žatvy, pošli pomoc, / štedro otvor nebesá.

3. Obdar zástup svojich žencov / mocou Ducha z výsosti, / raz ich službu lásky vencom / odmeniš vo večnosti. / Deň sa kráti, blízko je noc, / milosti čas mína sa, / Pane žatvy, pošli pomoc, / štedro otvor nebesá.

Radostná zvesť o spasení

1. Radostná zvesť o spa - se - ní znie už všetkým ná - ro - dom,

znamena sa na - pl - ňa - jú pred Kristovým ná - vra - tom.

Všade ver - né Božie de - ti troj - an - jel - skú ne - sú zvesť,

Sudca je už pre - do dvermi, vzdajme Bo - hu slá - vu, česť.

Ref. Mizne tmavej no - ci tieň, žiari pravdy po - cho - deň,

Pán už skoro prí-de, tešme sa, pripravme sa na ten deň!

2. Blízko je už doba slávna, / nádej sa raz vyplní, / keď Pán túžby našej viery / na skutočnosť premení. / Z tône smrti, z hrobov prachu / Pánov hlas keď zavelí, / tí, čo v neho uverili, / stretnú sa s ním pri cieli. *Ref.*

3. Vláda hriechu už sa skončí, / nastane mier na zemi, / Spasiteľ nám zaručuje, / večný život blažený. / Prestane už utrpenie, / všetko zlo sa pomínie, / so zástupmi vykúpených / večne s Pánom budeme. *Ref.*

1. Za svedkov spá - sy, Pa - ne náš, sám lás - ka - vo nás zveš

a skôr, než die - lo do - ko - náš, svoj ľud mať pri ňom chceš.

O tvo - jej lás - ke vzácnu zvest' do kon - čín sve - ta máme niešť.

Sám žehnaj sej - bu v čas - nos - ti a v mo - ci tvo - jej mi - los - ti

daj pra - co - vať a die - lo do - ko - nať.

2. Keď sám si z vôle Otcovej / až na kríž, Kriste, šiel, / nám ukázal si
k obnove / smer cesty, žitia cieľ. / Aj nás tou cestou kríža veď, / bez ktorej
v svete spásy niet; / boj dobrý pomôž bojovať / a vieru v teba zachovať /
až do konca, / tam v sláve u Otca.

3. Nás, Pane, uč vždy pamätať, / že tvoja božská moc / chce vo tme svetlo
zažiháť / a premôcť smrti noc. / Tou mocou svojho vzkriesenia / raz splníš
nádej spasenia. / Buď sláva ti na výsosti / za život nový v radosti, / čo dať
chceš nám, / ty z lásky, Pane sám.

1. Deň v služ-be Spa-si - te - ľa, to vzác-na prednosť je,

smieť ra-dost-nú zvesť o spa-se - ní niešť, kým vý - zva

Božia znie. Tú službu sám vždy žehná nebies Pán.

Ref. Deň v služ - be Spa-si - te - ľa, deň v služ - be Spa-si - te - ľa,

deň v služ - be Spa-si - te - ľa, to vzác - na prednosť je.

2. Deň v službe Spasiteľa je skúškou vernosti. / Boh príklad sám dal, / keď Syna poslal / k nám na svet z milosti. / On verný je / a verný zostane. *Ref.*

3. Deň v službe Spasiteľa div Božej lásky je, / ved' slúžiť verne / a neochvejne / len láska z neba vie. / Tou aj náš Pán / vždy verne slúžil nám. *Ref.*

4. Deň v službe Spasiteľa je požehnaný čas. / Pán si ju cení / a sám odmení, / keď v sláve príde raz. / Chcem, Pane môj, / byť vd'ačný sluha tvoj. *Ref.*

1. Do dia - ľav sve - ta, Bo - ží ľud,
 nes ra - dost - nú zvesť, kým je čas.
 Nik ne - má bied - ne za - hy - núť,
 kto po - čuť chce dnes Bo - ží hlas.

2. Veď pravdy Božej pochodeň / dar svetla svetu prináša / a šíri radosť
 deň čo deň, / nad mračná dušu povznáša.

3. Cez závoj slz smie nádej zrieť / už Boží maják v príboji / a počuť
 spásne slovo znieť, / čo rany sveta zahojí.

4. Po spáse túžia zástupy, / ich milosť Božia nasýti; / keď zloba pravde
 ustúpi, / dar lásky srdce pocíti.

Ja chcem ti, Pane, slávu vzdať

346

1. Ja chcem ti, Pa - ne, slá - vu vzdať
i chvá - lu v ten - to čas,
ved' dô - kaz, že ma mi - lu - ješ,
mne dal si mno - ho ráz.

2. Bud' vďaka ti za schopnosti, / čo od teba som vzal, / chcem teba nimi velebiť, / môj Spasiteľ a Kráľ.

3. Som sluhom tvojím, Pane môj, / mám slúžiť ľuďom rád, / mne pomôž radosť šíriť vždy, / žiť podľa tvojich rád.

4. Viem, bez teba som úbohý, / nič nedokážem sám, / ráč stále verne pri mne stáť, / tú prosbu k tebe mám.

Čo dať ti máme, Bože náš

1. Čo dať ti má - me, Bo - že náš,

keď všet - kým vlád - neš, všet - ko máš?

My mô - že - me len česť ti vzdať

a vrúc - nym srd - com d'a - ko - vať.

2. Až dosiaľ nám si dal dost síl, / ľud tvoj t'a, Pane, prácou ctí / a s láskou staval tento dom, / by chváliť mohol teba v ňom.

3. Žehnaj dom tento z milosti / a každej zbav nás úzkosti, / nech nám je miestom modlitieb, / kde ľud tvoj sýti z neba chlieb.

4. Len v tvoju pomoc dúfame, / keď si dnes vrúcne želáme, / by pobyt v tvojej blízkosti / bol nám vždy zdrojom radosti.

5. Kiež stále nám je tento dom / príbytku slávy symbolom, / kde všetko zlo sa pominie / a ľud tvoj v tebe spočinie.

Pre každého z nás miesto

348

1. Pre kaž-dé-ho z nás mies - to Pán Je-žiš v srd-ci má,
on pri-šiel všetkých spa - siť, on aj nás pri - jí - ma.
Čo mô - že-me my de - ti pre ne - ho vy - ko - nať?
Čím po - te - ťiť ho smie - me a čo mu da - ro - vať?

2. My chceme Pána chváliť a vzývať z vďačnosti / a od neho sa učiť už v útlej mladosti. / S ním každodenne kráčať a stále viac ho znáť, / to dary sú, čo jemu smie každé dieťa dať.

3. Keď budeme sa učiť vždy verne pracovať / a v živote sa snažiť česť Pánu Bohu vzdať, / tým naplníme príkaz, čo Spasiteľ dal nám, / žiť ako on si praje, náš Priateľ a náš Pán.

Pane, ty nám dávaš hojne

1. Pa - ne, ty nám dá - vaš hojne z da - rov svo - jej mi - los - ti,

kiež ti za to o - do - vzdá - me srd - ce pl - né vďač - nos - ti.

Prijmi aj dnes na - šu chválu za tú o - beť zmie - re - nia,

čo nám z hrobu u - ká - za - la ces - tu k sláve vzkrie - se - nia.

2. Dary tvojej ruky, Pane, uč nás verne zúročiť, / službou blížnym bez reptania príklad tvojej lásky ctiť. / Rozniet' vôľu, chcenie, snahy, v práci úspech, radosť praj, / pred náporom pokušenia vieru bdelú zachovaj.

3. Čo dať možno, stále dávaš mierou svojej štedrosti, / cirkev svoju zachovávaš v pravde, láske, svornosti. / Zostaň s nami, drahý Pane, dokiaľ naša trvá púť, / veríme, že lampe viery nedáš vo tme vyhasnúť.

Už dňa chvíle

350

1. Už dňa chvί-le zlé aj mi - lé prešli do mi - nu - los - ti.

Tak čas kaž - dý raz sa na - vždy stratí v mo - ri več - nos - ti.

V každej chvί - li, Pa - ne mi - lý, nad všetkým čo vládneš sám,
Ref.

pevnou ska - lou, mocnou, stá - lou, spásy hra - dom buď ty nám.

2. Dnes a denne, stále chceme / tvoju lásku velebiť. / Zbav nás pýchy, odpusť hriechy, / pomôž na česť tvoju žiť. *Ref.*

3. Uč nás, Pane, dni nám dané / prežiť v tvojej blízkosti. / Daj nám k dielu chuť a silu, / ved' nás cestou večnosti. *Ref.*

1. Ked' za ob-zor sa strá-ca deň, noc vlá-du pre-be-rá,

aj prí-ro-da sa vô-kol nás zas k spán-ku u-be-rá.

Do náš-ho do-mu, Pa-ne, vstúp, bud' hos-t'om ví-ta-ným,

do kaž-dej no-ci nám vždy sviet', nás chráň pred všetkým zlým,

do kaž-dej no-ci nám vždy sviet', nás chráň pred všetkým zlým.

2. Keď zvol'na deň sa stráca v tmách, / vždy znova ďakujem, / že s každou túžbou, bolesťou / sa tebe zveriť smiem. / Pred každým šípom ohnivým / mňa chráni tvoja dlaň, / môj Pane, preto prosím, vždy / sa vôľa tvoja staň, / môj Pane, preto prosím, vždy / sa vôľa tvoja staň.

3. Keď už sa kráti žitia deň, / čo viac ma môže hriať, / než v lásky tvojom náručí / smieť tíško spočívať. / Bez teba v hmlách sa stráca cieľ, / aj zmysel života, / ty sám si, Pane, poklad môj / a viery istota, / ty sám si, Pane, poklad môj / a viery istota.

Keď sa blížia tmavej noci tiene

352

1. Keď sa blížia tmavej noci tiene, o-chra-ňuj nás, vernú postav stráž

a dopraj no-vý deň nech zrieme, zo-staň s na-mi, Pa-ne náš.

2. Nech nás láska tvoja, Pane, chráni, / pokorných čuj našich prosieb hlas / a otcovským vždy požehnaním / ráč sprevádzať všetkých nás.

Bud', Pane, so mnou

1. Bud', Pa - ne, so mnou, už sa chý - li noc,
 tem - no - ta hust - ne, príď mi na po - moc,
 úz - kosť ma ties - ni, bôľ mi zvie - ra hruď,
 Stráž - ca môj ver - ný, pri mne stá - le buď.

2. Len ty si Skala môjho spasenia / i útočisko v chvíľach súženia, / buď radcom v žiali, v každom trápení, / útecha moja z teba pramení.

3. Keď ty si so mnou, nič sa nebojím, / bez strachu pôjdem aj síš údolím. / Kde osteň smrti, hrob kde kraľuje, / mňa, Pane, vernou láskou miluješ.

4. Rýchlo sa končí nášho žitia deň, / sláva i radosť miznú ako sen, / všetko sa mení, všetko zaniká, / bez zmien si len ty, Láska odveká.

Už súmrak večerný padá

354

1. Už sú - mrak ve - čer - ný pa - dá a blí - ži sa
tma - vá noc, aj vtá - čat spev tichne v dia - li,
čo ve - le - bí Bo - žiu moc, čo ve - le - bí
Bo - žiu moc, čo ve - le - bí Bo - žiu moc.

2. Aj kvietky zvlažené rosou / česť Tvorcovi vzdávajú, / keď ako v modlitbe tichej / si hlavičky skláňajú, / si hlavičky skláňajú, / si hlavičky skláňajú.

3. Les šumí, akoby vzýval / to meno tak vznešené, / a potok žblnkotom vzdáva / česť Pánovi nadšene, / česť Pánovi nadšene, / česť Pánovi nadšene.

4. Ak všetko velebí Pána, / čo človek by robiť mal? / Má vďačne k nemu sa blížiť / a spievať mu piesne chvál, / a spievať mu piesne chvál, / a spievať mu piesne chvál.

Ranné a večerné piesne

Plášť svoj noc keď prestiera

1. Plášť svoj noc keď pre - stie - ra,

sln - ko spať sa u - be - rá,

sta - rošť, prá - cu od - kla - dám,

Pá - nu Bo - hu chvá - lu vzdám.

2. Teba, Otče na nebi, / duša moja velebí / za pokoja tvojho dar, / aj za radosť, práce zdar.

3. Ráč mi, prosím, z milosti / odpustiť hriech, slabosti / a po túto tmavú noc / nech ma chráni tvoja moc.

4. Keď sa skončí žitia deň, / obostrie ma smrti tieň, / viem, že aj mňa v pravý čas / vzkriesi mocný Pánov hlas.

Deň v dial'ke sa tratí

356

1. Deň v dial'ke sa tra - tí, už blí - ži sa noc

a sl - nieč - ka zla - tý lúč strá - ca už moc.

Keď z vesmírnej dial' - ky jas lu - ny sa skvie,

zas mod - lit - ba vd'a - ky nám zo srd - ca znie.

2. Noc tmavá si spriada / plášť svoj v údoliach, / svit hviezdny naň padá / sťa strieborný prach. / Keď stíchne dňa vrava, / náš nebeský Pán / dar spánku zas dáva, / rád skláňa sa k nám.

Z večera, keď všade vôkol

1. Zve - če - ra, keď vša - de vô - kol znie nám vtáčať mi - lý hlas,
 sčí - taj, koľ - ko do - bro - de - ní Pán ti pre - u - ká - zal zas.
 Ha - le - lu - ja! Chválu vzdáva aj kvet hlávkou sklo - ne - nou,
 zve - le - buj ho, mo - je srd - ce, vďačnej pies - ne o - zve - nou.

2. Večerné keď rastú tieň, / pamätaj na onen deň, / v ktorom radosť neskálí už / bolesť ani smrti tieň. / Haleluja! Chválu vzdáva / aj kvet hlávkou sklonenou, / zvelebuj ho, moje srdce, / vďačnej piesne ozvenou.

3. Večerná keď hviezda svieti, / pamätaj na viery cieľ, / kde nám večne žiarit' bude / Ježiš, náš Pán, Spasiteľ. / Haleluja! Chválu vzdáva / aj kvet hlávkou sklonenou, / zvelebuj ho, moje srdce, / vďačnej piesne ozvenou.

Ked' súmrak halí stráně

358

1. Ked' sú - mrak ha - lí strá - ne a tích - nu ú - do -

lia, po te - be, dra - hý Pa - ne, sa

túž - by roz - ho - ria, sa túž - by roz - ho - ria.

2. Jak ruža vôňu svoju / vie vôkol rozdávať, / tak pieseň vďaku moju / chce tebe prinášať, / chce tebe prinášať.

3. Ked' nad svetom už zľahka / noc prestrela svoj tieň, / len tebe patrí vďaka / za uplynulý deň, / za uplynulý deň.

4. Za všetko teba, Pána, / chcem vrúčne velebiť / a chválou bez prestania / vždy tvoje meno ctiť, / vždy tvoje meno ctiť.

1. Svit sln - ka has - ne v dia - li a pa - dá noc,
do tmy sa všet - ko ha - lí, no Bo - žia moc
bdie ot - cov - sky nad na - mi a chrá - ni nás
pred diab - la ná - stra - ha - mi vždy, v kaž - dý čas.

2. Nám pokojný sen, Pane, po práci praj / a nového dňa úsvit zas uzrieť
daj, / by radostne sme vstali v ten ranný čas / a vďačne uvítali deň plný krás.

3. Keď raz sa všetko zotmie a stratí jas, / daj počuť nám aj vo tme tvoj
spásny hlas. / Sám prijmi nás pod krídla tej milosti, / čo pre nás chystá
sídla vo večnosti.

Skončila sa tmavá noc

360

1. Skon-či - la sa tma - vá noc, strá - ži - la nás Božia moc.

Ot - če, skloň sa v láske k nám, aj dnes ráč nás chrániť sám.

2. Silu Ducha svojho daj, / vo viere nás zachovaj, / pomôž nad zlom víťaziť, / na česť tvojho mena žiť.

3. Zostaň s nami v tento deň, / zažeh každej strasti tieň, / do srdca nám pokoj vlej / a nad nami stále bdej.

1. Hned' za rá - na chvál'me Pá - na, po-koj-ný nám doprial sen.

Smieme za - se v rannom ča - se ví - tať piesňou no-vý deň.

Bo-ha chvá - li kvietok ma - lý, vtá - čí spev i slnka svit,
Ref.

aj my chce-me v Božom me - ne k svojmu die - lu vy-kro - čiť.

2. Tmavou nocou svojou mocou / si nad nami držal stráž. / Novej sily, Pane milý, / k našej práci dať nám ráč. *Ref.*

3. Pomôž, Pane, odhodlane / kráčať vpred, hoc ťaží kríž. / Utvrď vieru, veď nás k cieľu, / každú úzkosť duše stíš. *Ref.*

4. Keď aj v žiali zrak sa kalí, / zostaň s nami, Pane náš. / Ty, Chlieb z neba, vieš, čo treba, / sám len radosť srdcu dáš. *Ref.*

Ked' ráno z lôžka vstávam

362

1. Ked' rá - no z lôž - ka vstá - vam, rád spievam pieseň chvál,
 česť, slá - vu Bo - hu vzdá - vam, že no - vý deň nám dal.
 Ak o - svie - že - ný mô - žem dnes za - se pra - co - vať,
 tak mi - los - ti len Bo - žej mám za čo d'a - ko - vať.

2. Som slabé dieťa tvoje, / ved' ty to dobre vieš, / ty poznáš srdce moje /
 a očistiť ho chceš. / Sám žehnaj moje snahy / sa tebe podobat' / a odpusť,
 Pane drahý, / ak zarmútím ťa snád'.

3. Ja do rúk твојих vkladám / aj tento dnešný deň / a vrúcne, Pane,
 žiadam / o pomoc teba len. / A keď aj trpká bolesť / žiaľ v srdci rozleje, /
 viem, že len tvoja milosť / zas bôľ môj odveje.

Ked' smieš z Božej milosti

1. Ked' smieš z Božej mi - los - ti zdra - vý rá - no vstá - vať,

to je dô - vod k ra - dos - ti, chvá - lu Bo - hu vzdá - vať.

On nad te - bou s láskou bdie, on ti si - lu dá - va,

tvo - jím verným strážcom je, on ťa po - žeh - ná - va.

2. Ked' ťa trápi bolesť, žiaľ, / hriech ťa k zemi tlačí, / pomôcť môže
nebies Kráľ, / on na všetko stačí. / V neho pevnú vieru maj, / v jeho
pomoc dúfaj, / modlitbou mu chválu vzdaj, / Božiu vôľu skúmaj.

3. Ked' vpred s Pánom vykročíš / a s ním verne pôjdeš, / obavy mať
nemusíš, / k cieľu iste dôjdeš. / Už tu chce ťa oblažiť / pozhnaním
svojím, / raz s ním budeš večne žiť, / ak je vodcom tvojím.

Zas pomínul sa noci tieň

364

1. Zas po-mi-nul sa no-ci tieň a z mi-los-ti mi svitol deň,

ja ve-le-bím ťa, Bo-že môj, za ži-vot, si-lu, pokoj tvoj.

2. Dňom každým nové žehnanie / od teba duša dostane, / ty zmývaš hanbu mojich vín, / za ktoré trpel Boží Syn.

3. Daj v mysli mojej zrána hneď / zvesť o tej tvojej láske zniet' / a dary Ducha zúroč sám, / na tvoju moc sa spolieham.

4. Aj dnes ma svojím Duchom veď, / nech nezvedie ma hriešny svet, / chcem v boji viery zotrvať / a víťazne ho dokonat'.

Svitlo ráno po tme noci

1. Svitlo rá - no po tme no - ci, žia - ri ú - svit, svetla jas,

no - vé di - vy Božej mo - ci budia pie - seň vďaky v nás.

Tvorstvo slá - vi Stvo - ri - te - ľa, je - ho múd - rost' ve - le - bí,

jemu chvá - la patrí vre - lá na ze - mi aj na ne - bi,

na ze - mi aj na ne - bi.

2. Či chce trápiť dušu starosť, / zastrieť úsmev žiarivý, / keď do srdca vložil radosť / Svetovládca žičlivý? / On je láskavý a stály / darca spásy, žehnaní / a je hoden našej chvály / deň čo deň bez prestania, / deň čo deň bez prestania.

3. Posledné raz ráno svitne, / noc sa navždy pominie, / zabudnú sa strasti všedné, / keď deň spásy nastane. / Slnkom nám tam bude večne / Tvorca sám, náš Spasiteľ, / jemu chválu vzdáme vďačne / za ten slávny spásy cieľ, / za ten slávny spásy cieľ.

Ako harfy zvučné tóny

366

1. A - ko har - fy zvuč - né tó - ny, kiežby chvá - lo - spev náš znel

to - mu, kto - rý v ne - bi tró - ni, on nad na - mi verne bdel.

2. Obeťou je vrúcnej vďaky / naša ranná modlitba, / aj keď slnko zastrú mraky, / ona letí do neba.

3. Keď nám s novým svetlom rána / nová milosť svitla zas, / vďačným srdcom chváľme Pána, / verne vykupujme čas.

S Pánom všetko začínaj

1. S Pá - nom všet - ko za - čí - naj! Dô - ve - ruj mu

a - ko die - ťa, ver, on nik - dy ne - skla - me ťa,

vždy na je - ho ra - dy dbaj! S Pá - nom všet - ko

za - čí - naj, s Pá - nom všet - ko za - čí - naj!

2. S Pánom všetko začínaj! / On sa nežne k tebe skláňa, / jeho ruky vždy ťa chránia. / Na neho sa spoliehaj! / S Pánom všetko začínaj, / s Pánom všetko začínaj!

3. S Pánom všetko začínaj! / On ti dáva silu k boju, / požehnáva prácu tvoju, / za všetko mu chválu vzdaj! / S Pánom všetko začínaj, / s Pánom všetko začínaj!

Ráč naše deti sám

368

1. Ráč na - še de - ti sám, ó, Pa - ne, viest',
chrá - niť ich deň čo deň, nad ni - mi bdieť.

Ty sám ich po - žeh - naj, nad ni - mi stráž vždy maj,
do srdc im túž - bu daj za te - bou ísť.

2. Ty v mnohom deti nám za vzor si dal, / s láskou si žehnal ich, na ruky bral. / Ty sám ich požehnaj, / nad nimi stráž vždy maj, / do srdc im túžbu daj / za tebou ísť.

3. Kiež cestou spasenia vždy kráčajú, / na to, že rád ich máš pamätajú. / Ty sám ich požehnaj, / nad nimi stráž vždy maj, / do srdc im túžbu daj / za tebou ísť.

4. To vzácne dedičstvo, čo cirkev má, / kiež Duch tvoj ochráni a zachová. / Ty sám ich požehnaj, / nad nimi stráž vždy maj, / do srdc im túžbu daj / za tebou ísť.

Šťastný je dom, kde vítajú ťa radi

1. Šťast-ný je dom, kde ví - ta - jú ťa ra - di,

Pria - te - ľu vzác - ny, Pa - ne Je - ži - šu,

kde s tebou chcú sa o všetkom vždy ra - diť,

vzdá - va - jú úc - tu te - be naj - vyš - šiu,

kde sú ti všet - ky srd - cia o - do - vzda - né,

s dô - ve - rou k te - be hl'a - dia v ra - dos - ti,

na tvo - ju vô - ľu pý - ta - jú sa, Pa - ne,

a po - sluš - ne ju pl - nia z vd'ač - nos - ti.

2. Šťastný je dom, kde spolu muž i žena / v rovnakom duchu teba
vzývajú, / v modlitbách vrúcnych denne na kolenách / do tvojich rúk vždy
všetko vkladajú, / kde obaja sa pevne držia teba, / v radosti, v blahu,
v žiali, starosti / putujú svorne za tebou do neba / tou úzkou cestou
z tvojej milosti.

3. Šťastný je dom, kde už aj deti malé / učia sa, Pane, teba poznávať, /
kde v tvojej bázni rastú neustále, / vo všetkom chcú si z teba príklad
brať, / kde piesňami ťa radi oslavujú / a robia tvojmu menu vždycky
česť, / radostnú zvesť o spásе oznamujú / a snažia sa aj iných k tebe viesť.

4. Šťastný je dom, kde radosť pripravuješ / a všetkým pokoj do srdc
zasievaš, / šťastný je dom, kde bolesť odstraňuješ, / choroby liečiš,
smútok zaháňaš. / Keď raz sa skončia bóle, strasti, boje, / dáš verným
z lásky domov jediný, / sám vezmeš k sebe všetky deti svoje / do slávnej,
krásnej, večnej otčiny.

Počuj našich prosieb hlas

1. Po - čuj na - šich prosieb hlas, vše - mo - hú - ci Pa - ne,
 hojnosť da - rov v kaž - dý čas má - me z tvo - jej dla - ne.
 Sám aj ten - to manželský pár všetkým, čo im tre - ba, ob - dar,
 vie - ru, ná - dej po - sil - ňuj, srd - cia lás - kou na - pl - ňuj.

2. Vernosti sľub stvrdzujú / v tomto dome tvojom, / uč ich, nech ti zbudujú / chrám aj v srdci svojom, / v ktorom sám by rád si býval, / radosť dával, slzy stieral, / daril svojou milosťou, / bol ich stálou radosťou.

3. Uč ich kráčať životom, / teba nasledovať, / v pohode aj v čase zlom / vždy ti dôverovať. / Pomôž deti vychovávať, / blížnym slúžiť, lásku dávať. / Keď ich dni sa pominú, / daj im v tebe spočinúť.

Ó, svätý Bože, Otče všemohúci

371

1. Ó, svä - tý Bo - že, Ot - če vše - mo - hú - ci,
 tvoj ľuď sa blí - ži k te - be spo - ko - rou,
 nech tvo - jej lás - ky pla - meň ne - has - nú - ci
 spá - ja vždy v jed - no tých - to man - že - lov.

2. Ty sám si lásky darca dokonalý, / aj nehy vrúcnej, čistej viery zdroj, /
 tým, ktorí tebe srdcia odovzdali, / nádej i radu, silu dá Duch tvoj.

3. Daruj im radosť, pokoj duše stály, / lieč rany, utíš každý srdca bôľ, /
 daj, aby v láske verne zotrvali, / kiežby si ty v nich oslávený bol.

Šťastie je tam, kde býva Pán

1. Šťas - tie je tam, kde bý - va Pán,

kde Bo - ží vlád - ne duch,

tam kaž - dý vie, že nie je sám,

mi - lu - je dru - ha druh.

2. Šťastný dom, v ktorom piesní tón / do duše vlieva jas, / s obeťou chvál
pred Boží trón / vznáša sa prosieb hlas.

3. Šťastný dom, v ktorom zazvoní / nevinný detský smiech, / kde láska
vie nájsť na rany / vždy tíšujúci liek.

4. Ty sám nás, Pane, posiluj, / pokoja dopraj čas, / rodinný kruh náš
posväcuj, / ty ži aj vládni v nás.

Ty, Vládca všemocný

373

1. Ty, Vlád-ca vše-moc - ný, čo v ne - bi trón svoj máš,
k nám, de - ťom po - zem-ským, sa s lás-kou pri - zná - vaš.
Ráč chrá-niť na - šu ot - či - nu, v nej svojich de - tí
ro - di - nu, deň po dni, kaž - dú ho - di - nu.

2. Ty bol si, Kriste, sám / jak dieťa na zemi, / ó, pomôž byť aj nám / vždy deťmi vďačnými. / Rásť chceme z Božej milosti / a podľa tvojej múdrosti. / Nás utvrd', Pane, v stálosti.

3. Príď, svätý Tešiteľ, / a lásky rozniť plam, / uč nás zrieť viery cieľ, / čo zjavil Ježiš sám. / Nás k nemu ved' a pravdou chráň, / maj v našom dome mieru chrám, / len tvoja vôľa vždy sa staň.

1. Pa - ne náš, ty bdieš nad na - mi, po - žeh - ná - vaš
 hoj - ne nás, o - chra - ňuj aj na - še de - ti
 a bud' s ni - mi v kaž - dý čas, ces - tou ži - tia
 ved' ich stá - le, čuj náš vrúc - ny pros - by hlas.

2. Vieme, že si s láskou deťom / svoju náruč otváral, / prosbu máme, aby
 si nám / pokoru a múdrosť dal / naše deti vychovávať / na česť tvoju,
 slávy Kráľ.

Dom ten je vždy požehnaný

375

The musical score is written for a piano and voice. It consists of two systems of staves. The first system has a treble staff with a melody and a bass staff with a harmonic accompaniment. The second system continues the melody and accompaniment. Chord symbols (G, D7, C, A7) are placed above the treble staff. The lyrics are written below the staves.

1. Dom ten je vždy po - žeh - na - ný, v ktorom láska pre - bý - va,
zo srdc Bo - hu o - do - vzda - ných vďačný spev sa o - zý - va.

2. Kde sa všetci svorne s láskou, / učia Pána poslúchať, / nebýva tam vecou ťažkou / ani krivdy odpúšťať.

3. Pán rád žehná také deti, / ktoré ctia si rodičov, / ako na jar svieže kvety / domova sú ozdobou.

Nech nám srdcia plní radost'

1. Nech nám srdcia pl - ní radost', vďačnos - ti a lás - ky cit,
 O - tec v ne - bi zve nás deť - mi a my smieme je - ho byť.
 Ra - dost - ný tón na - šej piesne do srdc vlo - žil Spa - si - tel',
 zba - viť nás chce smútku, ties - ne, blízko je už slá - vy cieľ.

2. Boh nás ako Otec verný / vedie, chráni, žehnáva, / každú bolesť láskou mierni, / aj keď občas trestáva. *Ref.*

3. Na rázcestí keď nám volíť / treba správnu z rôznych ciest, / s Pánom smieme vždy sa spojiť, / k domovu on chce nás viesť. *Ref.*

Má Pán Ježiš, má mňa rád

377

1. Má Pán Je - žiš má mňa rád, v Pís-me svä-tom dal to znať.

Pria - te-l'om on de - tí je, nad všet-ký-mi s lás-kou bdie.

Má Pán Je - žiš, má mňa rád, v Pís-me svä-tom dal to znať.

2. Rád mňa má, to dobre viem, / pomôže, keď ochoriem. / On je Lekár láskavý, / čoskoro ma uzdraví. / Má Pán Ježiš má mňa rád, / v Písme svätom dal to znať.

3. Rád mňa má, je Pastier môj, / zo mňa nespustí zrak svoj. / Keď mu verný zostanem, / večný život dostanem. / Má Pán Ježiš má mňa rád, / v Písme svätom dal to znať.

1. Pán Boh sa kaž - dé - mu do srd - ca dí - va,
vi - dí, kto lás - ku v ňom a kto hnev skrý - va;
kto blíž - nych mi - lu - je, pre Pá - na pra - cu - je,
šťast - nú má ces - tu k Bo - žie - mu mes - tu.

2. Pán Boh sa každému do srdca díva, / vidí, či radosť v ňom, či žiaľ sa skrýva; / smutný je, kto je sám, / tomu dá radosť Pán, / kto vždy ho chváli, / je v láske stály.

3. Pán Boh sa každému do srdca díva, / vidí, kto dobro v ňom a kto zlo skrýva; / kto jemu v mladosti / srdce dá z vďačnosti, / tomu on dáva / synovské práva.

Môj drahý Otec nebeský

379

1. Môj drahý O - tec ne - bes - ký má v ne - bi trón svoj
 krá - ľov - ský, pri - tom aj na mňa pa - mä - tá,
 o kaž - dé die - ťa s lás - kou dbá, pri - tom aj na
 mňa pa - mä - tá, o kaž - dé die - ťa s lás - kou dbá.

2. O každom vrabčekovi vie, / nad celým tvorstvom stále bdie, / odieva krásou nežný kvet, / on stvoril z lásky celý svet, / odieva krásou nežný kvet, / on stvoril z lásky celý svet.

3. Nespadne z mojej hlavičky / ani len vlások maličký, / o ktorom on by nevedel, / že mňa má rád, som poznať smel, / o ktorom on by nevedel, / že mňa má rád, som poznať smel.

4. Chce v srdci mojom prebývať, / Ducha mi svojho darovať. / Z vďačnosti kráčam za ním len, / dôverujem mu deň čo deň. / Z vďačnosti kráčam za ním len / dôverujem mu deň čo deň.

Pán Boh je láska

1. Pán Boh je lás - ka svä - tá a stá - la,

Pán Boh je lás - ka, on nás má rád.

Chváľ - me ho ra - dost - ne! Pán Boh je lás - ka,

Pán Boh je lás - ka, on nás má rád.

2. Z nesmiernej lásky dal Syna svojho; / tú veľkú obeť kto pochopí? / Chváľme ho radostne! Pán Boh je láska, / Pán Boh je láska, on nás má rád.

3. On zve nás k sebe, milosť nám núka, / v trápení dáva Tešiteľ'a. / Chváľme ho radostne! Pán Boh je láska, / Pán Boh je láska, on nás má rád.

4. Po celý život verne mu slúžme / a jeho menu vzdávajme česť! / Chváľme ho radostne! Pán Boh je láska, / Pán Boh je láska, on nás má rád.

Ovečkou že Božou som

381

1. O - več - kou že Bo - žou som, to ma te - ší nocou, dňom.

Pán Je - žiš môj Pas - tier je, mi - lo vždy hlas je - ho znie,

on o mo - je bla - ho dbá, sta - roš' o mňa stá - le má.

2. Vodí k pastvám zeleným, / k vodám tichým, príjemným. / Keď na ceste ustávam, / na plecía ma berie sám, / miluje ma, dobre viem, / iba jemu patriť chcem.

3. Pán Ježiš je Pastier môj, / on dal za mňa život svoj. / Hľadá ma, keď zablúdím, / aby som bol opäť s ním, / on je mojím záchrancom, / ovečkou ja jeho som.

Poznáš počet hviezd?

1. Poznáš počet hviezd, čo svie-tia, keď je ti - chá, jasná noc,
 ktoré z pre-nesmiernej diaľ - ky zves-tu - jú nám Božiu moc?
 Vesmír ce - lý Pán Boh stvoril, svoju múdrosť sám doň vlo - žil,
 dosiaľ tvo - riť ne-pre-stal mocný Tvor-ca, nebies Kráľ.

2. Či vieš, koľko živých tvorov víta ráno slnka jas, / koľko hlasov Pána chváli každým dychom zas a zas? / Stvoriteľ náš milostivý / bdie nad nimi, všetky živí, / všade jasot, samý ples, / ako včera, tak aj dnes.

3. Či vieš, z koľkých detských úst znie pieseň chvály veselá, / koľko detí každé ráno vďaku k nebu vysieľa? / Pán im zdravie, silu dáva, / chráni ich a požehnáva, / ver, aj teba má on rád, / večnú radosť chce ti dať.

Bože, ty si chránil, viedol

383

1. Bo - že, ty si chrá - nil, vie - dol od mla - dos - ti

krok môj sám, v svo - jej lás - ke ved' ma ďa - lej

pria - mou ces - tou k vý - ši - nám. Ot - če, ved' ma,

Ot - če, drž ma, keď na pú - ti zo - mdlie - vam.

2. Hriešny svet ma na zlé zväzda, / pokušení strojí sieť. / Ráč byť, Pane, stále pri mne, / Slovom pravdy do tmy sviet', / v chvíľach šťastia a či v búrkach / Duchom svojím k sebe ved'.

3. Ved' ma k práci užitočnej, / chráň i v odpočinku zas, / uč ma v bázni tvojej chodiť, / nauč vykupovať čas, / aby, keď sa mladosť stratí, / bol si ty môj života jas.

4. Otče, prosím, uč ma žiť tak, / ako žil môj Spasiteľ, / pokorou a láskou čistou / aby sa môj život skvel / a len tebe, Otče, večne / chválospev môj vďačný znel.

384 Chceš kresťanom sa stať už v mladosti?

1. Chceš kres - ťa - nom sa stať už v mla - dos - ti?

Chceš kres - ťa - nom sa stať už v mla - dos - ti?

Kým v sve - te kaž - dá slá - va príchut' bô - ľu za - ne - chá - va,

Bo - žia mi - lost' po - žeh - ná - va v mla - dos - ti.

2. Chceš slúžiť Pánovi už v mladosti? / Chceš slúžiť Pánovi už v mladosti? / Pre teba prišiel z neba, / ťarchu kríža vzal na seba, / v láske pamätá na teba v mladosti.

3. Za Pánom neváhaj ísť v mladosti! / Za Pánom neváhaj ísť v mladosti! / On zve ťa milostivo, / svojou láskou úzkostlivou / dbá o teba starostlivo v mladosti.

4. Pre neho rozhodni sa v mladosti! / Pre neho rozhodni sa v mladosti! / Ak budeš s Kristom chodiť, / márne bude satan zvodiť, / kto ti potom môže škodiť v mladosti?

Čoskoro sa na zem vráti

385

1. Čo-sko-ro sa na zem vrá - ti Pán Je - žiš, náš Kráľ,
vezme k se - be svojich verných, sám nám sľub ten dal.
A-ko hviez - dy na ne - bi skviet' bu - dú sa tam,
ži-vot več - ný kde im dá náš Spa - si - teľ sám.

2. Všetkých vykúpených k sebe on si privinie, / čo mu srdce odovzdali z lásky, úprimne. *Ref.*

3. Preto každý, veľký, malý, vďaka Pána chváľ, / on do svojej večnej slávy rád by všetkých vzal. *Ref.*

4. Tí, čo budú pripravení, nemusia sa báť, / onedlho budú Pána smieť už privítať. *Ref.*

Zas vôkol radost' vládne

1. Zas vô-kol radost' vlád - ne, je vša-de spev a jas

a kra - je ne - do - hľad - né sú pl - né sviežich krás,

ved' kaž - dá kvapka ro - sy sa a - ko krištál' skvie,

tu včielka nek-tár no - sí, tam pie-seň vtá - čat znie.

2. Tu kvitnúce sú sady / a chodník do polí, / tam reťaz vrchov hľadí / do tichých údolí. / Lán obilia sa vlní / a potok žblnkoce / i motýľ na výslní / vzdať Bohu chválu chce.

3. Nám nespočetné dary / dal z lásky Stvoriteľ, / on dbá o všetky tvory, / v ňom život má svoj cieľ. / Za dní svit, pokoj nocí, / čo z milosti nám dal, / za dary jeho moci / ho vďačným srdcom chváľ!

1. Náš chválo - spev nech zaz - nie na slá - vu Pá - no - vi,
 že k ne - mu prí - stup má - me jak de - ti k Ot - co - vi.
 Hoc nad všetkým on vlád - ne a več - nú slá - vu má,
 vždy rád nás vy - po - ču - je a s lás - kou pri - jí - ma.

2. Pre hriech a našu zlobu / Syn Boží zomieral, / hoc prešiel bránou hrobu, / on mocne zmŕtvychstal. / Bol Pánom v sláve Otca, / vzal ľudskú podobu / a bez reptania znášal / aj našu chudobu.

3. O ňom vždy máme spievať / a vzdávať jemu česť, / len jeho meno vzývať / a blížnych k nemu viesť. / Kto vierou spásu víta, / je v Božej ochrane, / ten pomoc pre boj života / od neho dostane.

4. Len vrúčne Pána chváľme, / kým je čas milosti, / raz velebiť ho máme / vo večnej radosti. / Kto vyzná Spasiteľa / pred ľuďmi na zemi, / ten chválu jemu vdáčne / vzdá aj pred anjelmi.

1. Nič ne-daj na zvod - ný hlas po - ku - še - nia,
 hriech vá - bi, ak ne - bdieš, hneď v mo - ci ťa má.
 Buď vo vie - re stá - ly, Pán pomôcť vždy vie,
 len dô - ve - ruj je - mu, v ňom zá - chra - na je.
Ref. Si - lu Spa - si - tel' dá ti, ra - dost', pokoj ti vrá - ti,

po - moc hľadať u ne - ho, Pá - na všemocné - ho.

2. Zlá spoločnosť zvädza jak v raji ten had, / však poznáš, že málo len môže ti dať. / Čo čisté, to miluj, čo z pravdy, ži v tom, / hľad na Krista Kráľa, ver, spása je v ňom. *Ref.*

3. Pán víťazov chrabrých chce privítať tam, / kde nebude hroziť už nijaký klam. / Od zlého sa odvráť a s Kristom sa spoj, / len tak denne môžeš viesť víťazný boj. *Ref.*

Ako vtáča spokojné je

389

1. Ako vtá - ča spoj - né je v hniezde, hoc aj vietor du - je,
my tiež ne - mu - sí - me báť sa, keď je s na - mi nebies Vládca.

2. Boh nás mannou z neba sýti, / u neho sme pred zlom skrytí, / on nás svojou rukou chráni, / obdarúva požehnaním.

3. A keď bolesť srdce mučí, / Pán nás dôverovať učí, / teší v žiali, slzy stiera, / nezahynie naša viera.

4. Svojho Pána milujeme, / spoliehať sa naňho smieme, / nech sa vôkol čo chce deje, / ďaleko on nikdy nie je.

5. Či nám berie a či dáva, / milovať nás neprestáva, / všetko iba na to slúži, / že nás k sebe doviesť túži.

Blaho tam, kde sľuby sväté

1. Blaho tam, kde sľuby svä - té samo ne - bo po - žeh - ná,

kde dve srd - cia v jedno spä - té po - jí lás - ka úp - rim - ná.

Šťastní tí, čo miesto ve - na prednosť lás - ke dá - va - jú,

blaho tam, kde muž i že - na v Božiu pomoc dú - fa - jú.

2. Len tam šťastie pravé býva, / kde sa s Pánom radiť chcú, / keď sa slnko za mrak skrýva, / k modlitbe vždy pokľaknú. / Len tam láska čistá blaží, / kde Pán všetko spravuje, / rosou zhora srdcia vlaš, / radosť, pokoj daruje.

3. Pán dá svoje požehnanie / tým, čo vierou prosia oň, / bdie nad nimi neprestajne, / je ich verným sprievodcom. / Aj vy svojho Spasiteľa / na svadbu dnes pozvite, / bezpečne s ním až do cieľa / cestou lásky dôjdete.

Hospodin nás viedol sám

391

1. Hospodin nás viedol sám v svo - jej lás - ka - vos - ti,
 preto hľadáme s dô - ve - rou aj do bu - dúc - nos - ti.
 Po - slal pomoc v pravý čas, v kaž - dej ži - tia ties - ni,
 vždycky no - vý dôvod dal k vd'ač - nej srd - ca pies - ni.

2. Božia ruka prikrátka nikdy nebývala, / v Kristovi nám najväčší poklad darovala. / S ním nám aj dnes podáva Otec hojné dary, / v svojej láske verný je, trpezlivý, stály.

3. Časom sa nám môže zdať, s pomocou, že mešká, / ruka jeho láskavá chráni nás i trestá. / Z bludnej cesty odvracia, vedie k vodám živým, / na zelené pažite Pastier milostivý.

4. Hospodin vždy s nami bol v láske neskonalej, / mocným svojím ramenom povedie nás ďalej. / V sveta tmách nás nenechá bezmocne sa zmietať, / dovedie až do cieľa každé svoje dieťa.

1. Pán buď s vami, kým sa zí - de - me, múdrosť svoju vždy vám

dá - vaj, v ná - de - ji vás za - cho - vá - vaj,

Pán buď s vami, kým sa zí - de - me. Láska Bo - žia nech je

s va - mi, kým sa spo - lu zí - de - me, kiež vždy Pán vás

ve - die chrá - ni, kým sa o - päť spolu zí - de - me.

2. Pán buď s vami, kým sa zídeme, / zosielaj vám mannu z neba, / udeľuj, čo k blahu treba, / Pán buď s vami, kým sa zídeme. *Ref.*

3. Pán buď s vami, kým sa zídeme, / zachovaj vás v láske svojej, / zažen všetky nepokoje, / Pán buď s vami, kým sa zídeme. *Ref.*

4. Pán buď s vami, kým sa zídeme, / víchrice keď budú hroziť, / s vami zostaň pokoj Boží, / Pán buď s vami, kým sa zídeme. *Ref.*

Nový nastal rok

393

The musical score is written for a piano and voice. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 3/4. Chords are indicated by letters above the notes: F, G, D, C7, F, C7, F, C, D, A7, D, A7, F, G, D, C7, F. The lyrics are in Slovak and are written below the vocal line.

1. No - vý na - stal rok, Pa - ne, veď náš krok,
a - ko ro - ku mi - nu - lé - ho zbavuj po - ku - še - nia zlé - ho,
zlom v nás hriechu moc, príď nám na po - moc.

2. Prijmi chválu, česť / za tú vzácnu zvesť, / že nás chráni tvoja ruka, / čo nám milostivo núka / hojnosť pokoja / miesto rozbroja.

3. Spasiteľu, sám / ukáž cestu nám. / Len ty poznáš našu mdlobu, / strach zo smrti, úzkosť hrobu; / hoc aj klesáme, / v teba dúfame.

4. Najlepšie ty vieš, / kam nás doviesť chceš, / čo nám hrozí v žitia boji, / aký úklad zloba strojí, / preto veď náš krok / sám po celý rok.

Čas rýchlym svojím tokom

1. Čas rýchlym svo - jím to - kom dni od - ná - ša,
nad ďal - ším sta - rým ro - kom sa tieň vzná - ša.
Dnes chceme vrúc - nou vďa - kou vzdať Bo - hu česť,
že lás - ka - vou vždy ru - kou nás rá - čil viesť.

2. On svoje štedré dlane, / rád otváral / a dary každodenne / nám rozdával. / Na bolesť, žiaľ či tieseň / liek pre nás mal, / do srdca novú pieseň / a nádej vliaval.

3. Čuj naše chvályvzdanie / i prosieb hlas, / daj, Pane, požehnanie / nám v každý čas. / Keď na prahu sme roku / zas nového, / svoj ľud na každom kroku / chráň od zlého.

Zmlkne raz piesne mojej tón

395

1. Zmlkne raz pies - ne mojej tón a viečka za - vrie smrti sen.

Z hrobu ma Pán vyvedie von a uzriem večný slá - vy deň.

Tam pochopím: Boh z výsosti poslal dar spásy z mi - los - ti.

Ref.

Tam pochopím: Boh z výsosti poslal dar spásy z mi - los - ti.

2. Na čas mám v hrobe spočinúť, / hoc neviem kedy, ako, kde. / Pán však už určil hodinu, / deň spásy, slávne vzkriesenie. Ref.

3. Srdca tep náhle utíchne, / prestane bôľ i každý vzdych. / Pri vzkriesení však precitne / nesmierny zástup spasených. Ref.

4. Života svieca dohorí, / skončí sa bolesť, trápenie. / Božia moc všetko obnoví, / privíta nové stvorenie. Ref.

Ked' slnka žiara

G D G C E7 a

1. Ked' sln - ka žia - ra, svet - lo hviezd
 2. Ked' vô - kol nás sa vzma - ha hriech,
 3. Ked' pria - tel' po - zdrav po - sled - ný

D7 G D7 G

has - ne nám, has - ne nám,
 lest' a klam, lest' a klam,
 dá - va nám, dá - va nám,

D7 G7 C E7 a7

tú - ži - me v žia - li du - cha vzniesť
 u - pri - me my - sle svo - jej let
 hl'a - dí - me o - kom zro - se - ným

D7 G D7 G

k ne - be - sám, k ne - be - sám.
 k ne - be - sám, k ne - be - sám.
 k ne - be - sám, k ne - be - sám.

D D7 e D G

Tam tem - no no - ci ne - bý - va,
 Tam v srd - ci mier sa roz - hos - tí,
 Tam žia - ri slá - vou spá - sy trón,

D D7 G D G

tam ra - dost', po - koj pre - bý - va a
 zba - ví nás žia - ľu, úz - kos - tí a
 tam na - vždy stích - ne bôľ - ny ston a

C G C a7

Hviez - da svie - ti žia - ri - vá,
 stí - ši všet - ky bo - les - ti
 všet - ky sl - zy zo - trie on,

D7 G D7 G

Je - žiš sám, Je - žiš sám.
 Je - žiš sám, Je - žiš sám.
 Je - žiš sám, Je - žiš sám.

G D7 G

1. Vo chví - li smút - ku, lú - če - nia,
 2. Stích - nu raz búr - ky čas - no - sti,
 3. Za - znie raz ten tvoj moc - ný hlas:

D7 G

keď z tvoj - ho, Pa - ne, ur - če - nia
 keď z tvo - jej, Pa - ne, mi - lo - sti,
 Vstaň, mo - je die - ťa, už je čas,

C G G7

skon - čil pút', kto nám dra - hý bol,
 smrť stra - tí vlá - du nad na - mi,
 vyj - di von z hro - bu tma - vé - ho

C G D

po - te - šuj srd - cia, stíš náš bôľ,
 znieť bu - de náš hlas pies - ňa - mi,
 do slá - vy ži - tia več - né - ho.

ved' s te - bou len aj smr - ti tieň
ved' s te - bou len sa smr - ti tieň
Zmiz - ne jak sen zlej smr - ti tieň,

zme - niť sa mô - že na jas - ný deň.
zme - ní na sláv - ny spa - se - nia deň.
več - no - sti sláv - ny na - sta - ne deň.

C F C

1. Od - po - čí - vaj. Spi v ná - ru - čí ze - me,
 2. Od - po - čí - vaj. Už ko - niec je bo - jov,
 3. Od - po - čí - vaj. Raz prí - de tá chvί - ľa,

F C

už ni - ja - ké ľa ne - ľa - žί bre - mä,
 nás te - ší Pán tou ú - te - chou svo - jou,
 keď za - znie hlas a z úst krá - ľov Krá - ľa

G7 C D7 G

hoc smr - ti tieň nás eš - te vždy mu - čί,
 že prí - de k nám a raz všet - ko zme - ní,
 nád - her - ná zvesť sa roz - le - tí ze - mou:

C a G C

tvoj mie - ru sen už nič ne - na - ru - ší.
 už ne - bu - de smrť, bôľ v roz - lú - če - ní.
 Hľ'a, več - nej slá - vy ča - ká už do - mov.

F C C dim C

Od - po - čí - vaj.
 Od - po - čí - vaj.
 Od - po - čí - vaj.

Tej tvojej vôli len

1. Tej tvo - jej vô - li len chcem vždy sa pod - ria - diť
 2. Tej tvo - jej vô - li len kiež o - do - vzdám sa rád,
 3. Tej tvo - jej vô - li sa, Pa - ne, už nevzpie - ram,

a te - ba, Pa - ne môj, vždy ve - le - biť a ctiť.
 ná - de - jou po - vzbu - díš vo chvíľach ťažkých strát.
 viem, že síl k ži - vo - tu rád u - de - líš mi sám.

Či ra - dost' dá, či bôľ mi tvo - ja svä - tá dlaň,
 Na krí - ži za mňa raz pla - til si kru - tú daň,
 Len v svo - jej lás - ke ma pred ne - dô - ve - rou chráň,

uč riečť ma s dô - ve - rou: Čo ty chceš, to sa staň!
 aj mňa uč vra - vieť vždy: Čo ty chceš, to sa staň!
 nech den - ne pro - siť viem: Čo ty chceš, to sa staň!

Na cestách žitia únavných

400

C **G**

1. Na ces - tách ži - tia ú - nav - ných,
 2. Smrť je len spá - nok po bo - ji,
 3. Ten smr - ti sen sa skon - čí raz,

C

keď smr - ti spán - kom zmlk - ne dych
 ra - na už žiad - na ne - bo - lí
 več - no - sti rá - na svit - ne jas,

C7 **F**

a všet - ko v prach sa ob - ra - cia,
 a te - lo ú - trap zba - ve - né
 keď v svo - jej slá - ve prí - de Pán,

C **G** **C**

len vie - ra ná - dej ne - strá - ca.
 na sláv - ne ča - ká vzkrie - se - nie.
 on kľú - če má od hro - bu brán.

ABECEDNÝ ZOZNAM PIESNÍ

Aká to krása	258	Čuj nádherné posolstvo	13
Aké príjemné a krásne	268	Čuj, Otče, prosby hlas	129
Ako harfy zvučné tóny	366	Deň čo deň	59
Ako hviezdy jasný svit	32	Deň čo deň ma, Otče, veď	262
Ako ľúby vánok z raja	221	Deň ku koncu sa chýli	306
Ako vtáča spokojné je	389	Deň sobotný opäť zavítal	286
Akú istotú, akú radosť mám	175	Deň v dialke sa tratí	356
Anjeli raz z výšin neba	46	Deň v službe Spasiteľa	344
Až sa svet raz pominie	241	Deti Božie, vďačne, svorne	195
Blaho tam, kde sľuby sväte	390	Dnes teba, Otče na nebi	292
Boh sa v Kristu sklonil k nám	194	Dnes vďaka spev vrelý	37
Boh tvorcom sveta je	31	Do dialav sveta, Boží ľud	345
Bohu máme vďaka vzdávať	104	Do sveta bólu, žalosti	51
Bože náš, kde ten oheň je	191	Do večnej domoviny	260
Bože, ty si chránil, viedol	383	Dom ten je vždy požehnaný	375
Boží hlas	208	Dôveruj mi v každý čas	114
Božia milosť nezmerná je	42	Duchom svojím veď nás, Kriste	133
Božie Slovo skúmaj denne	99	Duchu Svätý, zostúp k nám	90
Buď Bohu vždy česť	19	Haleluja! Chváľme Pána	63
Buď, Pane, so mnou	353	Haleluja! Kráľovi česť	20
Buď Pánu Bohu vďaka	16	Haleluja! Krásne ráno	274
Buď požehnaná hodina	311	Hľa, blankyt neba modravý	33
Buď s nami, Duchu Svätý	281	Hľaď na toto zhromaždenie	270
Buď tebe, Bože, česť	6	Hneď za rána	361
Buď tebe sláva	64	Hoc hriešny som	165
Byť blízko teba, pane môj	153	Hoc zármutok trápi ma	217
Byť stále blízko teba	146	Hospodin nás viedol sám	391
Čas rýchlym svojím tokom	394	Hrad prepevný je Boh	243
Čas zatvy už sa blíži	332	Hviezdou, čo v tme svieti	151
Často zápasíš sám	200	Hviezdy sa skryli za mraky	56
Česť, chvála tebe patrí len	290	Chcem byť tvojím vďačným...	158
Česť, pôvod ani sláva	205	Chcem len tvojím, Pane	159
Či dušu mi smútok a bôľ zaplaví	152	Chcem navždy tvojím byť	316
Či sa zídeme tam spolu	255	Chcem spievať svojmu Pánovi	179
Či svojho brata strážcom som	130	Chcem teba, Pane môj	314
Čo dať ti máme, Bože náš	347	Chcem tebe, Pane, obeť chvály	9
Čo ja ti dám	318	Chcem ťa dnes, Pane, velebiť	273
Čo viac možno, Pane	253	Chcem vždy Pána oslavovať	41
Čoskoro sa na zem vráti	385	Chceme byť vždy blízko teba	312
Čoskoro sa Pán k nám vráti	69	Chceš kresťanom sa stať už...	384

Chceš Krista milovať?	214	Keď z Božej milosti	296
Choď, nádherný zveš hlásaj	44	Keď za obzor sa stráca deň	351
Chváliť chcem Pána	24	Kiež sa Božia milosť z neba	284
Chváľme Boha piesňami	7	Koľko lásky máš pre Krista?	125
Chválospev vďaka radostný	26	Kráľ večný, veď nás stále	211
Chváľte svojho Stvoriteľa	14	Krásnu vlasť	261
Istota vzácna	183	Kriste, Darca zmierenia	124
Ja chcem ti, Pane, chválu vzdať	346	Kristov kríž je moja spása	236
Ja v Kristu život mám	230	Kristus, ktorý za nás trpel	81
Ja v nebi láskavého Otca mám	147	Krok za krokom	210
Ja viem, Pán je záchrancom mojím	189	Kto Božej vóli poddáva sa	218
Ja viem, že Spasiteľ môj žije	190	Kto chce tu s Kristom zvíťaziť	193
Jak víťaz letí vesmírom	62	Kto s tebou, Pane, bude večne žiť	246
Je požehnaný Pánov deň	297	Kto sa ti, Kriste, vyrovná?	325
Je veľký náš Pán	8	Kto vie?	117
Je žriedlom vody v púšti	181	Láska Božia, svätá, čistá	66
Ježiš je ten dobrý Pastier	113	Láska večná, čistá	254
Ježiš prišiel hriešnych spasiť	120	Láskavý náš Tešiteľ	96
Ježiša kto má rád	231	Láskavý Pane, Bože všemohúci	149
K svojmu krížu veď ma sám	164	Len k tebe, Tvorca môj	30
K tebe, Pane, na výsosti	176	Len lístie máš	118
K tebe, Pane, utieka sa	256	Len môjho Pána spravodlivosť	68
K výšinám, k výšinám	180	Len tvojou cestou vpred	206
Každý duch nech velebí	45	Len v mene Ježiš spásy zdroj	182
Keby som nemal, drahý Pane, teba	174	Len v tebe, Pane, zdroj spásy mám	226
Keď divy tvojej moci zriem	29	Má Pán Ježiš má mňa rád	377
Keď Pán Ježiš opäť príde	80	Mám srdce plné radosti	299
Keď ráno z lôžka vstávam	362	Mám v Božom Slove istoty zdroj...	105
Keď sa blížia tmavej noci tiene	352	Meno Ježiš požehnané	141
Keď sa Kristus na zem vráti	75	Milovať chcem ňa	166
Keď sa v sláve zjaví náš Spasiteľ	73	Mne nehodnému Pán dal milosť	186
Keď sa vôkol búria živly desivé	203	Mňa odzbroy, Pane môj	131
Keď slniečka lúč posledný	304	Moje srdce stále túži	160
Keď slnka žiara	396	Môj drahý Otec nebeský	379
Keď smieš z Božej milosti	363	Môj Kráľ a Pán	167
Keď sobotného rána nám svitol...	271	Môj Pán a Spasiteľ	119
Keď súmrak halí stráne	358	Môj Pán ma našiel	170
Keď svit slnka stráca jas	301	Môj Pán žije	249
Keď tvoj životia kríž je ťažký	202	Mysli na tie časy dávne	103
Keď viem, že Pán Boh má mňa rád	216	Mysli na tie davy ľudí	331

Myslievam na ten čas	184	Oslavujme Spasiteľa	173
Na cestách žitia únavných	400	Oslavujme zvučne Hospodina	11
Na každý deň, môj Pane	142	Otcovia dávni vedeli	267
Na kríži miesto mňa	324	Otče náš na nebi	36
Na kríži trpel som	323	Otče v nebi, deti tvoje	272
Na milosť tvoju, Pane	220	Ovečkou že Božou som	381
Na Pána spolieham sa	238	Pán Boh je láska	380
Na slávu Tvorcu svojho	287	Pán Boh sa každému do srdca díva	378
Na Spasiteľa svojho	177	Pán Boh tvoj žiaľ dobre pozná	219
Na teba, drahý Otče náš	315	Pán buď s vami, kým sa zídeme	392
Na teba zrak svoj upieram	302	Pán je môj Pastier nebeský	227
Na tvoje diela, Bože, keď sa dívam	12	Pán je môj vodca	244
Na tvoju hľadiť tvár	259	Pán Ježiš je mi drahý	145
Na úsvite snáď	70	Pán Ježiš je mi všetkým	328
Na základe pevnom stavíme	144	Pán Ježiš je môj klenot	232
Nádherný nebeský Sion	250	Pán Ježiš je môj život	228
Namiesto mňa Boží Syn	55	Pán Ježiš je pre mňa najdrahší	50
Náš Boh je mocný tvorstva Kráľ	27	Pán Ježiš je predivný záchranca	235
Náš Bože, Pane soboty	300	Pán Ježiš, Priateľ môj	25
Náš Bože slávny	18	Pán Ježiš príchod svoj chystá	116
Náš chválospev nech zaznie	387	Pán Ježiš stále k sebe zve	132
Naše srdcia radosť naplňuje	275	Pán Ježiš ťa volá k sebe	329
Nech nám srdcia plní radosť	376	Pán Ježiš z lásky ku mne	128
Nech teba, Pane, chváli zem	84	Pán na Sione vládne	276
Nejedným úskalím nám treba prejsť	207	Pán z lásky trón opustil	67
Nemeškaj, Pán volá	107	Pane môj, chcem kresťanom byť	163
Nenariekaj, začni dúfať	224	Pane môj, kým som nepoznal	122
Nepoznáme, drahý Kriste	71	Pane náš. Ty bdieš nad nami	374
Nič nedaj na zvodný hlas...	388	Pane, ráč nás Duchom svojím	98
Nič sa, dieťa, neboj	204	Pane, ráč nás viesť	171
Nič už, Pane, okrem teba	248	Pane, svoje požehnanie	289
Nový nastal rok	393	Pane, tvoje dielo chcem	338
Ó, Kriste, v tolkom žiali	53	Pane, ty nám dávaš hojne	349
Ó, poďme a chváľme	47	Pane, z tvojho požehnanja	283
Ó, poďte všetci ku mne	126	Pánov deň k nám zavítal	298
Ó, svätý Bože, Otče všemohúci	371	Plášť svoj noc prestiera	355
Očakávaj Pána	109	Počuj našich prosieb hlas	370
Od Baránkovho trónu	91	Pod krížom môjho Pána	161
Odpočívaj	398	Pod ochranou Najvyššieho	242
Oslavujme Ježiša, Vykupiteľa	85	Podť k Spasiteľovi	215

Podťe blízki, vzdialení	106	Smútok striedal bolesť a žiaľ	187
Pole sveta podľa Slova	341	Sobota Pánova, vzácný to čas	285
Pomôž mi, Pane	135	Sobotný deň sa lúči zas	307
Pomôž mi, Pane láskavý	317	Sobotný deň z veľkej lásky	305
Posielam vás	330	Spasiteľ môj, prosbu mám	212
Posvätiť deň sobotný	288	Spasiteľ zve ťa	327
Poznáš počet hviezd?	382	Spievajme všetci radostne	39
Pozri len, pozri	60	Spojme hlasy v piesni zvučnej	23
Pre každého z nás miesto	348	Sprevádzaj nás, večný Kráľ	280
Prebuď hriešnych, čo bez Krista	333	Stále ešte Božej lásky trvá čas	35
Pred tvojou láskou, Pane	38	Strápených únavou úprimne volá	108
Prehľadné žehnanie z neba	95	Strážcovia stáda Božieho	110
Prichádza večnej slávy kráľ	58	Strážny, volaj z plnej sily	334
Príde skoro už ten čas	222	Svätého Písma vzácna zvesť	48
Príď, Duch Svätý, z výšin k nám	89	Svätý, svätý, svätý	2
Príď, Duchu Svätý	97	Svetom sa rozlieha radostná zvesť	79
Príď k nám, Duch Svätý	86	Svit slnka hasne v diali	359
Príď, Svätý Boží Duchu	93	Svitlo ráno po tme noci	365
Príď, Svätý Duchu, k nám	94	Svoje stádo vedieš, Pane	240
Príď, Tešiteľ náš	88	Svoju lásku dávam tebe	140
Prosbu našu, Pane, čuj	282	Sýť Slovom života	101
Prúd času rýchle odnáša	308	Šťastie je tam, kde býva Pán	372
Prúd vzácnnej vody života	188	Šťastný je dom, kde vítajú ťa radi	369
Ráč naše deti sám	368	Tak, ako dávno, aj dnes znie	321
Ráč prísť k nám, Duchu pravdy	87	Tak ako jeleň k žriedlu vôd	139
Radostná pieseň	172	Tak ďaleko som zabľúdl	127
Radostná zvesť o spasení	342	Tak mnoho práce je vôkol nás	336
Reč tvoja, Pane môj	100	Tak príjemné je, Bože môj	278
Rozsievajme všade	335	Tak veľmi Boh svet miloval	322
S Ježišom	156	Tak vzácný je a milý	291
S Ježišom život má zmysel a cieľ	169	Takého ja Priateľa mám	143
S Pánom všetko začínaj	367	Tam, kde v Božom mene	265
S túžbou zrak svoj k nebu	257	Tam na golgotských výšinách	54
Sám, Pane, prebuď svojich svedkov	340	Tá krásna nádej v srdci blaží nás	77
Sám uchop moju ruku	138	Tá láska vzácna, úžasná	49
Síl slabej viere	168	Tá vzácna milosť, Pane môj	43
Skončila sa tmavá noc	360	Teba, Bože, chválime	3
Skôr ako Pán, náš Spasiteľ	326	Tebe len, Pane môj	137
Sláva Pánu Bohu	17	Tebe, Pane, odovzdane	245
Sláva tebe nekonečná	57	Tej tvojej svätej krvi prúd	319

Tej tvojej vôle len	399	Vďačne každý Boha chváľ	40
Ten Pánov deň	295	Veď ma, svätý Hospodine	309
Ten žiarivý lúč	237	Verný a stály si, drahý náš Pane	34
To nemôže mi nikto vziať	251	Viac poznať Pána túžbu mám	134
To Slovo tvoje, Pane môj	102	Vie Pán, čo pre mňa dobré je	209
Trón svoj si opustil	52	Viem o domove večných krás	263
Túžim k nebu zaletieť	252	Vítazom v boji Pán života dáva	199
Tvoj deň sa zas ku koncu chýli	303	Vo chvíli smútku, lúčenia	397
Tvoj návrat, Pane náš	74	Vstaň, ľud Boží, vstaň	198
Tvojím chcem byť, drahý Pane	157	Vstaň, žatva už sa blíži	339
Ty, Bože lásky, Bože zľutovania	266	Vstaňme, bratia, sestry	239
Ty, jasné Svetlo, svieť mi noci tmou	148	Všade tam, kde smútok vládne	197
Ty jediný všemohúci Pán Boh...	22	Všemohúci Bože	5
Ty, Pane, ľud svoj vedieš iste	150	Vykupiteľ môj jediný	233
Ty, Pane, zostaň s nami len	264	Vzácnym priateľ je Pán Ježiš	310
Ty sa za nás prihováraš	65	Vzácnym chlebom života	279
Ty sám si nás zhromaždil	201	Vzdaj Bohu vždy česť	15
Ty si moja radosť	213	Vzdávaj česť Pánovi	1
Ty, spása sveta odveká	313	Vzdávajme Pánu Bohu česť	4
Ty, Vládca všemocný	373	Vzmuž sa, stádočko ty malé	229
Uplynulý týždeň zas	293	Vždy bližšie pri tebe	225
Už dňa chvíle	350	Z lásky zdroja svojho, Pane	92
Už otvorte sa, krídla brán	82	Z otroctva hriechu	121
Už prestaň sa rmútiť a trápiť	111	Z večera, keď všade vôkol	357
Už slávneho dňa jasná	72	Z vesmírnej slávy svetiel jas	28
Už súmrak večerný padá	354	Za svedkov spásy, Pane náš	343
Úchvatná láska diaľkou blízka	320	Zas pominul sa noci tieň	364
Úsvit sa blíži	76	Zas vôkol radosť vládne	386
V blízkosti Spasiteľovej	162	Zaspievajme radostnú pieseň	61
V dôvere sa utiekam	223	Zbor verných deti Kristových	337
V Ježišových šlapajach	196	Zem, počuj slávnú zvesť	83
V Kristovi kto našiel spásu	178	Zmlkne raz piesne mojej tón	395
V Kristovi len, duša milá	115	Znej chválospev môj, znej	21
V myslí rád zalietam	185	Znie celým svetom jasný tón	192
V náručí Ježišovej	112	Znie lásky Božej hlas	123
V práci aj pri odpočinku	294	Zo srdca hĺbky, Pane	10
V srdci nádej, túžba v zraku	247	Zrak viery upieram	136
V Synovi k nám Boh sám sa znížil	234	Žalm chvály	277
V širom svete znamenia sa množia	78	Ži vo mne, drahý Kriste	155
V tvojom dome svätý Pane	269	Života dar z teba mám	154

REGISTER AUTOROV

Autor pôvodného textu

1. Joachim Neander (1650–1680)
2. Reginald Heber (1783–1826)
3. Ignac Franz (1719–1790)
4. Elvina M. Hallová
5. Gerhard Tersteegen (1697–1769)
6. Martin Rinckart (1586–1649)
7. Henry F. Lyte (1793–1847)
8. Robert Grant (1779–1838)
9. Bartholomäus Crassellius (1667–1724)
10. Georg Niede (1525–1588)
11. Bodo Hoppe (1926–)
12. Stuart K. Hine (1899–?)
13. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
14. –
15. Henry W. Baker (1821–1877)
16. Nikolaus Decius (1485–1546)
17. Hans Mühle (1897–1973)
18. Daniel C. Roberts (1841–1907)
19. William P. Mackay (1839–1885)
20. Christopher Wordsworth (1807–1885)
21. A. Monod
22. Walter Ch. Smith (1824–1908)
23. –
24. Fred P. Green (1903–)
25. (Münster, 1677)
26. Isaac Watts (1674–1748)
27. Isaac Watts (1674–1748)
28. Isaac Watts (1674–1748)
29. Christian F. Gellert (1715–1769)
30. A. Steele (1716–1778)
31. Maltbie D. Babcock (1858–1901)
32. Christian H. Zeller (1779–1860)
33. Joseph Addison, 1712
34. Thomas O. Chisholm (1866–1960)
35. William W. How (1823–1897)
36. (Hymns for Social Worship, 1757)
37. Katherine K. Davisová (1892–1980)
38. Gerhard Tersteegen (1697–1769)
39. Ernst Gebhardt (1832–1899)
40. John Milton (1608–1674)
41. Paul Gerhardt (1607–1676)
42. Frederick W. Faber (1814–1863)
43. John Newton (1725–1807)
44. –

Autor nápevu

- (Geistlich Stralsund, 1665)
 John B. Dykes (1823–1876)
 –
 J. E. Hallová
 Joachim Neander (1650–1680)
 Johann Crüger (1598–1662)
 Robert Williams (1781–1821)
 (Gardiner's Sacred Melodies, 1815)
 (Geistreiches Gesangbuch)
 D. Wolder
 Bodo Hoppe
 Stuart K. Hine
 William H. Doane (1832–1915)
 Edwin Barnes (1864–1930)
 Charles H. H. Parry (1848–1918)
 Martin Luther (1483–1546)
 Fritz vom Heed, 1959
 George W. Warren (1828–1902)
 John J. Husband (1760–1825)
 Arthur S. Sullivan (1842–1900)
 A. Bost
 (waleská melódia, 1839)
 –
 (Psalter Genevan, 1551)
 Christian E. Graf, 1766
 John Hatton (1710–1793)
 (Geistliche Kirchengesang, 1623)
 John B. Dykes (1823–1876)
 Martin Luther (1483–1546)
 –
 Franklin L. Sheppard (1852–1930)
 Konrad Kocher (1786–1872)
 Franz J. Haydn (1732–1809)
 William M. Runyan (1870–1957)
 Samuel Smith (1821–1917)
 Felice de Giardini (1716–1796)
 (tradičná waleská melódia)
 Dmitri Bortnjanski (1751–1825)
 Edmund S. Lorenz (1854–?)
 John Antes (1740–1811)
 Johann Schop (1595–1667)
 Lizzie S. Tourjee, 1877
 Virginia Harmonyová, 1831
 (spirituál)

45. Charles Wesley (1707–1788)
 46. James Montgomery (1771–1854)
 47. –
 48. Bernard z Clairvaux (1091–1153)
 49. Tomáš Kempenský (1380–1471)
 50. Will L. Thompson (1847–1909)
 51. William Hunter (1811–1877)
 52. Emily E. S. Elliottová (1836–1897)
 53. Bernard z Clairvaux (1091–1153)
 54. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 55. –
 56. William B. Tappan, 1822
 57. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 58. Henry H. Milman (1791–1868)
 59. –
 60. Kristina Royová (1860–1936)
 61. John M. Neale (1818–1866)
 62. Howard C. Robbins (1876–1952)
 63. William C. Dix (1837–1898)
 64. Edmond Budry (1854–1932)
 65. –
 66. Charles Wesley (1707–1788)
 67. –
 68. N. L. von Zinzendorf (1700–1760)
 69. John R. MacDuff (1818–1895)
 70. H. L. Turner (19. stor.)
 71. –
 72. –
 73. William O. Cushing (1823–1902)
 74. Horatius Bonar (1808–1889)
 75. Frank A. Breck (1855–1934)
 76. Henry de Fluiter (1872–1970)
 77. Wayne Hooper (1920–)
 78. Johann P. Schück (1811–1892)
 79. Jessie E. Strout, 1872
 80. J. M. Black
 81. Charles Wesley (1707–1788)
 82. Georg Weissel (1590–1635)
 83. Matthew Bridges (1800–1894)
 84. Edward Perronet (1726–1792)
 85. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 86. L. B. Kašpar (1837–1901)
 87. Karl J. Spitta (1801–1859)
 88. P. Gašpar
 89. Andrew Reed (1787–1862)
 90. Albert F. Bayly (1901–1984)
- F. Mendelssohn (1809–1847)
 - Henry Smart (1813–1879)
(Adestes Fidelis, 1751)
 - John B. Dykes (1823–1876)
 - James Bingham (1945–)
 - Will L. Thompson
 -
 - Timothy R. Matthews (1826–1910)
 - Hans L. Hassler (1564–1612)
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - Johann Crüger (1598–1662)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 -
 - Walter K. Stanton (1891–1978)
(spirituál)
 - Kristina Royová (1860–1936)
 - Arthur S. Sullivan (1842–1900)
(tradičná anglická melódia)
 - Rowland H. Pritchard (1811–1887)
 - G. F. Händel (1685–1759)
 - Friedrich Silcher (1789–1860)
 - John Zundel (1815–1882)
 -
 - (Gardiner's Sacred Melodies, 1815)
 - John Hughes (1873–1932)
 - James McGranahan (1840–1907)
 -
 - Melvin West (1930–)
 - Ira D. Sankey (1840–1908)
 - W. Parker (1863–1919)
 - Grant C. Tullar (1869–1950)
 - Henry de Fluiter, 1916
 - Wayne Hooper
 - Johann P. Schück
 - George E. Lee, 1872
 - J. M. Black
 - Thomas Hastings (1784–1872)
 - William Knapp (1698–1768)
 - George J. Elvey (1816–1893)
 - Oliver Holden (1765–1844)
 - Allen G. Chester
 - Dmitri Bortnjanski (1751–1825)
 - George J. Webb (1803–1887)
 - George F. Händel (1685–1759)
 - Louis M. Gottschalk (1829–1869)
 - Orlando Gibbons (1583–1625)

91. –
 92. Elizabeth Codnerová, 1860
 93. Andrew Reed (1787–1862)
 94. Edwin Hatch (1835–1889)
 95. Daniel W. Whittle (1840–1901)
 96. Marcus M. Wells (1815–1895)
 97. George Croly (1780–1860)
 98. Timothy Dudley-Smith (1926–)
 99. –
 100. –
 101. Mary A. Lathburyová (1842–1913)
 102. Isaac Watts (1674–1748)
 103. –
 104. Ruth Carterová (1900–)
 105. Priscilla J. Owensová
 106. –
 107. Alice Pughová
 108. Thomas Moore (1779–1852)
 109. Johann F. Räder (1815–1872)
 110. –
 111. Helen H. Lemmelová (1864–1961)
 112. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 113. –
 114. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 115. –
 116. –
 117. Arabella K. Hankeyová (1834–1911)
 118. –
 119. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 120. P. C. Spurr
 121. W. T. Sleeper (1819–1904)
 122. Thomas B. Pollock (1836–1896)
 123. Elvina M. Hallová
 124. A. M. Toplady, 1776
 125. Daniel W. Whittle (1840–1901)
 126. William C. Dix (1837–1898)
 127. William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 128. Horatius Bonar (1808–1889)
 129. Franklin E. Belden (1858–1945)
 130. –
 131. George Matheson (1842–1906)
 132. Horatius Bonar (1808–1889)
 133. –
 134. Eliza E. Hewittová (1851–1920)
 135. Oliver W. Holmes (1809–1894)
 136. Ray Palmer (1808–1887)
- Franklin E. Belden (1858–1945)
William B. Bradbury (1816–1868)
Johann Crüger (1598–1662)
Joseph Harker (1880–1970)
James McGranahan (1840–1907)
Marcus M. Wells (1815–1895)
Frederick C. Atkinson (1841–1896)
John Stainer (1840–1901)
Ira D. Sankey (1840–1908)
Johann G. Nägeli (1773–1836)
William F. Sherwin (1826–1888)
Samuel S. Wesley (1810–1876)
James McGranahan (1840–1907)
Blythe Owen (1898–?)
Edmund S. Lorenz (1854–?)
Edmund S. Lorenz (1854–?)
C. H. Forrest, 1897
(nemecká melódia)
César Malan (1787–1864)
William A. Ogden (1841–1897)
Helen H. Lemmelová
William H. Doane (1831–1915)
–
Marcus M. Wells (1815–1895)
–
Lowell Mason (1792–1872)
D. S. Hakes
Silas J. Bail
L. Hartsough
Haydock
George C. Stebbins (1846–1945)
Joseph Barnby (1838–1896)
John T. Grape
Thomas Hastings (1784–1872)
Charles C. Converse (1832–1918)
Samuel S. Wesley (1810–1876)
William J. Kirkpatrick
Allen W. Foster (1940–)
William J. Bostwick (1823–1894)
Franklin E. Belden (1858–1945)
George W. Martin (1828–1881)
Louis Spohr (1784–1859)
William B. Bradbury (1816–1868)
John R. Sweney (1837–1899)
M. A. Frederick (1788–1872)
Lowell Mason (1792–1872)

137. –
 138. Julie von Hausmann (1825–1901)
 139. Nahum Tate (1652–1726)
 140. –
 141. Margaret Moodyová
 142. Paul Fleming (1609–1640)
 143. J. G. Small (1817–1888)
 144. Franklin E. Belden (1858–1945)
 145. Mary A. Shoreyová (1851–?)
 146. Frederick Whitefield (1829–1904)
 147. –
 148. –
 149. Katharina von Schlegel (1697–?)
 150. Franklin E. Belden (1858–1945)
 151. K. F. A. Krummacher (1796–1868)
 152. Horatio G. Spafford (1829–1888)
 153. William Cowper (1731–1800)
 154. Frances R. Havergalová (1836–1879)
 155. Frances R. Havergalová (1836–1879)
 156. Johann P. Schück (1811–1892)
 157. Franklin E. Belden (1858–1945)
 158. Franklin E. Belden (1858–1945)
 159. –
 160. J. W. Van De Venter
 161. Elizabeth C. Clephaneová (1830–1869)
 162. Robert Harkness (1880–1961)
 163. –
 164. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 165. Ch. Elliotová (1789–1879)
 166. Johann Scheffler (1624–1677)
 167. Ehrenfried Liebich (1713–1780)
 168. Charles Wesley (1707–1788)
 169. Daniel W. Whittle (1840–1901)
 170. J. G. Small (1817–1888)
 171. N. L. von Zinzendorf (1700–1760)
 172. Philipp P. Bliss (1838–1876)
 173. Friedrich G. Klopstock (1724–1803)
 174. Christian Gregor (1723–1801)
 175. E. A. Hoffman (1839–1929)
 176. Benjamin Schmolck (1672–1737)
 177. –
 178. –
 179. G. Weiler
 180. –
 181. Timothy Dudley-Smith (1926–)
 182. Frederick Whitefield (1829–1904)
- M. O. Hoffman
 - Friedrich Silcher (1789–1860)
 - Hugh Wilson (1766–1824)
 -
 - William A. Ogden (1841–1897)
 - Heinrich Isaac (1450–1517)
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - Franklin E. Belden (1858–1945)
 - Hubert P. Main (1839–1925)
 - Chretien D'Urhan (1788–1845)
 -
 - Charles H. Purday, 1860
 - Jean Sibelius (1865–1957)
 - Franklin E. Belden
 - Minna Kochová (1845–1924)
 - Philipp P. Bliss (1838–1876)
 -
 - César Malan (1787–1864)
 - Samuel S. Wesley (1810–1876)
 - Johann P. Schück (1811–1892)
 - Franklin E. Belden (1858–1945)
 - Franklin E. Belden (1858–1945)
 - Edwin Barnes (1864–1930)
 - W. S. Weeden
 - Frederick C. Maker (1844–1927)
 - Robert Harkness
 - (spiritual)
 - William H. Doane (1832–1915)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 - Johann B. König (1738–1758)
 - Dora Rappardová (1842–1923)
 - Gerhard Trubel (1917–)
 - Mary Whittleová, 1893
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - Adam Drese (1620–1701)
 - Philipp P. Bliss
 - Friedrich Silcher (1789–1860)
 - Friedrich F. Flemming (1778–1813)
 - A. J. Showalter (1858–1924)
 - Joachim Neander (1650–1680)
 - Hans L. Hassler (1564–1612)
 - Ithamar Conkey (1815–1867)
 - Richard S. Willis (1819–1900)
 -
 - T. Brian Coleman (1920–)
 -

183. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 184. Eliza E. Hewittová (1851–1920)
 185. George Bennard (1873–1958)
 186. Philipp F. Hiller (1699–1769)
 187. John M. Moore (1925–)
 188. William Cowper (1731–1800)
 189. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 190. H. A. Merrill
 191. William H. Bathurst (1796–1877)
 192. A. C. Ainger (1841–1919)
 193. –
 194. Charles Wesley (1707–1788)
 195. N. L. von Zinzendorf (1700–1760)
 196. –
 197. –
 198. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 199. Philipp B. Sinold (1657–1742)
 200. –
 201. –
 202. F. A. Lorenz (1865–1926)
 203. J. Ostman
 204. E. Rexford
 205. –
 206. –
 207. –
 208. J. Baštecký (1844–1922)
 209. Samuel Rodigas (1649–1708)
 210. –
 211. Ernest W. Shurtleff (1862–1917)
 212. Edward Hopper (1818–1888)
 213. Johann Franck (1618–1677)
 214. Charles Wesley (1707–1788)
 215. Mary A. Bachelorová
 216. Civila D. Martinová (1868–1948)
 217. William O. Cushing (1823–1902)
 218. J. Neumark (1621–1681)
 219. –
 220. –
 221. Lydia Baxterová (1809–1874)
 222. –
 223. Charles Wesley (1707–1788)
 224. František Fiala (1888–1956)
 225. Sarah Adamsová (1805–1848)
 226. C. H. Morrisová
 227. (Scottish Psalter)
 228. –

Phoebe Knappová (1839–1908)
 John R. Sweney (1837–1899)
 George Bennard, 1913
 –
 John M. Moore
 (stará americká melódia)
 A. I. Butler (1933–)
 George C. Stebbins (1846–1945)
 (nemecká melódia)
 Millicent D. Kingham (1894–?)
 –
 George J. Elvey (1816–1893)
 Lowell Mason (1792–1872)
 William A. Ogden (1841–1897)
 Ira D. Sankey (1840–1908)
 Philip Philipps
 Wilhelm A. Anberlen, 1863
 E. A. Hoffman
 (holandská ľudová pieseň, 1625)
 Franklin E. Belden (1858–1945)
 E. O. Excell
 William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 Lowell Mason (1792–1872)
 John Stainer (1840–1901)
 –
 K. Voigtländer
 Severus Gastorius (1646–1682)
 J. E. Roe
 Henry Smart (1813–1879)
 John E. Gould (1822–1875)
 Johann Crüger (1598–1662)
 H. Abbott
 Philipp P. Bliss (1838–1876)
 W. Martin Stillman (1862–1935)
 Ira D. Sankey (1840–1908)
 Georg Neumark (1621–1681)
 –
 –
 William H. Doane (1832–1915)
 –
 S. B. Marsh (1798–1875)
 –
 Lowell Mason (1792–1872)
 C. H. Morrisová
 Macbeth J. L. Bain (1840–1925)
 Melchior Vulpus (1560–1616)

229. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 230. –
 231. J. H. Sammis (1846–1919)
 232. –
 233. Bernard z Clairvaux (1091–1153)
 234. Gloria Gaitherová (1942–)
 235. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 236. L. B. Carpenter
 237. James Nicholson
 238. Anna Waringová (1820–1910)
 239. Sabine Baringová-Gouldová (1834–1924)
 240. L. B. Kašpar (1837–1901)
 241. William B. Bradbury (1816–1868)
 242. E. Antonowicz (1850–1899)
 243. Martin Luther (1483–1546)
 244. Joseph H. Gilmore (1834–1918)
 245. Philipp F. Hiller (1699–1769)
 246. –
 247. Gustav Knak (1806–1878)
 248. Corie F. Davis
 249. Charles Wesley (1707–1788)
 250. William O. Cushing (1823–1902)
 251. Christoph Ch. Sturm (1740–1786)
 252. –
 253. William R. Featherstone (1842–1878)
 254. J. Baštecký (1844–1922)
 255. Thomas Hastings (1784–1872)
 256. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
 257. K. Lísková
 258. Karl J. Spitta (1801–1859)
 259. –
 260. Hugh R. Haweis (1838–1901)
 261. S. F. Bennett
 262. Joachim Neander (1650–1680)
 263. –
 264. Martin Luther (1483–1546)
 265. –
 266. –
 267. Frederick W. Faber (1814–1863)
 268. –
 269. A. H. Niemeyer
 270. (z roku 1893)
 271. Ada Cross (1844–1926)
 272. W. Appel
 273. –
 274. Jonathan Krause (1701–1762)
- Robert Lowry (1826–1899)
 -
 - Daniel B. Towner (1850–1919)
 - M. G. Lachenmann
 - Herbert S. Oakley (1830–1903)
 - William H. Gaither (1936–)
 - William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 - John R. Sweney (1837–1899)
 - J. W. Bischoff
 - (finska melódia)
 - Arthur S. Sullivan (1842–1900)
 - F. Janoušek (1845–1897)
 - William B. Bradbury
 - J. Karafiát (1848–1924)
 - Martin Luther (1483–1546)
 - William B. Bradbury (1816–1868)
 - (z roku 1853)
 - A. A. Graley
 - Johann Heyer
 - W. O. Perkins
 - George F. Händel (1685–1759)
 - William F. Sherwin (1826–1888)
 - Franklin E. Belden (1858–1945)
 - J. Christefers
 - J. Gordon Adoniram (1836–1895)
 - César Malan (1787–1864)
 - Elihu S. Rice
 - William H. Doane (1832–1915)
 - William J. Kirkpatrick (1838–1921)
 - (hugenotská z roku 1547)
 - Isaac B. Woodbury
 - George C. Stebbins (1846–1945)
 - J. B. Webster
 - Georg Ch. Strattner (1645–1704)
 - John R. Sweney (1837–1899)
 - Martin Luther
 - A. B. Oyen
 -
 - Henri F. Hemy (1818–1888)
 - John R. Sweney (1837–1899)
 - A. Nettleton (1783–1844)
 - (z roku 1907)
 - J. Walch (1837–1901)
 -
 - Charles H. Gabriel (1856–1932)
 - Heinrich Albert (1604–1651)

275. Eduard Eyth (1809–1884)
276. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
277. L. B. Kašpar (1837–1901)
278. (Scottish Psalter, 1650)
279. Tobias Clausintzer (1618–1684)
280. Kliment Ursin – Bosák
281. Theodulph z Orleansu (750–821)
282. –
283. John Fawcett (1740–1817)
284. John Newton (1725–1807) (Psalmody Sacra, Gotha, 1715)
285. Fanny J. Crosbyová (1820–1915)
286. František Fiala (1888–1956)
287. –
288. J. Baštecký (1844–1922)
289. Christian F. D. Schubart (1739–1791)
290. –
291. Christopher Wordsworth (1807–1885)
292. Isaac Watts (1674–1748)
293. John Newton (1725–1807)
294. –
295. Otto Lüpke (1871–1914)
296. –
297. K. Jozífek
298. K. Gerok
299. –
300. –
301. Mary A. Lathburyová (1841–1913)
302. Charles Wesley (1707–1788)
303. František Fiala (1888–1956)
304. Mary Speidelová (1915–)
305. –
306. Philipp F. Hiller (1699–1769)
307. –
308. –
309. W. Williams
310. Joseph M. Scriven (1820–1886)
311. W. W. Walford
312. –
313. J. Baštecký (1844–1922)
314. Elisabeth Prentissová-Paysonová
315. John G. Whittier (1807–1892)
316. Annie S. Hawksová (1835–1918)
317. Washington Gladden (1836–1918)
318. Amy Carmichael (1867–1951)
319. Phoebe Palmerová (1807–1874)
320. Otmar Schulz (1938–)
- A. B. Oyen
- Hart P. Danks (1834–1903)
- J. J. van Krieken
(spirituál)
- Johann R. Ahle (1625–1673)
- (Leisentritt's Gesangbuch, 1584)
- Melchior Teschner (1584–1635)
- Johann R. Ahle (1625–1673)
- (Tattersall's Improved Psalmody, 1794)
- William J. Kirkpatrick (1838–1921)
- William J. Kirkpatrick (1838–1921)
-
- A. H. C. Malau, 1873
- Justin H. Knecht (1752–1817)
- William B. Bradbury (1816–1868)
- (nemecká ľudová pieseň)
- Stanley Ledington, 1938
- Lowell Mason (1792–1872)
- William J. Kirkpatrick (1838–1921)
-
- F. Schneider (1786–1853)
- Johann M. Haydn (1737–1806)
- (z roku 1704)
- Edmund S. Lorenz (1854–?)
- Samuel Webbe (1740–1816)
- William F. Sherwin (1826–1888)
-
- J. A. Freylinghausen (1670–1739)
- Charles Hutcheson (1792–1860)
-
- Isaac Heinrich, 1495
- Matthews Richards (1826–1910)
- F. Mendelssohn (1809–1847)
- T. E. O'Kane
- Charles C. Converse (1832–1918)
- William B. Bradbury (1816–1868)
-
- W. Gardiner
- Robert Lowry (1826–1899)
- Charles H. H. Parry (1848–1918)
- Robert Lowry (1826–1899)
- H. Percy Smith (1825–1898)
- Kenneth S. Proctor (1895–?)
- Phoebe Knappová (1839–1908)
- Otmar Schulz

321. Charles Coffin (1676–1749)
 322. Theodor Kübler (1832–1905)
 323. Frances R. Havergalová (1836–1879)
 324. Sylvanus D. Phelps, 1862
 325. J. J. Rambach (1693–1735)
 326. Isaac Watts (1674–1748)
 327. George F. Root (1820–1895)
 328. Arabella K. Hankeyová (1834–1911)
 329. Adolf Adlof Geirge
 330. E. Margaret Clarksonová (1915–)
 331. Fred H. Kaan (1929–)
 332. John S. Monsell (1811–1875)
 333. Anna Shiptonová
 334. Joseph H. Gilmore (1834–1918)
 335. E. A. Hoffman (1839–1929)
 336. –
 337. –
 338. –
 339. Anna L. Loghilllová (1836–1907)
 340. –
 341. J. O. Thompson, 1885
 342. –
 343. S. Preiswerk (1799–1871)
 344. Anna Warnerová (1820–1910)
 345. Isaac Watts (1674–1748)
 346. Raymond Gunn (1925–)
 347. John G. Whittier (1807–1892)
 348. (z roku 1881)
 349. Robert L. Edwards (1915–)
 350. –
 351. M. Lowrie Hofford
 352. Mary Duncanová (1814–1840)
 353. Henry F. Lyte (1793–1847)
 354. Karl J. Spitta (1801–1859)
 355. Andrew Reed (1787–1862)
 356. –
 357. L. B. Kašpar (1837–1901)
 358. –
 359. –
 360. –
 361. Jan Pelíšek
 362. –
 363. (Waldenburg, 1734)
 364. John Keble, 1822
 365. Ernst Gebhardt (1832–1899)
 366. –
- Michael Praetorius (1571–1621)
–
James E. White (1849–1928)
Robert Lowry (1826–1899)
Henri F. Hemy (1818–1888)
Carl P. E. Bach (1714–1788)
George F. Root
William G. Fischer (1835–1912)
F. Root (1820–1895)
John W. Peterson (1927–)
George Henry Day (1883–1966)
Franz J. Haydn (1732–1809)
Ira D. Sankey (1840–1908)
William J. Kirkpatrick (1838–1921)
A. J. Showalter (1858–1924)
A. A. Graley
Louis Bourgeois (1510–1561)
J. H. Fillmore
Lowell Mason (1792–1872)
(Gesangbuch Geistreiches, 1704)
J. B. O. Clemm, 1895
William B. Bradbury (1816–1868)
Johann M. Haydn (1737–1806)
Robert Lowry (1826–1899)
(Williams Psalmodia Evangelica, 1789)
(stará írska pieseň)
(Gardiner's Sacred Melodies, 1815)
(tyrolská ľudová pieseň)
Charles H. H. Parry (1848–1918)
A. Nettleton (1783–1844)
Harrison Millard (1830–1895)
(tradičná anglická melódia)
William H. Monk (1823–1889)
Ernst Gebhardt (1832–1899)
Louis M. Gottschalk (1829–1869)
Philipp P. Bliss (1838–1876)
Dmitri Bortnjanski (1751–1825)
M. G. Lachenmann
Friedrich Silcher (1789–1860)
–
A. Nettleton (1783–1844)
Melchior Teschner (1584–1635)
Johann G. Ebeling (1637–1676)
Samuel Webbe (1740–1816)
W. Weingand
Karl Maria von Weber (1786–1826)

367. Christoph Ch. Hohlfeldt (1776–1849)
 368. –
 369. –
 370. Barbara E. Adamová (1939–)
 371. Dorothy B. Gurneyová (1858–1932)
 372. Henry Ware (1794–1843)
 373. F. Bland Tucker (1895–1984)
 374. Philip E. Gregory, 1886
 375. –
 376. Johann A. Reitz (1838–1904)
 377. Adolf Adlof
 378. Norbert Čapek
 379. –
 380. August D. Rische (1819–1906)
 381. Anna Warnerová (1820–1910)
 382. Wilhelm Hey (1789–1854)
 383. W. Williams
 384. A. A. Graley
 385. William O. Cushing (1823–1902)
 386. –
 387. E. L. White
 388. Ray Palmer (1808–1887)
 389. Carolina S. Bergová (1832–1903)
 390. Ira D. Sankey
 391. J. Baštecký (1844–1922)
 392. Jeremiah E. Rankin
 393. J. Baštecký (1844–1922)
 394. J. Baštecký (1844–1922)
 395. –
 396. L. B. Kašpar (1837–1901)
 397. –
 398. –
 399. –
 400. Margaret Mackayová (1802–1887)

Julius Grobe (1807–1877)
 Franklin E. Belden (1858–1945)
 (hugenotská z roku 1547)
 Ralph A. Strom (1901–1977)
 Joseph Barnby (1838–1896)
 John B. Dykes (1823–1876)
 John D. Edwards (1806–1885)
 Wayne Hooper (1920–)
 Karl Maria von Weber (1786–1826)
 Ernst Gebhardt (1832–1899)
 (španielska pieseň)
 V. Mladý
 –
 (Thüringen 1840)
 William B. Bradbury (1816–1868)
 (nemecká ľudová pieseň)
 J. P. Holbrook
 A. A. Graley
 George F. Root (1820–1895)
 V. Friml
 E. L. White
 M. R. Palmer
 (švédská ľudová pieseň)
 Ira D. Sankey (1840–1908)
 (staročeský nápev, 1505)
 William G. Tomer
 Adam Drese (1620–1701)
 Friedrich Silcher (1789–1860)
 George C. Stebbins (1846–1945)
 William B. Bradbury (1816–1868)
 –
 –
 Karl Maria von Weber (1786–1826)
 William B. Bradbury (1816–1868)

TEMATICKÝ ZOZNAM PIESNÍ

Chválospevy 1 – 27

(tiež 47, 276, 277, 387)

Boh Stvoriteľ 28 – 32

(tiež 1, 4, 8, 10, 12, 14, 18, 22, 26, 33, 37, 40, 276, 386)

Boh lásky a milosti 33 – 43

(tiež 4, 6, 7, 10, 14, 17, 19, 26, 28, 29, 30, 92, 104, 205)

Boh-Syn a Trojica

(2, 6, 8, 9, 10, 14, 16, 17, 19, 23, 24, 25, 27, 36, 139)

Prvý advent 44 – 46

(tiež 32, 52, 58)

Ježiš Kristus – život a služba 47 – 52

(tiež 7, 13, 21)

Ježiš Kristus – utrpenie 53 – 60

(tiež 15, 17, 19, 20, 23, 24, 39, 117, 119, 161, 185)

Ježiš Kristus – vzkriesenie a nanebovstúpenie 61 – 64

(tiež 17, 23, 49, 83)

Ježiš Kristus – Veľkňaz a Obhajca 65 – 68

(tiež 9, 63, 85)

Druhý príchod 69 – 81

(tiež 12, 13, 17, 48, 52, 84, 85, 116, 146, 152, 184, 190, 192, 239, 247, 248, 249, 257, 258, 259, 269, 342, 385)

Kristova sláva a kraľovanie 82 – 85

(tiež 20)

Duch Svätý 86 – 98

(tiež 3, 6, 16, 19, 281)

Božie Slovo 99 – 106

(tiež 19, 92, 262)

Pozvanie (povzbudenie) 107 – 120

(tiež 13, 67, 125, 126, 132, 141, 321, 327, 329)

Lútosť a pokánie 121 – 127

(tiež 315)

Odpustenie a ospravedlnenie 128 – 129

(tiež 67, 91, 174, 182, 313)

Posvätenie 130 – 134

(tiež 57, 128, 160, 162)

Rozhodnutie – odovzdanie (prosba) 135 – 171

(tiež 57, 112, 113, 114, 119, 121, 124, 128, 132, 174, 186, 190, 223, 225, 226, 248, 253, 259, 302, 316, 328, 399)

Radosť z vykúpenia 172 – 190

(tiež 147, 162, 166, 167, 221, 233)

Horlivosť viery 191 – 201

Boj viery 202 – 217

(tiež 10, 13, 18, 24, 43, 50, 59, 135, 149, 159, 176, 185, 201, 220, 231, 245, 247, 251, 259, 262, 267, 310, 388)

Zaslúbenie a útecha 218 – 232

(tiež 109, 111, 147, 207, 258, 261)

Víťazstvo viery 233 – 244

(tiež 199, 210, 342, 389, 400)

Život večný 245 – 263

(tiež 35, 241, 297)

Spoločenstvo viery, nádeje a lásky 264 – 267

(tiež 27, 130, 195, 272)

Spoločná bohoslužba 268 – 279

(tiež 37, 133, 201, 290)

Záverečné chválospevy 280 – 284

Začiatok a ukončenie soboty 285 – 308

(tiež 37, 277, 280, 315)

Modlitba 309 – 318

(tiež 129, 133, 149, 195, 201, 226, 256, 262, 264)

Krst 319 – 321

(tiež 313)

Večera Pánova 322 – 326

(tiež 195)

Evanjelizácia 327 – 345

(tiež 67, 110)

Kresťanské správcovstvo 346 – 349

(tiež 118, 130, 197, 210)

Piesne ranné a večerné 350 – 367

Rodina 368 – 375

Deti a mládež 376 – 389

(tiež 25)

Príroda 12, 25, 28, 29, 34, 354, 386

Zvláštne príležitosti 390 – 394

(tiež 347, 369, 370, 371, 373)

Pohrebné piesne 395 – 400

(tiež 209, 218, 222, 225)

Spievajme Hospodinovi

Zbierka duchovných piesní pre spoločné zhromaždenia
i súkromné oslavovanie Boha

Vo vydavateľstve Advent-Orion s. r. o.
vydala v roku 2014
Cirkev adventistov s. d.
Bratislava, Cablkova 3

Dotlač 2014

Tlač Těšínské papírny, s. r. o. Český Těšín

ISBN: 80-88719-38-0